1

ÚSத்ரா அந்த இன்டர்வியூ ஹாலுக்குள் நுழைந்த போது வரிசையாய் போட பட்டிருந்த பாலிமர் நாற்காலிகளில் ற்றுக்கணக்கான பெ கள் அ போதுதான் பறித்த ரோஜா பூக்களை போல் தெரிந்தார்கள். உடனே மனசுக்குள் ஒரு பயம் முளைத்து வயிற்றை\ புரட்டியது. தலை மெல்ல சுழ `C£ef\ ஒரு ஸ்டெனோ போஸ்ட்டுக்கு இத்தனை பேர் படை எடுத்து இருக்கும் போது, எனக்கு இந்த ÚYÛX G•Tz fÛPeL• ÚTÖf\து...?'

கையில் வைத்திருந்த சர்ட்டிபிகேட்ஸ் பைலோடு தயக்கமாய் ஹாலுக்குள் நுழைந்த அவளை 'டை' கட்டிய ஒரு நடுத்தர வயது நபர் எதிர்கொ டார்.

"இன்டர்வியூக்கு வந்தியாம்மா.....?"

"ஆமா சார்...."

தன் கையில் இருந்த பே பர் தாள்களை புரட்டினார். "உன்னோட பேர் என்னம்மா?"

"நேத்ரா...."

"EÁÚ]ÖP ÙWÈ Í yÚWNÁ Ùநம்பர் மு பத்திரெ டு. அந்த நெம்பர் எழுத பட்ட நாற்காலியில் போய் உட்கார்ந்து 'வெய்ட்' ப ணம்மா....."

"ச... சார்...." நேத்ரா குரலை இழுத்தாள்.

"என்னம்மா...?"

"இத்தனை பேரும் இன்டர்வியூக்கு வந்து இருக்கி\YjL[Ö... சார்....?"

டை கட்டிய பேர்வழி சிரித்தார்." பின்னே என்னம்மா.... கல்யாணத்துக்கு வந்தவங்களா....? போய் உட்காரம்மா! Cன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல இன்டர்வியூ ஆரம்பமாயிடும்..... எம்.டி. வர்\ நேரம்...." சொல்லிவிட்டு அவர் போய்விட, நேத்ரா 32-வது எ ஒட்ட பட்ட நாற்காலியைத் தேடிக் கொ டு ÚTÖ] Ö·.

`LP°Ú[! C£ef\ கூட்டத்தை பார்த்தால் இந்த வேலை கிடைக்காது போலிருக்கி\தே....? இதில் பாதி பேராவது சிபாரிசு லெட்டரோடு வந்து இரு பார்கள்' - U]reh· புலம்பிக் கொ டே நேத்ரா தன்னுடைய நாற்காலியைக் க டுபிடித்து போய் உட்கார்ந்தாள். பக்கத்தில் இருந்த ஒரு பெ பெர் யூம் வாசனையோடு மணத்தாள். நேத்ராவை பார்த்ததும் சிநேகமாய் புன்னகைத்தாள்.

"அயாம் கோமதி...."

"நான் நேத்ரா...."

"CÚR F WÖ....?"

"ஆமா.... அ ணாநகர் வெஸ்ட்.... ங்க?"

"நான் தாம்பரம்...."

தொடர்ந்து சில விநாடி நேரம் நிலவிய மவுனத்தை நேத்ராவே கலைத்தாள்.

"J£ ÚTÖ Í y|eh CªY[° ÚTWÖ....? SÖÁ C•TzÙVÖ£ கூட்டத்தை எதிர்பார்க்கலை..."

"ஒரு போஸ்ட்டானாலும் பவர்புல் போஸ்ட் ஆச்சே...?"

" Í ÙPÚ] Ö ÚTÖ Í yRÖÚ] ?"

"பேருக்குத்தான் ஸ்டெனோ போஸ்ட்:.. உ மையில் இது இந்த கம்பெனியின் எம்.டி. தரு குமாரின் பர்சனல் செக்ரட்ரிக்கான

ÚTÖ Í y...""ÚYÛXeLÖ] விளம்பரத்தில் அ படி ஏதும் ÙUÁcÁ T• QÛXÚV?"

"ப ணலைன்னாலும் அதுதான் உ மை...."

"இந்த உ மை உங்களுக்கு எ படி தெரிந்தது?"

“இந்த கம்பெனியின் அக்கவு ட் செக்ஷனில் வேலை பார்க்கி\ ஒரு பெ என்னோட சிநேகிதி. அவதான் சொன்னா...! ங்க இந்த கம்பெனியோட எம்.டி.யை பார்த்து C£egjL[Ö?"

"C¥ÛX...."

“உங்களுக்கு இடதுகை பக்கமாய் C£ef\ rYÛWe கொஞ்சம் திரும்பி பாருங்க....”

நேத்ரா திரும்பி பார்த்தாள். சுவரில் அந்த பெரிய போட்டோ ÚXமினேஷனில் பளபளத்தது.

போட்டோவில் ஒரு இளைஞன் அழகாய் சிரித்தபடி அ துல் LXÖமின் கைகளிலிருந்து ஏதோ விருது ஒன்ை\• ÙT¼¿e கொ டு இருந்தான். வயது மு பதுக்குள்தான் இருக்கும். அடர்த்தியான சுரு ட கிரா பும், பளிச்சென்\ முகமும், செதுக்கியது போன்\ மோவா ம், திரட்சியான தாடை ம் நேரிலும் பார்க்க அழகாய் இரு பான் என்று அடித்து சொல்லியது.

அந்த கோமதி சிரித்தாள்.

“ஆள் எ படி.... ஹீரோ மாதிரி இல்லை?”

“பதவி, பணம், சந்தோஷம் இந்த மூணும் யார் கிட்டயிருந்தாலும் அழகாய்த்தான் இரு பாங்க...” நேத்ரா

சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போதே ஹாலின் மையத்தில் இருந்த மேடையின் மேல் டை கட்டிய அந்த நடுத்தர வயது நபர் ஒருவர் கையில் உரு டை மைக்கோடு தோன்றினார்.

“சைலன்ஸ் பிளீஸ்....” என்\ார்.

உடனே ஹால் மொத்தமும் அமைதியாயிற்று.

அவர் குரலை உயர்த்தி பேசினார்.

“நேர்முகத் தேர்வுக்கு வந்து இருக்கும் உங்கள் அனைவருக்கும் ‘அரு குரூ ஸ்’ கம்பெனியின் வணக்கம். நான் இ போது சொல்ல போகும் ஒரு விஷயம் உங்களில் பல பேர்க்கு ஏமாற்\த்தைக் கொடுக்கலாம். இருந்தாலும் சொல்ல வே டிய கட்டாயம். டெல்லியில் இன்று மாலை குடியரசுத்தலைவரின் தலைமையில் நடைபெ\ இருக்கும் தொழில் வளர்ச்சி மாநாட்டில் இந்த கம்பெனியின் மானேஜிங் டைரக்டர் தரு குமார் அவர்கள் கலந்து கொள்ள C£ef\ார்கள். அதற்காக அவர் டெல்லி பு\•Ty| ÙN¥X வே டும். எனவே இன்று நடைபெறுவதாக இருந்த நேர்முகத் தேர்வு அடுத்த வாரத்தில் ஒரு நாள் நடைபெறும். அது எந்த நாள் என்பதை தபால் மூலம் தெரிய படுத்துவோம்.”

ஹாலில் சலசலவென்று பேச்சொலி கிளம்பியது. மைக்கில் மறுபடி ம் அவர் பேசினார்.

“இ போதுதான் டெல்லியிலிருந்து தொழில்துை\ AÛUoN¡Á பி.ஏ. பேசினார். எனவே தவிர்க்க முடியாத இந்த சூழ்நிலையை ங்கள் புரிந்து கொள்ள வே டும். அனைவரும் அமைதியாக கலைந்து செல்ல வே டுகிே\Á..... EjLºeh ÚS¡yP Aசவுகரியத்துக்காக நிர்வாகம் வருந்துகி\து....!”

எல்லோரும் வே டாத ஒரு நிர் பந்தத்தோடு ஹாலிலிருந்து வெளியேறிக் கொ டிருக்க, நேத்ரா அசையாமல் அதே நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

கோமதி அவளுடைய தோளை தொட்டாள்.

“ ங்க கிளம்பலை....?”

“இல்லை.... ங்க கிளம்புங்க....” குழ ப பார்வையோடு அவள் போய்விட, நேத்ரா தலைகுனிந்தபடி அ படியே

உட்கார்ந்திருந்தாள்.ஹால் இர டே நிமிடத்தில் வெறிச்சோடி போக, கையில் மைக் வைத்து இருந்த நபர் அவளுக்கு

பக்கத்தில் வந்தார். "என்னம்மா...! உனக்கு தனியா ஒரு தடவை சொல்லணுமா...? கிளம்பும்மா... தபால்

அனு புவோம்... அ ப வந்தா போதும்....!"

நேத்ரா நிமிர்ந்தாள்.

"சார்...! இது உங்களுக்கே சரியா படுதா....? இதனால எத்தனை பேர்க்கு எவ்வளவு சிரமம் ஏற்பட்டு இருக்கும்ன்னு கொஞ்சமாவது நினைச்சு பார்த்தீங்களா...?"

"அதுக்குத்தான் மன்னி பு கேட்டோமே?"

"மன்னி பு கேட்டா எல்லாம் சரியாயிடுமா?"

"என்னம்மா! தகராறு ப \துக்கு வந்தியா....? இ பத்தான் வந்தே...! உனக்கு முன்னாடி வந்து ஒரு மணி நேரமாய் வெயிட் ப ணிட்டு இருந்தவங்க கூட சத்தம் காட்டாமே எந்திரிச்சு போய்ட்டாங்க.... அஞ்சு நிமிஷத்துக்கு முன்னாடி வந்துட்டு இவ்வளவு ஆட்டம் போடடே\...?"

'ஆட்டம் போட்டது நான் இல்ல சார்... ங்க...."

" இ படியெல்லாம் பேசிட்டு இருந்தா லிஸ்ட்டிலிருந்து உன்னோட பேரை எடுக்க வே டியிருக்கும்..."

"நான் உங்க எம்.டி.யை பார்க்கணும்"

"அவரை பார்க்க முடியாது... டெல்லி பு\•Ty|• ÚTÖL தயாராய் இருக்கார்"

"ஒரு ரெ டு நிமிஷம் அவரை பார்த்துட்டு போயிடடே\Á."

"இ படியெல்லாம் பேசிட்டு இருந்தா சரி பட்டு வரமாட்டே... செக்யூரிட்டியைக் கூ பிட வே டியதுதான்." அவர் கோபமாய்ச் சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போதே நேத்ரா எம்.டி. இருந்த AÛ\யை நோக்கி வேகமாய் போனாள்.

"இந்தாம்மா.... நில்லு....!"

நேத்ரா புயலாய் நடந்தாள். வரும் போது வராந்தாவில் பார்த்த எம்.டி. அறை\க்கு முன்பாய் போய் நின்\Ö·.

அந்த நபர் கத்தினார்.

“செக்யூரிட்டி...! இங்கே வாங்க.... இந்த பெ ணை பிடிச்சு... ÙY ¸ ÚV...."

வேக வேகமாய் இர டு செக்யூரிட்டிகள் அவளை நோக்கி வந்து கொ டிருக்க, நேத்ரா ஆவேசத்தோடு கதவை R· ¸ eÙLÖ • | E ·Ú [ÚTÖ] Ö ·.

ஒரு பெரிய க ணாடி மேஜைக்கு பின்னால் தரு குமார் செல்போனில் பேசியபடி தெரிந்தான். நேத்ராவை பார்த்தும் போனில் பேசுவதை நிறுத்தி “எஸ்...” என் \ÖÁ.

"Ge Í e ï Í மீ சார்... நான் ஒரு ரெ டு நிமிஷம் உங்ககிட்டே பேசணும்....” நேத்ரா சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போதே அந்த மைக் பேர்வழி பதட்டமாய் உள்ளே நுழைந்தார்.

“ஸார்.... இந்த பொ ணு பிரச்சனை ப ணுது. நாம் இன்னிக்கு நடத்த இருந்த இன்டர்வியூவை கான்ஸல் ப ணினதுக்காக கோப பட்டு அடாவடித்தனமாய்....” அவர் பேச பேச தரு குமார் கையமர்த்தினான்.

“ ங்க போங்க ஜெயராமன்.... நான் இந்த பொ ணு கிட்டே ÚTp e f Ú\ Á...."

“எஸ்.... சார்...” ஜெயராமன் நேத்ராவை ஒரு கோப பார்வை பார்த்துவிட்டு அறை\யிலிருந்து வெளியேறினார்.

தரு குமார் செல்போனை அணைத்துவிட்டு நேத்ராவை H½yPÖ Á....

“சொல்லுங்க.... என்ன விஷயம்....?”

நேத்ரா படபடத்தாள். “சார்.... இது எந்த வகையில் நியாயம்....? ற்றுக்கும் மேற்பட்ட பெ களை இன்டர்வியூக்கு கூ பிட வே டியது. உங்களுக்கு ஏதாவது அவசர வேலை வந்துட்டா அந்த இன்டர்வியூவை கான்ஸல் ப \து. பணம், அதிகாரம், ரெ டும் இருந்துட்டா எந்த அட்டூழியத்தை வேணும்ன்னாலும் ப ணுவீங்களா?”

தரு குமார் புன்னகையோடு அவளை பார்த்தான். “ ங்களும் இன்டர்வியூவில் கலந்துக்க வந்தீங்களா?”

" B UÖ..."

“உங்க பேர்...?”

“நேத்ரா....”

தரு குமார் தன் மேஜையின் ட்ராயரைத் தி\ந்து ஒரு கவரை எடுத்து ட்டினான்.

“இந்தாங்க நேத்ரா...”

“என்ன இது....?”

“வேலைக்கான அ பாய் ட்மென்ட் ஆர்டர். இ படி ஒரு தெளிவான, துணிச்சலான பெ ணை செலக்ட் ப ணத்தான் இன்னிக்கு நடக்க இருந்த இன்டர்வியூவை கான்சல் T • \மாதிரி நடிச்சேன். இது ஸ்டெனோ போஸ்ட் மட்டும் இல்லை. என்னோட பி.ஏ.வுக்கான போஸ்ட்டும் கூட. எனக்கு பி.ஏ.வாய் வர போகி\ பொ ணுக்கு பயம்ன்னா என்னான்னே தெரியக்கூடாது. உங்களோட துணிச்சல் எனக்கு பிடிச்சிருக்கு. இன்னியிலிருந்தே ங்க வேலைக்கு சேர்ந்துடலாம்....”

நேத்ரா அயர்ந்து போயிருந்தாள்.

2

Rரு குமார் தன் புன்னகையின் பர பளவை பெரிதுபடுத்திக் கொடே நேத்ராவை பார்த்தான்.

"GÁ] மிஸ் நேத்ரா அயர்ந்து போயிட்டீங்க? ம். இந்தாங்க பிடிங்க உங்க அபாயிட்மெட் ஆர்டர். உங்களை மாதிரியான ஒரு துணிச்சலான பெதான் எனக்கு பி.ஏ.வாக இருக்க வேடும். பொதுவாக நான் நடத்தும் நேர்முகத் தேர்வுகள் எல்லாமே இ படித்தான் இருக்கும். ங்க என்னிக்கு வேலைக்கு சேர்றீங்க?”

நேத்ரா “சாரி” என்\Ö · .

“எதுக்கு சாரி?”

“இந்த அபாயிட்மெட் ஆர்டரை நான் வாங்கிக்க ÚTÖ\தில்லை”

"HÁ?"

“ஏன்னா எனக்கு இந்த வேலை பிடிக்கலை...”

“என்னது! வேலை பிடிக்கலையா? இந்த பி.ஏ. போஸ்ட் பவர்புல் போஸ்ட். உங்களை தாடி யாரும் வந்து என்னை பார்த்துட முடியாது. கிட்டத்தட்டங்க என் வலது கை மாதிரி. உங்களுக்கு இங்கே சம்பளம் நாற்பதாயிரம் ரூபாய். கம்பெனிக்கு பின்னாடி C£ef\ குவார்ட்டர்ஸில் ங்க தங்கிக்கலாம். பி.எ மெடிக்கல் அஸிஸ்டன்ஸ், எச்.ஆர்.ஏ. எல்லாமே உடு. இது தவிர கம்பெனியில் இருக்கும் மாருதி காரை ங்கள் உங்க சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். மேலும்...”

நேத்ரா கையமர்த்தினாள்.

“பட்டியல் போட்டது போதும். எனக்கு இந்த வேலையே வே டாம்னு சொல்லும்போது எதுக்காக பேசி நேரத்தை வீணாக்கணும்? நா வர்ே\ன்” சொல்லிவிட்டு நேத்WÖ SPeL முயல, தரு குமார் நாற்காலியை பின்னுக்குத் தள்ளிக் கொ டு எழுந்தான்.

“ஒரு நிமிஷம் நேத்ரா”

நின்\Ö·.

“இந்த வேலை வேணும்னுதானே கம்பெனிக்கு அ ளை ப ணீங்க... இ ப வேலை வே டாம்னு சொன்னா அதுக்கு என்ன அர்த்தம்?”

“இந்த கம்பெனியில் மனிதாபிமானம் இல்லைன்னு அர்த்தம். எந்த ஒரு கம்பெனி ம் இ படி ஒரு இன்டர்வியூ நடத்தி நான் பார்த்தது

C¥ÛX""CÁடர்வியூங்கி\து கேட்ட கேள்விக்கு பதில் ÙNÖ¥\தும், பரீட்சை எழுத\தும் மட்டும் இல்லை. எனக்கு வரக்கூடிய பி.ஏ. ஒரு டைனமிக் பர்சனாய் இருக்கணும். எதுக்கும் பய படாத, எந்த ஒரு பிரச்சினையை ம் துணிச்சலாய் எதிர்கொள்கி\ மனோதிடம் கொ ட நபராய் இருக்கணும்னு நான் நினைச்சது த புன்னு சொல்\து எந்த விதத்துல நியாயம்?”

“ ங்க செஞ்சது உங்களுக்கு நியாயமாய் இருக்கலாம். G] e h அது இந்த இன்டர்வியூவில் கலந்துகிட்ட பெ களுக்கு ப ணின துரோகமாய் தெரி து. எனக்கு இந்த வேலை வே டாம். மறுபடி ம் இன்டர்வியூவை ஒழுங்காய் நடத்தி அறிவு பூர்வமான முை\யில் ஒரு பெ ணை தேர்ந்து எடுத்து உங்களுக்கு பி.ஏ. என்கி\ அந்தஸ்தை கொடுங்க. நான் வர்ே\ன்... குட்...பை...” சொன்ன நேத்ரா, ஒரு புயலாய்க் கிளம்பி வெளியேறினாள். தரு குமார் சில வி] ÖzL · மவுனமாய் இருந்து விட்டு இ டர்காம் ரிஸீவரை எடுத்து ஒரு பட்டனைத் தட்டி “ஜெயராமன்! உள்ளே ஒரு நிமிஷம் வந்துட்டு போங்க” சொல்லி ரிஸீவரை வைத்தான்.

சில வினாடிகளுக்கு பி\கு ஜெயராமன் உள்ளே வந்தார். தரு குமார் தனக்கு எதிரே இருந்த நாற்காலியை LÖyz] ÖÁ.

“உட்கார்ருங்க மிஸ்டர் ஜெயராமன்”

அவர் உட்கார்ந்தார்.

தரு குமார் பே பர் வெயிட்டை எடுத்து உள்ளங்கையில் வைத்து உருட்டிக் கொ டே பேசினான்.

“ஜெயராமன் இந்த கம்பெனியில் உங்களுக்கு எத்தனை வருஷ சர்வீஸ்?”

“இருபது வருஷம் சார்”

“இதில் மானேஜர் போஸ்ட்டுக்கு வந்து எத்தனை Y£ cUÖo r?"

“அஞ்சு வருஷம் சார்”

“சரி, நான் இ ப விஷயத்துக்கு வர்ே\ன். எனக்கு பி.ஏ.வா YW•ÚTÖ f \ பொ ணுக்கு துணிச்சலும் தைரியமும் இருக்கணும். அ பேர் பட்ட பொ ணைத்தான் ÙNXey ப ணனும்னு நான் சொன்ன ப ங்க ஒரு யோசனை சொன்னீங்க. அந்த யோசனை படி இன்டர்வியூவை ஏதோ ஒரு காரணம் சொல்லி கான்சல் ப ணினால் எந்த பெ அதை அநியாயம்னு சொல்லி தட்டிக் கேட்கி\ாளோ அவளை பி.ஏ. போஸ்ட்டுக்கு செலக்ட் ப ணிடுவோம்னு சொன்னீங்க C¥ÛXVÖ?"

“ஆமா சார்”

“உங்க வயசுக்கும் அனுபவத்துக்கும் இ படி பட்ட அற்பத்தனமான யோNÛ] YWXÖUÖ?"

“ச...சார்! நான் அந்த யோசனையை சொன்னபோது நல்ல ஐடியான்னு பாராட்டினீங்களே சார்?”

“நான் ஏதோ ஒரு வேகத்துல பாராட்டிட்டேன். அதுக்கு காரணம் என்னோட வயசும் ஆர்வக் கோளாறும். பட், ங்களும் அதே மாதிரி இருக்கலாமா? ஒரு யோசனையை சொல்லும் போது அதனோட பின்விளைவு எ படியிருக்கும்னு யோசிச்சு பார்க்க வே டாமா?”

" bார்... அதுல வந்து...”

தரு குமார் அவரைக் கையமர்த்தினான். “மிஸ்டர் ஜெயராமன். ங்க எதை ம் சொல்லி என்னை சமாதான படுத்த முயற்சி ப ண வே டாம். என்னைவிட சின்ன பொ ணு அந்த நேத்ரா. அவளுக்கு ங்க சொன்ன யோசனையின் பின்விளைவுகள் பிடிபட்டிருக்கு. கம்பெனிக்கு மானேஜராய் இருக்கி\ உங்களுக்கு அது

பிடிபடலை”

“சாரி சார்”

“நான் கொடுத்த அ பாயி ட்மெ ட் ஆர்டரை அந்த பொ ணு நேத்ரா வாங்கியிருந்தாக்கூட பரவாயில்லை. வே டாம்னு சொல்லிட்டு போயிட்டா. எனக்கு வேலை கிடைச்சுட்டா போதும்னு நினைக்கி\ இந்த காலத்துல இ படி ம் ஒரு பெ . நினைக்கும் போதே பெருமையா இருக்கு...” தரு குமார் சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போதே இ டர்காம் அழைத்தது. ரிஸீவரை எடுத்தான். “எஸ்”

மறுமுனையில் அம்மா மங்கையர்க்கரசியின் குரல் கேட்டது. “டேய் தரு , நான் இ போ நம்ம ஆபீஸ் ரிச ஷன்ல இருக்கேன். உன்கூட ஒரு ரெ டு நிமிஷம் பேசணும். அ பாயி ட்மெ ட் கிடைக்குமா?”

“என்னம்மா இ படியெல்லாம் பேசி இன்சல்ட் ப ே\? ஆபீஸுக்கு வந்தா நேரா என்னோட ரூமுக்கு வர ÚY • zVRÖÚ] ?"

“ பிஸியாய் இருக்கி\தாய் ரிச னிஷ்ட் பெ சொல்லிச்சு ARÖÁ?"

“உடனே வாம்மா” சொல்லிவிட்டு ரிஸீவரை வைத்த தரு குமார் எதிரே நின்றிருந்த மானேஜரை பார்த்தான்.

"மிஸ்டர் ஜெயராமன், இனிமேலாவது யோசனை சொல்லும்போது அதன் பின்விளைவுகளை பற்றி கொஞ்சம் யோசனை ப ணுங்க. மறுபடி ம் ஒரு தேதியை அந்த இன்டர்வியூக்கு பிக்ஸ் ப ணி எல்லார்க்கும் கார்டு அனு புங்க. அந்த இன்டர்வியூவை முை\•Tz • j LÚ [நடத்துங்க”

“எஸ் சார்”

“போய் வேலைய பாருங்க”

UÖனேஜர் ஜெயராமன் தலையாட்டி விட்டு வெளியே போக, அடுத்த சில நிமிடங்களில் மங்கையர்க்கரசி உள்ளே வந்தாள்.

ஐம்பது வயதை நெருங்கிக் கொ டிருந்த மங்கையர்க்கரசிக்கு இரட்டை நாடி உடம்பு. மஞ்சள் நி\ பட்டு புடவையில் பளிச்சென்று பெரிய சைஸ் குங்கும பொட்டோடு தெரிந்தாள். தரு குமாருக்கு எதிரேயிருந்த நாற்காலிக்கு வந்து ஒரு பெருமூச்சோடு சாய்ந்தாள்.

“ஏம்மா! இந்த வெயில்ல எங்கே போயிட்டு வர்\?"

“ஒரு தூரத்து சொந்தத்தோட கல்யாணம். உன்னோட அ பா வரமாட்டேன்னு சொல்லிட்டார். நான் மட்டும் போனேன்”

“போனது சரி, போயிட்டு ம டபத்திலிருந்து நம்ம வீட்டுக்கு போயிருக்க வே டியதுதானே”

“ம டபத்திலிருந்து நான் நேரா இங்கே வந்ததுக்கு காரணம் C£ehPÖ?

“என்ன காரணம்?”

“கல்யாண வீட்ல ஒரு பொ ணை பார்த்தேன், லட்சணம்ன்னா அ படியொரு லட்சணம். பொன்னை உருக்கி வார்த்த மாதிரி நி\ம். பொ ணு பேரு நிதர்சனா. குடும்பமும் அந்தஸ்தான குடும்பம். எல்லாத்துக்கும் மேலா நம்ம இனம். கையோடு செல்போனைக் கொ டு போயிருந்ததால் அந்த பொ ணை போட்டோ எடுத்துவிட்டு வந்துட்டேன். போட்டோ பாக்கிறியா? இந்த பொ ணை உனக்கு க டி பா பிடிக்கும்” சொன்ன மங்கையர்க்கரசி தன் கையில் வைத்து இருந்த செல்போனை தரு குமாரிடம் ட்ட அவன் தலையசைத்தான்.

“வே டாம்மா”

“ஏ டா வே டாம்ன்னு சொல்லே\! கடந்த ஆறு மாச காலமாய் எத்தனையோ பெ களை பார்த்துட்டோம். எதுவுமே எனக்கு பிடிக்கலை. உனக்கும் பிடிக்கலை. இந்த பொ ணை பார்த்ததுமே எனக்கு பிடிச்சு போச்சு. அதே மாதிரி உனக்கும் பிடிக்கும். உனக்கும் எனக்கும் பிடிச்சிருந்தா Aது உங்க அ பாவுக்கும் பிடிச்ச மாதிரிதான். மொதல்ல ÚTÖyÚPÖÛY• TÖ£"

“வே டாம்மா. அந்த பெ ணை பார்க்கி\துக்கு முன்னாடி நான் வே\ ஒரு பொ ணை பார்த்துட்டேன். எனக்கு கல்யாணம்னு ஒ ணு நடந்தா அது அவகூடத்தான் GÁ f\ முடிவுக்கு வந்துட்டேன்” மங்கையர்க்கரசி அதிர்ந்து போய் எழுந்தாள்.

“யார்ரா அந்த பொ ணு?”

“அவ பேர் நேத்ரா”

3

Uங்கையர்க்கரசி அதிர்ந்து போனவளாய் மகனை பார்த்தாள்.

“யார்ரா அந்த நேத்ரா...?”

தரு குமார் தன் மேஜையின் மேல் இருந்த அ ளிகேஷன்களை புரட்டி பார்த்து அதில் இருந்த நேத்ராவின் அ ளிகேஷன் பாரத்தை எடுத்து அதில் ஒட்டியிருந்த அவளுடைய போட்டோவைக் காட்டினான்.

“இந்த பொ ணுதாம்மா....”

மங்கையர்க்கரசி போட்டோவை ஒரு அலட்சிய பார்வை பார்த்தபடி "GÁ] PÖ! A• ¸ ÚLcÁX C£ef\ ÚTÖyÚPÖÛYe LÖyÚ\...! வேலைக்கு அ ளை செய்த ÙTÖ • QÖ?" GÁ¿ ÚLyPÖ·.

“ஆமாம்மா....! என்னோட பி.ஏ. போஸ்ட்டுக்கு அ ளை செய்த பெ தான் இவ. அழகாய் இருக்காளே எனகி\ காரணத்துக்காக நான் செலக்ட் ப ணலை. அறிவுபூர்வமான பெ . க ணுக்கு முன்னாடி அநியாயம் நடந்தால் தட்டிக் கேட்ணும் என்கி\ எ ணம் உள்ள பெ . எல்லாத்துக்கும் மேலாய் நான் இன்டர்வியூ நடத்தின முை\ சரியில்லைன்னு சொல்லி தனக்குக் கிடைச்ச வேலையையே வே டாம்ன்னு சொல்லிட்டு போன பெ .... அ பு\ம்....!”

அம்மாக்காரி சீறினாள் “நிறுத்துடா.... அந்த பொ ணோட புராணத்தை! உனக்கு மனைவியா வர போ\ பொ ணு எ படி இருக்கணும்ங்கி\தை நானும் உங்க பாவும் தீர்மானம் ப ணி வெச்சிருக்கோம். அந்த தீர்மானத்தோட முதல் நிபந்தனை.... பொ ணு நம்ம அந்தஸ்துக்கு சரி சமமாய் இருக்கணும். ரெ டாவது நிபந்தனை நம்ம ஜாதி ஜனமாய் இருக்கணும். இ ப காட்டின இந்த நேத்ரா என்கி\ பொ ணுக்கு முதல் ரெ டு தகுதிகளும் இல்லாத போது அவளை எ படி என் மருமகளாய் நினைச்சு பார்க்க முடி ம்? நான் கொ டு வந்த இந்த பொ ணு நிதர்சனாவை நேர்ல பார்த்தா நேத்ராவை அந்த «] ÖzÚV U\ந்துடுவே...!”

“அம்மா....! சொல்\தெல்லாம் சரிதான்....! நான் நேத்ராவை பார்க்கி\துக்கு முன்னாடி நிதர்சனாவோட போட்டோவைக் காட்டியிருந்தால் ஒரு வேளை ஓ.கே. சொல்லியிரு பேன். ஆனா அதுக்குள்ளே இந்த நேத்ரா என்னோட மனசுக்குள்ளே நுழைஞ்சிட்டா. அவளுக்கு என் மேல விரு பம் ‘இருக்குமா... இருக்காதா’ன்னு தெரியாத நிலைமையில் நாÁ C•Tz ÚTN\து த புதான். நல்ல வேளையாய் அவளுக்கு கல்யாணமாகலை. இ போதைக்கு அது ஒ ணுதான்... எனக்கு ஆறுதலான விஷயம்.”

மங்கையர்க்கரசி கோபத்தைக் கட்டு படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் படபடத்தாள்.

“டேய்...! முட்டாள்தனமா பேசிட்டிருக்காதே! அந்த நேத்ரா யார்ன்னு தெரியாமே அவளோட பின்னணி, குடும்ப நிலவரம் தெரியாமே அவதான் எனக்கு மனைவியாய் வரணும்ன்னு நினைக்கி\தே பெரிய த பு...!”

“அய்யோ அம்மா...! அது எனக்குத் தெரியாதா? அந்த நேத்ராவை இன்னிக்கே பெ பார்த்து நாளைக்கே கல்யாணம் ப ணிக்க போே\னா என்ன? இன்னிக்கு ஆபீசுக்கு வந்து என் கல்யாணத்தை பத்தி பேசினதாலதான் நான் அந்த நேத்ராவை பற்றி சொல்ல நேர்ந்தது. இல்லேன்னா அந்த எ ணத்தை என் மனசோட ஒரு ஓரத்துல போட்டு வெச்சிரு பேன். நான் மொதல்ல நேத்ராகிட்டே பேசி பார்க்கணும். நான் கொடுத்த அ பாயின்ட்மெ ட் ஆர்டரையே தூக்கி எறிந்தவ என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க ஒத்துக்குவாளான்னு தெரியலை. அவ ‘நோ’ன்னு சொல்லிட்டா நான் அவளை கல்யாணத்துக்கு கட்டாய படுத்த மாட்டேன். அதுக்க பு\ம் பார்க்கி\ பெ ணை கன்ஸிடர் ப ணலாம். எல்லாமே நேத்ரா கையிலதான் இருக்கு”

“டேய் த£ •...! • ÙNÖ¥\தை பார்த்தா அந்த நேத்ரா பொ ணு ரொம்பவும் திமிர் பிடிச்சவளாய் இரு பா ÚTÖ¦£eÚL?''

“அது திமிர் இல்லேம்மா...! தன்னம்பிக்கை ம் துணிச்சலும் கலந்த ஒரு குணாதிசயம். இ படியொரு குணாதிசயம் நி\V பெ கள் கிட்டே இருக்காது.... அது நேத்ரா கிட்ட இருக்கு... அது எனக்கு பிடிச்சிருக்கு...”

“ என்னதான் சொன்னாலும் அந்த நேத்ரா என்னை பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு கு பைக் காகிதம். கொடுத்த வேலையை வே டாம்ன்னு சொல்லிட்டு போனவள் உன்னை ம் வே டாம்ன்னு தான் சொல்ல போ\Ö...! J£

பெரிய கம்பெனிக்கு எம்.டி.யா இருக்கி\ உனக்கு இந்த அவமானம் தேவையா....? நல்லா யோசனை ப ணு"

"முயற்சி ப ணி பார்க்கி\துல என்னம்மா த பு?"

"வே டா டா...! இதுக்கு மேலும் அந்த பொ ணை Tத்தி பேச நான் விரும்பலை. வீட்டுக்கு போே\ன். தொடர்ந்து பேசிட்டு இருந்தா எனக்கு பி.பி. ஏறிடும்...." சொல்லிக் கொ டே நகர முயன்\ மங்கையர்க்கரசி நின்\Ö·. ULÛ] H½yPÖ·.

"டேய்... தரு ...! எனக்கு ஒரு உதவி ப ணுவியா?"

"சொல்லும்மா...."

"தயவு ப ணி உங்க அ பாகிட்ட அந்த நேத்ரா பற்றி ஏதும் சொல்லிடாதே... அவர் என்னை மாதிரி பொறுமையாய் இருக்க மாட்டார். எரிமலையா பொங்கிடுவார்..."

தரு சிரித்தான். "அ பாவை பற்றி எனக்கு தெரியாதா என்ன? நேத்ரா கிட்ட மொதல்ல பேசே\ன்: அதுக்க பு\ம் நேத்ரா என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க பச்சைக் கொடி காட்டின பி\கு அ பா கிட்டே வந்து ச ஜெக்ட்டை ஓ பன் ப ணுவேன்....! அதுக்கு முன்னாடி வாயைத் தி\eL UÖyÚPÁ."

மங்கையர்க்கரசி மகனையே முை\த்RÖ·.

தரு குமார் புன்னகைத்தான்.

"என்னம்மா... அ படி பார்க்கிே\?"

"மனசுக்கு பிடிச்ச ஒரு பொ ணை பார்த்ததும் அவளை முதலிடத்தில் வெச்சிட்டு பெத்தவங்களை ரெ டாவது இடத்துல வைக்க உன்னை மாதிரியான இளைஞர்களுக்கு எ படி மனசு வருதுன்னு பார்த்தேன்... அவ்வளவுதான்...!" வார்த்தைகளை சீ\ விட்ட மங்கையர்க்கரசி விடுவிடுவென்று AÛ\யினின்றும் வெளியேறினாள்.

NÛUயல் கட்டில் வேலையாய் இருந்த வாணி, காலிங் பெல் கதறும் சத்தம் கேட்டு, ஈரக்கையை வேக வேகமாய் வந்து கதவைத் தி\ந்தாள். மு பது வயது. பளிச்சென்\ முகம். பெரிதாய் குங்கும பொட்டு.

வெளியே வாசற்படியில் நின்றிருந்த நேத்ராவை பார்த்ததும் தன் அழகான பிை\ ÙS¼½ÛV r£ef]Ö·. ALXe க களில் நிை\ய விய பு.

“என்ன.. நேத்ரா...! அதுக்குள்ளே இன்டர்வியூ முடிஞ்NRÖ....?''

“ம்... முடிஞ்சது....” சொல்லிக் கொ டே உள்ளே வந்த நேத்ரா கை பையை சுவர் ஆணியில் மாட்டிவிட்டு சுவரோரமாய் போட்டிருந்த பழைய சோபாவில் சாய்ந்தாள். வாணி பக்கத்தில் வந்தாள்.

“இன்டர்வியூ என்னாச்சு.....?”

“அ ணி....! ரெ டு பஸ் மாறி இந்த வெய்யில்ல வந்திருக்கேன். நடும டையில் “வி வி ’ன்னு தலைவலி. ஒரு அஞ்சு நிமிஷம் கழிச்சு பேசலாமா?” நேத்ரா நெற்றியை பிடித்துக் கொ டாள்.

“மாத்திரை சா பிடறியா?”

“வே டாம்”

“கா பி போட்டுத் தரட்டுமா?”

“ஒ ணும் வே டாம்.”

“சரி... ஒ ணும் பேச வே டாம். வேலை கிடைச்சதா இல்லையா... அதை மட்டும் சொல்லு. எனக்கு சமையற்கட்டுல நிை\ய வேலையிருக்கு.”

“எனக்கு வேலை கிடைச்சது அ ணி...!”

வாணி மலர்ந்தாள்.” அடேடே... A•TzVÖ...! C£.. C£... J£ ஸ்பூன் சர்க்கரை கொ டு வர்ே\ன்!” வாணி சந்தோஷ துள்ளலோடு சமையற்கட்டை நோககி ஓட முயற்சிக்க நேத்ரா கையமர்த்தினாள்.

“வே டாம அ ணி”

''HÁ...?''

“எனக்குக் கிடைச்ச வேலையை வே டாம்ன்னு சொல்லிட்டு வந்துட்டேன்!”

வாணி திடுக்கிட்டாள். “என்னது வேலையை வே டாம்ன்னு ÙNÖ¥¦yzVÖ?''

" B UÖ...!"

"HÁ...?"

R£ குமாரின் ஆபீஸில் நடந்த சம்பவத்தைச் சொன்னாள் நேத்ரா. எல்லாவற்றை\ ம் கேட்டு முகம் சிவந்தாள் வாணி. hWÛX

உயர்த்தினாள்.“நேத்ரா...! செஞ்சது சரியில்லை”

“எ படி சரியில்லைன்னு சொல்றே\ அ ணி...?”

“ஒரு தி\மைசாலியைக் க டு பிடிக்க இன்டர்வியூவை எ படி வே டுமானாலும் நடத்த ஒரு கம்பெனியின் எம்.டி.க்கு E¡ÛU• • |. AÛR hÛ\ ÙNÖ¥X • VÖ£...? C•Tz Xy| மாதிரி தட்டில வெச்சி கொடுத்த வேலையை வே டாம்ன்னு சொல்லிட்டு வந்துட்டியே? உன்னோட அ ணனுக்கு இந்த விஷயம் தெரிஞ்சா என்னாகும் தெரி மா?”

“ஒ ணும் ஆகாது... முை\ச்சு பார்த்துட்டு ரெ டு திட்டு திட்டுவார். நாலு நாளைக்கு பேசாமே இரு பார். அஞ்சாவது நாள் எனக்கு பக்கத்துல வந்து உட்கார்ந்துகிட்டு ‘ஏம்மா! அ படி ப ணினேன்னு கொஞ்சுவார். என்னோட A • ணனை பத்தி எனக்குத் தெரியாதா என்ன?”படபட பாய் நேத்ரா பேசிக் கொ டிருக்கும் போதே அவளுடைய இடது கையில் இருந்த செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது. செல்போனை இடது காதுக்கு ஒற்றினாள். மெல்ல குரல் கொடுத்தாள்.

" a ÚXÖ....!"

“நேத்ரா....?” மறுமுனை கேட்டது

"G Í ..."

“என்ன... எஸ்...? என்னோட குரல் கூட உனக்குத் தெரியலையா... நேத்ரÖ....? SÖÁ EÁÚ] ÖP ÚRYÖ."

நேத்ரா பரவசமானாள்.

“தேவா... யா...? எங்கிருந்து பேசறே\? மும்பையிலிருந்தா... இல்லை சென்னைக்கு வந்துட்டியா....?”

"..........."

"ÚRYÖ.....! • ÚTN\து சரியா கேட்கலை இரு.... வீட்டுக்கு வெளியே வந்து பேசறே\ன்." சொன்னவள் வீட்டுக்கு பின்பு\ம் இருந்த தோட்டத்துக்கு போனாள்.

"C•T... ÚLehRÖ ÚRYÖ....?"

"ம்.... க்ளியராய் இருக்கு....! நான் மும்பையிலிருந்து ÚTp fyz£eÚLÁ. GÁÚ]ÖP A£ÛUe LÖR¦ AZLÖ] நேத்ராவை பார்க்க அடுத்த வாரம் சென்னைக்கு YW•ÚTÖÚ\Á..."

"¡V¦....?"

"ம்...."

"இன்னும் ஒரு வாரம் இருக்கேடா..."

"கவலை படாதே....! அது வரைக்கும் னைச்சு நினைச்சு பார்த்து சந்தோஷ பட்டுகிட்டு இருக்கி\ மாதிரி அழுத்தம் திருத்தமா முத்தம் ஒ ணைக் கொடுக்க போறே\Á."

"கொடு... கொடு...!" தன்னுடைய வலது கன்னத்தில் செல்போனை ஒற்றினாள் நேத்ரா.

4

"Jரு முத்தம் போதுமா... இன்னும் ஒணு தரட்டுமா?" தேவா செல்போனின் மறுமுனையில் கேட்க, நேத்ரா அவசர அவசரமாய்

மறுத்தாள்."போதும் தேவா...! பார்... இபவே செல்போன் ஈரமாயிடுச்சு...! ரொம்பவும் தான் Ù^Ö· º «PÚ\ÁÄ நினைக்கறே\Á"

"நேத்ரா....! எனக்கு உன்னோட நினை பு வந்தாலே போதும்; HÚRÖ LÖÐமீர் பனி பள்ளத்தாக்குக்குள்ளே இருக்கி\ மாதிரி C£eh....!"

"ரொம்பவும் வழியாதே...! அடுத்த வாரம் க டி பா சென்னைக்கு வரணும். வராமே இருந்துடாதே!"

"வர்றே\ன்... வர்றே\ன்... ஹ ட்ரெ ட் பர்ஸ ட் அடுத்த வாரம் உனக்கு பக்கத்துல இரு பேன். உனக்கு பக்கத்துல

உட்கார்ந்துகிட்டு என்னென்ன ப ணலாம்ன்னு யோசனை ப ணிட்டிருக்கேன்....”

"ÚRYÖ...!"

"GÁ] ...?"

“காலேஜ் டேஸிலிருந்து மா\வேயில்லை.... அன்னிக்கு எ படி இருந்தியோ அதே மாதிரிதான் இருக்கே...?”

“ மட்டும் என்னவாம்...?”

“சரி... தேவா... நான் அ பு\ம்.... பேசே\ன்... வாசல்ல மோட்டார் பைக் சத்தம் கேட்குது. அ ணன் வந்துட்டார்ன்னு நினைக்கிே\Á"

“என்ன நேத்ரா...! உன்னோட அ ணன் இன்னமும் இன்ஸ்பெக்டர் கேடர்லதான் இருக்காரா...? பிரமோஷனுக்கு ஏதாவது வாய் பு இருக்கா...?”

“ட்ரை ப ணிட்டுத்தான் இருக்கார். எ படி ம் இந்த வருஷ கடைசிக்குள்ளே ஏ.சி. ஆயிடுவார்ன்னு நினைக்கிே\Á... N¡... சாயந்தரமா போன் ப ணு... பேசலாம்...” நேத்ரா செல்போன் அணைத்து இடது உள்ளங்கையில் அதக்கிக் கொ டு வீட்டுக்குள் நுழைய, அவளுடைய அ ணன் குருமூர்த்தி பைக்கை வாசலில் நிறுத்திவிட்டு படியேறிக் கொ டிருந்தான். மு பத்திர டு வயதான உயரமான திடகாத்திரமான குருமூர்த்திக்கு காக்கி யூனிபார்ம் கச்சிதமாய் பொருந்தியிருந்தது. நல்ல சிவ பில் சதை பிடி பான முகம். மேல் உதட்டில் இடம் பிடித்து இருந்த கெட்டியான அடர்த்தியான மீசை அவனுடைய முகத்தை மேலும் Aழகாக்கிக் காட்டியது.

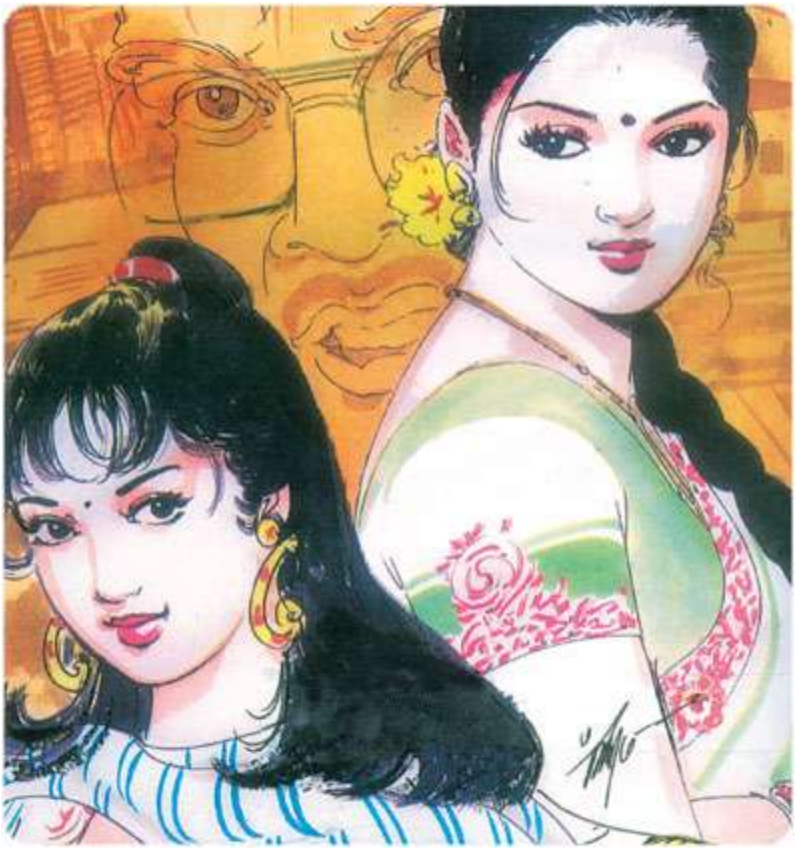

குருமூர்த்தி வீட்டுக்குள் நுழைந்து கொ டே கேட்டான். “நேத்ரா! இன்டர்வியூ என்னாச்சு...?”

“அ ணா... அது... வந்து....” என்று நேத்ரா பேச்சை ஆரம்பிக்கும் போதே அ ணி வாணி சமையலறை\யிலிருந்து ஒரு புயல் மாதிரி பு\ பட்டு வெளியே வந்தாள்.

“உங்க பாசமான தங்கச்சி இன்னிக்கு என்ன ப ணிட்டு வந்து இருக்கா தெரி மாங்க...?”

"GÁ] ப ணினா?”

“கிடைச்ச வேலையை வே டாம்னு சொல்லிட்டு வந்திருக்கா...”

“வேலையை வே டாம்னு சொல்லிட்டியா ஏன் நேத்..! என்ன காரணம்...?”

“காரணத்தை அவகிட்டே கேட்காதீங்க... நான் சொல்©\Á...!'' என்று கோபமாய் பேச்சை ஆரம்பித்த வாணி நடந்த விபரத்தைச் சொல்லி முடிக்க, குருமூர்த்தி நேத்ராவை ஏறிட்டான். குரலில் கோபம் ளஸ் உஷ்ணம்.

"GÁ] நேத்ரா! அ ணி சொல்\து உ மையா? அந்த கம்பெனி எம்.டி. இன்டர்வியூ நடத்தின முை\ சரியில்லைன்னு சொல்லி அ பாய் ட்மெ ட் ஆர்டரை வீசி எறிஞ்சிட்டு வந்துட்டியா?"

நேத்ரா தலை குனிந்தாள்.

"NÖ¡ • QÖ!"

"எதுக்கு இ போ சாரி சொல்லே\?"

"நான் ப ணின த புக்கு"

" த பு ப ணிட்டதாய் யார் சொன்னது?"

"A • QÖ...!"

" ப ணினது தான் சரி...! பணம் பதவி அதிகாரம் இருக்கி\ திமிரில் இன்டர்வியூவை எ படி வே டுமானாலும் நடத்தலாம்ன்னு நினைக்கி\து த பு. அந்தத் த பை ப ணின அந்த கம்பெனி எம்.டி.க்கு சரியான சவுக்கடி கொடுத்துட்டு வந்து இருக்கே... எங்கே... உன் கை குடு...!"

குருமூர்த்தி தன் தங்கையின் கையை பிடித்து குலுக்க, வாணி கோபத்தில் பொங்கி பொருமி]Ö·.

" ங்க அவளுக்கு இ படி ச போர்ட் ப ணி ப ணித்தான் Aவ குட்டிச்சுவராய் போயிட்டிருக்கா...!

இந்தக் காலத்தில் வேலை கிடைக்கி\து எவ்வளவு கஷ்டம். அதுவும் இது ஒரு நல்ல வேலை. நாற்பதாயிரம் ரூபாய் சம்பளம். ரீ குவார்ட்டர்ஸ். தனிக் கார். எம்.டி. வெளிநாடு போனால் கூடவே போகலாம். சுருக்கமாய் சொல்ல போனா இது ஒரு ராஜபோக வேலை."

குருமூர்த்தி மனைவியின் பக்கம் திரும்பினான்.

"இதோ பார் வாணி...! சம்பளத்தை ம் வசதிகளை ம் பார்த்து மயங்கி போய் வேலையை ஒத்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஒரு இன்டர்வியூவை இ படித்தான் நடத்துணும் என்கி\ முை\ இருக்கு. அந்த முை\யை கம்பெனி கடை பிடிக்காத போது நேத்ரா செஞ்சது சரிதான். நேத்ரா படிச்ச பொ ணு. அவளுக்கு நிச்சயமாய் இதை விட ஒரு நல்ல வேலை கிடைக்கும்.

“கிடைக்கும்... கிடைக்கும்...! அ ணனும் தங்கச்சி ம் C•TzÚV ÚTpட்டிருங்க. கடைசியில் சட்டி ம் பானை ம் செய்ய\ வேலை தான் கிடைக்கும்....” வாணி கி டலாய் ÙNÖ¥ ¦ e ÙLÖ • ÚP NUVXÛ\க்குள் மறுபடி ம் போய் புகுந்து கொள்ள, குருமூர்த்தி அந்த பேச்சை பொருட்

படுத்தாமல் தங்கையை ஏறிட்டான்.

“நேத்ரா.! இன்னிக்கு சாயந்தரம் ரீயா... இல்லே உனக்கு ÚY\ ஏதாவது என்கேஜ்மெ ட்ஸ் இருக்கா?”

"H • QÖ!"

"C¥ÚX... CÁÂeh மிï Î e ALÖPமியில் ஒரு ஆர்க்கெஸ்டராவின் புரோக்ராம். ம் அ ணி ம் போய்ட்டு வாங்களேன். கொஞ்சம் ரிலாக்ஸா இருக்கும். காம் ளிமெ டரி பாஸ் இருக்கு. தரட்டுமா...?”

"ÚY • PÖ • QÖ... CÁÂeh G]eh ÚY\ ஒரு ரோக்ராம் C£eh..."

“என்ன ரோக் ராம்....?”

“பூந்தமல்லி அருள்பீடம் வளாகத்துக்கு இன்னிக்கு மாதா சிவசக்தியம்மா வர்\Öj L. ÚVÖLÖ, T^ன் எல்லாம் இருக்கு. நான் அஞ்சு மணிக்கெல்லாம் அங்கே போயிடுவேன்.”

குருமூர்த்தி சிரித்தான். “நேத்ரா! நானும் கொஞ்ச நாளாவே உன்னை நோட் ப ணிட்டு வர்்\ன். உனக்கு கோயிலுக்கு ÚTÖ\தே பிடிக்காத விஷயம். கடவுள் நம்பிக்கை ம் அவ்வளவாய் கிடையாது. இருந்தாலும் ஆன்மிகத்தில் ஈடுபாடு கொ ட மாதா சிவசக்தியம்மா சென்னைக்கு வந்துட்டா மட்டும் என்னை ம் உன்னோட அ ணியை ம் ம\ந்துட்டு என்ன வேலையிருந்தாலும் அந்த அம்மாவை பார்க்க ஓடி போயிட\... அந்த அம்மாகிட்டே அ படியென்ன C£eh?"

நேத்ரா புன்னகைத்தாள். “அன்பு நிரம்பி வழிய\ நல்ல மனம் அந்தம்மாகிட்டே இருக்கு ணா. அந்த அம்மா சொல்\து என்ன தெரி மா ணா? கடவுள் கோயில்லதான் இருக்கார்ன்னு நினைச்சுக்கிட்டு எல்லாரும் கோயிலுக்கு போயிட்டிருக்காங்க. ஆனா அவங்கவங்க U] rRÖÁ கோயில்ன்னு யார்க்கும் தெரியலை. பேச\ JªÙYÖ£ அன்பான வார்த்தையிலே ம், செய்ய\ JªÙYÖ£ AÁTÖ] செயலிலே ம்தான் கடவுள் இருக்கார்னு அந்த அம்மா

ÙNÖ¥\து எனக்கு பிடிச்சிருந்தது. அதான் அந்த அம்மாவைத் ÚRz• ÚTÖÚ\Á."

வாணி சமயலறை\யிலிருந்து கேலியாய் குரல் கொடுத்தாள். "அந்த அம்மாவை பார்க்க போ. நாங்க வே டாம்ன்னு ÙNÖ¥XÛX. ஆனா... அந்த அம்மா மாதிரி காவிச் சேலை கட்டிக்கிட்டு ஆசிரமத்துக்குள்ளே போய் உட்கார்ந்துடாதே! உனக்கு கல்யாணம்ன்னு ஒ ணு நடக்கணும். உனக்கு பி\eL• ÚTÖ\ குழந்தைகளை நானும் உன்னோட அ ணனும் பார்க்கணும்."

"பய படாதே அ ணி! எனக்கு கல்யாணமும் ஆகும். உன்னை அத்தைன்னு கூ பிட ரெ டு குழந்தைகளும் பி\க்கும். போதுமா?"

"போதும்... போதும்..."

மூன்று பேரும் சிரித்தார்கள்.

சென்னை பு\நகர் பகுதியில் இருந்த அந்த ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலின் மதுபானம் அருந்தும் அறை\க்குள் தரு குமாரும், அவனுடைய ந பன் லாரன்ஸூம் போதையின் பிடியில் சிக்கியிருந்தார்கள். கைகளில் இருந்த புனல் வடிவ க ணாடி டம்ளர்களில் ஸ்காட்ச் விஸ்கி பொன்னி\த்தில் மிÄமினுத்தது.

மேஜையின் மேல் நேத்ராவின் போட்டோ.

"XÖWÁ Í..."

"ம்...."

"பொ ணு G•Tz...?"

'அம்சம்... ஹோம்லி யூட்டி... பட்... பணம் இல்லையே...?"

"வே டாம். வே டிய பணம் என்கிட்டே இருக்கு. நேத்ரா எனக்கு வேணும். அவளோட பேமி¦ ÛV• T¼½] RLY¥LÛ[சேகரம் ப ணிட்டேன். நேத்ராவுக்கு அ பா, அம்மா இல்லை. அ ணன், அ ணி மட்டும். அ ணன் பெயர் குருமூர்த்தி பி-12 ஸ்டேஷனில் இன்ஸ்பெக்டராய் இருக்கார். பிரச்னை C¥XÖR ÚTமி¦' ரெ டு நாள் கழிச்சு முறை\•Tz ÙT• கேட்க போலாம்னு இருக்கேன்"

லாரன்ஸ் ஒரு வாய் விஸ்கியைத் தொ டைக்குக் கொடுத்து விட்டு கேட்டான். "உன்னோட அ பா அம்மாவுக்கு இதில்

இஷ்டம் இல்லையே...?”“நான் நாளைக்குள்ளே அவங்களை ‘கன்வின்ஸ்’ ப ணிடுவேன்...!”

“சரி... அந்த நேத்ராவுக்கு உன்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க விரு பம் இல்லாத பட்சத்தில் உன்னோட முடிவு எÁ] ?"

"G] eh GÁ] hÛ\ச்சல்... நேத்ரா என்னை நிராகரிக்க ஒரு காரணமும் இல்லையே...!”

“ஒரு வேளை அவள் யாரையாவது காதலிச்சுட்டு இருந்தா...!”

“நோ... லாரன்ஸ்... அவளுக்கு காதல் விவகாரம் இருக்காது. அவ யாரை ம் விரும்பியிருக்க மாட்டா”

“ஒரு வேளை விரும்பியிருந்தா...!”

தரு டம்ளரில் இருந்த மதுவை ஒரே மூச்சில்

குடித்துவிட்டு கோணலாய் சிரித்தபz ÙNÖÁ] ÖÁ.

“அந்த காதலன் உயிரோடு இருக்கமாட்டான்.”

5

Rரு குமார் சொன்னதைக் கேட்டு லாரன்ஸ் புன்னகைத்தான்.

“தரு ...! ஒரு பொ ணுக்காக இ படி பேச\ÛRo கேட்கும் போது எனக்கு ஆச்சர்யமாய் இருக்கு. ஏன்னா எந்த ஒரு பொ ணை ம் பார்க்கி\ பார்வையே வேடீ\. ‘இவளுக்கு என்ன விலை கொடுக்கலாம்ன்னு தீர்மானம் ப ணி அந்த விலையை ம் கொடுத்து ஒரு ராத்திரியோடு அந்த பெ ணுக்கும் உனக்கும் உள்ள உ\வை முடித்துக் ÙLÖ · f \ ரகம்.... பட் இந்த நேத்ராவுக்காக ஒரு கொலையே T • \ A [°eh E] eh · Ú [J£ WNÖV] UÖ¼\ம் நிகழ்ந்திருக்குன்னா அது எனக்கு ரொம்பவும் ஆச்சர்யமாயிருக்கு...

தரு குமார் போதை விழிகளோடு லாரன்சை ஏறிட்டான். “லாரன்ஸ்....! உனக்குத் தெரி ம்... என்னோட கல்லூரி நாட்களில் இருந்து இந்த ஆபீஸ் நாட்கள் வரை நான் எத்தனையோ பெ களைத் தொட்டவன். சில ஆயிரத்துக்கு மசியாத பெ கள் கூட லட்சம்ன்னு நான் சொன்னதும்

என்னோடு படுக்கையை ‘ஷேர்‘ ப ணியிருக்காங்க.... சில ÙT • L · ÛYW SÛLL º e h B ÛN•Ty | L¼ÛT கொடுத்துட்டு போயிருக்காங்க. பட், இந்த நேத்ரா முை\யாய் இன்டர்வியூ நடத்த படல என்கி\ காரணத்தைக் காட்டி என் பர்சனல் செக்ரட்ரிக்கான போஸ்ட்டை ஒரு கு பைக் காகிதம் மாதிரி நினைச்சு தூக்கி எறிஞ்சுட்டு போயிட்டா. தனக்கு எ படியாவது வேலை கிடைச்சா போதும்ன்னு நினைக்கி\ இந்த காலத்துல இ படி ம் ஒரு பெ இருக்கி\தை பார்த்துட்டு என்னால ஆச்சர்யத்தைக் கட்டு படுத்த முடியலை. இந்த குணாதிசயம் கொ ட பெ தான் எனக்கு மனைவியாய் வரணும்னு நினைக்கிே\ன். அதுக்கு தடையாய் யார் இருந்தாலும் அதை என்னால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது...”

தரு குமார் பேசிக்கொ டு இருக்கும்போதே- A Y Ä ÛPV ÙN¥ÚTÖÁ ¡ j ÚPÖÛ] வெளியிட்டு அவனை எடுக்கவைத்தது.

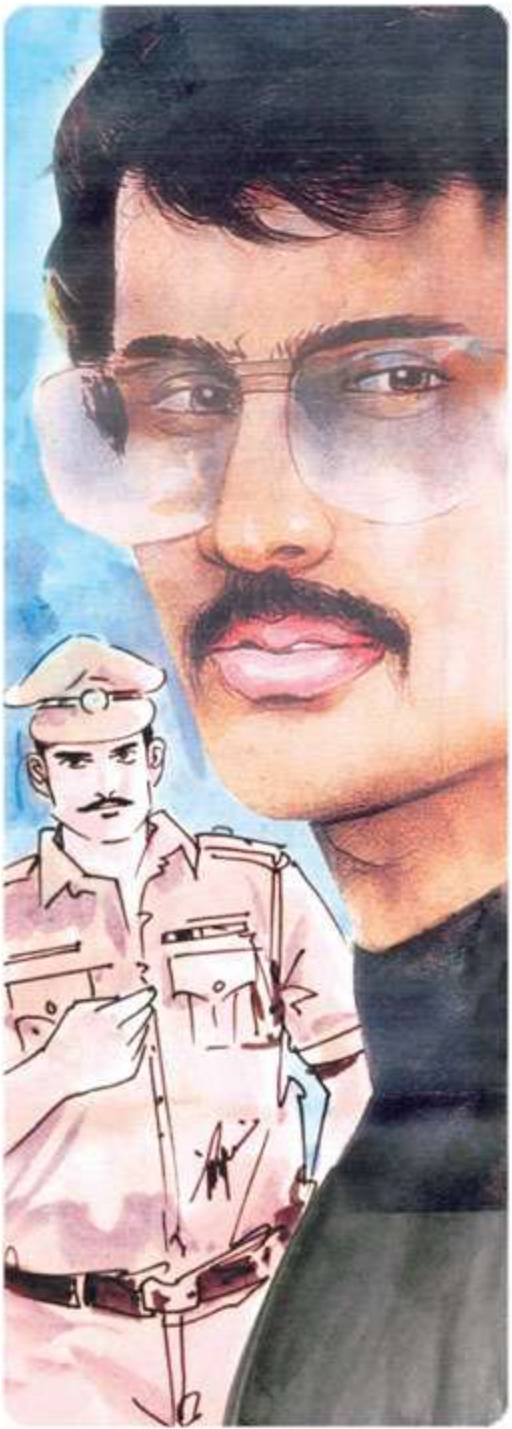

‘அழைத்தது யார்’ என்று டிஸ்பிளேயில் உற்று பார்த்தான்.

புது எ .

குழ பத்தோடு மெல்ல குரல் கொடுத்தான் R£ •

குமார். “யாரது?”

“சார் வணக்கம்.... என்னோட பேர் வரதன். உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாது... ஆனா உங்களை எனக்குத் தெரி ம்”

"N ¡ ...G Á] விஷயம்....?”

"E j L f yÚP J £ ரெ டு நிமிடம் பேசணும்”

“என்ன பேசணும்...”

“சார்.....! என்னோட தொழில் கிளிஜோசியம் பார்க்கி\து. நேத்து சும்மாயிருக்கும் போது உங்க பேர்க்கு கிளி ஜோசியம் பார்த்தேன். என்ன படம் வந்ததுன்னு தெரி மா?”

தரு கோபமானான் “யார்ரா.... ....! உனக்கு என்னோட ÙN¥ÚTÖÁ Ùநம்பர் எ படி தெரிஞ்சுது....? எனக்கு எதுக்காக போன் ப ணி சம்பந்தம் இல்லாமே பேசிக்கிட்டிருக்கே....?

“என்னது....! நான் சம்பந்தம் இல்லாமே பேசிட்டிருக்கேனா...? தரு சார்....! ங்க இ போ பார்ல உட்கார்ந்து பாரின் லிக்கரை டம்ளர் டம்ளராய் உள்ளே தள்ளிக்கிட்டு இருக்கீங்க. ங்க இ போ பேசினாத்தான் சம்பந்தா

சம்பந்தம் இல்லாமே இருக்கும். நான் இந்த நிமிஷம் தெளிவாய் இருக்கேன். ஸோ என்னோட பேச்சும் தெளிவாத்தான் இருக்கும். நான் உங்ககிட்டே கொஞ்சம் பேசணும். பேசலாமா?”

தரு குமாரின் ரத்த நாளங்களில் ததும்பிக் கொ டிருந்த போதை சட்டென்று காணாமல் போயிற்று. கோபத்தோடு குரலை உயர்த்தினான். “இதோ... பார்...! எனக்கு யார்ன்னு தெரியலை. என்னுடைய இந்த பர்சனல் செல்போன் நெம்பர் குறி பிட்ட நாலைந்து பேர்க்கு மட்டும்தான் தெரி ம். உனக்கு இந்த நெம்பர் எ படி தெரிந்தது? யார் கொடுத்தாங்க....? தரு குமார் கோபமாய் கேட்க, மறுமுனையில் ஆ குரல் சிரித்தது.

“உங்க பர்சனல் செல்போன் நம்பர் எனக்கு எ படி கிடைச்சதுன்னு கேட்கறீங்க... அ படித்தானே?”

" B UÖ..."

“ ங்க இ ப கேட்ட இந்த கேள்விக்கு நாளைக்கு காலையில் நான் பதில் சொல்லலாமா....?

“இந்த க ணாமூச்சி ஆட்டமெல்லாம் என்கிட்ட வே டாம். மொதல்ல யார்ன்னு சொல்லு. என்னோட நெம்பரை உனக்குச் கொடுத்தது யாரு....?”

“நான் யார்ன்னு ஏற்கெனவே சொல்லிட்டேன், சார்... பெயர் வரதன். தொழில் கிளி ஜோசியம் பார்க்கி\து. உங்க பர்சனல் செல்போன் நெம்பரை எனக்குச் கொடுத்தது உங்களுக்கு வே டிய நபர் ஒருத்தர்தான். அவர் யார்ன்னு நாளைக்குக் காலையில் உங்களுக்குத் தெரி ம். அ பு\ம் இன்னொரு விஷயம்.... எனக்கு உங்களுடைய பர்சனல் செல்போன் நெம்பர் மட்டும் இல்லை. இந்த தமி²SÖyz¥ C£ef\ G¥XÖ வி.ஐ.பி.க்களின் பர்சனல் செல்போன் நெம்பர்களும் தெரி ம்.”

"சரி..... என்கிட்டே ஏதோ பேசணும்னு சொன்னியே, அது GÁ] ...?"

"நான் விஷயத்தை சொன்னா உங்களுக்கு போதை தெளிஞ்சிடும். பரவாயில்லையா...?"

" மொதல்ல விஷயத்தை சொல்லுடா..."

" `PÖ` ÚTÖy | ÚTpy{ j L மிஸ்டர் தரு ...! பரவாயில்லை. நான் விஷயத்தை சொல்ே\ன். விஷயத்தைச் கேட்டுட்டு E j L º e h ÚTÖÛR ÙR ¸ V\து மட்டுமில்லை. ராத்திரி முழுவதும் உங்களால் ஒரு நிமிஷம்கூட நிம்மதியாய் தூங்கமுடியாது. ஏ.சி. ரூம்ல படுத்தாலும் வேர்க்கும்."

"இந்த 'பில்ட ' எல்லாம் வே டாம். உன்னை போல ஆயிரம் பேரை பார்த்தவன் நான். பிரச்சினை எதுவாக இருந்தாலும் அதை பேஸ் ப ண நான் தயார். சொல்ல வந்த விஷயத்தை சொல்லிட்டு போயிட்டே இரு....!

"ஓ.கே....!" ங்க இவ்வளவு தைரியமாய் இருக்கும்போது எனக்கு என்ன? நான் சொல்ல வந்த விஷயம் இதுதான்" மறுமுனையில் சிரித்தவன், குரலை தாழ்த்திக் கொ டு பேச ஆரம்பித்தான்.

A Y Á ÚTN• ÚTN-

R£ • h U Ö ¡ Á Û கயில் பாதி நிரம்பியிருந்த விஸ்கி க ணாடி டம்ளர் சட்டென்று கையில் இருந்து நழுவி கிரானைட் தரையில் மோதி சில்லுசில்லாய் உடைந்து சிதறியது.

பேரர் ஓடி வந்து க ணாடித் துணுக்குகளை பொறுக்கி சுத்தம் செய்ய ஆரம்பிக்க, தரு குமார் பதட்டத்தோடு செல்போனோடு எழுந்து லாபிக்கு போனான். சுற்றுமுற்றும் பார்த்துவிட்டு வியர்த்த முகத்தோடு குரலைத் தாழ்த்தினான்.

"C. C... CÙR¥Xாம் உனக்கு எ...எ... எ படி தெரி ம்.....?

மறுமுனையில் குரல் ஒலித்தது.

"ஒரு கிளிஜோசியக்காரனுக்கு தெரியாதது இந்த உலகத்தில் எதுவுமே இல்லை...."

"பொய்... பேசாதே... சாதாரண ஆள் கிடையாது. உ மையில் யார்....?

“நாளைக்கு காலையில உங்க ஆபீசுக்கு எத்தனை மணிக்கு ÚTÖ® j L?"

“பத்து மணிக்கு”

“அ ப... நான் யார்ன்னு தெரி ம்..” மறுமுனையில் செல்போன் அணைந்துபோக, தரு குமார் வியர்த்து போயிருந்த தன் முகத்தை கர்ச்சி பால் ஒற்றிக்கொ டே திரும்பினான். ந பன் லாரன்ஸ் குழ பமுகத்தோடு நின்றிருந்தான்.

“தரு ! போன்ல யாரு...! ஏன் முகமெல்லாம் வேர்த்து போய் ஒரு மாதிரியிருக்கே...?”

“ஒ...ஒ...ஒ ணுமி¥ÛX!

“ஒ ணுமில்லைன்னு உன்னோட உதடு தான் சொல்லுது. உன்னோட முகம் சொல்லையே!"

“சம்... பிசினஸ் ரா ளம்....”

“பிசினஸ் ரா ளத்துக்கெல்லாம் கலங்க\ B · • f ÛPVÖÚR... R£ • ...!

“லாரன்ஸ்...! நாம போலாம்... நாளைக்கு மீட் ப ணலாம்...! கிளம்பு....”

“காரை உன்னால ட்ரைவ் ப ணமுடி மா?”

“முடி ம்...! கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி ததும்பிக்கிட்டு இருந்த ÚTÖÛR C•T C¥ÛX... SÖÁ ®y|eh• ÚTÖÚ\ன்... பில் ÙNyடில் ப ணிடு...”

“ஓகே...!“ லாரன்ஸ் பில் செட்டில் ப ண உள்ளே போக தரு குமார் தன் கையில் இருந்த செல்போனை உயிர் பித்து சற்று முன்னால் பேசிய நபரின் செல்போன் எ ணை க டுபிடித்து ‘கால்‘ பட்டனை அழுத்தினான். மறு முனையில் ரிங்டோன் போவதற்கு பதிலாக பதிவு செய்ய பட்ட ஒரு பெ ணின் குரல் கேட்டது.

‘ ங்கள் டயல் செய்த செல்போன் நெம்பர் தற்போது ETÚVாகத்தில் இல்லை...!’

தரு குமாரை விய பு அள்ளியது. ‘சென்\ இர டு நிமி டங்களுக்கு முன்னால் உபயோகத்தில் இருந்த நெம்பர் இ போது எ படி உபயோகத்தில் இல்லாமல் போகும்...?’

மறுபடி ம் டயல் செய்து பார்த்தான். அதே ரிக்கார்டட் வாய்ஸ். சற்று முன்னால் பேசிய நபர் செல்போனிலிருந்து சிம்கார்டை அகற்றியிருக்க வே டும்.

'போன் செய்தது யாராக இருக்கும்....?'

R£ • hமார் யோசித்துக்கொ டே பே ட் பாக்கெட்டில் இருந்த கார் சாவியை எடுத்துக் கொ டு பார்க்கிங்கில் இருந்த தன்னுடைய காரை நோக்கி போனான்.

புல்வெளியில் பாதி தூரத்தைக் கடந்து இருந்தபோது அவனுக்கு பின்பக்கம் அந்த குரல் கேட்டது.

"சார்... ஒரு நிமிடம்...!

திரும்பினான்

அரையிருட்டில் போலீஸ் யூனிபார்மில் யாரோ நின்றிரு பது பார்வைக்குக் கிடைத்தது.

"V0£...!"

ÚTாலீஸ் யூனிபார்ம் பக்கத்தில் வந்தது.

"சார்... நான் குருமூர்த்தி. போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்"

"என்ன வேணும்"

"சார்... ங்க தரு க்ரூ ஸ் கம்பெனியின் எம்.டின்னு Ú a 0yP¥ ¡N• c ÁX ÚTpe f yP0 j L...!"

" B U0..."

"சார்... இன்னிக்குக் காலையில் உங்க கம்பெனியில் ஒரு இன்டர்வியூ நடந்ததா?"

"G Í ..."

"அந்த இன்டர்வியூ கான்ஸலானதும், நேத்ராங்கி\ J£ ÙT • உன்கிட்டே வந்து கோபமாய் பேச, ங்க அந்த பெ ணுக்கு அ பாயி ட்மெ ட் ஆர்டர் கொடுத்தீங்களாம்... உ மையா சார்..."

" B U0..."

“நான் அந்த நேத்ராவோட அ ணன் சார். மத்தியானம்தான் அந்த விஷயத்தை கேள்வி பட்டேன். நேத்ரா கொஞ்சம் துணிச்சலான டை . மனசுக்குத் த புன்னு பட்டதை படபடன்னு பேசிடுவா. அதுதான் ங்க கொடுத்த அ பாயி ட்மெ ட் ஆர்டரை வே டாம்ன்னு சொல்லிட்டு வந்துட்டா. என்னோட சிஸ்டர் அ படி நடந்துக்கிட்டதுக்காக உங்ககிட்டே நான் மன்னி பு கேட்டுக்கிடே\ன் சார்...!”

நேத்ராவின் பெயரைச் கேட்டதுமே அதுவரைக்கும் தரு குமார் உள்ளத்தில் வீசிக் கொ டிருந்த புயல் சட்டென்று தணிந்து காணாமல் போயிற்று. உதட்டில் ஒரு புன்னகை உதித்தது.

“ஓ... நேத்ராவோட ரதரா ங்க? க்ளாட் டு மீy ï..." குருமூத்தியிÁ ÛLÛV•T¼½e h¨ef]öÁ.

"மிஸ்டர் குருமூர்த்தி...! உங்க சிஸ்டர் நேத்ரா அந்த அ பாயி ட்மெ ட் ஆர்டரை வே டாம்னு சொன்னது ஒருவிதத்துல

நல்லதுதான்...!”“ஏன் சார்... அ படி சொல்றீங்க?”

“நான்தான்.. நேத்ராவை கல்யாணம்

Tணிக்க போடே\Ú]!"

6

Rரு குமாரின் பேச்சால் திகைத்து போன குருமூர்த்தி தன்னுடைய இயல்பு நிலைக்குத் திரும்ப சில விநாடிகள் பிடித்தன.

“சார்...! என்ன சொன்னீங்க... என்னோட சிஸ்டர் நேத்ராவை கல்யாணம் ப ணிக்க போறீங்களா?”

“ஆமா....!” போதையின் பிடியில் சிக்கியிருந்த தரு குமார் தலையை ஆட்ட, குருமூர்த்தி பதட்டமடைந்தவனாய் கேட்டான்.

``Cபபடியொரு முடிவில் ங்க இருக்கி\து நேத்ராவுக்குத் ÙR¡•Uö?"

“தெரியாது..........! நான் அவளை பார்த்தது ஒரு ஒரு RPÛYRöÁ....! அந்த ஒரு தடவையிலேயே என்னோட மனசை பூராவும் ஆக்கிரமி பு ப ணிட்டா...!

என்னமாதிரியான தைரியம் நேத்ராவுக்கு....? இ படியொரு பெ ணை என்னோட ‘லை டைம்’ல பார்த்ததே இல்லை. நேத்ராகிட்டே நான் விரும்ப\ துணிச்சலும் இருக்கு.... அழகும் இருக்கு. அதனாலத்தான் கல்யாணம் ப ணிக்கி\ முடிவுக்கு வந்தேன் பட்... எதை ம் ஒரு முறை\யோடுதான் ப ணுவேன். GÁÚ] ÖP அம்மாகிட்டே விஷயத்தை சொல்லிட்டேன். இன்னும் ரெ டு நாள்ல அ பாகிட்டே ம் விஷயத்தை சொல்லி அவரை ம் கன்வின்ஸ் ப ணி உங்க வீட்டுக்கு முறை\யாய் பெ கேட்க வருவேன். ஐ.. லைக் வர் சிஸ்டர் நேத்ரா. என்னடா... இவன் இவ்வளவு ஒ பனாய் பேச\ÖÚ] Á Ä நினைக்காதீங்க... என்னோட மனசுக்கு எது சரின்னு படுதோ AÛR• ÚTrÚY Á......."

"ச... சார்...!"

``GÁ] ......?''

"இ படியொரு எ ணம் உங்க மனசுல இருக்கி\ÛR• T¼½ நேத்ரா கிட்டே சொன்னீங்களா?"

"சொல்லலை..........! என்னோட மனதில் இருக்கி\ÛR நேத்ராகிட்டே சொன்னா என்ன....? நேத்ராவோட ரதரான E j L f yÚP ÙNÖÁ] Ö GÁ] ....?'' ÚTpeÙLÖ • ÚP குடிபோதையில் நிற்க முடியாமல் காரில் சாய்ந்து கொ டான் தரு குமார். பே ட் பாக்கெyz¥ ÛLÛV« y | சிகரெட்டை ம் தீ பொறியைக் கிள பும் அதி நவீன லைட்டரை ம் எடுத்தபடி கேட்டான். முதலில் லேசான குழ\¥.

"ஆமா....! உங்க பேர் என்னான்னு சொன்னீங்க?"

"குருமூர்த்தி...!"

"எந்த பீட் போலீஸ் ஸ்டேஷன்?"

"பி - 12''

"இந்த ஹோட்டல்ல யாரை பார்க்க வந்தீங்க.........?"

“கேரளா டி.ஜி.பி. இந்த ஹோட்டலில் ‘ஸ்டே’ ப ணியிருக்கார். அவருக்குத் தேவையான பாதுகா பு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வே டியது என்னோட பொறு பு. அதை மேற்பார்வையிடத்தான் வந்தேன். ரிச ஷன்ல வெயிட் ப ணிட்டிருக்கும்போதுதான் ங்க ‘கார் பார்க்கிங்’ போ\ÛR• பார்த்துட்டு யாரோ ரெ டு பேர் உங்க பேரை ம் உங்க கம்பெனி பேரை ம் சொல்லி பேசிக்கிட்டாங்க எனக்கென்னமோ உங்களை பார்த்ததுமே நேத்ரா உங்ககிyÚP நடந்துக்கிட்ட முை\க் காக மன்னி பு கேட்கணும் போல் தோணிச்சு. அதான் உங்களை பார்க்க வந்தேன்...!”

``K.ÚL... K.ÚL... மிஸ்டர் குருமூர்த்தி...! நான் உங்க சிஸ்டர் நேத்ராவை கல்யாணம் ப ணிக்கி\து பற்றி ங்க என்ன நினைக்கிறீங்க......?”

குருமூர்த்தி புன்னகைத்தான். “சார்...! இ போதைக்கு இது பத்தி பேச வே டாம்...”

``HÁ... SÖÁ hzopyடு போதையில் இருக்கேன்னு பார்க்கறீங்களா...? நான் எவ்வளவு குடிச்சாலும் சரி நிதானத்துலதான் இரு பேன். என்கூட கார்ல உட்கார்ந்து YÖjL... G•Tz yÛWª T • Ú\ÁÄ

TÖ£ j L.''

"சார்....! நான் அதுக்கு சொல்லலை. கல்யாணம்ங்கி\து... பெரியவங்களாய் பார்த்து முடிவு செய்ய வே டிய விஷயம். எல்லாத்துக்கும் மேலாய்............"குருமூர்த்தி தயக்கமாய் ÚTOசை நிறுத்த, தரு குமார் "ம்..... சொல்லுங்க....!" GÁ\ÖÁ.

"கல்யாண விஷயத்துல இறுதி முடிவு எடுக்க வே டியது நேத்ரா தான்...! அவளுடைய விரு பத்துக்கு மா\ாய் நான் SPeL

முடியாது.""நேத்ராவுக்கு அம்மா, அ பா.....?"

"இல்லை... நான் மட்டுந்தான்....."

"என்னை உங்களுக்கு பிடிச்சிருக்கா.....?"

"சார்....! நான் ஏற்கனவே சொன்ன மாதிரி கல்யாணத்தை பத்தி பேச இது சரியான நேரம் இல்லை. உங்க சம்பந்தம் எங்களுக்கு கிடைக்க கொடுத்து வெச்சு இருக்கணும். இருந்தாலும் நான் நேத்ரா கிட்டே பேசணும். அவ ஓ.கே. சொன்னாத்தான் நான் மேற்கொ டு பேச முடி ம்....."

``K.ÚL... மிஸ்டர் குருமூர்த்தி...! ங்க உங்க சிஸ்டர்கிட்டே பேசுங்க. நேத்ராவோட அபி ராயத்தைத் தெரிஞ்சுக்கிட்டு G]eh ÚTÖÁ T ணுங்க... அதுக்க பு\ம் மேற்கொ டு பேசலாம். இந்தாங்க.... என்னோட விசிட்டிங் கார்டு....."

குருமூர்த்தி வாங்கிக் கொ டான்.

"சார்......"

``ÙNÖ¥ ¨ j L.....''

"குடிபோதையில் கார் ஓட்ட\து ரிஸ்க்... நான் என்னோட ஜீ zÛWYÛW A Ä •Ty | UÖ...?''

தரு குமார் சிரித்தான். "உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் தெரி மா குருமூர்த்தி...? எனக்கு பாரீன் விஸ்கி உள்ளே போனாத்தான் என்னோட ஐம்புலன்களும் பளிச்ன்னு வேலை செய் ம். இந்தக் கார் நான் வளர்க்கி\ நாய் மாதிரி. நான் த பு ப ணினாலும் கார் த பு ப ணாது. வீட்டுக்கு பத்திரமாய் கொ டு போய் சேர்த்துரும்... நான் வரட்டுமா? நாளைக்கு சாயந்தரத்துக்குள்ளே உங்க போனை நான் எதிர்பார்க்கிெ\Á.'' சொல்லிக்கொ டே காருக்குள் ஏறி உட்கார்ந்தான்.

காரை அழகாய் ரிவர்ஸ் எடுத்து பி\கு ‘சர்ர்’ என்\ வேகத்தில் இருட்டில் விரட்டிக் கொ டு போனான் தரு குமார்.

மறுநாள் காலை பத்துமணி.

குருமூர்த்தி காக்கி யூனிபார்ம் அணிந்து ட்யூட்டிக்கு போக தயாராகிக் கொ டிருந்த போது நேத்ரா எதிரில் வந்து நின்\Ö·.

``A • QÖ...! SÖÁ YWy | UÖ...?''

“என்ன நேத்ரா எங்கே கிளம்பிட்டே? ஏதாவது கம் யூட்டர் e [ÖbÖ?''

“என்ன ணா....! காலையில் பே பர் படிச்சிட்டிருக்கும் போது நான் என்ன சொன்னேன்? இன்னிக்கு சிவசக்தியம்மா அருள் பீடத்துக்கு வர்\ாங்க. நான் போயிட்டு சாயந்தரம்தான் Y£ÚYÁÄ ÙNÖ¥XÛX?''

“ஓ.. சொன்னியா? சாரி நேத்ரா. நான் ஏதோ ஒரு ஞாபகத்துல இருந்துட்டேன்.”

“அ ணா! காலையிலிருந்தே சரியில்லை. வாஷ்பேசினுக்கு முன்னாடி நின்னுக்கிட்டு ரொம்ப நேரமாய் பல்தேய்ச்சுட்டு இருந்தே...! ஷேவிங் ப ணும்போதும் அ படித்தான்... வெந் ர் ஆறி போகுதுன்னு அ ணி நாலைஞ்சு தடவை குரல் கொடுத்தபின்னர் தான்

குளிக்க போனே?”“அது வந்து நேத்ரா... ஒரு கேஸ் சம்பந்தமா யோசனை ப ணிட்டிருந்தேன்... பு\ படு... சாயந்தரம் எத்தனை மணிக்கு வருவே?”

“எ படி ம் ஆறு மணியாயிடும்...”

“சக்தியம்மா சென்னையில் எத்தனை நாள் கேம் ?“

"CÁÂeh J£SÖள் மட்டும்”

“உன்னோட அ ணியை ம் கூட்டிட்டு போயேன்”

"NÛUVXÛ\யிலிருந்து வாணி குரல் கொடுத்தாள். “நான் ÚTÖLÛXjL. G]eh ®yX HL•TyP ÚYÛX fPeh. நேத்ராவே போயிட்டு வரட்டும். அந்த அம்மா இன்னொரு தடவை சென்னைக்கு வரும் போது ங்களும் நானும் சேர்ந்து போகலாம்.....”

நேத்ரா சுவர் ஆணியில் மாட்டியிருந்த வானிடி பேக்கை எடுத்து தோளில் மாட்ze ÙLÖ • PÖ·.

“அ ணா....! நான் கிளம்படே\Á!"

“வர்\துக்கு லேட்டானா போன் ப ணு...”

“ம்....! நான் வர்டே\ன். அ ணி...பரு பு ட பாவிலிருந்து று ரூபாய் எடுத்துக்கிட்டேன், தேடாதே!”

“ எடுத்தது எனக்குத் தெரி ம். போய்ட்டு வா”

நேத்ரா வாசற்படி இ\ங்கி போக, அவள் பு\•Ty|• ÚTÖLy|ÙUÁÚ\ காத்திருந்த வாணி சமையல்கட்டிலிருந்து ÙY¸•Ty| C| புக்கு பெல்ட்டை மாட்டிக் கொ டுடிருந்த கணவன் குரு மூர்த்திக்கு முன்பாய் வந்து நின்\Ö·."

"GÁ] jL..."

“ம்...“

“உங்ககிட்டே கொஞ்சம் பேசணும்...“

"ÚTr..."

“காலையிலிருந்தே ங்க நார்மலாய் இல்லை“

"A•TzVÖ....?"

"GÁ] A•TzVÖ...? EjL RjLop fyÚP HÚRÖ J£ ÚLÍ சம்பந்தமாய் யோசனை ப ணிட்டு இருக்கி\தாய் பொய் ÙNÖ¥¦ NUÖ¸ory{jL. Gன்கிட்ட அந்த பொய் எடுபடாது. உங்களுக்கு என்ன பிரச்சனை? சொல்லுங்க. நேத்து ராத்திரி ம் ங்க சரியாத் தூங்கலை. அடிக்கடி எந்திரிச்சு உட்கார்ந்து யோசனை ப ணிட்டு இருந்தீங்க...“

“ஓ... அதை ம் பார்த்திட்டியா...? அ படீன்னா இனிமே உன்கிட்டேயிருந்து த பிக்க முடியாது... விஷயத்தை சொல்லிடவே டியதுதான்!“ சொன்ன குருமூர்த்தி பக்கத்தில் இருந்த சோபாவுக்கு போய் உட்கார்ந்தான்.

“வாணி! இ படி வந்து உட்கார்...“

“என்னங்க பீடிகை பலமாய் இருக்கு.... ஏதாவது பிரச்சினையா...?“ வாணி கேட்டுக் கொ டே கணவனுக்கு பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்தாள்.“ஒரு பிரச்சினை ம் கிடையாது.

என்னோட வாழ்க்கையிலேயே அதிர்ஷ்டநாளா நான் நினைச்சது எனக்கு போலீஸ் டிபார்ட்மெ ட்ல வேலைகிடைச்ச நாளைத்தான். அந்த நாளுக்கு அ பு\ம் இ போ ஒரு அதிர்ஷ்டம் நம்ம வீட்டு படியேறி வந்து கதவைத்தட்டிகிட்டு C£eh...."

வாணி புன்னகைத்தாள்.

" அ படி என்ன அதிர்ஷ்டமாம்..?"

"நம்ம நேத்ராவுக்கு கல்யாணம்"

"என்னது... கல்யாணமா...? சரியா போச்சு அவளுக்கு இன்னும் வேலையே கிடைக்கலையே...! அவ வேலைக்கு போனாத்தான் நல்ல வரன் அமை ம்ன்னு ங்கதானே ÙNÖÁÃjL...?"

" BUÖ... ÙNÖÁÚ] Á...! C•Úபா அது வாபஸ்"

" அதுக்குள்ளே என்னாச்சு?"

"நம்ம நேத்ரா இனிமே வேலைக்கு போகவே டியது இல்லை. அவ நினைச்சா இனிமே று பேருக்கு வேலை கொடுக்கலாம்..."

"கொஞ்சம் புரி ம்படியாய் சொல்றீங்களா?"

"வாணி! நேத்ரா நேற்றை\க்கு 'தரு க்ரூ ஸ்' கம்பெனிக்கு இன்டர்வியூ அட்டெ ட் ப ணினதும் அங்கே எம்.டி. தரு குமாருக்கும் நேத்ராவுக்கும் உரசல் ஏற்பட்டதும் உனக்கு ÙRரி ம்தானே?"

"S¥XÖÚY!"

"அந்த உரசல் இ போ தரு குமாரின் மனசுக்குள் காதலாய் மாறிடுச்சு. தனக்கு கல்யாணம்ன்னு ஒ ணு நடந்தா அது நேத்ராவோடுதான்னு பிடிவாதமாய் இருக்கார்... நேற்றை\eh ராத்திரி அவரை ஒரு ஹோட்டல்ல பார்த்தேன். நான் நேத்ராவோட அ ணன்னு தெரிந்ததும் தன்னோட U] reh ·Ú[C£ef \தைக் கொட்டிட்டார்."

"அவர் கொட்டினதை ங்க அள்ளிட்டு வந்தீங்களாக்கும்...?"

வாசற்படியில் குரல் கேட்க -

குருமூர்த்தி ம் வாணி ம் திரும்பி பார்த்தார்கள்.

நேத்ரா நின்றிருந்தாள்.

முகத்தில் தணல்.

L ணுL ¸ ¥ L] ¥

7

YÖசற்படியில் கோபம் தகிக்கும் முகத்தோடு நின்றிருந்த நேத்ராவை பார்த்ததும் குருமூர்த்தி உள்ளுக்குள் திடுக்கிட்டு போனாலும், அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் உதட்டோரம் ஒரு புன்னகை கொடுத்தான். வாணி அந்த சூழ்நிலையை இயல்புக்கு கொ டு வர முயற்சிக்கும் விதமாக அவளுக்கு பக்கத்தில் போனாள்.

"என்ன நேத்ரா.....! எதையாவது ம\ந்து வெச்சுட்டு போயிட்டியா.....?"

"ம்... பஸ்சுக்கு சில்லை\ எடுக்க வந்தேன். அ படி வந்ததும் ஒரு வகையில் நல்லதா போச்சு. இல்லேன்னா எனக்குத் தெரியாமலேயே என்னோட கல்யாணம் முடிவு செய்ய பட்டிருக்குமே.!" நேத்ராவின் குரலில் கேலி ம், கோபமும் சரிவிகிதத்தில் கலந்து குருமூர்த்தியைத் தாக்க, அவன் சிரித்தபடியே தங்கைக்கு பக்கத்தில் வந்து, அவள் ÚRÖ · மீது மெதுவாய் கையை வைத்தான்.

"இதோ பார் நேத்ரா....! உன்னோட கல்யாணத்தை பத்தி நானும் உன்னோட அ ணி ம் பேசி முடிவு எடுத்த பி\ h உன்கிட்டே பேசலாம்ன்னு இருந்தேன். அதுக்குள்ளே உனக்கு விஷயம் தெரிஞ்சுருச்சு. இதுல மூடி மை\க்க ஒ ணுமி¥ÛX. நேத்து ராத்திரி தரு குமாரை எதேச்சையாய் ஒரு ஹோட்டல்ல பார்த்தேன். என்னை அறிமுகம் ப ணிக்கிட்டு அவர் கிட்டே பேசினேன். அ படி பேசும் போதுதான் அவரோட U] reh ·Ú[C£ef \ ஆசை வெளியே வந்தது."

"அதாவது என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க ஆசை பட்டார்..."

`` B UÖ....''

``• GÁ] ÙNÖ Á Ú] .....?''

“நான் எதுவும் சொல்லலை... என்னோட சிஸ்டர் நேத்ரா கிட்டே பேசி பார்க்கணும்னு சொன்னேன்.”

“அதுக்கு அந்த தரு குமார் என்ன சொன்னார்?”

“பேசி பார்த்துட்டு உங்க முடிவை சொல்லுங்கன்னு சொன்னார்..”

“சரி...காலையிலே என்கிட்ட பேசியிருக்க வே டியது RÖÚ] ..?''

“தயக்கமாய் இருந்தது... நேத்ரா...”

``K.ÚL... C•T ÚTpPXÖUÖ....?''

“ம்.....”

“தரு குமார் என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க B ÛN•TP\ார்னு உன்கிட்டே சொல்லியிருக்கார். இந்த விஷயத்துல உன்னோட அபி பிராயம் என்ன ணா...?”

“அது... வந்து.......”

“எதுவாயிருந்தாலும் பரவாயில்லை... சொல்ல ணா”

“அவர் கேட்டதுல எந்த த பும் இல்லை... யாருமே தன்னோட மனசுக்கு பிடிச்ச பெ ஒருத்திதான் மனைவியா வரணும்னு நினை பாங்க... தரு குமாரும் அதைத்தான் சொல்லியிருக்கார்.”

“அ படீன்னா... என்னை அவர்க்கு கல்யாணம் ப ணிக் கொடுக்க உனக்கு சம்மதம்...?”

``KW[°eh''

“அதென்ன ஓரளவுக்கு...? உனக்கு அதுல முழுமையான EPÁTÖ| C£eLÖ.... C¥ÛXVÖ?''

``C£eh......''

“சரி...! தரு குமார்க்கு என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக் கொடுக்க முடிவு எடுத்ததுக்கு என்ன காரணம்.....?”

“என்ன நேத்ரா... இ படி கேட்டுட்டே....? தரு குமார் VÖ£........? `R£ • e¤•Í' GÁf\ ஒரு கம்பெனிக்கு எம்.டி. பார்க்க லட்சணமாய் ஹீரோ மாதிரி இருக்கார். அந்தஸ்தான ÚTமிலி. இ படி பட்ட ஒரு வரன் கிடைக்க நாம கொடுத்து

வெச்சிருக்கணும்.“அ ணா...! நான் உன்னை ஒரு கேள்வி ÚLyLXÖUÖ...?''

``ÚL º ...''

“தரு குமாரை இதுவரையிலும் எத்தனை தடவை பார்த்திருக்கே?”

``JÚW J£ RPÛYRÖÁ!''

“அதுவும் நேற்ஜ\க்குத்தான்?”

`` B UÖ.....''

“ஒரே ஒரு தடவை பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அவர் எனக்கு பொருத்தமானவர்தான் என்கி\ முடிவுக்கு எ படி வந்தே...? அவர் அழகாய் இருக்கி\ார். அந்தஸ்தோடு இருக்கி\ார் GÁf\ ரெ டே ரெ டு காரணங்கள் போதுமா? அவர் எ படி பட்டவர்...? அவர்கிட்டேயிருக்கி\ பணம் அவரை நல்லவனாய் மாற்றியிருக்கா... இல்லை... கெட்டவனாய் மாற்றியிருக்கான்னு தெரிஞ்சுக்க வே டாமா...?”

“அது... வந்து... தரு குமார் மோசமானவராய் இரு பார்ன்னு எம்மனசுக்குத் தோணலை...”

“சரி... நேத்து ராத்திரி பத்து மணிக்கு மேல் ஒரு பு\நகர் நட்சத்திர ஹோட்டலில் அவருக்கு என்ன வேலை...?”

நேத்ரா இ படியொரு கேள்வியைக் கேட்டதும் குருமூர்த்தியின் மூளை பிரதேசத்திற்குள் ஒரு சிவ பு விளக்கு எரிந்து GoN¡eÛL

செய்தது.‘தரு குமார் குடி பதற்காக ‘பார்’க்கு வந்த விஷயத்தை சொல்லி விடாதே....! குடி பது தரு குமார் ÚTÖÁ\ பணக்காரர்களுக்கு ஒரு ரஸ்டீஜ் சிம்பல்.....!’

நேத்ரா கேட்டாள்.

``GÁ] • QÖ ÚVÖNÛ]... SÖÁ ÚLyP ÚL·« EjLºeh புரியலையா?”

குருமூர்த்தி சிரித்தான். “இதுல புரிய\துக்கு என்ன இருக்கு நேத்ரா...? • ÚLyP CÚR ÚL·«ÛV SÖÁ ÚS¼Û\eh ராத்திரி தரு குமார்கிட்ட கேட்டேன்”.

“அதுக்கு அவர் என்ன சொன்னார்?”

“பிசினஸ் விஷயமாய் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து ரெ டு இ டஸ்ரியலிஸ்ட்ஸ் வந்து இரு பதாகவும் அவங்களை பார்த்து பேச தான் ஹோட்டலுக்கு வந்ததாகவும் சொன்னார்.

“அவர் சொன்னது E • ÛURÖ]Ö?''

“நேத்ரா... நான் போலீஸ்காரன். ஒருத்தர் கிட்டே நான் பேசிட்டு இருக்கும்போதே அவர் பேச\து உ மையா பொய்யான்னு க டுபிடிச்சுடுவேன். தரு குமார்கிட்டே நான் ஒரு பத்து நிமிஷம் பேசிட்டு இருந்திரு பேன். அவர் பேசின ÚToÛN ÙYor ÙNÖ¥Ú\Á. அவர் ரொம்பவும் நல்ல டை . U]reh·Ú[J•ÛQ வெச்சிகிட்டு பேசத்தெரியாதவர். தான் ஒரு பெரிய கம்பெனிக்கு எம்.டி. என்\ கர்வம் அவர்கிட்டே

இல்லை. அவர் என்கிட்டே சொன்னது இதுதான். 'உங்க சிஸ்டர் நேத்ரா கிட்டே அழகு, துணிச்சல் ரெ டுமே இருக்கு. அதைக்காட்டிலும் பணத்துக்கு மயங்காத நல்ல குணமும் இருக்கு. நான் இன்டர்வியூ நடத்தின முை\ சரியில்லைன்னு ÙNÖ¥¦ GÁÛ]e L•zory|• ÚTÖ]ÚRÖ| C¥XÖU¥ நான் கொடுத்த அ பாயின்மெ ட் ஆர்டரை ம் ஒரு கு பைக் காகிதம் மாதிரி வீசிட்டு போன தைரியம் யார்க்கு வரும்...?' C•Tz•TyP hQjLÚ[Ö| izV J£ ÙT•RÖÁ G]eh மனைவியா வரணும்னு ஆசை பட்டேன். அ படி ஆசை பட்டது R•TÖ...? C•TzÙVÖ£ ÚL·«ÛVe ÚLy|y| GÁÚ]ÖP முகத்தையே பாவமாய் பார்த்தார். என்னால ஒ ணுமே பேசமுடியலை நேத்ரா..."

நேத்ரா சில விநாடிகள் மவுனமாய் இருந்துவிட்டு குருமூர்த்தியை ஏறிட்டாள்.

``A • QÖ....! யே எத்தனையோ தடவை சொல்லியிருக்கே...! பணக்காரர்களுக்கு எ பவுமே ரெ டு முகம்தான். இந்த சமுதாயத்துக்கு அவங்க தன்னுடைய ஒரு முகத்தை மட்டுமே காட்டிக்கிட்டு இரு பாங்க. அவங்க ஏதாவது ஒரு சிக்கலில் மாட்டும் போதுதான் இன்னொரு முகம் வெளியே வரும்னு

பலதடவை என்கிட்டயே சொல்லியிருக்கே!. அ படி சொன்ன •VÖ C•ÚTÖ C•Tz ÚTpy| C£eÚLÁÄ G]eh சந்தேகம்."

"நேத்ரா! நான் அ படி ஒரு அபி பிராயத்தை பணக்காரர்கள் மேலே வெச்சிருந்தது வாஸ்தவம் தான். பட் எல்லாருமே அ படியிருக்க வாய் பு இல்லையே....!"

"ஓ.கே... இ போ... என்ன சொல்ல வர்ே\ • QÖ?"

"தரு குமார் உன்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க விரும்ப\ார். இன்னும் ரெ டொரு நாள்ல அவரோட அ பாவை ம் அம்மாவை ம் கூட்டிக்கிட்டு பெ கேட்க வர்\Öர். இதுல உன்னோட முடிவு என்னன்னு தெரிஞ்சாத்தான் நான் அவர்கிட்டே மேற்கொ டு பேச முடி ம்."

"அ ணா.... உன்கிட்டே என்னோட முடிவைச் சொல்\துக்கு முந்தி நான் தரு குமார் கிட்டே கொஞ்சம் பேசணும்..."

"தாராளமாய் பேசு... நான் வேணும்ன்னா ஏற்பாடு T• Qy|UÖ....."

"ம்"

-நேத்ரா தலையாட்ட, குருமூர்த்தியின் முகம் பிரகாசத்துக்கு போயிற்று.

மங்கையர்க்கரசி தன்னுடைய கணவர் ராமபத்ரனின் AÛ\க்குள் நுழைத்தபோது அவர் டி.வி.யில் நியூஸ் பார்த்துக் கொ டிருந்தார். அறுபது வயதைக் கடந்துவிட்ட ராமபத்ரனுக்கு ஒடிசலான உடம்பு. நல்ல நி\ம். உடம்பைக் கட்டுக்கோ பாக வைத்துக் கொ டதில் பி.பி. சுகர். மூட்டுவலி என்\ பிரச்சினைகளிலிருந்து தள்ளியிருந்தார். காலையில் நெற்றிக்கு இட்டுக்கொ ட திரு றும், குங்குமமும் அந்த மத்தியான நேரத்திலும் அழியாமல் இருந்தது.

“என்னங்க... உங்க கிட்டே கொஞ்சம் பேசணும்.”

"ÚTr..."

“டி.வி.யை மொதல்ல ‘ஆ ’ ப ணுங்க...”

ராமபத்ரன் தன் கையில் வைத்து இருந்த ரிமோட் க ட்ரோலால் டி.வி. திரையை இருட்டாக்கினார்.

“சொல்லு மங்கை... என்ன பேசணும்..?”

“நம்ம பையன் தருணை பத்தித்தான்..”

ராமபத்ரன் சிரித்தார்.

“தருணை பத்தி பேச என்ன இருக்கு...? கம்பெனி நிர்வாகம் மொத்தத்தை ம் அவன் பொறு புல விட்டுட்டு நான் ஹாய்யாய் இருக்கேன். அவன் என்னைக் காட்டிலும் நல்லா நிர்வாகம் T • \ான். போன வருஷம் டெல்லியில் இருக்கி\ தொழிற்துை\ அமைச்சகம் அவனுக்கு ‘உத்யோக ரத்னா விருது’ கொடுத்து p\ பு ப ணியிருக்கு. இதைவிட வே\ என்ன வேணும்....?”

“அவன் நல்லா நிர்வாகம் ப ணலைன்னு யார் சொன்னது? SÖன் பேச வந்தது வே\ விஷயம்....”

“அ படியா... சொல்லு... கேட்போம்.”

"SÖÁ ÙNÖ¥\தைக் கேட்டு ங்க ஷாக் ஆயிடக்கூடாது”

“என்ன மங்கை... பயமுறுத்தே\?"

“நான் பயமுறுத்தலை. விஷயம் அ படி பட்டது.”

"GÁ]ÖÁÄ ÙNÖ¥ ¨..."

“நேத்ரான்னு ஒரு பொ ணு. இன்டர்வியூக்கு வந்துருக்கா... அவளை பார்த்ததும் உங்க பையன் மயங்கிட்டான். அவளைத்தான் கல்யாணம் ப ணிக்குவேன்னு பிடிவாதம் பிடிக்கி\ான். என்னால க ட்ரோல் ப ண முடியலை...”

"A.. A•TzVÖ..."

“ ங்க கோப படாமே அவனைக் கூ பிட்டு க டிச்சு புத்திமதி ÙNÖ¥

லணும்..”

ராமபத்ரன் சிரித்தார். “புத்திமதி சொல்\ மாதிரி அவன் எந்தத் த பும் ப ணலை. அந்த நேத்ராவோட போட்டோவை நானும் பார்த்தேன். பொ ணு நல்லாயிருக்கா... சீக்கிரமே நாம ÙTÖ • ணு பார்க்க போே\ாம்

8

Uங்கையர்க்கரசி தன் கணவர் ராமபத்ரனை எரித்து விடுவதை போல் ஒரு பார்வை பார்த்துக் கொ டே ÚLyPÖ·.

“என்னங்க....! நான் சொன்னதை புரிஞ்கிட்டுத்தான் ÚTN¾j L [Ö...!"

ராமபத்ரன் புன்னகைத்தார். “நல்லா புரிஞ்கிட்டுத்தான் ÚTNÚ\ன் மங்கை... நம்ம பையன் தருணுக்கு எந்த பொ ணை பிடிக்குதோ அந்த பொ ணை கல்யாணம் T • ணிக்கட்டும்...”

“அந்த பொ ணு நேத்ரா ரொம்பவும் சாதாரண இடம்ங்க... ஆஸ்தி, அந்தஸ்துன்னு எதுவுமே இல்லாத பொ ணு,”

“ஆஸ்தி அந்தஸ்து தான் நம்மகிட்டே இருக்கே...! அந்த பொ ணுகிட்டே இல்லாமே போனா என்ன?”

``• j L C•Tz ÚTN\து எனக்கு ஆச்சர்யமாயிருக்கு. தருணுக்கு நாம பார்க்க போ\ பொ ணு நம்ம அளவுக்கு அந்தஸ்தோடு இருக்கணும்ன்னு அடிக்கடி சொல்லிட்டிருந்தீங்க. இ ப GÁ] ÖÁ] Ö RÛXgZÖ UÖ½y{ j L. E j LÛ [GÁ] ÖX புரிஞ்சுக்கவே முடியலைங்க...”

“இதோ பார் மங்கை...! யோ நானோ பொ ணு பார்த்திருந்தா அ படித்தான் பார்த்து இரு போம். ஆனா தருணே ஒரு பொ ணை பார்த்து செலக்ட் ப ணின பி\h அதுக்கு நாம தடைபோட்டா அந்த பிரச்சினை பெரிசாகி வெடிக்கும். அதுக்க பு\ம் இந்த வீட்ல இ ப இ£ef\ நிம்மதி காணாம போயிடும். இந்த வீட்டுக்கு ஒரு பொ ணு மருமகளா வரணும்... அவ்வளவுதான். அது எந்த பெ ணாயிருந்தா நமக்கு என்ன...! தருணுக்கு பிடிச்சிருந்தா N¡RÖÁ....!"

“என்னால அந்த நேத்ராவை ஜீர்ணம் ப ணிக்க முடியலைங்க... அது ரொம்ப சாதாரண குடும்பம், நம்ம கம்பெனியில் வேலை கேட்டு வி ண பம் போட்டவ. அவளை எ படிங்க நம்ம மருமகளாய் ஏத்துக்க முடி ம்?”

“ இ படி புலம்பிக்கிட்டு இருக்கி\தால ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. யோ நானோ புத்திமதி சொன்னாலும் அதை ஏத்துக்க\ மன பக்குவம் தருணுக்கு இ ப இல்லை... பேசாமே அவனோட விரு பத்துக்கு விட்டுடலாம். நாம அந்தக்காலத்து ByL·. C•T C£ef\ தலைமுறை\யோடு போட்டியிட முடியாது. ஒரு நல்லநாள் பாரு. அந்த பொ ணு நேத்ரா வீட்ல போய் பேசிட்டு வந்துடலாம். நாம இந்தக் கல்யாணத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டோம்ன்னு வை. அதுக்க பு\ம் அவன் கல்யாணமே ப ணிக்க UÖyPÖÁ."

“அவன் கல்யாணம் ப ணிக்காமே இருந்தாக் கூட பரவாயில்லைங்க. ஒ ணுமே இல்லாத ஒரு AÁ]eLÖYz பொ ணைக் கல்யாணம் T•\துக்கு பதிலா அவன் C•Tz C£ef\து எவ் Y[ÚYÖ ÚU¥."

“புரியாமே பேசாதே மங்கை...! நம்ம பையன் R£• ஒ ணும் உத்தமபுத்திரன் இல்லை. பகல்ல ஆபீசை ஒழுங்கா நிர்வாகம் ப \ÖÁ. வருஷா வருஷம் பிசினஸின் லாபக்கோடு வரைபடத்துல மேலே

மேலே போய்ட்டிருக்கு. அதுல தி\ÛUNÖ¦VÖ C£eLÖÁ. ஆனா அவனோட தனி பட்ட வாழ்க்கையை எடுத்துகிட்டா அவ்வளவு சுத்தம் கிடையாது. ராத்திரி எட்டுமணிக்கு மேல் ஏதாவது ஒரு ஸ்டார் ஹோட்டலோட பார்ல போய் உட்கார்ந்துட\ÖÁ. ÙT • L· « C யத்திலும் அவன் சரியில்லை, ரிடயர்ட் போலீஸ் கமிஷனர் பழனிவேல் ஒரு நாள் நான் வாக்கிங்போகும்போது என்னை பார்த்தார். தருணோட நடவடிக்கைகள் கொஞ்சம் சரியில்லை. ஏதாவது பிரச்சனையில் UÖyzeL• ÚTÖ\ான்னு என்கிட்டே சொன்னார். தரு மேலும் கெட்டு போகாமே இருக்கணும்ன்னா உடனடியா ஒரு கல்யாணத்தை ம் ப ணி வைக்கச் சொன்னார்.

மங்கையர்க்கரசி குறுக்கிட்டாள்.

"அதுக்காக....?"

"மங்கை...! இ ப நமக்கு முன்னாடி இருக்கி\ பிரச்சினை பணம், அந்தஸ்தைக் காட்டிலும் முக்கியமானது. தருணுக்கு ஒரு கல்யாணத்தை ப ணி வெச்சாத்தான் அவன் திருந்துவான். வர போ\ பொ ணு அவனைத் திருத்துவா....."

மங்கையர்க்கரசி மவுனமாய் இருந்தாள்.

"என்ன மங்கை..... பேச்சையே காணோம்?"

" ங்க இவ்வளவு தூரம் சொல்லும் போது தாÁ ÚTN GÁ] இருக்கு...? நமக்கு நம்ம பையனோட வாழ்க்கை தான் முக்கியம்.... அவன் ஆசை பட்ட பொ ணையே கல்யாணம் ப ணி வெச்சுடலாம். நம்ம ஜோசியருக்கு போன் ப ணி வரச்சொல்லுங்க. ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து பொ ணு வீட்டுக்கு போய்ட்டு வந்துடலாம்....!"

ராமபத்ரன் சிரித்தார்... பலமாய்.

மங்கையர்க்கரசி அவரை விய போடு பார்த்தாள்.

"இ போ எதுக்காக இந்த சிரி பு?"

"ரொம்ப வருஷத்துக்க பு\ம் இன்னிக்குத்தான் என்னோட பேச்சைக் கேட்டிருக்கே?" அந்த சந்தோஷத்தைத்தான் ÙLÖ • PÖzÚ] Á."

தரு குமார் தன்னுடைய ஆபீஸ் அறை\யில் உட்கார்ந்து, லே - டா பைத் தட்டி கம்பெனியின் வரவு செலவு கணக்குகளை சரி பார்த்துக் கொ டிருந்த போது அந்த செல்போன் அழை பு வந்தது. எடுத்து அழைத்தது யார் என்று பார்த்தான்.

zஸ் ளேயில் குருமூர்த்தி என்\ பெயர் பளிச்சிட்டது. லே - டா பை பு\க்கணித்து விட்டு எடுத்து போனான்.

“சொல்லுங்க குருமூர்த்தி.....”

“சார்...! இ ப ங்க பிசியாய் இருந்தா ஒரு மணி நேரம் கழிச்சு ÚTNÚ\ Á....!"

“நோ... நோ... நான் எ பவுமே பிசி தான்! வே\ ஒருத்தர் பேசியிருந்தா என்னோட பதில் வே\ மாதிரி இருந்து இருக்கும். Ty •jL GÁ Y£jLÖX மனைவி நேத்ராவோட அ ணன். நான் உங்க வீட்டுக்கு மா பிள்ளையாக போகி\YÁ. •jL எ ப வேணும்ன்னாலும் போன் ப ணலாம்”.

``•jL C•Tz ÚTN\தே எனக்கு சந்தோஷமாய் இருக்கு சார்...”

“மொதல்ல விஷயத்தை சொல்லுங்க குருமூர்த்தி. நேத்ரா கிட்டே கல்யாணத்தை பத்தி பேசினீங்களா?”

“ம்... பேசிட்டேன் சார்”.

``¡N¥y GÁ]? LÖVÖ, TZUÖ...?''

“ச.. ச... சார்... அது வந்து......”

``GÁ] ÙNÖ¥¨ jL...?''

“நேத்ரா உங்க கிட்டே கொஞ்சம் தனியா பேசணுமாம்”.

“பேசட்டுமே....! நான் ரெடி.....! எங்கே வரட்டும்? இல்லை நேத்ரா என்னோட ஆபீசுக்கே வந்து என்னை பார்த்தாலும் G]eh K.ÚL.RÖÁ"

“சார்... அது... வந்து... ங்கதான் அவளை போய் பார்க்கணும். R•TÖ நினைச்சுக்காதீங்க.... ளீஸ்....”

“இதுல த பா நினைக்க என்ன இருக்கு குருமூர்த்தி.? நான் நேத்ராவை எங்கே போய் பார்க்கணும்ன்னு சொல்லுங்க. போய் பார்த்துட\ன். எனக்கு இதுல எந்த சிரமும் இல்லை”.

“இன்னைக்கு சாயந்தரம் அஞ்சு மணிக்கு பனகல் பார்க்கில் நேத்ரா உங்களுக்காக வெயிட் ப ணிட்டிரு பா....”

“நான் நாலே முக்கால் மணிக்கே அங்கே இரு பேன். நேத்ரா எனக்காக வெயிட் ப \தைக் கூட நான் விரும்பலெ....”

“சார்….! ஒரு விஷயம்….”

``ÙNÖ¥ ¨ j L….."

“உங்க சம்பந்தம் கிடைக்க நாங்க குடுத்து வெச்சு இருக்கணும். ஆனா நேத்ராவுக்கு அது புரியலை. தன்னைத் தேடிவர்\ அதிர்ஷ்டத்தை அவஅலட்சிய பார்வை பார்க்கி\Ö……"

தரு குமார் சிரித்தான். “குருமூர்த்தி…! உங்க சிஸ்டர்கிட்டே எனக்கு பிடிச்ச குணமே அதுதான். பணத்தை பெரிசா நினைக்காத அந்த அலட்சியம் எனக்கு ரொம்பவும் பிடிக்கும்.”

“அ… அ.. அ பு\ம்…..?”

``ÙNÖ¥ ¨ j L…."

“கொஞ்சம் எடுத்தெறிஞ்சு மாதிரி பேசுவா… அதை ம் ங்க பொருட்படுத்தக் கூடாது.”

“ ங்க எதை பற்றி ம் கவலை படாதீங்க குருமூர்த்தி. நான் நேத்ராகிட்டே எ படி பேசணுமோ அ படி பேசிக்கிறே\Á. •j L AYகிட்டே பேசினீங்களே… என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்கி\ விஷயத்தில் நேத்ராவோட ரியாக்ஷன் எ படியிருந்தது…?”

“மொதல்ல கல்யாணம் வே டாம்… எனக்கு ஒரு வேலை கிடைக்கட்டும்… அ பு\மா பார்த்துக்கலாம்ன்னு சொன்னா. நானும் என்னோட ஒய் பும் கம் பெல் ப ணினதும் அரை மனசோடு தலையாட்டினா. பி\h E j L f yÚP RÂVÖ பேசணும்ன்னு சொன்னா…..”

``ÚUÖ Í y வெல்கம். தாராளமாய் பேசட்டும். பட் என்னோட U] reh ·Ú[C£ef\ ஒரு சந்தேகத்தை உங்ககிட்டே ÚLyLXÖUÖ….?"

“ம்… கேளுங்க…. சார்”

“நேத்ரா யாரை ம் லவ் ப ணலையே….?”

“ப ணலை சார்”

“உங்களுக்கு நிச்சயமாத் தெரி மா…..?”

“தெரி ம் சார்...! நேத்ரா யாரையாவது லவ் ப \தாயிருந்தா அதை இந்நேரம் வெளி படையாய் சொல்லியிரு பா.”

“அது போதும் எனக்கு....! நேத்ரா யாரையாவது லவ் ப ணிட்டிரு பான்னு மனசுக்குள்ளே ஒரு சின்ன பயம் இருந்தது. இ போ அந்த பயமும் இல்லை....”

“சார்...! நேத்ரா உங்ககிட்டே என்ன பேச போ\ÖÁ Ä எனக்குத் தெரியாது. சில சமயங்களில் அவ பேச\ ÚTo r நமக்கு கோபத்தை வரவழைக்கி\ மாதிரி இருக்கும்”.

“நேத்ரா பேசினா எனக்கு கோபம் வராது குருமூர்த்தி. ங்க எதை பற்றி ம் கவலை படாமே இருங்க... நான் எ படி பேசணுமோ அ படி பேசி நேத்ராவை கல்யாணத்துக்கு ஒத்துக்க வைக்கி\Á.''

“எனக்கும் அந்த நம்பிக்கையிருக்கு சார். ங்க சாயந்தரம் நேத்ரா கிட்டே பேசிட்டு எனக்கு போன் ப ணுங்க”.

“ஷ்யூர்... ஷ்யூர்...” சொன்ன தரு குமார் செல்போனை அணைத்து விட்டு இன்டர்காம் ரிஸீவரை எடுத்து ஒரு பட்டனைத் தட்டி விட்டு மானேஜரிடம் பேசினான்.

``Ù^VWÖUÁ''

“சார்.....”

“இன்னிக்கு சாயந்தரம் அஞ்சு மணிக்கு என்னோட என்கேஜ்மெ ட் டயரியில் யார்க்கு நான் அ பாயி ட்மெ ட் ஆர்டர் கொடுத்திருக்கேன்னு பார்த்து சொல்லுங்க....”

“கங்கா க்ரூ ஸ் கம்பெனி எம்.டி. பூவராகவன் உங்களை வந்து பார்த்து ‘அல்டிமேட் சொல்யூஷன்ஸ்’ ராஜக்ட்டை பத்தி பேச ÚTÖ\ார்.”

“அவரை இன்னிக்கு வர வே டாம்னு சொல்லிடுங்க. ரெ டு நாள் கழிச்சு ஒரு டேட்டை பிக்ஸ் ப ணுங்க....”

“ச...ச...சார்.....”

``GÁ] CµeL¾j L...?''

“பூவராகவன் கொ டு வர்\ ராஜக்ட்டோட மதி பு பத்து கோடி ரூபாய் சார். ஏற்கனவே ஒரு தடவை அவருக்குக் கொடுத்த அ பாய் ட்மெ டை கான்ஸல் ப ணினதில்

அவர்க்கு நிை\யவே வருத்தம். மறுபடி ம் இ போ கான்ஸல் ப ணினா நல்லாயிருக்காது சார்".

"யூ... ஸி... ஜெயராமன்...! எனக்கு அந்த பூவராகவனை மீy T • \தைக் காட்டிலும் வே\ ஒரு முக்கியமான வேலையிருக்கு. அவரோட அ பாய் ட்மெ டை கான்ஸல் ப ணுங்க....."

"ச...சார்... அது பத்து கோடி ரூபாய் மதி புள்ள விஷயம்..."

"அது எனக்கு பத்து ரூபாய்க்கு சமம். ரெ டு நாள் கழிச்சு அ பாயி மெ ட் குடுங்க... அவர் வந்தா வரட்டும்...! வராட்டி ம் பரவாயில்லை...!"

"ச.... சார்"

"டு... வாட்... ஐ... சே...!" பெரிதாய் கத்திவிட்டு இ டர்காம் ரிஸீவரை சாத்தினான் தரு குமார்.

மனசுக்குள் சந்தோஷம் ஒரு ருற்\ாய் பீச்சியடித்தது.

'சாயந்தரம் நேத்ராவை பார்க்க போகும் பொது எந்த மாதிரியான ட்ரஸ்ஸை போட்டுக் கொ டு போகலாம்...'

மேசை மேலிருந்த லே டா பை தள்ளி வைத்துவிட்டு யோசிக்க ஆரம்பித்தான் தரு குமார்.

9

Tனகல் பார்க்கை ஒட்டிய சாலையோரமாய் காரை நிறுத்திவிட்டு கீழே இ\ங்கிய தரு குமார் தன் மணிக்கட்டில் இருந்த வாட்ச்சில் நேரம் பார்த்தான்.

நேரம் சரியாய் **4.55.**

'நேத்ரா வந்து காத்துக் கொ டிரு பாளா? இல்லை தாமதமாய் Y£YÖ [Ö...?'

யோசனையாய் பார்க்கை நோக்கி நடந்தான். சாலையில் கூட்டம் அலைமோதியது. ஊதுவத்தி புகையோடு பானிபூரி வ டிகள் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்து இருந்தன. மாங்காய் பத்தைகள் மிளகாய் பொடியை பூசிக்கொ டு சா பிட அழைத்தன. க ணாடி டம்ளர்களில் கரும்பு ஜூஸ் எலுமிOÛN வாசனையோடு மணத்தது.

தரு குமார் மெல்ல பிளாட்பாரத்தில் நடந்து பனகல் பார்க்கின் நுழைவு வாயிலுக்குள் நுழைந்தான். ரிடையர்ட் பேர்வழிகள் வழுக்கை ம டைகளோடு பார்க் பெஞ்ச்களிலும், புல் வெளிகளிலும் தெரிந்தனர். அடர்த்தியாய் வளர்ந்த செடிகளுக்கு பின்னால் நான்கைந்து காதல் ஜோடிகள் தங்களுடைய தெய்வீகக் காதலை வளர் பதில் மும்முரமாய் ஈடுபட்டிருந்தன.

தரு குமார் மெல்ல நடந்து கொ டே உட்கார்வதற்கு வசதியாக ஏதாவது ஒரு இடம் கிடைக்குமாவென்று பார்த்தான். எதுவுமே மனதுக்கு திரு தியாய் அமையாததால் J£ மரத்துக்குக் கீழே போய் நின்\ÖÁ.

பார்க்கில் நடமாடிக்கொ டிருந்த முகங்களில் நேத்ராவின் முகம் தெரிகி\தாவென்று பார்வையைத் தூரத்தி பார்த்தான்.

அதே விநாடி முதுகில் குரல் கேட்டது.

``hy D« Â j மிஸ்டர் தரு குமார்"

திரும்பி பார்த்தான்.

நேத்ரா நின்றிருந்தாள். மெலிதான பிங்க் நி\ சேலையில் ஒரு பெரிய ஊதா பூவாய் தோற்\ம் காட்டினாள். க களில் மி ன்சாரமும் உதடுகளில் பறித்த ரோஜாவின் மென்மை ம் தெரிந்தது.

"அவளையே இமைக்காமல் பார்த்தான் தரு குமார். அவனுக்கு எதிரே வந்து நின்று புன்னகையை பெரிதாக்கினாள் நேத்ரா.

"என்ன... சார்... அ படி பார்க்கறீங்க...? நான் குட் ஈவினிங் சொன்னதுக்கு ங்க பதிலுக்கு குட் ஈவினிங் சொல்ல UÖy{ j L [Ö.....?"

"ச... சாரி...! ங்க திடீர்ன்னு கூ பிட்டதும் நான் கொஞ்சம் தடுமாறி போயிட்டேன். குட் ஈவினிங் நேத்ரா......! சொன்னபடி சரியா அஞ்சு மணிக்கு வந்துட்டீங்களே...?"

"எனக்கு எ பவும் பங்ச்சுவாலிட்டி பிடிக்கும்.. நாம அ படி புல்தரையில் உட்கார்ந்து பேசலாமா? அல்லது நடந்து கிட்டே ÚTNXÖUÖ?"

"EyLÖWXÖÚU"

"என்னோட சாய்சும் அதுதான்"

மெல்ல நடந்து போய் உட்கார்ந்தார்கள். மரங்களுக்கு பின்னால் மாலைச்சூரியன் J ¸ opR\ல்களாய் மாறியிருந்தான்.

இருவருக்கும் இடையே சில விநாடிகள் மவுனம் நிலவ அதை தரு குமார் கலைத்தான்.

“உங்க ரதர் குருமூர்த்தி எல்லாத்தை ம் சொல்லியிரு பாரே?”

“ம்... சொன்னார்”

“உங்க முடிவு GÁ].....? GÁÛ]e கல்யாணம் ப ணிக்க EjL º eh சம்மதம்தானே.....?”

“இந்தக் கேள்விக்கு நான் பதில் ÙNÖ¥\துக்கு முன் என்னோட மனதில் C£ef\ SÖÛXtr pÁ]o pÁ] ÚL· «L º eh •jL பதில் சொல்லணும். •jL ÙNÖ¥X• ÚTÖf\ அந்த பதில்களை வெச்சுத்தான் ங்க ÚLyP ÚL· «eh என்னால பதில் சொல்ல முடி ம்”.

“நோ... ரா ளம்.....! அந்தக் கேள்விகளை ங்க கேக்கலாம்.....”

நேத்ரா தரு குமாரையே உற்று பார்த்தபடி கேட்டாள். “என்னைத்தான் கல்யாணம் ப ணிக்குவேன்னு பிடிவாதமாய் C£egjL[ÖÚU E • ÛUVÖ...?''

``E • ÛURÖÁ...!''

“என்ன காரணம்...?”

“உங்களை எனக்கு பிடிச்சிருக்கு.....”

“நான் அவ்வளவு அழகாய் இல்லைங்கி\து என்னோட அபி பிராயம். படி பும் அவ்வளவாக இல்லை.... ஸ்டேட்டஸ்ன்னு பார்த்தா நான் பரங்கிமலை. ங்க இமயமலை. எதுவுமே

பொருந்தலையே மிஸ்டர் தரு குமார். நிலைமை இ படி இருக்கும்போது என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க HÁ இவ்வளவு ஆர்வம் காட்றீங்க.......?"

தரு குமார் மெல்ல புன்னகைத்தான். "நேத்ரா! அஷ்டலட்சுமி களிலேயே எனக்கு பிடிச்ச லட்சுமி ÛR¡VXyrµlRÖÁ. தைரியம் யார்கிட்டே இருந்தாலும் சரி; அவங்க வாழ்க்கையில் சீக்கிரமாய் முன்னுக்கு வந்துடுவாங்க. பிரச்சினை எந்த உருவத்தில் வந்தாலும் அதை மேற்கொ டு ஜெயி பாங்க. அநியாயம் எங்கே நடந்தாலும் சரி; அதை யாராவது ஒருத்தர் தட்டிக்கேட்டா எனக்கு ரொம்பவும் பிடிக்கும். அன்னிக்கு என்னோட கம்பெனியில் இன்டர்வியூ நடத்தின முை\ சரியில்லைன்னு சொல்லி என்னோட அை\க்கே வந்து ங்க என்னைத் தட்டிக் கேட்ட விதம் எனக்கு ரொம்பவும் பிடிச்சிருந்தது."

நேத்ரா தலையைச் சாய்த்து சிரித்தாள். " ங்க சொல்\ காரணம் எனக்கு சரியா படலை. ங்க நினைக்கி\ மாதிரி நான் ஒ ணும் அவ்வளவு தைரியமான பொ ணு கிடையாது. இருட்டில் தனியா போக பய படுவேன். கர பான் பூச்சியை பார்த்தாலே உடம்பு நடுங்கும். ஆவி சம்பந்த பட்ட படங்களை டி.வி.யில் போட்டா உடனே ஆ ப ணிடுவேன்."

``•jL ÙNÖ¥\ பயம் எல்லா பெ களுக்கும் உள்ள பயம். என்னையே எடுத்துக்கோங்களேன். இன்னிக்கும் நாயை பார்த்தா எனக்கு பயம். பட் வாழ்க்கையில் என்னை எதிர்கொள்\ பிரச்சினைகளை பார்த்து நான் என்னிக்கும் பய பட்டது இல்லை. எனக்கு பி.ஏ.வாய் வர போ\ பொ ணுக்கும் அதே தைரியம் இருக்கணும்னு நினைச்சுத்தான் அன்னிக்கு அ படியொரு இன்டர்வியூவை நடத்தினேன்."

"சரி... ங்க இன்டர்வியூவை நடத்தினீங்க. நானும் அது நடத்த பட்ட விதம் சரியில்லைன்னு சொல்லி உங்ககிட்டே வந்து ச டை போட்டேன். அதுக்காக என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க முடிவு செஞ்சதுதான் எனக்கு அதிக படியாய் தெரி து. நினைச்சு பார்த்தா குழந்தைத்தனமாகவும் தெரி து. ஏன்னா உங்களுக்கும் எனக்கும் நடுவில் ஒரு பெரிய அகழி இருக்கு. அந்த அகழியில் ஜாதி, அந்தஸ்து என்\ முதலைகள் வாயை பிளந்தபடி ந்திட்டிருக்கு அந்த முதலைகள் உங்க பார்வைக்கு படலையா?"

தரு குமார் சிரித்தான். அந்த அகழியைக் கடக்கி\ பாலமாய் நான் இருக்கும் போது ங்க எதுக்காக அந்த முதலைகளை பற்றிக் கவலை படணும்...? என்னோட விரு பத்தை என் அ பா அம்மாகிட்டே சொல்லிட்டேன். அவங்களுக்கு அது மொதல்ல

அதிர்ச்சியாய் இருந்தாலும் அதுக்கு அ பு\ம் ‘சரி உன்னோட இஷ்டம்’ன்னு சொல்லி பச்சைக் கொடி காட்டிட்டாங்க. ஸோ என்னோட சைடில் ஒரு எதிர் பும் கிடையாது. ங்க ஓ.கே.சொல்லிட்டா நாளைக்கே என்னோட அ பாவும், அம்மாவும் உங்களை பெ பார்க்க வந்துடுவாங்க......”

நேத்ரா சில விநாடிகள் மவுனமாய் இருந்து விட்டு பி\ h மெல்ல பேச்சை ஆரம்பித்தாள்.

“எனக்கு சில சந்தேகங்கள் இருக்கு..... அதை நான் க்ளீயர் ப ணிக்கலாமா.....?”

“தாராளமாய்”

“ ங்க குடி பீங்களா?”

`` ï ... மீன் லிக்கர்......”

``G Í ...''

“பழக்கம் இருக்கு... டெய்லி ராத்திரி ஏதாவது ஒரு ஸ்டார் ஹோட்டலுக்கு போய் ரெ டே ரெ டு பெக் மட்டும் சா பிட்டுட்டு பத்து மணிக்குள்ளே வீட்டுக்கு போய் படுத்துடுவேன். பட்... நான் குடிகாரன் கிடையாது. இன்னிக்கே குடிக்க வே டாம்னு நினைச்சா அதை விட்டுடுவேன். அது ஒ ணும் எனக்கு கட்டாயம் கிடையாது. நாள்பூராவும் பிசினஸ் டென்ஷன். அந்த டென்ஷனைக் குை\eL GÁ] Y³ÁÄ GÁÚ] ÖP ÚTமிலி டாக்டரைக் கேட்ட போது ஒரு நாளைe h ரெ டு பெக் மட்டும் சா பிடுங்க, நல்லதுன்னு சொன்னார். அந்த ரெ டு பெக்கும் உங்களுக்கு இஷ்டமி¥ÛXÁ] Ö «y| |Ú\ன்... உங்களோட ரெ டாவது சந்தேகம் என்ன?”

“அது... வந்து.....”

“அந்த சந்தேகம் என்னவாய் இருக்கும்னு நான் ÙNÖ¥Xy|UÖ?''

“ம்.....”

“பெ கள் விஷயத்தில் நான் எ படி பட்டவன்? எந்த பெ ணாவது நாளைக்கு பேசி பிரச்சினையாய் வந்து நி பாளோ என்கி\ பயம்தானே உங்க மனதில்...?”

“நோ... நோ...! நான் அ படி நினைக்கலை... நான் கேட்க வந்த ÚL · «ÚV ÚY\...?''

``GÁ] ... ÚL º j L.......''

"உங்களுக்கு பி.ஏ.வாய் ஒரு பெ தான் இருக்கணும்ன்னு நினைச்சுத்தானே அந்த இன்டர்வியூவை நடத்தினீங்க...?"

`` B UÖ...''

"உங்களுக்கு ஒரு பெ தான் பி.ஏ.வாய் இருக்கணும்ன்னு ஏன் நினைச்சீங்க. ஒரு ஆணை செலக்ட் ப ணிக்கக்கூடாதா...?"

"இதுக்கு முந்தி என்னோட பி.ஏ.வாய் இருந்தது ஒரு ஆ தான் அவர் பேர் அருணாச்சலம். என் அ பாவுக்கு பி.ஏ.வாய் இருந்தவர். அ பா பிசினசை என் பொறு புல விட்டதும் தொடர்ந்து அவரே எனக்கு பி.ஏ.வாய் இருந்தார். ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடி தான் ரிட்டயர்டு ஆனார். அதுக்க பு\ம் மேனேஜர் தான் என்னோட பி.ஏ. போஸ்y | e h கம் யூட்டர் நாலெட்ஜ் உள்ள ஒரு பெ ணை போடலாம்னு சொன்னார். நானும் தலையாட்டிட்டேன். வர்\ பெ தைரியம் மிக்கவளாய் இருக்கணும்ன்னு நான் சொன்னதால இன்டர்வியூவை அ படி நடத்தி பார் போம்ன்னு யோசனை சொன்னார். அந்த யோசனையின் விளைவுதான் ங்க எனக்கு கிடைச்சீங்க..." தரு குமார் சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போதே நேத்ராவின் செல்போன் அவளுடைV ÚRÖ ¸ ¥ தொங்கிக் கொ டிருந்த வேனிடி பேக்கிலிருந்து கூ பிட்டது. அவள் பேக்கின் ஜி பை பிரித்தாள்.

``Ge Í e ï Í மீ... சார்"

"நோ ரா ளம்... எடுத்து பேசுங்க..."

நேத்ரா செல்போனை எடுத்து காதுக்கு ஒற்றினாள்.

"ஹலோ" மெல்ல குரல் கொடுத்தாள்.

``GÁ] a ÚXÖ...? SÖÁ E ÁÚ] ÖP ÚRYÖ...''

"ஓ.. தேவா... யா...? "நேத்ரா மலர்ந்தா · .

``SÖÚ] ... SÖÚ] ...!''

"என்ன... மும்பையா... சென்னையா?"

``SÖÁ ÙNÁ Û] U • Û Q மிதிச்சு சரியா அஞ்சு நிமி c UÖo r. இ போ ஏர்போட்லதான் இருக்கேன். உன்னை உடனடியாய் பார்க்கணும் போலிருக்கு. எங்கே மீட் ப ணலாம்?"

``•ÚV ÙNÖ¥ ¨ ...!''

நேத்ரா பரவசமாய் உற்சாகக்குரலில் பேசிக் கொ டு இரு பதை நெற்றி சுருங்க க கள் இடுங்க பார்த்தான் தரு குமார்.

`ÚRYÖ..! VÖ¡ Y Á?'

`VÖர் அந்த தேவா...?'

தரு குமார் லேசாய் உஷ்ணம் தகிக்கி\ உடம்போடு நேத்ராவையே பார்த்துக் கொ டிருக்க, அவள் தன் உதட்டில் இருந்த புன்னகை அழிந்து விடாமல் பேசிக் கொ டிருந்தாள்.

"தேவா...! இன்னிக்கு ம் நானும் மீட் ப ண முடியாது."

``HÁ...?''

"இன்னிக்கு எனக்கொரு முக்கியமான வேலையிருக்கு. SÖÛ [eh மீy ப ணலாம். டோ ட் மி Í ÚPe மீ....''.

"அ படியென்ன முக்கியமான வேலை...?"

``SÖÛ [eh SÖU மீட் ப ணும் போது சொல்C\ Á?''

C•T • GjÚL C£eÚL...?"

``T] L¥ பார்க்ல....."

என்னது... பார்க்கா...! பார்க்குக்கு எல்லாம் போக UÖyzÚV....?"

ÚTÖL வே டியதாயிடுச்சு ..."

கூட யாராவது C£eLÖjL [Ö?"

`` B UÖ...."

VÖ£ ?

SÖÛ [eh ÙNÖ¥Ú\Ú] ...!

``• SµYÚ\....! என்கிட்டயிருந்து எதையோ மை\eL• பார்க்கி\...?"

"நோ தேவா...! நான் எதை ம் மை\க்க வே டிய அவசியம் C¥X. SÖÛ [eh SÖU மீட் ப ணும்போது எல்லாத்தை ம் ÙNÖ¥Ú\Á."

"ஓ.கே... ஓ.கே...! இதுக்கு மேல நான் உன்னைக் கம்பெல் ப ண விரும்பலை. நாளைக்கு எங்கே மீட் ப ணலாம்ன்னு •ÚV G]eh போன் ப ணிக் சொல்லிடு. நான் வெயிட் ப ணிட்டிரு பேன்".

"சரி..." நேத்ரா செல்போனை அணைத்து தன் கை பைக்குள் போட்டுக்கொ டு எதிரில் நின்றிருந்த தரு குமாரை H½yPÖ·.

"ஸாரி....! எனக்கு வந்த போன் கால் உங்களுக்கு இடைஞ்சலாய் இருந்திருக்கும்னு நினைக்கி\Á."

“நோ... நோ... நான் அ படி நினைக்கலை. இது செல்போன் கம். எ ப வேணும்னாலும் யார்க்கு வேணும்னாலும் போன் வரலாம். அதை யாரும் த பாகவும் எடுத்துக்கி\து இல்லை. ங்க உங்க ர ட் கிட்டே தொடர்ந்து பேசியிருக்கலாம். அவசர அவசரமாய் பேசி ‘கட்’ ப ணிட்டீங்க.”

“நாளைக்கு பார்த்து பேசிட்டால் போகுது. பை..த..பை.. நம்ம விஷயத்தை பேசுவோம். ங்க என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க விரும்ப\தை பத்தி நினைக்கும்போது என்னால ஆச்சர்யத்தைக் கட்டு படுத்திக்க முடியலை... நல்லா யோசனை ப ணிட்டுத்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்தீங்களா? இல்லை உணர்ச்சிவச பட்டு எடுத்த முடிவா...?”

தரு குமாரின் உதட்டில் புன்முறுவல் ஒன்று பி\ந்தது. “உணர்ச்சிவச பட்டு முடிவுகளை எடுக்கி\துக்கு நான் ஒ ணும் கிராமத்து ஆசாமி கிடையாது நேத்ரா. உங்களை நான் கல்யாணம் ப ணிக்கிட்டா என்னோட எதிர்காலம்.... ரொம்பவும்....”

ÚTN• ÚTN R£ • hUÖ¡ Á ÙN¥ÚTÖÁ ¡ j ÚPÖÛ] வெளியிட்டது. நேத்ரா சிரித்தாள்.

``C•T • j L G] e h J£ `bÖ¡' ÙNÖ¥ ¦ y | • ÚTr j L".

``SÖÁ ÚTÖÛ] Í « yo `B •' T • Q •ÚTÖÚ\ Á"

“நோ... நோ... அது வே டாம்.. கால் ப ணினது யார்ன்னு மொதல்ல பாருங்க. ஏதாவது முக்கியமான நபராய் இருந்துட ÚTÖ\Ö j L"

தரு குமார் எடுத்து பார்த்தான். “புது நெம்பர்... யார்ன்னு ÙR¡VÛXÚV!".

``ÚL º j L..."

வே டாவெறு பாக தரு குமார் செல்போனைக் காதுக்கு பொருத்தி மெல்ல குரல் கொடுத்தான். “யாரது...?”

“ஸார்..! நான் ரத்னவேல். இன்கம்டாக்ஸ் டிபார்ட்மெ ட் இன்ஸ்பெக்டர்.”

“ஓ... ரத்னவேல்...! ங்களா...? என்னை செல்போன் நெம்பரை மாத்திட்டீங்களா...? டிஸ் ளேயில் வே\ நெம்பர் வருது.”

“ஸார்..! நான் இ போ என்னோட செல்போனிலிருந்து பேசலை. ஒரு ப ளிக் டெலிபோன் பூத்திலிருந்து பேசிட்டிருக்கேன்.

'சரி என்ன விஷயம்...?'

மறுமுனையில் குரல் சில விநாடிகளுக்கு மவுனமாகி பி\ h தொடர்ந்தது.

"ஸார் இ ப ங்க வீட்ல இருக்கீங்களா, இல்லை ஆபீஸ்ல C£egjL[Ö...?"

``ÙY¸ÚV C£eÚLÁ..."

"ஸார்... கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி வருமான வரித்துை\ÛVo சேர்ந்த 'ரெய்ட் ஸ்க்வாட்' ஒரு மீட்டிங் போட்டாங்க அந்த மீ ட்டிங்கில் நானும் கலந்துக்கிட்டேன். அந்த மீyzjf¥ விவாதிக்க பட்ட முக்கியமான விஷயமே உங்க 'தரு க்ரூ ஸ்' கம்பெனியோட வளர்ச்சி மற்றும் வாங்கி போட்ட சொத்துக்களை பத்தித் தான். நாளைக்கு காலையில் எட்டு சுமார் மணிக்கு உங்க வீடு, ஆபீஸ், கெட்ஸ் ஹவுஸ் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே நேரத்தில் எழுபது பேர் ÙLÖ•P ÍeYÖy ரெய்டில் ஈடுபட போ\ÖjL. AR]ÖX •jL EjL UÛ\முக கணக்கு வழக்கு சம்பந்த பட்ட பைல்களை வே\ ஏதாவது ஒரு இடத்துக்கு கொ டு போயிட\து பெட்டர். உங்க கம்பெனி ஆடிட்டரை உடனடியாய் போய் பார்த்து இந்த ரெய்டை எ படி NUÖ¸ef\து... அதிகாரிகளை எ படி பேஸ் ப \துன்னு ட்ரெய்னிங் எடுத்துக்கி\தும் நல்லது. வருஷா வருஷம் என்னை தீபாவளிக்கு S¥XÖ LYÂeL¾jL. ÚbÖ... HÚRÖ GÁ]ÖX முடிஞ்ச உதவி. ஆபீஸர்ஸ் ரெய்டுக்கு வர போ\தை இன்பார்ம் ப ணிட்டேன். மத்ததை ங்க பார்த்துக்குங்க ஸார்... ரெய்டில் வர்\ அதிகாரிகள் ரொம்பவும் க டி பானவங்க".

தரு குமார் அதிர்ந்து போனவனாய் நேத்ராவை விட்டு விலகி தனியாய் போய் நின்று கொ டு குரலைத் தாழ்த்தினான்.

"திடீர்ன்னு எதுக்காக இந்த ரெய்ட் நடவடிக்கை?"

"வருமானத்துை\ டமிஷனர்க்கு எவனாவது மொட்டைக் கடுதாசு எழுதி போட்டிரு பான் ஸார்... ங்க பய படாதீங்க ஸார். ரெய்டு வர போ\ாங்கன்னு முன் கூட்டியே சொல்லிட்டேன். ஆடிட்டரைச் கலந்துகிட்டு உடனடியா வே டிய ஏற்பாடுகளை ப ணிடுங்க. வர்\ ரெய்ட் ஸ்க்வாட் கா பி சா பிட்டுட்டு போகட்டும்".

"தேங்க்யூ ரத்னவேல்....! ங்க கொடுத்த தகவலுக்கு நன்றி... ஒரு வாரம் கழிச்சு என்னை வந்து மீட் ப ணுங்க. உங்களை S¥XTzVÖ LYÂor AÄ•TÚ\Á."

“உங்களை பத்தி எனக்குத் தெரியாதா… ஸார்…? ரெய்டு பிரச்சினையெல்லாம் ஓயட்டும்… நானே வந்து உங்களை பார்க்கிறே\ன் ஸார்”.

தரு குமார் செல்போனை அணைத்தான். முகம் சொதசொத பாய் வியர்த்து போயிருந்தது. நேத்ரா அவனுடைய முக மாற்\த்தை கவனித்துவிட்டு பக்கத்தில் வந்தாள். குழ பக் hW¦¥ ÚLyPÖ·.

“என்னாச்சு…! ஏன் ஒரு மாதிரியாயிட்டீங்க? போன்ல ஏதாவது மோசமான செய்தியா…?”

“நோ… நோ… மோசமான செய்தியில்லை. ஒரு முக்கியமான செய்தி. நான் உடனே கம்பெனி ஆடிட்டரை பார்க்கணும். நேத்ரா… இ … யூ… டோ ட் மை ட்… நாம ரெ டு நாள் கழிச்சு மறுபடி ம் மீட் ப ணி பேசலாமா….?''

“நோ… ரா ளம்…! ங்க போன் ப ணுங்க. நான் வர்ே\Á…'' நேத்ரா சொல்லிவிட்டு நடக்க ஆரம்பித்து விட, தரு குமார் தன்னுடைய கார் பார்க் செய்ய பட்டு இருந்த இடத்தை நோக்கி ஓட்டமும் நடை மாய் விரைந்தான். இதயத்துடி பு உச்சத்தில் இருந்தது.

மைலா பூர் லஸ் கார்னரின் ஒரு மாடியில் அலுவலகம் வைத்து இருந்த ஆடிட்டர் வைத்தியநாதன் தன்னுடைய க்ளைய ட் ஒருவருடன் பேசிக் கொ டிருந்த போது தரு குமார் பதட்டத்தோடு உள்ளே நுழைந்தான்.

“ஸார்”

அந்த அறுபது வயது வைத்தியநாதன் நிமிர்ந்தார்.

“அடடே தரு ங்களா…? வாங்க… என்ன நம்ம ஆபீஸ் பக்கம் ங்களே வந்துட்டீங்க…? ஒரு போன் ப ணியிருந்தா நானே வந்து இரு பேனே…?”

“இல்ல ஆடிட்டர் ஸார்.. இது நேர்ல பேச வே டிய விஷயம்… அதான் வந்துட்CPÁ.

ஆடிட்டர் வைத்தியநாதன் தனக்கு எதிரில் இருந்த நபரை பார்த்தார். “பு ணியகோடி…! ங்க நாளைக்கு வாங்க. நாம அ பீலுக்கு போ\த பத்தி ஒரு முடிவு எடு போம்.”

அந்த நபர் பவ்வியமாய் தலையாட்டிவிட்டு நகர்ந்து போனதும், தரு குமார் தலையை இர டு கையாலும் பிடித்தபடி நாற்காலிக்கு சாய்ந்தான்.

ஆடிட்டர் கேட்டார்.

GÁ] R£ • ...! CªY[° P¥XzeL¾jL. என்னை நேர்ல வந்து பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு என்ன ரா ளம்?"

தரு தன் வியர்த்த முகத்தை கர்ச்சீ பால் ஒற்றிக் கொ டே நாளைக்குக் காலையில் வர போகி\ இன்கம்டாக்ஸ் ரெய்டை T¼½ ÙNÖÁ]ÖÁ. AYÁ ÙNÖ¥Xo ÙNÖ¥X வைத்தியநாதனின் முகத்திலும் கலவரம் பரவியது.

"தரு ...! போன வருஷமே நான் சொன்னேன். ஒரேயடியாய் லே ட் பர்ச்சேஸ் ப ண வே டாம். அது ஐ.டி.பீ பிளோட க ணை உறுத்தும். கொஞ்சம் மெதுவாய் போகலாம்ன்னு ÙNÖÁÚ]ÖÁ. •jL ÚLyLÛX. C•T GÁ]Öor பார்த்தீங்களா...? ரெய்டு வர ஐ.டி. ஸ்க்வாட் ரெடி ப ணிட்டான்..."

"ரெய்டை எ படி பேஸ் ப ண போே\ாம் ஸார்?"

"லே ட் பர்ச்சேஸ் சம்பந்த பட்ட டாக்குமெ ட் எல்லாம் GjÚL C£eh...?"

"பட பையில் இருக்கி\ T • Û Q ®yX"

``AÛRÙV¥லாம் மொதல்ல அ பு\ படுத்தணும். பி\h XÖÍy இயர் பாலன்ஸ் ஷீட்ல காட்டின தொகை மட்டும் வீட்ல இருக்கட்டும். பி.எம். அமெ ட் எல்லாம் ஷே பா இருக்கா?"

"அந்த அமவு ட் பத்திரமாய் இருக்க வே டிய இடத்தில் இருக்கு ஸார். அதை யாரும் ட்ரேஸ் ப ண முடியாது"

இருந்தாலும் ங்க இருக்க வே டிய ஜாக்கிரதையில் இருக்கணும். ஐ.டி. பீ பிள் அதிரடியாய் ரெய்டுக்கு வர்\ÖjLÁனா அவங்களுக்கு யாரோ நிை\V RLY¥L· கொடுத்து இருக்காங்கன்னு அர்த்தம். நாம எதை ம் அ டர் எஸ்டிமேட் ப ணக் கூடாது. உங்களுக்கு போன் ப ணி தகவல் சொன்னது யாரு தரு ...?"

"ஐ.டி.டிபார்ட்மெ டில் இன்ஸ்பெக்டராய் வேலை பார்க்கி\ ரத்னவேல்...! அரசாங்க சம்பளம் வாங்கிகிட்டே நமக்காக விசுவாசமாய் ஒற்\ர் வேலை பார்த்துட்டிருக் கார்."

"நான் அந்த ரத்னவேல் கிட்டே பேசணுமே...?"

ஒரு நிமிஷம் ஸார்...!" சொன்ன தரு குமார் தன்னுடைய செல்போனை எடுத்து ரத்னவேலின் எ களைத் தட்டினான்.

மறுமுனையில் ரிங் போயிற்று. சில விநாடிகளுக்கு பின் ரத்னவேலின் குரல் கேட்டது.

குட் ஈவினிங் ஸார்

"ரத்னவேல்...! ஆடிட்டர் உங்ககிட்டே பேசணுமாம்"

"எந்த ஆடிட்டர் ஸார்?"

"நம்ம கம்பெனி ஆடிட்டர் வைத்தியநாதன்."

``GÁ] விஷயம் ஸார்...? அவர் எதுக்காக என் கிட்டே பேசணும்...?"

அந்த 'ரெய்டு' விஷயமாத்தான்...!"

"ரெய்டா...?"

"ஆமா... ங்க.. கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி எனக்கு போன் ப ணி நாளைக்கு எங்க கம்பெனிக்கு ஐ.டி. பீ பிள் ரெய்டு YW•ÚTÖ\RÖ ÙNÖÁ Ã j LÚ [?''

"என்னது! நான் உங்களுக்கு போன் ப ணினேனா? என்ன ஸார் சொல்றீங்க?"

`GÁ] SÖÁ E j L º க்கு போன் ப ணினேனா... என்ன சார் சொல்றீங்க...?' என்று போனின் மறுமுனையில் வருமானத்துை\யின் இன்ஸ்பெக்டர் ரத்னவேல் கேட்டதும் தரு குமார் திடுக்கிட்டு போய் முகத்தில் இருந்த மொத்த

ரத்தத்தை ம் தொலைத்துவிட்டு வெளிறினான். குரலில் நடுக்கம் தொற்றிக் கொள்ள கேட்டான்

``A•T •jL ÚTÖÁ T• QÛXVÖ?''

“இல்ல சார்......” ரத்னவேல் உறுதியாய் சொன்னதும் L•L¸¥ பயம் பரவ, பக்கத்தில் இருந்த ஆடிட்டரை பார்த்தான், தரு குமார். “சார்.....! ஐ.டி. ரெய்ட் வர போ\தை பத்தி ரத்னவேல் போன் ப ணலையாம்.”

“அ ப போன் ப ணினது யாரு....?”

“தெரியலையே” கலவரமாய் தலையசைத்த தரு குமார், மறுபடி ம் செல்போனுக்கு தன் உதடுகளைக் கொடுத்தான்.

“ரத்னவேல்...!”

“சார்....”

``C•T EjL பக்கத்துல யாரும் இல்லையே?”

“இல்ல சார் நான் வீட்ல தனியா உட்கார்ந்து டி.வி. பார்த்துட்டிருக்கேன்.”

“ரத்னவேல்! எனக்கு போன் ப ணி ரெய்ட் நாளைக்கு SPeL• ÚTÖ\RÖ ÙNÖÁ] STÚWÖP hW¥ EjL hW¥ மாதிரியே

இருந்தது.”“யாரோ உங்களை ஏமாத்தியிருக்காங்க சார். நான் ஆபீசுக்கு நாலு நாளாய் போகலை சார்.”

HÁ ÚTÖLÛX?

“வைரஸ் பீவர் சார்... இன்னிக்குத்தான் எந்திரிச்சே உட்கார முடிஞ்சுது...”

“இந்த வேலையை யார் ப ணியிரு பாங்கன்னு ங்க நினைக்கறீங்க ரத்னவேல்?”

“சார்... உங்களுக்கும் எனக்கும் ‘லிங்க்’ இருக்

f\ÛR VÖÚWÖ ÙR¡tr ÙYopefy| EjL iP விளையாடியிருக்காங்க.....”

“இது விளையாட்டில்லை ரத்னவேல்... விபரீதம்....! அந்த நபர் யார்ங்கி\தை நாம உடனடியாய் க டு பிடிச்சாகணும்”

'இனிமே அந்த வேலையை நான் பார்த்துக்கிறே\ன் சார். ங்க டென்ஷன் படாதீங்க....."

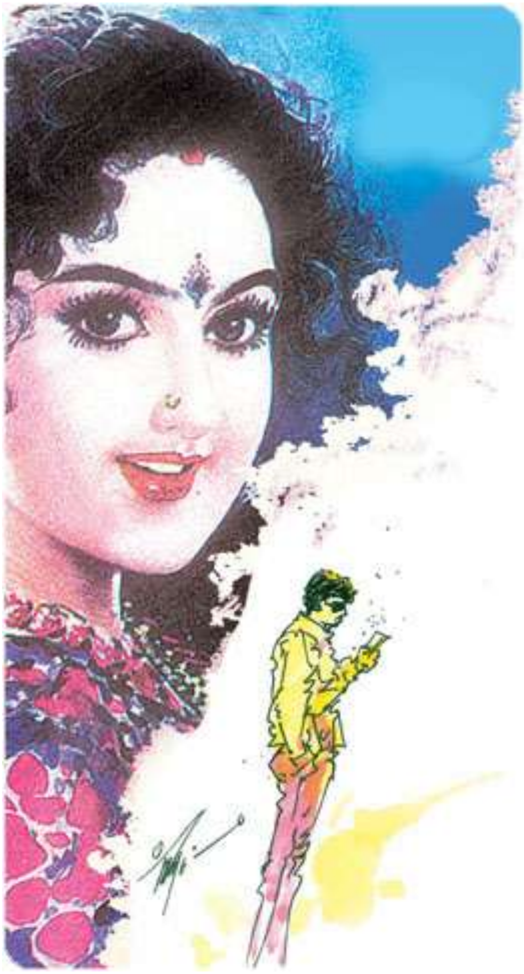

``SÖÛ [eh ®y|eh வந்து என்னை பார்க்க முடி மா ரத்னவேல்...?"

"என்ன சார்... இ படி ÚLy|y{jL? எத்தனை மணிக்கு வரட்டும்... சொல்லுங்க சார்".

"மத்தியானம் மூணு மணிக்கு?"

"வர்றே\ன் சார். வரும்போதே EjL°eh ÚTÖÁ ப ணின நபர் யார்ங்கி\ E• ÛUÛV ம் க டுபிடிச்சுட்டு வர்றே\Á".

``YÖjL..." தரு குமார் ÚN¥ÚTÖÛ] அணைத்து சட்டை பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொ டே BzyPÛW H½yPÖÁ.

"சார்... என்ன காரணத்துக்காக என்னை இ படி டிஸ்டர் T•\ÖjLÁÄ ÙR¡VÛX."

"காய்த்த மரம்தான் கல்லடி படும்ன்னு சொல்லுவாங்க. தரு க்ரூ ஸ் கம்பெனி இ ப முன்னணிக்கு வந்துட்டு இருக்கி\து யார்க்கோ பிடிக்கலை. உங்க மன அமைதியைக் கெடுக்கணும்ன்னு யாரோ விரும்பியிருக்காங்க. அதுல அவங்களுக்கு ஒரு அற்ப சந்தோசம்... நல்ல வேளையா ரத்னவேல்கிட்டே பேசினதாலே உ மை தெரிஞ்சுது. இல்லேன்னா ராத்திரி பூராவும் ங்களும் தூங்கியிருக்க மாட்டீங்க. நானும் தூங்கியிருக்க மாட்டேன்..."

தரு குமார் எழுந்து கொ டான்.

"நான் பு\•TPÚ\ன் சார்...! போன்ல ரத்னவேல் மாதிரியே பேசின அந்த ரÖ Í L¥ GÁÚ]ÖP ÛLeh f ÛPef \ வரைக்கும் எனக்கு நிம்மதியான தூக்கம் கிடையாது..." ÙTÖ£மி விட்டு வந்தான்.

சாலையோரத்தில் வைக்க பட்டிருந்த காருக்குள் ஏறி உட்கார்ந்த தரு குமார் அனல் தகிக்கி\ இதயத்தோடு காரை ஸ்டார்ட் செய்து கொ டு கிளம்பினான். சென்னையின் கடுமையான போக்குவரத்தில் இருபது நிமிட பயணத்தை செலவழித்து அவனுடைய பங்களா தெருவுக்குள் நுழைந்தான்.காரை பிரம்மா டமான கேட்டுக்கு முன்பாய் கொ டு போய் நிறுத்தி ஹார்ன் அடித்தான். வழக்கமாய் எட்டி பார்க்கும் வாட்ச்மேன் க ணில் படவில்லை.

பத்து விநாடிகள் பொறுத்து பார்த்தவன், கோபத்தின் உச்சத்துக்கு போய் காரின் ஹாரனை அழுத்தினான். அது ஒரு சைரன் போல் கத்திக் கொ டிருக்கும் போதே கேட்டை கொஞ்சமாய் தி\ந்து கொ டு அந்த நடுத்தர வயது நபர் ÙY ¸ •Tட்டார்.

வெள்ளை பே ட், வெள்ளை சட்டை, கழுத்தில் டை அணிந்து உயரமாய் தெரிந்த அவர் காரை நோக்கி வேக வேகமாய் வந்தார். தரு குமார் அருகே குனிந்தார்.

"சார்...! காரை வெளியே அ படி ஓரமாய் நிறுத்திட்டு உள்ளே YÖ j L..."

க களில் நெரு பு பொறி ப\க்க தரு குமார் அவரை பார்த்தான்.

"யோவ்...! இது என்னோட வீடு. என்னை உள்ளே போக வே டாம்ன்னு சொல்\துக்கு யாரய்யா...?"

அந்த மனிதர் பதிலுக்கு கோப படாமல் புன்னகைத்தார். "சார்...! இது உங்க வீடுதான். இது உங்க கார்தான். நான் இல்லேன்னு மறுக்கலை. ஆனால் இன்னும் சில மணி நேரங்களுக்கு இந்த வீடு எங்களோட கட்டு பாட்டுக்குள்ளேதான் இருக்கும்."

என்னது...! வீடு உங்களோட கட்டு பாட்டுக்குள்ளே C£ e h UÖ...?"

ஆமா...! வீ ஆர் ஐ.டி. பீ பிள்ஸ். என்னை ம் சேர்த்து இருபது பேர் இ போ உங்க வீட்டுக்குள்ளே இருக்கோம்...! நாங்க ÙNÖ¥\படி நடந்துகிட்டா எந்த ஒரு சட்ட பிரச்சினை ம் வராது. வரம்பு மீறி நடந்து எங்களுக்கு ஒத்துழை பு கொடுக்க

மறுத்தா சட்டத்துக்கு முன்னாடி கை கட்டி நிக்க வே டிய நிலைமை ஏற்படும். ங்க எ படி நடந்துக்க போ\தாய் உத்தேசம்?"

தரு குமார் இடிந்து போனவனாய் அ TzÚV உட்கார்ந்திருந்தான். அந்த அதிகாரி தோளைத் தொட்டார்.

"என்ன சார்..! காரை அ படி ஓரமாய் நிறுத்திட்டு உள்ளே வர்றீங்களா...? இல்லே வரமாட்டேன்னு சொல்லி அடம் பிடிக்க ÚTÖ¾ j L [Ö...?

தரு குமார் சில விநாடிகள் மவுனமாய் இருந்துவிட்டு பி\ h காரை ரிவர்ஸ் எடுத்து காம்பவு ட் கேட்டுக்கு பக்கத்தில் இருந்த கதவோரமாய் நிறுத்திவிட்டு உள்ளே வந்தான். அதிகாரி அவனோடு நடந்தார்.

"எதுக்காக இந்த ரெய்ட்...?" தரு குமார் வேகமாய் நடை ÚTÖy | eÙLÖ • ÚP BÚYNe hW¦¥ ÚLyPÖÁ.

"கோப படாதீங்க சார்... உங்களுக்கும், எங்களுக்கும் எந்த பகை ம் இல்லை. இன்கம்டாக்ஸ் டிபார்ட்மெ ட் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெ ட் சம்பந்த பட்டது. எங்களுக்கு மேலதிகாரிகளாய் C£ef \வங்க யாரை பார்த்து கையை ட்ட\Ö j LÚ [Ö AYjL ®ட்டுக்கு போய் ரெய்ட் ப ண வே டியது எங்க yïyz....".

தரு குமார் போர்டிகோ படிகள் ஏறி உள்ளே போக, ஹாலில் எல்லா விளக்குகளும் ஒளிர்ந்து வெளிச்சமாய்த் தெரிய, வருமான அதிகாரிகள் பரவலாய் தேடுதல் வேட்டையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். சோபாவின் மையத்தில் அ பா ராமபத்ரனும் அம்மா மங்கைக்கரசி ம் தளர்வாய் தெரிந்தார்கள். மகனை பார்த்ததும் ராமபத்ரன் சொன்னார்.

"டேய்... தரு ..! உனக்கு போன் ப ணலாம்னு பார்த்தா CYjL AXª T• QÛX."

"எ ப வந்தாங்க இவங்க...?"

"ஒரு மணி நேரம் இருக்கும்...! அதோ...

அவர்தான் அசிஸ்ட ட் கமிஷனர். பேரு நரசிம்மன். போய் பேசு. பணத்துக்கு பணிய\ ஆளாய் இருந்தா ஏதாவது ஒரு தொகைக்கு பேசி முடி."

ங்க ஏதாவது பேசி பார்த்தீங்களா பா?"

``C¥ÛX.."

"சரி... இந்த விஷயத்தை நானே ஹே டில் ப ணிக்கடே\ன்...!" சொன்ன தரு குமார் சற்றுத் தொலைவில் கையில் ஒரு பைலை வைத்து பிரித்து பார்த்துக் கொ டிருந்த வருமானத்துறை\யின் அசிஸ்ட ட் டமிஷனர் நரசிம்மனை நோக்கி போனான். அவன் வருவதை புரிந்து கொ ட அந்த வழுக்கைத்தலை நரசிம்மன் பைலை மூடிவிட்டு புன்முறுவல் செய்தார்." குட் ஈவினிங் மிஸ்டர் தரு குமார்."

``hy D« Â j..."

"சாரி பார் த டிஸ்டர்பன்ஸ்...! உங்க கணக்கு வழக்குகளையெல்லாம் சரி பார்த்து ஒழுங்குபடுத்தி கொடுத்துட்டு போலாம்னு வந்தோம். உங்க அ பாகிட்டேயே எல்லா சாவிகளை ம் கேட்டு வாங்கிட்டோம். உங்க ஆபீசிலே ம் இந்நேரத்துக்கு ரெய்ட் போயிட்டிருக்கும்."

"சார்...."

``ÙNÖ¥ ¨ j L..."

"இது தேவையில்லாத ரெய்ட். என்னோட கணக்கு YZக்குகளில் எந்த ஒரு ஒளிவுமறை\வும் கிடையாது. வருஷா வருஷம் ஒழுங்கா பைல் ப டே\ாம். ஒரு பெரிய தொகையை வரியாய் கட்டே\ாம்."

``• j L Y¡ Ly¾j L மிஸ்டர் தரு குமார். ஆனா நியாயமான Y¡ÛVe LyP\து இல்லை. ங்க கட்ட\ Y¡ XyNe கணக்கில்தான் இருக்கு. அது கோடிக்கணக்குல இருக்கணும்... அது தான் உ மையான வரி..."

அ படின்னு யார் சொன்னது...?

``E j L கம்பெனியோட வளர்ச்சி சொல்லுது..."

"சார்... கடந்து வந்த வருஷ காலத்தில் என்னோட வீட்டை ம், ஆபீசை ம் ஐ.டி. பீ பிள் ரெ டு தடவை ரெய்ட் ப ணியிருக்காங்க அந்த ரெ டு தடவை ம் அவங்க வெறுங்கையோடுதான் திரும்பி போயிருக்காங்க... எதுவுமே கிடைக்கலை..." தரு குமார் சொன்னதைக் கேட்டு நரசிம்மன் சிரித்தார்.

"எ படி கிடைக்கும்...? ஐ.டி. பீ பிள் E j L ®y|eh YW•ÚTÖ\ விஷயம் உங்களுக்குத்தான் முன்கூட்டியே தெரிஞ்சுடுதே!

“என்ன சார் சொல்றீங்க...?”

“இந்த பாவ்லா எல்லாம் என்கிட்டே வே டாம் மிஸ்டர் தரு குமார். உங்களுக்கு உளவு சொல்லத்தான் எங்க டிபார்மெ ட்ல ஒருத்தர் இருக்காரே... ரத்னவேல்.”

தரு குமார் முகம் மாறினான். நரசிம்மன் தொடர்ந்தார்.” கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி கூட ரத்னவேல் பேச\ மாதிரியே ஒருத்தர் உங்க கூட போன்ல பேசி நாளைக்குக் காலையில் ‘ரெய்ட்’ இருக்குன்னு சொல்லியிரு பாரே..? ங்களும் அந்த ரெய்டை சமாளிக்க என்ன வழின்னு கேட்க உங்க ஆடிட்டர் வைத்தியநாதன் கிட்டே போயிரு பீங்களே...? அந்த ரத்னவேல் மாதிரி போன்ல பேசினது எங்க டிபார்ட்மெ ட்ல இருக்கி\ மி மிக்ரி பேசத் தெரிஞ்ச ஒரு ஸ்டா தான்...”

தரு குமார் க களை மூடி அதிர்ச்சியை ஜீரணித்துக் கொ டிருக்கும்போதே அவனுடைய செல்போன் அழைத்தது. அவன் எடுத்து பேச முயல நரசிம்மன் கையமர்த்தினார்.

``ÚTN\து யார்ன்னு பாருங்க....”

“பு..பு..புது நெம்பர்... யார்ன்னு தெரியலை சார்”.

“சரி... பேசுங்க...! பட் இங்கே ரெய்ட் நடக்கி\தை பத்தி ஒரு வார்த்தை கூட பேசக்கூடாது. பேச்சு பொது படையாத்தான் இருக்கணும்...!”

R£ • hUார் கலவர முகத்தோடு தலையசைத்து விட்டு செல்போனை காதுக்கு ஒற்றினான்.

``VÖ£....?''

``ÚTN\து தரு தானே?” ஒரு ஆ குரல்.

`` B UÖ....''

“வீடு பூராவும் ஐ.டி. ஆபீஸர்ஸ் இரு பாங்களே.....?” அதிர்ச்சியை காட்டாமல்” .. ... யாரு...?” என்\ÖÁ தரு குமார்.

“அட.. என்னோட குரலை அதுக்குள்ளே ம\ந்துட்டியா? நேத்து ராத்திரி ‘பார்’ல போதையோடு இருக்கும் போது உனக்கு போன் ப ணி பேசின அதே கிளி ஜோசியக்காரன்தான்...! ஒரு ரெ டு நிமிஷம் உன்கிட்டே பேசலாமா தரு ?”

Rரு குமார் உள்ளுக்குள் நொறுங்கி போயிருந்தாலும் அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளாமல் இயல்பாய் ÙN¥ÚTÖ Â ¥ ÚTp] ÖÁ.

"• VÖ£... ÙUÖR¥X AÛRo ÙNÖ¥ ¨ "

மறுமுனையில் குரல் சிரித்தது. "நான் யார்னு ஏற்கனவே சொல்லிட்டேன். கிளி ஜோஸ்யம் பார்க்கி\து என்னோட தொழில். உனக்கு ஜோஸ்யத்தில் நம்பிக்கை இருக்கோ இல்லையோ எனக்கு இருக்கு. பத்து நிமிஷத்துக்கு முன்னாடிதான் உன்னோட பெயருக்கு கிளி ஜோஸ்யம் பார்த்தேன். உனக்கு நேரம் சரியில்லை தரு . அரசாங்கம் மூலமாய் நிை\ய தொந்தரவுகள் வரும். ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வே டிய நேரம் இது. எல்லாத்துக்கும் மேலா..."டேய்ய்...!"

"கோப படாதே தரு ! இதுவரைக்கும் ப ணின பாவங்களை சாவகாசமாய் உட்காந்து யோசனை ப ணினால் சின்னதாய் ஒரு லிஸ்ட்டே போடலாம். அதுக்கெல்லாம் ஏதாவது பரிகாரம் ப ணினால்தான் உனக்கு விமோசனம். எந்த ஒரு பாவத்துக்கும் பரிகாரம் இருக்கு. பரிகாரம் ப ணலைன்னா இ படித்தான் ஏதாவது ஒரு சிக்கல்ல மாட்டிக்க வே டிவரும். பரிகாரம் சொல்C\Á ÚL º. கும்பகோணத்துக்கு உடனே பு\ பட்டு போ. ஒரு வாரம் அங்கே தங்கியிருந்து எல்லாக் கோவில்களுக்கும் போய் விடியற்காலையில் சூரியன் உதிக்கி\துக்கு முந்தி அங்க பிரதட்சணம் ப ணு. அ பு\ம் ஒவ்வொரு மாசமும் நல்ல ஒரு முகூர்த்த நாளாய் பார்த்து ஒரு ஏழை பெ ணுக்கு கல்யாணம் ப ணி வை. அ பு\ம்... ஒரு ம டலம் அதாவது 48 நாளைக்கு சா பிட\ NÖ•TÖyz¥ உ பு சேர்த்துக்காதே. காரம் அ\வே வே டாம். புளி பு வே டாவே வே டாம். பாகற்காயை நிை\ய சேர்த்துக்கோ... அ பு\ம்......"

"இதோ... பார்...! இந்த விளையாட்டெல்லாம் என்கிட்ட வே டாம். இது மாதிரியான விளையாட்டை என்கிட்டே விளையாடினவங்க எல்லாம் தோத்து அட்ரசே இல்லாமே போயிட்டாங்க."

மறுமுனையில் குரல் சிரித்தது.

"தரு ! அவங்க ஏன் தோத்து போனாங்க ÙR¡ •UÖ?"

"HÁ?"

"அவங்களுக்கு உன்கிட்டே எ படி விளையாடணும்ன்னு தெரியலை..! எனக்கு உன்னை பத்தித் தெரி ம். எ படி காய் நகர்த்தினாலும் அதுக்கு ஏற்\மாதிரி காயை நகர்த்த எனக்குத் தெரி ம். இந்த பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுபடணும்னா நான் சொன்ன பரிகாரங்களை பத்தி யோசனை ப ணு. இதுக்கும் மேலே நான் பேசிட்டிருந்தா உனக்கு கோபம் வரும். அதுவும் இல்லாமே ஐ.டி.பீ பிள்ஸ் வீட்ல இருக்கும்போது உனக்கு டென்ஷனாய் இருக்கும். மொதல்ல ஐ.டி. விவகாரத்தை சால்வ் ப ணு. ரெ டு நாள் கழிச்சு EÁÛ] e LÖ • PÖey T • Ú\Á."

மறுமுனையில் ரிஸீவர் வைக்க பட்டுவிட தரு குமார் எரிச்சலோடு தன்னுடைய செல்போனை அணைத்தான். அவனையே உற்று பார்த்துக்கொ டிருந்த இன்கம்டாக்ஸ் கமிஷனர் நரசிம்மன் பக்கத்தில் வந்தார்.

ÚTÖÁX VÖ£...?"

"அது.. வந்து... GÁÚ] ÖP •W • y"

ஏதாவது பிரச்சினையா?

``C¥ÛXÚV..."

``•W • y f yÚP HÚRÖ கோபமாய் பேசினீங்க..."

தரு குமார் அவரை எரிச்சலாய் பார்த்தான். "இதோ பாருங்க ஸார்.! திஸ் ஈஸ் மை பர்சனல் ரா ளம். நான் GÁÚ] ÖP

ர ட்கிட்டே கோபமாய் பேசுவேன்... சிரிச்சு பேசுவேன். அதை பத்தி ங்க கவலை பட வே டிய அவசியம் C¥ÛX. ங்க எதுக்காக இங்கே வந்தீங்களோ அந்த வேலையை மட்டும் பாருங்க..."

``K.ÚL.. மிஸ்டர் தரு குமார்....! நான் வந்த வேலையை பார்க்கிடே\Á. ÙUÖR¥X E j L ÙN¥ÚTÖÛ] Í « yo B • ப ணி வை ங்க. ங்க இனிமேல் யார்கூட பேசவும் அனுமதி கிடையாது. அ பு\ம் இந்த வீட்ல இருக்கி\ உங்க பீரோக்கள், வார்ட்ரோ புகளின் சாவிகள் வேணும். சோதனை முடிகி\ Yரைக்கும் ங்க இருக்கி\ இடத்தை விட்டு அசையாம ஒரே இடத்துலதான் உட்கார்ந்துட்டு இருக்கணும். வீட்ல இருக்கி\ உங்க பாதர் மதர் கிட்டே எதுவும் பேசக்கூடாது."

தரு குமார் குறுக்கிட்டான். குரலில் தயக்கம்.

"சார்"

``GÁ] ?''

"உங்க கிட்டே கொஞ்சம் தனியா பேசணும்"

"இ ப தனியாத்தானே இருக்கோம்."

" ளீஸ்! அ படி ஓரமாய் போயிடலாம் சார்."

``ÚTÖLXÖÚம...!" சொன்னவர், ஹாலின் வலதுபக்கமாய் இருந்த

ஜன்னலை நோக்கி போனார். தரு குமார் தொடர்ந்தான்.

ஜன்னலுக்கு பக்கமாய் போய் நின்று கொ ட நரசிம்மன் கேட்டார். "சொல்லுங்க... என்ன விஷயம்?"

"சார்... ங்க த பாய் நினைச்சுக்கக் கூடாது. நமக்குள்ளே ஒரு சின்ன அட்ஜஸ்மெ ட் ப ணிக்கலாமே..."

``Ay^ Í ÙU • y...! A•T{ Á] Ö.....?''

"இந்த ஐ.டி. ரெய்ட் ஒரு ஐ வாஷ் மாதிரி ப ணிட்டு போயிடுங்க. நாளைக்குக் காலையில் உங்க

வீட்டுக்கு ஒரு பெரிய கவர் வந்து சேரும்..."

நரசிம்மன் சிரித்தார்.

"என்ன சார் சிரிக்கறீங்க?"

“எங்க வீட்ல நிடை\ய கவர் இருக்கும்போது ங்க எதுக்காக எக்ஸ்ட்ராவாய் கவர் தர்றீங்க?”

“சார்.....! ங்க புரிஞ்சுதான் பேசறீங்களா... இல்ல புரியாமே பேசறீங்களா? கவர்ன்னா வெறும் கவர் கிடையாது

ஸார்”“பின்னே...?”

“கரன்ஸி நோட்டுக்களை கர் பம் தாங்கின கவர் ஸார்.கையில் வாங்கும்போதே கனக்கும்.”

“அதை ‘கவர்’ன்னு சொல்லாதீங்க.. தரு குமார்”.

“பின்னே...?”

“அரசாங்கம் அதுக்கு ‘லஞ்சம்’ன்னு அழகான பேரை வெச்சிருக்கு. ங்க அந்த பேரைத்தான் யூஸ் ப ணனும்...”

``N¡! A•TzÚV ÙYoreh j L''

``bÖ¡...! SÖÁ லஞ்சம் வாங்கு\துக்காக அரசாங்க வேலையில் ÚNWÛX.''

“என்ன சார்...! பிழைக்கத் தெரியாத ஆளாய் இருக்கீங்க.? எத்தனை நாளைக்குத்தான் இ படியே இரு பீங்க?”

“வேலையிலிருந்து ரிடையராகி\வரைக்கும்...” சிரித்துக் கொ டே சொன்ன நரசிம்மனை எரிச்சலோடு பார்த்தான் தரு குமார்.

நரசிம்மன் அவனுடைய தோளின் மேல் கையை வைத்தார்.

“இதோ பாருங்க தரு குமார்...! நான் நினைச்சா இதே நிமிஷம் உங்களை கைது செய்ய முடி ம். லஞ்சம் வாங்க\து மட்டும் குற்\ம் இல்லை. கொடுக்கி\தும் குற்\ம்தான். என்னை ங்க லஞ்சம் வாங்கிக்கச் சொல்லி போர்ஸ் ப ணினதா போலீஸ்ல கம் ளைய்ன்ட் கொடுத்தா போதும். அடுத்த நிமிஷம் உங்க வீட்டு வாசல்ல போலீஸ் ஜீ வந்து நிற்கும்.”

“நான் அ படி போர்ஸ் ப ணவேயில்லைன்னு சொல்ல எவ்வளவு நேரம் பிடிக்கும்...?”

“ ங்க அ படி சொல்லி த பிச்சுக்க முடியாது தரு

குமார். ஏன்னா கடந்த பத்து நிமிஷ நேரமாய் ங்க என்கூட பேசின பேச்செல்லாம் இந்த மைக்ரோ டே ரிக்கார்டர்ல பதிவாகியிருக்கு. போட்டுக் காட்டட்டுமா...?"

தரு குமார் முகம் இரு டான்.

"ஸ... ஸ.. சாரி சார்..."

"போய் சோபாவில் உட்கார்றீங்களா? "

"ஸ... சார்"

``GÁ] ...?''

உங்களை பத்தி சரியா புரிஞ்சுக்காமே வழக்கமாய் மற்\ அதிகாரிகள் கிட்டே பேச\ மாதிரி பேசிட்டேன் சார். ங்க T • Q • ÚTÖ f \ ரெய்டுக்கு என்னோட முழு ஒத்துழை பை ம் தர்Ê\ Á. Ty J£ pÁ] ÙWeÙY Í y''.

"GÁ] Á Ä ÙNÖ¥ ¨ j L"

"இந்த வீட்டை ரெய்ட் ப ணி கணக்குல வராத பணத்தை கொ டு போங்க. ஆனா இந்த நியூஸ் பே பர்ல வராமே பார்த்துகிட்டா

போதும்.""ஓ.கே... பே பர்ல நியூஸ் வராமே நாங்க பார்த்துக்குÊ\ாம். பட், உங்க கறு பு பணம் பூராவும் வெளியே வரணும். அது சம்பந்தமான விசாரணைக்கு ங்க ரகசியமாய் வந்தா போதும். பல சினிமா நடிகர்களோட கறு பு பண விசாரணைகள் அ படித்தான் நடந்துக்கிட்டு இருக்கு. போய் ÚNÖTÖ « ¥ EyLÖ£ j L. ÙN¥ÚTÖÛ] B • ப ணிட்டீங்களா?"

"இதோ... ப ணிட்டேன்..."

``Cந்த வீட்ல இருக்கி\ எல்லா பீரோக்களோட சாவிகளும் என்னோட கைக்கு வரணும்..."

"தர்Ê\ன் சார்...."

``SÖÁ ÚLyL• ÚTÖ f \ ÚL · « L º e h E • ÛUVÖ] பதில்களை சொல்லணும்".

"ÙNÖ¥Ú\ன் சார்..."

சரியாய் இர டு மணி நேரம்.

ஐ.டி.ரெய்ட் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. கணக்கில் வராத பணம், நகை, பத்திரங்கள் எல்லாவற்றை\ ம் பறி முதல் செய்து அதை ¦ Í y ÚTÖy | தரு குமாரிடம் கையெழுத்து வாங்கினார் நரசிம்மன்.

``மிஸ்டர் தரு குமார்! உங்களுடைய ஒத்துழை புக்கு என்னோட நன்றி. இ போ உங்ககிட்டேயிருந்து கை பற்றிய கறு பு பணத்துக்கு ஏதாவது ஆவணங்கள் இருந்தா அதைக் கொடுத்து பெனால்டி கட்டினா இந்த பணத்தை கோர்ட் மூலமாய் உங்களுக்குத் திரும்பக்

கொடுத்துடுவோம்.”தரு குமார் மவுனமாய் இருக்க நரசிம்மன் தொடர்ந்தார்.

"C Â ÚÚலாவது சம்பாதிக்கி\ பணத்தை முறை\யாய் ஐ.டி.க்கு பைல் ப ணி வரி கட்டுங்க... அதுதான் உங்களுக்கும் நல்லது; நாட்டுக்கும் நல்லது. நாளைக்கு சுமார் பத்தரைமணிக்கு ஐ.டி. ஆபீசுக்கு வந்து சீ கமி C] ÛW மீy ப ணுங்க...”

மவுனமாய் தரு குமார் தலையசைத்தான்.

ஐ.டி.அதிகாரிகள் ஜீ பில் பு\ பட்டு போன பி\கும் இருந்த இடத்தை விட்டு அசையாமல் உட்கார்ந்திருந்த தரு குமாரை நெருங்கினார்கள், ராமபத்ரனும், மங்கையர்க்கரசி ம்.

“டேய் தரு !” மகனின் தோள் மீது கை வைத்தார் ராமபத்ரன். “ உடனே நம்ம ஆடிட்டர்க்கு போன் ப ணு. அவருக்கு இன்கம்டக்ஸ் உயர்அதிகாரிகளைத் தெரி ம். ராத்திரியோடு ராத்திரியா நாம அந்த உயர் அதிகாரிகளோடு பேசி இழந்த பணத்தை மீட்போம்...”

“முடி மா பா... அந்த அஸிஸ்ட ட் கமிஷனர் ஒரு L • z•TÖ] பேர்வழியாய் இருக்கான்.”

“இருக்கட்டுமே! அவனுக்கும் மேலே இருக்கி\ உயர்அதிகாரிகள் என்ன சொல்\Ö j LÚ [Ö ARÁTz RÖÁ அவன் நடக்கணும். மொதல்ல நம்ம ஆடிட்டரைக் கூ பிடு. அவர் என்ன செய்யணுமோ அதைச் செய்வார்”

தரு குமார் ஸ்விட்ச் ஆ செய்ய பட்டு இருந்த தன் செல்போனை உயர் பித்து ஆடிட்டர் வைத்தியநாத கிருஷ்ணனைத் தொடர்பு கொ டு பேசினான். விஷயத்தை சொன்னதும் அவர் அதிர்ந்து போனவராய்க் கேட்டார்.

“ ளாக் மணி மொத்தம் எத்தனை இருக்கும்?”

“ரெ டரைக் கோடி சார்.. அது தவிர நகைகள். எல்லாத்தை ம் லிஸ்ட் எடுத்து என்கிட்டே கையெழுத்தை ம் YÖj fyPÖjL

சார்...”“கவலை பட வே டாம்... தரு ! பணத்தை மீ ட்டுடலாம்....”

“எ படி சார்..?”

எனக்கு அரைமணி நேரம் டயம் கொடுங்க. நான் டெல்லியில் C£ef\ பெரிய ஆபீசர் கிட்டே பேசிட்டு மறுபடி ம் உங்களைக் கூ பிடடே\ன்....!“சார்... ங்கதான்... ஏதாவது ப ணணும்”

“டோ ட் வொரி தரு ... தைரியமாயிருங்க. ஒரு சின்ன அபராதத் தொகையை மட்டும் கட்டிட்டு மொத்த பணம், நகையை வாங்கிடலாம்...”

ஆடிட்டர் வைத்தியநாதகிருஷ்ணன் செல்போனை அணைத்தார்.

தரு குமார் க களை மூடிக்கொ டு சோபாவுக்குமேல் சாய்ந்தான். பத்து நிமிடம் கழித்து மறுபடி ம் செல்போன் கூ பிட்டது.

ஆடிட்டர் பேசினார். குரலில் பதட்டம்.

``R£ • ...!''

“சார்”

“ஐ.டி.பீ பிள் மொத்தம் எத்தனை பேர் வந்தாங்க.....?”

“ஏழெட்டு பேர் இருக்கும் சார்”

“தரு ! ங்க ஏமாந்துட்டீங்க...”

“என்ன சார் சொல்றீங்க...?”

“வந்தவங்க உ மையான ஐ.டி.பீ பிள் கிடையாது. உங்க வீட்ல ரெய்டு நடத்தச் சொல்லி யார்க்கும் எந்த உத்தரவை ம் ÚTÖPÛXÁ Ä ÙNÖ¥\ார் ஐ.டி.கமிஷனர்...”

தரு குமாரின் தலையில் ஸ்லோமோஷனில் ஒரு இடி இ\jf அது இதயம் வரைக்கும் பாய்ந்தது.

ÚTÖ§ Í டமிஷனர் அலுவலகம்.

டமிஷனர் திருவாசகம் தனக்கு எதிரில் உட்கார்ந்திருந்த தரு குமாரை ம், ஆடிட்டர் வைத்தியநாத கிருஷ்ணனை ம் மாறி மாறி பார்த்தபடி பேசிக்கொ டிருந்தார்.

"அந்த போலி ஐ.டி. பீ பிள்

எத்தனை பேர் வந்ததாய் சொன்னீங்க...?"

"மொத்தம் ஏழு பேர் இரு பாங்க ஸார்."

"அவங்களை மறுபடி ம் பார்த்தா உங்களால அடையாளம் L • |

பிடிக்க முடி மா...?"

தரு குமார் யோசித்துவிட்டு சொன்னான். "சார் அந்த ஏழு பேர்ல ஒருத்தன் மட்டும் தன்னை

`A Î ÍP • y டமிஷனர் ஆ இன்கம்டாக்ஸ்'ன்னு சொல்லிகிட்டு என்கிட்டே வந்து பேசினான். பேர் நரசிம்மன்னு ÙNÖÁ]ÖÁ."

"உங்களுக்கு கொஞ்சம் கூட அந்த ஆள் மேல் சந்தேகம் YWÛXVÖ...?"

"வரலை சார்... அவனோட பேச்சும் நடத்தை ம் ஒரு துளி கூட சந்தேக படும்படியாய் இல்லை. எல்லாத்துக்கும் மேலாய் வீட்ல ரெய்டை நடத்தாமே இருக்கி\துக்காக அவனுக்கு பணம் குடுத்து சரிக்கட்ட பார்த்தேன். அதுக்கும் அவன் மசியலை. லஞ்சம் வாங்க\தும் சரி; கொடுக்கி\தும் சரி...

தேசவிரோதம்ன்னு டயலாக் பேசினான். அந்த நரசிம்மனோட தலைமையில் ஒரு ரெய்ட் எ படி நடத்த படணுமோ அ படி நடத்த பட்டது சார். எனக்கு கொஞ்சம் கூட சந்தேகம் வரலை சார்."

"மொத்தம் எத்தனை பணம்?"

"ரெ டரைக் கோடி... சார்"

``SÛL...?''

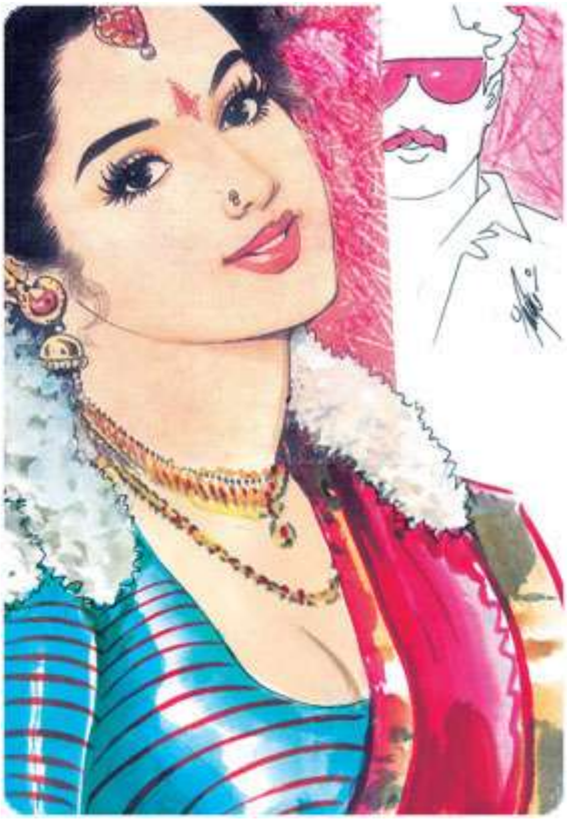

®yX C£ef \ÛRÙV¥X ாம் அள்ளிட்டு போயிட்டாங்க. 200 T°Äeh ÚUX இருக்கும்...

``AÛRÙV¥லாம் வருமானரித் துை\eh காட்டியிருக்கீங்களா...?''

"இல்ல சார்... G¥XÖÚU •[Öe.''

``A•T{Á]Ö ÚTÖ§ÍX முை\யாய் புகார் ÙLÖ|eL முடியாது..."

"அதனால்தான் சார் உங்ககிட்டே வந்தேன். பே பர்க்கும் நியூஸ் போகாமே ங்கதான் சார் பார்த்துக்கணும்..."

"அது சரி... உங்களை போன்ல ஒருத்தன் மிWyP\தாய் சொன்னீங்களே... அவன் யாராய் இருக்கும்ன்Ä ÙLÍ ப ணிட்டீங்களா?"

"இல்ல சார்... ராத்திரி முழுவதும் தூக்கம் இல்லாமே அதெ பத்திதான் யோசனை ப ணிட்டிருந்தேன்."

"உங்களோட பிசினஸ் எதிரிகளாய் இருக்கலாமோ?"

"பிசினஸ் ரீதியாய் எனக்கு எதிரிகள் யாரும் இல்லை சார்.."

“அ படீன்னு ங்க நினைக்கறீங்க... உங்க கூட நெருங்கி TZL\ ந பர்கள் கூட ஒரு திரை மை\வு வேலையில் D|Ty| C•Tz•TyP J£ காரியத்தை ப ணியிருக்கலாமே?”

தரு குமார் பெருமூச்சு விட்டான்.

“சார்...! அதெ பத்தி பேசி இ போ எந்த ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. பறி கொடுத்த பணத்தை மீyL GÁ] Y³?''

``J£ Y³RÖÁ C£eh....''

“சொல்லுங்க சார்”

“எழுத்துபூர்வமாய் ங்க எந்த புகாரும் கொடுக்க முன்வராததால் எனக்கு நம்பிக்கையாய் உள்ள ஒரு CÁ Í ÙTePÛW UÛ\முகமாய் இந்த கேஸை டீல் ப ணி h¼\வாளிகளை பிடிக்கச் சொல்லே\Á. h¼\YÖ¸L· யார்ன்னு தெரிஞ்ச பின்னாடி அவங்ககிட்டயிருந்து பணத்தைக் L\eL\து ஒரு பெரிய விஷயம் இல்லை.

“சார்! இது முடிகி\ காரியமா...?” ஆடிட்டர் வைத்தியநாதன் சந்தேகக் குரலில் கேட்டார்.

“முடிகி\ காரியமோ... இல்லை முடியாத காரியமோ...? இந்த வழியை விட்டா வேறு வழி கிடையாது. உங்க கேஸை டீல் T • Q • ÚTÖf\ இன்ஸ்பெக்டர் ரொம்பவும் தி\மையானவர். இதுக்கு முன்னாடி இது மாதிரியான மோசடி கேஸ்களை டிபார்ட்மெ டுக்கே தெரியாமல் தனி பட்ட முை\யில் இன்வெஸ்டிகேட் ப ணி குற்\வாளிகளை அமுக்கியிருக்கார். ஆறு மாதத்துக்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டு மந்திரி ஒருத்தரோட பொ ணு ஏதோ மனஸ்தாபம் காரணமாய் வீட்டை விட்டு ஓடி போயிட்டா. மந்திரி என்கிட்டே வந்து விஷயத்தை ÚNான்னார். எழுத்து பூர்வமாய் அவர் புகார் தராத காரணத்தால அந்த இன்ஸ்பெக்டரைக் கூ பிட்டு டீல் ப ணச் சொன்னேன். ஒரே நாள்ல கேஸை இன்வெஸ்டிகேட் ப ணி பொ ணைக் க டுபிடிச்சு வீட்டுக்கு கூட்டிட்டு வந்துட்டார். விஷயம் கொஞ்சம் கூட கசியலை.”

தரு குமார் கேட்டான். “அந்த இன்ஸ்பெக்டர் யார் சார்..?”

“அவர் பேர் குருமூர்த்தி. பி-12 ÚTÖ§Í ÍÚPcÁX இன்ஸ்பெக்டராய் இருக்கார்.”

நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான் தரு குமார்.

“சார்…! பேர் என்ன சொன்னீங்க?”

“குருமூர்த்தி…”

“பி-12 ÚTÖ§ Í Í ÚP c Á?"

``G Í …"

``• j L ÙNÖ¥\ குருமூர்த்தி உயரமாய் சிவ பாய் இரு பார். சரியா சார்…?”

“ரொம்பச் சரி… அவரை உங்களுக்குத் தெரி மா?”

“நல்லாவே தெரி ம் சார்”

“எ படித் தெரி ம்?”

``Aது… வந்து…..”

“என்ன தயக்கம்…! எனி திங்க் பர்சனல்?”

‘இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தியின் தங்கையான நேத்ராவை தான் கல்யாணம் செய்து கொள்ள முடிவு எடுத்து இரு பதை பற்றி இவரிடம் சொல்லலாமா, வே டாமா…?”

`ÙNÖ¥!' GÁ\து ஒரு மனம். இன்னொரு மனம் ‘வே டாம்’ என்று தடுத்தது.

ஆடிட்டர் வைத்தியநாதன் தரு குமாரை ஒரு விய பு பார்வை பார்த்தார். “என்ன தரு …? அந்த இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தியை உங்களுக்கு எ படி தெரி ம்னு கமிஷனர் கேட்டா இ படி தயங்கறீங்களே…? வெளியே சொல்லமுடியாத அளவுக்கு ஏதாவது பிரச்சினையா?’

‘ஒரு பிரச்சினை ம் இல்ல சார்”

“பின்னே சொல்லுங்க…”

தரு குமார் கமிஷனரை ஏறிட்டபடி நேத்ராவை பற்றி ம் அவளை தான் கல்யாணம் ப ணிக் கொள்ள முடிவு எடுத்து இரு பதை ம் நேத்ராவின் அ ணன் குருமூர்த்தியிடம் அது பற்றி பேசியிரு பதை ம்சொல்லி முடிக்க, கமிஷனர் தன் புருவங்களை அரையங்குலம்

உயர்த்தினார்.“பென்டாஸ்டிக்…! மிஸ்டர் தரு …! ங்க பணத்திலும், அந்தஸ்திலும் ரொம்ப உயரத்தில் இருக்கீங்க.

ங்க விரும்பியிருந்தா உங்க ஸ்டேட்டஸுக்கு ஏற்\ மாதிரியான இடங்களில் பெ ணை பார்த்து இருக்க முடி ம். ஆனா இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தியோட சிஸ்டரை ங்க கல்யாணம் ப ணிக்க முடிவு எடுத்தது ஒரு அற்புதமான விஷயம். உங்களுக்கும் அந்த குருமூர்த்தியோட பேமிலிக்கும் ஏதோ «yP hÛ\ ÙRöyP hÛ\ C£eh. A•Tz C¥XöU ÚTö]ö குருமூர்த்தியை பற்றி நான் ஏன் சொல்லணும்?"

"ஸ... சார்... அதுல வந்து...."

``GÁ] ?''

"நேத்ரா இன்னமும் என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்கி\ விஷயத்தில் தன்னோட முடிவைச் சொல்லலை.?

"அந்த பொ ணு நேத்ரா மிர டு போயிருக்கும்... அதுதான் யோசனை ப ணிட்டிருக்கு. குருமூர்த்திக்கு சம்மதம் தானே?"

"அவர்க்கு ஒ.கே.தான்...! இருந்தாலும் நேத்ராவின் அபி பிராயத்தை கேட்கணும்ன்னு சொன்னார்."

"அதுதான் குருமூர்த்தி...! யூ டோ ட் ஒர்ரி மிஸ்டர் தரு குமார்... நேத்ராவுக்கும், உங்களுக்கும் கல்யாணம் நடக்கும். குருமூர்த்தியோட தி\மையால ங்க பறிகொடுத்த பணமும் கிடைக்கும். நான் இ பவே குருமூர்த்திக்கு போன் ப ணி வரச்சொல்லே\ன். அவருக்கு முன்னாடியே எல்லாத்தை ம் பேசிடடே\Á. AYÛW CjÚL YWoÙNö¥\துல உங்களுக்கு எந்த ஆட்சேபனை ம் கிடையாதே?"

"எந்த ஆட்சேபனை ம் கிடையாது சார். தாராளமாய் ங்க கூ பிடலாம்... அவர்க்கு ஏதாவது சந்தேகங்கள் இருந்தாலும் என்கிட்டே கேட்கட்டும், நான் சொல்லே\Á.'' R£ • hமார் சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போதே கமிc] ¡Á ÚUÛ^ ÚU¥ இருந்த இ டர்காம் சிணுங்கி அழைத்தது. கமிc] ¡Á உதவியாளர் வரவேற்பறை\யிலிருந்து பேசினார்.

"சார்...! பி-12 போலீஸ் ஸ்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி உங்களை பார்த்து பேச

வந்திருக்கார்.""எ...எ..என்னது...குருமூர்த்தியா?"

"ஆமா... சார்... ங்கதான் போன் ப ணி அவரை வரச்சொன்னீங்களாம்".

டமிஷனர் திடுக்கிட்டார்.

``SÖÁ YWo ÙNÖÁÚ]]Ö?''

"அ படித்தான் அவர் சொன்னார். ஏதோ ஒரு முக்கியமான கேஸை பத்தி டிஸ்கஸ் ப ணனும்ன்னு சொன்னீங்களாம்"

"நான் அவருக்கு போன் ப ணவேயில்லையே?"

"அ படீன்னா குருமூர்த்தியை திரு பி அனு பிடலே\ன் சார்!"

"வே டாம்.....! அவரை உள்ளே அனு பு. நான் அவர்கிட்டே ÚTpe fÚ\Á."

"எஸ்..... சார்....."

டமிஷனர் வெளிறி போன முகத்தோடு ரிஸீவரை வைத்து விட்டு காத்திருக்க அடுத்த சில விநாடிகளில் இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி அறை\க்குள் நுழைந்து விறை\•ÚTÖ| N¥ïy JÁÛ\ வைத்து விட்டு ஒரு நேர்க்கோடு போல் நின்\ார்.

``மிஸ்டர் குருமூர்த்தி...."

"சார்..."

"நான் உங்களுக்கு போன் ப ணினேனா?"

"ஆமா... சார்"

``G•ÚTÖ...?''

"ஒரு பத்து நிமிஷத்துக்கு முந்தி சார்".

``SÖÁ GÁ] ÚTpÚ] Á...?''

"தரு க்ரூ ஸ் தரு குமார், அவரோட ஆடிட்டர் வைத்தியநாத

கிருஷ்ணன் ரெ டு பேரும் ஒரு கேஸ் விஷயமாய் என்னை பார்க்க வந்து இருக்காங்க. அவங்களுக்கு உதவி T • Q •ÚTÖ\து ங்க தான். வழக்கம் போல இது ஒரு திரை UÛ\° CÁÙY Í zÚLcÁ. h¼\வாளிகளை பிடிச்சுக் கொடுக்க வே டியது உங்க பொறு புன்னு சொன்னீங்க....."

"நான் அ படி பேசவேயில்லையே?"

" ங்கதான் சார் பேசினீங்க... உங்க குரல் எனக்குத் தெரியாதா என்ன...? நான் உடனே எல்லா வேலையை ம் ச -

இன்ஸ்பெக்டர் சத்தியமூர்த்தி கிட்டே ஒ படைச்சுட்டு பு\•Ty| வந்தேன். வெளியே தரு சாரின் காரை ம் பார்த்தேன்.”

குருமூர்த்தி சொன்னதைக்கேட்டு கமிஷனர் அர டு போய் உட்கார்ந்திருக்க, தரு குமாரின் முகத்தில் வெள்ளமாய் வியர்வை. இதயத்துடி பு லயம் தவறி அதிகரித்தது.

Gல்லோரும் விய பில் உறை\ந்து போயிருக்க அந்த அறை\யில் சில வினாடிகள் வே டாத நிச தம் நிலவியது.

தரு குமார் அந்த நிச தத்தை கலைத்தான். போலீஸ் கமி ஷனர் திருவாசகத்தை ஏறிட்டான்.

“ஸார்..! ஏதோ மாயாஜால கதையில் வந்த சம்பவங்களை போல் கடந்த இர டு நாட்களாய் என்னை சுற்றிலும் சம்பவங்கள் நடந்துகிட்டு இருக்கு... என் மேல யாருக்கு என்ன கோபம்ன்னு தெரியலை. நான் நிம்மதியாய் இருக்கக்கூடாதுன்னு யாரோ நினைக்கி\Ö j L."

Lமிஷனர் கையமர்த்தினார். “இதோ பாருங்க தரு ...! இந்த சலசல புக்கெல்லாம் ங்க பய படக்கூடாது. உங்களோட A Á \ாட பணிகளில் ங்க கவனம் செலுத்தக் கூடாதுன்னு VÖÚWÖ « c மிகள் விளையாடிக்கிட்டிருக்காங்க. அந்த விஷமி L· VÖ£ j f \தை சீக்கிரமே க டுபிடிச்சுடலாம். ங்க எதை பற்றி ம் கவலை படாமே உங்க வேலைகளை பார்த்துட்டு இருங்க... இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி எல்லாத்தை ம் பார்த்துக்குவார். ங்க என்ன சொல்றீங்க குருமூர்த்தி....?”

“எனக்கு ரெ டு நாள் டயம் குடுங்க ஸார் போதும். அந்த மோசடி கும்பலை உங்க முன்னாடி கொ டு வந்து நிறுத்தடே\ Á...."

``Ë «¥ } Cy மிஸ்டர் R£ • ''

'தேங்க்யூ ஸார்..."

டமிஷனரிடம் விடைபெற்றுக் கொ டு எல்லோரும் வெளியே வந்தார்கள். குருமூர்த்தியிடம் தரு குமார் கேட்டான். "என்னோட இந்த பிரச்சினையை எ படி டீல் ப ண போறீங்க குருமூர்த்தி?"

"ஸார்...! இந்த விஷயத்தில் உங்களுடைய விளக்கங்களைக் காட்டிலும் ந ர்கள்தான் முக்கியமானவர்கள். ஏனென்\Ö¥ ந பர்களுக்குத்தான் அதை பற்றிய எல்லா விஷயங்களும் தெரி ம். எனக்குத் தேவை உங்களுடைய ந பர்களின் ¦ Í y...''

"தர்C\ன்... பட்... விஷயம் வெளியே வரக்கூடாது".

"வராது ஸார்..." குருமூர்த்தி தலையாட்டி சொல்லிக் கொ டு இருக்கும் போதே அவருடைய செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது. எடுத்து பேசினார். மறுமுனையில் நேத்ரா ÚTp] Ö · .

``A • Q Ö...! • C•T •¢VÖ C £ e f VÖ... இல்ல ட்யூட்டியில் C £ e f VÖ...?''

"விஷயம் என்னான்னு சொல்லு நேத்ரா..."

"ஒ ணுமி¥ ÛX... R£ • hUÖÛW கல்யாணம் ப ண ÚTÖ\ விஷயத்தில் நான் ஒரு முடிவு எடுத்து C £ eÚL Á...''

``GÁ] ...?''

"அவரைக் கல்யாணம் ப ணிக்கி\RÖ வே டாமான்னு பூந்த

மல்லியில் இருக்கி\ சிவசக்தியம்மாவோட

அருள் பீடத்துக்கு போய் அங்கேயிருக்கி\ அம்பாள் விக்கிரத்துக்கு முன்னாடி பூ கட்டி பார்க்க போ\Á."

"நேத்ரா...! நான் இ ப ட்யூட்டியில் இருக்கேன்... வீட்டுக்கு வந்த பின்னாடி எல்லாத்தை ம் பேசிக்கலாம். செல்லை ஆ ப ணு.

குருமூர்த்தி சொல்லிக் கொ டே செல்போனை ஆ செய்ய முயல, தரு குமார் தடுத்தான்.

"போன்ல யார்... உங்க சிஸ்டர் நேத்ராவா?

"ஆமா... ஸார்..."

``SÖÁ ÚTNXÖUÖ....?''

``ÛT... B¥... மீன்ஸ் ஸார்" சொன்னவன், தன் ÙN¥ÚTÖÛ] R£ • hUÖ£eh ÙLÖ|eL AYÁ AÛR YÖjf RÁ காதுக்கு ஏற்றினான். மனதில் இருந்த கவலைகளையெல்லாம் U\ந்தவனாய் "ஹாய்.... நேத்ரா...! நான் தரு ...!

நேத்ரா மறுமுனையில் திகைத்தாள்." ... ங்க எ...எ... எ படி... A • Q Á f yÚP...?''

"உங்க அ ணன் ஒரு போலீஸ் ஆபீஸர். எனக்கு ஒரு பிரச்சினை. அந்த பிரச்சினையை அவர்தான் டீல் ப Q • ÚTÖ\ார்."

"உங்களுக்கு என்ன பிரச்சினை?"

"ஏன் எனக்கு பிரச்சினை இருக்கக்கூடாதா?"

``K...ÚL K.ÚL... ! • j L ÚTÖÁX f ÛPor yPRÖX GÁÚ] ÖP கல்யாண விஷயமாய் நான் எடுத்து இருக்கி\ ஒரு முடிவை T¼½ E j L f yÚP ÙNÖ¥ ¦ PÚ\Á...''

"என்ன முடிவு...?"

" ங்க என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க விரு ப பட்டது எனக்கு சந்தோஷமாய் இருந்தாலும், நான் சில முக்கியமான முடிவுகளை எடுக்கும்போது தெய்வத்துக்கு முன்னாடி பூ கட்டி போட்டு பார்க்கி\து வழக்கம். அதனால இந்த கல்யாண விஷயத்திலும் பூ கட்டி பார்க்கி\தாய் முடிவு ப ணிட்டேன்..."

"எந்தக் கோயில்...?"

“பூந்தமல்லியில் இருக்கி\ சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீடம் ஆஸ்ரமத்துக்குள்ளே ஒரு அம்பாள் கோயில் இருக்கு. அந்த கோயில்ல இருக்கி\ அம்பாள் விக்கிரகத்துக்கு முன்னÖz..."

“இது என்ன மூட நம்பிக்கை...?”

``CÛ\சக்தியை நம்பாதவங்களுக்கு

வே டுமானால் இது மூடநம்பிக்கையாய் தெரியலாம். ஆனா எனக்கு இது இை\YÚ]ÖP LyPÛ[."

“ஒரு வேளை பூ கட்டி பார்த்து எதிர்பார்த்த பூ வரலைன்னா நம்ம கல்யாணம் நடக்காது... அ படித்தானே?”

`` B UÖ...!"

“நேத்ரா! இது சரியில்லை... முக்கியமான முடிவுகளை யோசித்து பார்த்து தேர்ந்தெடுக்கத்தான் மற்\ ஜீவராசிகளிடம் இல்லாத பகுத்தறிவு நம்ம கிட்டயிருக்கு. கல்யாணம்ங்கி\து உணர்வு பூர்வமான விஷயம். இது ஒ ணும் லாட்டரி குலுக்கல் கிடையாது...!”

“ஸாரி ஸார்...! நான் நாளைக்கு காலையில் பதினோரு மணிக்கு சிவசக்தியம்மா அருள்பீடத்துக்கு போய் பூ கட்டி பார்க்க போடே\ன். பூ வர்\தை பொறுத்துதான் நம்ம கல்யாணம்”

``A•T{Á]Ö SÖÄம் அங்கே வர்டே\Á..."

“தாராளமா வாங்க...பட்... நான் நினைச்ச ‘பூ வரலைன்னா அதுக்க பு\ம் என்னை ங்க கல்யாணத்துக்கு வற்புறுத்தக்கூடாது. இை\வன் தர்\ LyPÛ[ÛV ஏத்துக்கணும்...”

``N¡..."

“ஆர்... யூ... ஷ்யூர்...?”

“ஷ்யூர்...”

பூந்தமல்லி.

சிவசக்தியம்மா அருள்பீடம் அந்தக் காலை வேளையில் ஆயிரக்கணக்கான மக்களால் நிரம்பியிருந்தது. மலர்களால் அலங்கரிக்க பட்டு இருந்த பிரம்மா டமான மேடையின் நடுவே மெல்லிய மஞ்சள் நி\த்தில் சேலையணிந்து நெற்றியில்

ஒரு பெரிய குங்கும பொட்டோடு நடுத்தர வயது மெலிந்த தேகத்தோடு சிவசக்தியம்மா உட்கார்ந்திருந்தார். வலது கையை உயர்த்தியபடி தெரிந்த அந்த அம்மாவின் உதடுகளிலிருந்து கணீரென்று குரல் வெளி பட்டு கொ டிருந்தது.

"...எனவே உங்கள் வாழ்வில் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சி ம் CÛ\வனது விரு பமாக ஏற்றுக் கொள்ள கற்றுக் கொள்ளுங்கள். உங்களது உ மையான ந பன் கடவுளே. அவர் ஒருவரே உங்களுடைய நலத்தை விரும்புபவர். ங்கள் தீய வழியில் செல்ல நினைக்கும் போது அவர்தான் உங்களை திருத்த நினைக்கி\ார். ங்கள் வாழ்க்கையில் பலவிதமான AÄTYjLÛ[• ÙT\ வே டும் என்பதற்காக நல்ல பலன்களை ம் தீய பலன்களை ம் தருகி\ார். அவருடைய தெய்வீகக் கரங்களால் உங்களைத் திருத்தி அமைக்க அனுமதித்து விடுங்கள். உங்களை அவருடைய பொறு பில் விட்டு விடுங்கள். போராட வே டாம். எதிர்க்க வே டாம். தனி பட்ட ஆணவம் வே டாம். யாரை ம் தாழ்வாக எ ண வே டாம். எல்லோரிடமும் பணிவாய் இருங்கள். பணிவு என்பது பலவீனம் அல்ல. அதுவே பலம். பணிவு அதிகமானால் சக்தி ம் அதிகரிக்கும். வாழ்க்கையில் நேரிடும் ஒவ்வொரு அனுபவத்தை ம் அது வரும் விதத்திலேயே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். முணுமுணுக்காதீர்கள். எரிச்சல் கொள்ளாதீர்கள். வருந்தாதீர்கள்.

சந்தோஷமான நிகழ்வுகள் நடக்கும் போது அதீத மகிழ்ச்சியடைந்து துள்ளிக் குதிக்காதீர்கள். அதேபோல் வே டாத நிகழ்வு நடக்கும்போது இடிந்து போய் விடவும் வே டாம். தீய எ ணத்தோடு எது பற்றியாவது ங்கள் மகிழ்ச்சி கொ டால் ங்கள் தொல்லையை விலை கொடுத்து வாங்குகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். சமமான தரை பர பில் ங்கள் ஒரு ம மேட்டை உருவாக்க விரும்பினால் வேறு ஏதாவது ஒரு இடத்தில் ங்கள் பூமியைத் தோ டி ம எடுக்க வே டியிருக்கும். பள்ளம் இன்றி மேடு இல்லை. க ணீர் இன்றி சந்தோஷம் இல்லை. எனவே எ போதும் சமமாய் இருங்கள். தனது இன்பத்திற்காக இந்த உலகம் E•PÖeL•Tyz£ef\து என்று நினை பவன் முட்டாள். இந்த EXகம் முழுக்கவும் பொய்யானது என்பதை நம்புங்கள். அனைத்து மகான்களும் ஒரே குரலில் திட்டவட்டமாக இந்த உலகம் வெறும் கனவுலகமே என்று கூறி ள்ளனர். அவர்கள் தாங்கள் அனுபவித்து உணர்ந்த பி\குதான் இந்த உலகம் அநித்யம், தூய உணர்வே நித்தியம் என்று

கூறி ள்ளனர்."சிவசக்தியம்மா தன்னுடைய அருளுரையை முடித்துக் கொ டதும் பக்தர்களுக்கு ஆசி வழங்குவதற்காக எழுந்து நின்\ார். கூட்டம் RjLºeh·[ÖLÚY J£ வரிசையை அமைத்துக் கொ டு ஒவ்வொருவராய் பக்கத்தில்

வந்தார்கள். தங்களுடைய குறை\களைச் சொல்லி க ணீர் விட்டார்கள்.

“அம்மா...! நான் வாழ்க்கையில் ரொம்பவும் கஷ்ட படுகிறே\Á எனக்கு எ போது விடிவுகாலம் பி\க்கும்?”

சிவசக்தியம்மா புன்னகைத்தார்.

“இந்த உலகில் யார்தான் கஷ்ட படவில்லை.... எனக்குக் கூட LÐPjL· C£ef\து. உடல் உபÖÛRL· C£ef\து. G¥XÖY¼Û\ம் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வே டும். கஷ்டம் வரும்போது தான் பெரும்பாலோர்க்கு கடவுள் நினை பே வருகி\து. என்னை கடவுள் என்று நினைத்து இங்கே வந்து இருக்கி\ாய். நான் கடவுள் இல்லை. நான் ஏதாவது ஒரு அற்புதத்தை நிகழ்த்தி உன்னுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் போக்கி விடுவேன் என்று இங்கே நினைத்துக் கொ டு வந்து இருந்தால் தவறு உன்னுடையது. உன்னுடைய கஷ்டங்களிலிருந்து விடுபட வே டுமானால் அதற்கான சக்தி உன்னிடம்தான் உள்ளது. எல்லோரும் கஷ்டம் வரும்போது மட்டும் கடவுளை நினைக்காமல் தினமும் காலையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்ததும் இர டு நிமிடம் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய் ங்கள். உங்களை படைத்தவருக்காக இந்த நேரத்தை ங்கள் ஒதுக்கலாம் C¥ÛXVÖ?"

சிவசக்தியம்மா புன்னகை மா\ாத முகத்தோடு ஒரு மணி நேரம் அதே இடத்தில் நின்று எல்லோருக்கும் அருள் வழங்கி விட்டு சற்றுத் தொலைவில் ஒரு மரத்துக்கு கீழே இருந்த தன்னுடைய குடிலை நோக்கி நடந்தார். மஞ்சள் சட்டை ம் வெள்ளை வேஷ்டி ம் அணிந்த ஒரு நபர் பணிவாய் வந்து வணங்கி நின்\ார்.

“அம்மா...!”

“சொல்லுங்கள் மெய்ய பன்...?”

“அன்னதானத்தை ஆரம்பிக்க வே டும்...”

“ஆரம்பி ங்கள்... அருளுரை நேரம் முடிந்து விட்டது. வழக்கம் போல் அன்னதானத்தை ஆரம்பிக்க வே டியதுதானே?

``CÁÛ\க்கு வழக்கத்துக்கு மா\ாக பக்தர்கள் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கி\து. தயாரிக்க பட்ட உணவு எல்லோருக்கும் போதுமானதாக இருக்காது என்று எனக்குத் தோன்றுகி\து.

சிவசக்தியம்மா புன்னகை மா\ாமல் மெய்ய பனை ஏறிட்டார் "எல்லாம் போதுமானதாக இருக்கும். போய் அன்னதானத்தை ஆரம்பி ங்கள்..." சொல்லி விட்டு நகர முயன்\ «] Öz கும்பலில் நின்றிருந்த நேத்ரா வேக வேகமாய் வந்து சிவசக்தியம்மாவின் பாதங்களில் வீழ்ந்தாள். அ படியே கிடந்தாள்.

"எழுந்திரம்மா...!"

நேத்ரா எழுந்தாள். "அம்மா...! என் பெயர் நேத்ரா. நான் இ போது ஒரு மனக்குழ பத்தில் இருக்கிே\ Á. J£ ÙT¡V செல்வந்தர் என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள விரும்புகி\ார். என்னுடைய குடும்பம் வசதியில்லாத குடும்பம். நான் ஒரு தெளிவான முடிவை எடு பதற்காக இந்த ஆசிரமத்திற்கு வந்து இருக்கிே\ன். இங்கே இருக்கும் அம்பாள் கோயிலில் 'பூ கட்டி பார்த்து முடிவெடுக்க விரும்புகின்ே\ Á. நான் எடுத்த முடிவு சரிதானேம்மா?'

" இந்த ஆஸ்ரமத்திற்கு வருவது முதல் தடவையா?"

"இல்லையம்மா... நான்கைந்து தடவை வந்து இருக்கிே\ Á. E j L º ÛPV A £ º ÛWL · G] e h • பிடிக்கும். அந்த அருளுரைகள்படி நான் வாழவும் முயற்சி செய்து கொ டு C £ e f Ú \ Á."

" இ படி பேசுவது எனக்கு சந்தோஷத்தை தருகி\து மகளே! கல்யாணம் செய்துகொள்ள போகும் அந்த செல்வந்தர் வீட்டு இளைஞனும் இங்கே வந்து இருக்கி\ ÖWÖ?"

"நான்தான் அம்மா அது..."பக்கத்தில் நின்றிருந்த தரு , சிவசக்தியம்மாவின் பாதம் பணிந்தான். எழுந்தான். சிவசக்தியம்மா ஒரு புன்னகையோடு பார்த்து விட்டு கேட்டார்.

" இங்கே வருவது முதல் தடவையா?"

"ஆமாம் அம்மா.... ! கடந்த ரெ டு நாளா எனக்கு சில பிரச்சினைகள். அதனால் மனக் குழ பம். வருத்தம். இந்த ஆஸ்ரமத்துக்கு வந்த பின்னாடி தெளிவாய் இருக்கேன்... நேத்ராவை நான் கல்யாணம் ப ணிக்கிட்டா என்னோட வாழ்க்கை சந்தோஷமாய்

இருக்கும்...""கவலை படாதே...! உனக்கும் இந்த பெ நேத்ராவுக்கும் கல்யாணம் நடக்கும்...!"

p வசக்தியம்மாவின் பேச்சைக் கேட்டதும் தரு குமாரின் முகத்தில் ஒரு சந்தோஷம் பரவி, உதட்டில் பெரிதாய் புன்சிரி பு ஒன்று உதித்தது. மறுபடி ம் கை குவித்து வணங்கினான்.

“அம்மா...! ங்க இ படி சொன்னது என்னோட மனசுக்கு உற்சாகமாய் இருக்கு. பொதுவா நான் கோவில்களுக்கு ÚTÖ\து இல்லை. கடவுள் என்கி\ விஷயத்திலும் எனக்கு பெரிய அளவில் நம்பிக்கை கிடையாது. இந்த பூ கட்டி பார்க்கி\து, ஜோஸியம், ஜாதகம் பார்க்கி\து இதெல்லாம் கூட எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. ஆனா இன்னிக்கு உங்களை பார்த்ததிலிருந்து என்னோட மனசுக்குள்ளே ஒரு பரவசம். எனக்கு கடந்த ரெ டு நாட்களாய் ஏக பட்ட பிரச்சினைகள். எதிர்பாராத விதத்துல பொருள் இழ பு. நேத்து ராத்திரி முழுக்க நான் தூங்கலை. மனஉளைச்சல் காரணமாய் ஒரு நிமிஷம் கூட நிம்மதியாய் தூங்க முடியலை. இத்தனை பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் நேத்ராவைக் கல்யாணம் ப ணிக்கி\ விஷயத்துல நான் இன்னமும் தீவிரமாய் இருக்கேன். இந்த கல்யாணம் க டி பாய் நடக்கும்ன்னு ங்க சொன்னது என்னோட கவலைகளையெல்லாம் காணாமே போக்கியிருக்கு...

சிவசக்தியம்மா புன்னகை டன் தரு குமாரை ஏறிட்டார்.

“கடவுள் எதை ம் காWQமின்றி சொல்வது இல்லை. உனக்கு ஏற்பட்ட இழ பு கடவுள் உனக்கு விதித்த அபராதம். நாம் சாலையில் போக்குவரத்து விதிகளை மீ½ YÖL] jLÛ[Kyz காவலரிடம் பிடிபடும் போது காவலர் என்ன சொல்கி\ார்? அடுத்த முை\ நாம் அந்தத் தவை\ச் செய்யக்கூடாது என்பதற்காக காவலர் நமக்கு 500 ரூபாயோ ஆயிரம் ரூபாயோ அபராதம் விதிக்கி\ார். அது போல்தான் இை\வனும் நாம் Ùசய் ம் தவறுகளுக்கு ஏற்ப நமக்கு பொருள் இழ பைக் ÙLÖ|ef\ார். இதை நாம் எச்சரிக்கையாக எடுத்துக் கொ டு தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்வது உத்தமம்.......”

தரு குமாருக்கு மனசாட்சி உறுத்தினாலும் அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளாமல் “அம்மா! நான் எந்தத் தவறும் செய்யாதவன்...!” என்\ÖÁ.

சிவசக்தியம்மா சிரித்தார். “ஒரு மனிதனுடைய பலவீனம் எது ÙR¡•UÖ...? தான் செய் ம் தவறுகளை நியாய படுத்துவது தான்...! நாம் செய் ம் செயல் சரியானதா தவ\ானதா என்பது அந்த இறை\வன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே தெரி ம். சரியானது GÁ\ால் சந்தோஷத்தைச் கொடுக்கி\ÖÁ. RY\ானது என்\Ö¥ சங்கடத்தைத் தருகி\ான். உனக்கும் இந்த பெ நேத்ராவுக்கும் திருமணம் நடக்குமா, நடக்காதா என்பதும் கூட கடவுளின் விரு பம்தான். போய் பூ கட்டி பாருங்கள்.. பதில் தெரி ம்......”

“எங்கள் திருமணம் நடக்கும் என்று சொன்னீர்களே அம்மா...!”

“அது என்னுடைய விரு பம். நான் ஒரு சாதாரண மனுஷி தான். கடவுளின் அவதாரம் கிடையாது. சித்து வேலைகள் தெரியாது. ‘அன்பால் யாரை ம் கட்டி போடலாம்... எதை மே சாதிக்கலாம்... சகி புத்தன்மை ம் புன்னகை தரித்த முகமும் இருந்தால் போதும். சரித்திரத்தில் இடம் ÙT\லாம்...’ இந்த உ மையை மக்களுக்கு போதிக்கத்தான் வந்தேன். புரிந்து கொ டவர்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்\ மனிதர்களாய் திகழ்ந்து கொ டு இருக்கி\ார்கள்.”

சிவசக்தியம்மா சாந்தம் தவழும் சிரி பு முகத்தோடு சொல்லிக்கொ டே போய்விட, நேத்ராவும் தரு குமாரும் அ படியே நின்\ார்கள். சில வினாடி மவுனத்திற்கு பி\h நேத்ரா மெல்லிய குரலில் கேட்டாள்.

"ÚLÖ«லுக்கு போலாமா...? பனிரெ டு மணிக்குள்ளே பூ கட்டி பார்த்துடலாம். அதுக்க பு\ம் ராகு காலம் வந்துடும்”

“நேத்ரா...”

``ÙNÖ¥¨ j L....... ''

“இதோ பாருங்க.....! உங்களுக்கு கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். நான் அ படி பட்டவள் கிடையாது. என்னோட வாழ்க்கைத் துணையை தேர்ந்து எடுக்க போகி\ பொறு பை அந்த கடவுள் கிட்டேதான் கொடுக்க ÚTÖÚ\Á. வாங்க போலாம். உங்களுக்கு கோவிலுக்குள்ளே வர விரு பம் இல்லைன்னா இந்த மரத்தடியில் நின்னுட்டு இருங்க. நான் மட்டும் கோவிலுக்கு போய் பூ கட்டி பார்த்துட்டு வர்Ú\Á.........!"

“நோ...... நோ.....! நானும் வர்Ê\ Á......"

இருவரும் மரங்கள் அடர்ந்த பாதையில் மெல்ல நடைபோட்டு அருள்பீட வளாகத்தில் இருந்த கோவிலை நோக்கி போனார்கள்.

சிவசக்தியம்மாவை தரிசிக்க வந்த பக்தர்கள் கூட்டம் ஆங்காங்கே சின்னச் சின்ன குழுக்களாய் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொ டு இருந்தார்கள். ஆஸ்பெஸ்டாஸ் வேய்ந்த ஒரு ம டபத்தில் அன்னதானம் நடந்துகொ டு இரு பதற்கு அடையாளமாய் காற்றில் சாம்பார், ரசம் மணத்தது.

“நேத்ரா! கோவிலுக்கு இன்னமும் எவ்வளவு தூரம்?”

“அதோ... அந்த மரங்களுக்கு பின்னாடி ஒரு கோபுரம் தெரி தே...... அதுதான் கோவில்......!”

``Te Te"Á Ä C£eh........."

"HÁ...?"

“நாம நினைச்ச ‘பூ’ வரணுமே?”

“வரும் என்கி\ நம்பிக்கை உங்களுக்கு இல்லையா?”

“இருக்கு...! இருந்தாலும்... மனசோட ஒரு ஓரத்துக்குள்ளே பயம் நோ டிக்கிட்டு இருக்கு.......” தரு குமார் சொல்லிக்கொ டிருந்த நேரத்தில் நேத்ராவின் செ¥ÚTÖÁ

ரிங்டோனை வெளியிட்டது. எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்த்தாள்.

`ÚRYÖ' GÁ\ பெயர் டிஸ்பிளேயில் தெரிந்தது. நேத்ரா மலர்ந்தாள். "தேவா...! உனக்கு ஆ சு று. இ பத்தான் உன்னை பத்தி நினைச்சுட்டிருந்தேன்."

செல்போனின் மறுமுனையில் சிரி புச் சத்தம்.

"உலகம் சூடாயிட்டு வருது. விலைவாசி உயர்ந்துட்டு வருது. இ படி பட்ட நிலையில் நான் று வருஷம் இந்த பூமியில் வாழணுமா? என்ன ஒரு கெட்ட எ ணம் உனக்கு....?"

"சரி... சரி... ச டைக்கு வராதே... எதுக்காக இ ப போன் ப ணினே...?"

"என்னோட அழகான காதலிக்கு நான் எதுக்காக போன் ப ணுவேன்...? சும்மா ஒரு அஞ்சு நிமிஷம் சந்தோஷமாய் பேசிட்டு இருக்கத்தான்..."

``SÖÁ C•ÚTÖ GjÚL C£eÚLÁ ÙR¡•UÖ?''

``ÙNÖ¥ ¨ ....''

"சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட ஆஸ்ரமத்துக்குள்ளே C£eÚLÁ.....''

"என்ன நேத்...! இ பெல்லாம் அடிக்கடி அருள்பீட ஆஸ்ரமத்துக்கு போயிடே\...?''

"இங்கே வந்தா மனசுக்கு கொஞ்சம் அமைதியாய் இருக்கு..."

``ÚTÖ\ போக்கை பார்த்தா அந்த ஆஸ்ரமத்துக்குள்ளேயே உட்கார்ந்து அருள்வாக்கு சொல்ல ஆரம்பிச்சுடுவே ÚTÖ¦£eÚL?''

"எனக்கு அந்த அளவுக்கு பக்தி முத்தலை. ஒ ணும் LYÛX•TPÖÚR...!''

சரி சரி...! எனக்கு ஆ சு றுன்னு சொல்லி எதுக்காக நினைச்சே...?"

"நான் இ போ ஒரு முக்கியமான விஷயத்தில் முடிவு G|ef\துக்காக இங்கே வந்து இருக்கேன். அதை பத்திஉன் கிட்டேபேசணும்....."

``ÚTÚNÁ''

ÚTN\தா...? உன்னோட செல்போன்ல ஒரே சத்தமாய் இருக்கு. C•T • GjÚL C£eÚL?''

ரத்னா கபே ஹோட்டல்ல உட்கார்ந்து தயிர் வடை ம் காபி ம் சா பிட்டுகிட்டு இருக்கேன்..."

" ஒரு சரியான தீனி ப டாரம்... ஹோட்டலை விட்டு எ ப ÙY ¸ ÚV Y£ÚY...?''

இதோ ஆச்சு... ரெ டாவது தயிர் வடை உள்ளே போயிட்டிருக்கு...

"உன்னோட பந்தி முடிய\துக்கு பத்து நிமி c UÖ h UÖ?''

"அஞ்சு நிமிஷம் போதும்"

"சரி...! அஞ்சு நிமிஷம் கழிச்சு யே போன் ப ணு

"ரொம்பவும் முக்கியமான « c VUÖ?''

`` B UÖ... B UÖ...!''

போனைக் கட் ப ணு.. நானே கூ பிடுே\ன்." "நேத்ரா செல்போனை அணைத்து இடது கையின் உள்ளங்கைக்குள் அடக்கிக் கொ டாள். கோவிலை நெருங்கும் போது தரு குமார் கேட்டான். குரலில் சின்னதாய் ஒரு தயக்கம்.

"யார் அந்த தேவா...!"

``GÁÚ] ÖP •W • y...''

ரொம்பவும் 'க்ளோஸ்'ன்னு நினைக்கிே\ Á.

``G•Tz ÙNÖ¥¾j L?''

"உங்க குரலில் உரிமை ம் ஒரு வித அதட்டலும் தெரி து."

"பரவாயில்லையே! அ ஸர் ப ணியிருக்கீங்க....."

"உங்க ர ட் தேவாவுக்கு நம்ம விஷயம் தெரி மா?"

"தெரியாது"

``ÙNÖ¥XÛXVÖ..?''

“இனிமே தான் சொல்லணும்.” நேத்ரா சொல்லிக் கொ டு இருக்கும்போதே செல்போன் கூ பிட்டது.

“தேவா தான்!” நேத்ரா செல்போனை காதுக்கு ஏற்றி, “என்ன தேவா... அஞ்சு நிமிஷத்துக்குள்ளே கூ பிடே\ Á Ä ÙNÖ¥ ¦ y | ஒரு நிமிஷம் முடிய\துக்குள்ளே கூ பிட்டுட்டே...”

“காபி கான்ஸல்...! என்னோட காதலி ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை பத்தி பேசணும்னு சொன்ன பின்னாடி எனக்கு காபியா

முக்கியம்...!”“சரி...! நான் விஷயத்தை சொல்லவா?”

“சொல்லுடா...! என்னோட செல்லம்”

``SÖ Á மிஸ்டர் தரு குமாரை பத்தி ஏற்கனவே E Á f yÚP சொல்லியிருக்கேன் இல்லையா?”

“ஆமா...! உன்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க அவர் விரும்பு\தாய் சொன்னே..? என்ன முடிவு எடுக்கி\துன்னு ம் குழம்பிட்டு இருந்தே.....?”

“இ ப நான் ஒரு முடிவு எடுத்துட்டேன்.....”

என்ன முடிவு...?

“அருள்பீட வளாகத்தில் இருக்கி\ அம்பாள் கோவிலில் ‘பூ’ கட்டி பார்த்து அம்பாளோட விரு பத்தை தெரிஞ்சுக்க ÚTÖÚ\ Á''

“நேத்..! திருந்தவே மாட்டியா...? கல்யாணம்ங்கி\து ஒரு உணர்வுபூர்வமான விஷயம். நல்லா சிந்தித்துச்சு பார்த்து முடிவு எடுக்கணுமே தவிர, ‘பூ’ கட்டி பார்த்து எடுக்கக்கூடாது. பக்தி இருக்க வே டியதுதான். உனக்கு கொஞ்சம் ஓவர்.. ‘பூ’கட்டி பார்க்கி\ மேட்டர் தரு குமார்க்கு தெரி மா?”

“தெரி மாவது... அவரும் பக்கத்தில்தானே இருக்கார்”

என்னது...! பக்கத்தி¥ C £ e LÖWÖ...?''

`` B UÖ......''

“போனை அவர் கிட்டே

h | ...''

"• ÚTN•ÚTÖ½VÖ?"

" B UÖ... h | ..."

நேத்ரா தன் செல்போனை தரு குமாரிடம் கொடுத்தாள்.

"உங்ககிட்டே தேவா பேசணுமாம்......"

தரு குமார் செல்போனை வாங்கி காதுக்கு ஏற்றி மெல்ல குரல் கொடுத்தான். "ஹலோ......!"

ஹலோ... தரு குமார்...." மறுமுனையில் ஒலித்R hWÛXe கேட்டதும் தரு குமார் திடுக்கிட்டான்.

பேசியது ஒரு பெ .

நேத்ரா அவனை விய பாய் பார்த்தாள். "ஏன் என்னமோ மாதிரி ஆயிட்டீங்க...?"

ÚRYÖ ÚTN\தாய் சொன்னீங்க... பட் ஒரு பெ ணோட குரல் கேட்குது......!"

நேத்ரா சிரித்தாள்.

``ÚRYÖ J£ ÙT • RÖÁ?''

``ÙT • Q Ö......?''

"அவ பேரு தேவயானி. காலேஜ்ல படிக்கும் போது அவளை G¥ÚXாரும் ஷார்ட்டா 'தேவா'ன்னு தான் கூ பிடுவாங்க. என்மேல அவளுக்கு ரொம்பவும் பிரியம். 'நான் ஒரு ஆணாய் ÙTÖ\ந்து இருந்தா உன்னைத்தான் விரட்டி விரட்டி LÖR¦op£•ÚTÁ'Ä AzeLz GÁ fyÚP ÙNÖ¥¨YÖ...! pX சமயங்கள்ல போன்ல பேசும் போது என்னைக் காதலியாய் நினைச்சுகிட்டு கி டலாய் பேசுவா. முத்தம் கூட ÚLyTÖ......."

தரு குமார்க்கு இ போதுதான் சுலபமாய் மூச்சு வந்தது.

"வெரி இ ட்ரஸ்டிங் கேரக்டர்......"

"அவ கிட்டே பேசும்போது ஜாக்கிரதை. ஓவராய் கி டல் ப ணுவா... த பா எடுத்துக்க வே டாம்...!"

"நோ... நோ...!" என்று சொல்லிவிட்டு தரு குமார் அந்த தேவாவோடு பேச ஆரம்பித்தான்.

Rரு குமார் செல்போனை வாங்கி காதில் ஒற்றி "ஹலோ" என்று குரல் கொடுக்க, மறுமுனையில் இருந்த ÇRYVÖ Â பதிலுக்கு "ஹலோ... மிஸ்டர் தரு குமார்... ஹவ் ஆர் யூ...?" GÁ \Ö · .

``ÛTÁ...!''

"நேத்ராவை ங்க கல்யாணம் ப ணிக்க விரும்ப\தாய் ÚL · « •

TyÚPÁ.''

`` B UÖ...!''

தேவயானி சிரித்தாள்.

"நல்லவேளை த பிச்சீங்க?"

``GR] ÖX A•Tz ÙNÖ¥¾j L?''

"நான் மட்டும் ஒரு பொ ணாய் பொ\க்காம ஆணாய் ÙTÖ\ந்து இருந்தா நேத்ராவை இந்நேரம் காதல் ப ணி கல்யாணத்தை ம் முடிச்சிரு பேன். அ படி நான் ஆணாய் ÙTÖ\ந்து ங்க எனக்கு வில்லனாய் வந்து இருந்தா உங்களை நான் சும்மா விட்டு இரு பேனா......? அதனால்தான் நல்லவேளை த பிச்சீங்கன்னு சொன்னேன்."

தரு குமார் சிரித்தான். "உங்க பேர் தேவயானி என்பதும் அந்த பேரை சுருக்கி உங்களை 'தேவா'ன்னு கூ பிட\தும் எனக்கு இன்னிக்குத்தான் தெரி ம். கடந்த ரெ | SÖ [Ö யார் அந்த 'தேவா'ன்னு எனக்குள்ளேயே கேட்டுக்கிட்டு குழ பத்துல இருந்தேன். இன்னிக்குத்தான் அந்தக்

குழ பத்துக்கு ஒரு தெளிவு கிடைச்சுது... நிம்மதியாய் சுவாசிக்கவும் முடி து”.

``மிஸ்டர் தரு குமார்...! நான் ஒரு கேள்வி கேட்டா அதைத் த பா நினைச்சுக்க மாட்டீங்களே?”

“நோ... நோ...... ங்க தாராளமாய் எந்த ஒரு கேள்வியை வே டுமானாலும் கேட்கலாம்”.

“நேத்ரா உங்களை கல்யாணம் ப ணிக்கி\ விஷயத்துல தானே ஒரு தீர்க்கமான முடிவை எடுக்காமே சாமி pÛXeh முன்னாடி பூ கட்டி போட்டு பார்த்து, தான் நினைச்ச பூ வந்தாத்தான் உங்களோடு கல்யாணம்... வரலைன்னா கல்யாணம் கிடையாதுன்னு ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கா. ஒரு வேளை நேத்ரா நினைச்ச பூ வரலைன்னா கல்யாணம் கான்ஸலாயிடும். அந்த சமயத்துல உங்களை ங்க எ•Tz சமாதான படுத்திக்க போறீங்க.?

“அதுக்கு அவசியம் வராதுன்னு நினைக்கிே\Á".

“அதாவது நினைச்ச ‘பூ’ வந்து உங்க கல்யாணம் நேத்ராவோடு நடக்கும்ன்னு சொல்றீங்க?”

``L • z•TÖ...!"

``J£ÚYÛ [..."

``bÖ¡... மிஸ் தேவயானி......! எதை மே பாஸிட்டிவ்வாய் திங்க் ப ணித்தான் எனக்கு பழக்கம். நேத்ராவுக்கு கடவுள் பக்தி அதிகம். எனக்கு கடவுள் பக்தி C¥XÖU¥ போனாலும் அந்த LP° · GÁÚ]ÖP BÛNÛV நிராசையாக்கமாட்ட ார் என்கி\ நம்பிக்கை எனக்கு நிை\VÚY C£eh......."

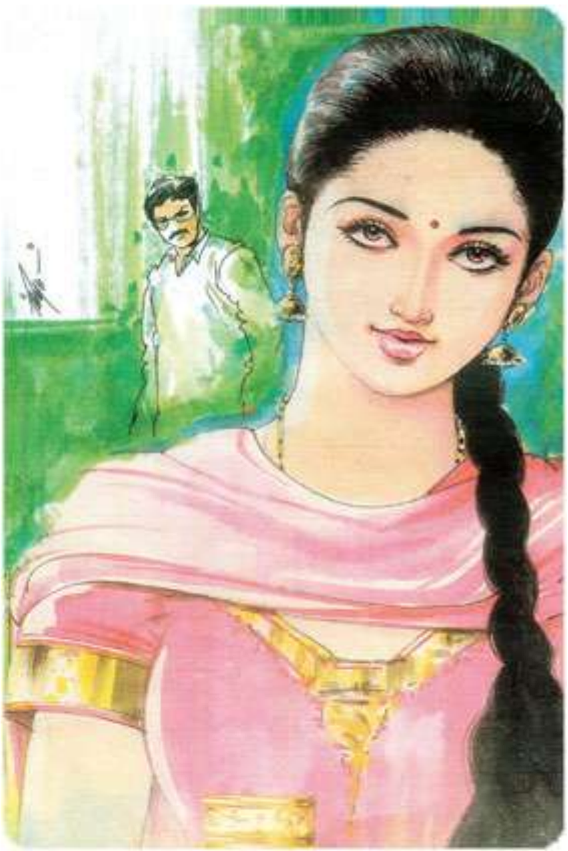

``K.ÚL... மிஸ்டர் தரு குமார்... EjL BÛN நிை\ÚY\ GÁÄÛPV

வாழ்த்துக்கள். எனக்கு கடவுள் நம்பிக்கை அ\வே கிடையாது. எனக்கு நான்தான் கடவுள். எது நல்லது எது கெட்டதுன்னு முடிவு எடுக்க வேறு யாரோட உதவியை ம் நான் எதிர்பார்க்ட மாட்டேன். ஏதாவது நல்லது நடந்தாலும் சரி, கெட்டது நடந்தாலும் சரி, அதுக்கு நாம் தான் காரணம். எனக்கு நேத்ரா கிட்ட பிடிக்காத ஒரு விஷயம் இருக்குன்னா அவளோட கடவுள் பக்தி தான்.......! ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை சால்வ் ப ணனும்னா கடவுளை பார்ட்னராய் சேர்த்துக்குவா......."

"நேத்ரா எது செஞ்சாலும் அது சரியாய்த்தான் இருக்கும் மி Í ÚRYVÖ Â ..."

``• j L AY º eh ^Ö¥WÖ ÚTÖP¾ j L...?"

"நோ... நோ.. இது ஜால்ரா இல்லை. தன்னோட கல்யாணத்தை பற்றி நேத்ரா ஒரு முடிவு எடுக்கும் போது அந்த முடிவுக்கு நான் ஆதரவு தரணும். அந்த ஆதரவைத்தான் இ போ கொடுத்துட்டு இருக்கேன்."

"ஓ.கே... ஓ.கே.....! நேத்ரா நினைச்ச 'பூ' கிடைச்சா உங்களுக்கும் நேத்ராவுக்கும் கல்யாணம் நடக்க என்னுடைய AyYÖÁ Í Yாழ்த்துக்கள். 'பூ' கட்டி போட்டு பார்த்துட்டு எனக்கு போன் ப ணி சொல்லுங்க."

"ஷ்யூர்... ஷ்யூர்.......!" செல்போனை அணைத்து பேச்சை முடித்துக் கொ ட தரு குமார், நேத்ராவை ஏறிட்டு பார்க்க அவள் புன்னகைத்தாள்.

"என்ன... தேவா ரொம்பவும் ஓட்ட\Ö[Ö? AY GÛR•ÚU சீரியஸாய் எடுத்துக்க மாட்டா. உங்களை ஏதாவது கமெ ட்

ப ணினாளா?""நோ... நேத்ரா... ஷி ஈஸ் வெரி ஜோவியல். கோவில்ல 'பூ' கட்டி பார்த்ததும் உடனே தனக்கு போன் ப ணிக் சொல்லணும்கி\து தேவயானியோட கட்டளை."

இருவரும் பேசிக்கொ டே நடந்ததில் அந்தக் கோவில் வளாகம் வந்தது. சிறிய கோவில் என்\ாலும் நேர்த்தியாய் சுத்தமாய் இருந்தது. உள்ளே நுழைந்தார்கள்.

கர் பகிரகத்தின் அகல் விளக்கு வெளிச்சத்தில் ஆ\z EVW அம்பாளின் சிலை உயிர் ÙT¼\ J£ ÙT • Û Q • ÚTÖÁ\ ÚRÖ¼\த்தைக் கொடுத்தது. கோவிலில் கூட்டம் இல்லை. திட்டு ஒன்றின் மேல் உட்கார்ந்து உற்சவ பத்திரிகையொன்ை\• படித்துக் கொ டிருந்த குருக்கள் எழுந்து வந்தார். நடுத்தர வயதில் நரைக்குடுமி ம் தாடி மாய் தெரிந்தார். கேட்டார்.

“அர்ச்சனை ப ணணுமா?”

“பூ கட்டி பார்க்கணும் ஸ்வாமி''

``GÁ] « c VUÖ......?''

“அது... வந்து.............”

“வே டாம்..... தயக்கமாய் இருந்தா சொல்ல வே டாம்.

உங்க பேரை ம் நட்சத்திரத்தை ம் சொல்லுங்க... போதும்”

“நேத்ரா... மிருகசீரிஷம்”

“தரு குமார்.. உத்திரம்......”

குருக்கள் அவர்களின் பெயர்களை ம் நட்சத்திரங்களை ம் ஸ்பஷ்டமாய் உச்சரித்துக் கொ டே இர டு சிறிய து டு பே பர்களை ம் எடுத்து ஒன்றில் மல்லிகை பூவை ம், இன்னொன்றில் சிவ பு அரளி பூவை ம் வைத்து பொட்டலங்களாய் கட்டினார். அம்பாளின் காலடியில் கொ டு போய் வைத்தார்.

அதே விநாடியில் -

தரு குமார் செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது. எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்த்தான்.

ஏதோ ஒரு நெம்பர். மெல்ல காதில் வைத்து “எஸ்” என்\ÖÁ. மறுமுனையில் அந்த ஆ குரல் கேட்டது.

``ÚTr \து தரு தானே?”

`` B UÖ...! • j L...?''

`` f ¸ Ú^Ö Í VeLÖWÁ...''

தரு குமாருக்கு உடனே நெற்றி வியர்த்தது. அதிர்ந்து போனவனாய் பேச்சைத் து டித்து செல்போனை ஸ்விட்ச் ஆ செய்தான்.

நேத்ரா அவனை ஏறிட்டாள்.

``ÚTÖÁX VÖ£?''

“ஆபீசிலிருந்து மானேஜர் பேசினார்.”

“போனை கட் ப ணிட்டீங்க...?”

“ஆபீஸ் பிரச்சினைகளை பேச இது சரியான இடம் இல்லை.”

“ஏதாவது முக்கியமான விஷயமாய் இருக்க போகுது. போனை அட்டெ ட் ப ணியிருக்கலாமே?”

“நோ நேத்ரா... இ போதைக்கு நம்ம கல்யாண விஷயம்தான் முக்கியம்...” தரு குமார் சொல்லிக் கொ டு இருக்கும் போதே குருக்கள் அர்ச்சனையை முடித்து தீபாராதனை காட்டிவிட்டு கட்டிய பூ பொட்டலங்களை நெருங்கினார்.

“ ங்க என்ன விஷயமாய் வந்தீங்களோ அதை மனசுல வெச்சுகிட்டு ஒரு பொட்டலம் எடுங்க. அம்பாள் உத்தரவு கொடுத்துட்டா மல்லிகை பூ வரட்டும். அவ உத்தரவு தரலைன்னா அரளி பூ வரட்டும்.....!”

தரு குமாருக்குள் பதட்டம் அதிகரித்தது.

‘மல்லிகை பூ வருமா?’

‘அரளி பூ வருமா...?’

குருக்கள் குரல் கொடுத்தார்.

“தம்பி! ங்களே ஒரு பொட்டலம் எடுங்க..”

“ஊஹீம்...! நான் எடுக்கலை”

“சரி.. எடும்மா...”

“வே டாம் ஸ்வாமி...! அதோ... அந்தக் கோவில் வாசல்ல «Û[VÖzefy| C£ef\ குழந்தையைக் கூ பிட்டு ஒரு பூ பொட்டலத்தை எடுக்கச் சொல்லுங்க.......! குழந்தை ம் தெய்வமும் ஒ ணுன்னு சொல்வாங்க. அந்தக் குழந்தை எடுத்துக் கொடுத்தா தெய்வமே எடுத்துக் கொடுத்த மாதிரி!”

கோவில் குருக்கள் வாசலில் விளையாடிக் கொ டு இருந்த அந்த ஐந்து வயது பெ குழந்தையைக் கூ பிட்டார்.

``TÖ•TÖ... இங்கே வாம்மா?”

அந்த சிறுமி ஓடிவந்து குருக்களுக்கு முன்பாய் நின்\Ö·.

“உன் பேர் என்னம்மா...”

“கற்பகம்.....”

“அம்பாள் நாமம்...! இந்த ரெ டு பொட்டலத்தில் ஒ

ணை எடுத்துக் கொடும்மா...”

அந்த சிறுமி எடுத்துக் கொடுத்தாள். குருக்கள் வாங்கி பிரித்தார்.

E · Ú [-

மல்லிகை பூ.

தரு குமாரின் முகத்தில் சந்தோஷ வெளிச்சம் அடிக்க, நேத்ராவின் முகமும் மகிழ்ச்சியை பூசிக்கொ டது.

குருக்கள் சிரித்தார்.

“என்னம்மா...! அம்பாளே உத்தரவு கொடுத்துட்டா. இனிமேலாவது விஷயம் என்னன்னு சொல்லமாமே.”

“தாராளமாய் சொல்லலாம் ஸ்வாமி.. என்னை இவர் கல்யாணம் ப ணிக்க ஆசை பட்டார். நானும் ப ணிக்க விரு ப பட்டேன். இருந்தாலும் அம்பாளோட விரு பம் இதுல என்னவாக இருக்கும்னு தெரிஞ்சுக்க ஆசை பட்டேன். இ போ அம்பாளும் உத்திரவு கொடுத்துட்டா...”

“உங்க கல்யாணம் நடக்கும் போது என்னை ம் கூ பிடுங்க... அம்பாளோட பிரதிநிதியா வந்து நானே

வாழ்த்திடறே\ன்...”“க டி பாய்...”

நேத்ராவும் தரு குமாரும் கோவிலை விட்டு வெளியே வந்தார்கள். தரு குமார் க ணைச் சிமிyzVTzÚV நேத்ராவை பார்த்தான்.

“இனிமே நம்ம கல்யாணத்துக்கு எந்தத் தடை ம் C¥ÛXÚV...?''

``J £ தடை ம் இல்லை.....”

“நம்ம ரெ டு வீட்லே ம் சொல்லி கல்யாணத்துக்கு வே டிய ஏற்பாடுகளை ப ணிடலாமா?”

“தாராளமாய்......!”

“இந்த சந்தோஷத்தைக் கொ டாட நாமே ஏதாவது ஒரு ஸ்டார் ஹோட்டலுக்கு போய் ராயல் லஞ்ச் சா பிட்டா GÁ] ...?''

“அதை நாளைக்கு மத்தியானம் வெச்சுக்குவோம்”

``HÁ CÁ Âeh GÁ]?''

“இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல இந்த சிவசக்தியம்மாவோட வளாகத்துல ‘மஹா தியானம்’ நிகழ்ச்சி நடக்க போகுது. அதுல நான் கலந்துக்கணும்.....”

“அந்த மஹாதியானம் முடிய எவ்வளவு நேரம் ஆகும்...”

``H\ehÛ\ய மூணு மணி நேரம்”

“அம்மாடி...! அவ்வளவு நேரமெல்லாம் என்னால தாக்கு பிடிக்க முடியாது நேத்ரா. நான் கிளம்பறே\ன். ஆபீஸ்ல ஒர்க் ÚY\ நிை\V C£eh... ÙW • | RPÛY ÚTÖÁ ÚY\ வந்துடுச்சு......”

“சரி... ங்க கிளம்புங்க....”

“நாளைக்கு மத்தியானம் நாம எங்கே மீy T • Ú\ாம்?”

``ÚTÖÁ T • Ú\Ú] ...?''

“ஓ.கே.....! தரு குமார் கையசைத்து விட்டு வளாகத்தின் ஒரு ஓரமாய் இருந்த கார் பார்க்கிங்கை நோக்கி போனான். கார் பு\ பட்டு போகும்வரை பார்த்துக் கொ டிருந்த நேத்ரா, பி\h ÚLÖ«ÛX ÚSÖef• ÚTÖ]Ö·. ÚLÖ«¦Á வாசலிலேயே குருக்கள் நின்றிருந்தார். நேத்ராவை பார்த்ததும் புன்னகைத்தார்.

“என்னம்மா.. ஆள் போயாச்சா...?”

“ம்... போயாச்சு... ங்க ப ணின உதவிக்கு நன்றி......”

“எனக்கு எதுக்கும்மா நன்றி சொல்றீங்க...?”

“ரெ டு பொட்டலத்திலே ம் மல்லிகை பூவை வெச்சு கட்டினதுக்காக...”

குருக்கள் சிரித்தார். “எல்லாமே சிவசக்தியம்மாவோட கட்PÛ [. அதைக் கேட்டு நடக்க வே டியதுதான் நம்ம கடமை. ஏம்மா AYjL AÛ\யில் உனக்காக காத்துக்கிட்டு இருக்காங்க.

போய் பாரம்மா. நானும் கோவிலை பூட்டிட்டு உம் பின்னாடியே வந்துடö\ Á!"

நேத்ரா தலையசைத்துவிட்டு ஆஸ்ரம வளாகத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் இருந்த சிவசக்தியம்மா தங்கியிருந்த அø\ÛV ÚSõe f• ÚTõ]õ·.

ÚSத்ரா ஆசிரம வளாகத்தில் மெல்ல நடந்து ÙRõÛX«¥ தெரிந்த சிவசக்தியம்மாவின் குடிலை நோக்கி போனாள். பாதி தூரத்தைக் கடந்து இருந்தபோது அவளுடைய செல்போன் சிணுங்கியது.

எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்த்தாள்.

அ ணன் குருமூர்த்தி. ஆர்வமாய் குரல் கொடுத்தான். "நேத்ரா...! இ போ ஆசிரமத்துலதானே இருக்கே?"

``B Uõ• Qõ...!"

"உன்னோட கல்யாண விஷயமாய் ஏதோ 'பூ' கட்டி பார்க்கணும்Á Ä ÙNõÁ ÂÚV....?"

"பார்த்துட்டேன்... அ படி 'பூ' கட்டி பார்க்கும் போது பக்கத்துல தரு குமாரும் இருந்தார்."

``¡N¥y GÁ]õo r...?"

"கேட்ட பூ வந்தது...! ரெ டு பேர்க்குமே சந்தோஷம். இனிமே கல்யாண ஏற்பாடுகளை ப ண ஆரம்பிக்கலாம்."

"உன்னோட அ ணிக்கு போன் ப ணி சொல்லிட்டியா...?

“ யே சொல்லிட ணா...! நான் போன் ப ணினா அ ணி ஒரு மணி நேரத்துக்கு ‘லொட லொட’ன்னு பேசிட்டு C£•TÖ j L.."

``N¡...! SÖÚ] ÙNÖ¥ ¦ PÚ\ன்...! ஆசிரமத்திலிருந்து எ போ வீட்டுக்குத் திரும்புவே...?

“எ படி ம் ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேலாயிடும்.”

“நேத்ரா...! நான் ஒரு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் என்கி\ முறை\யில் உனக்கொரு அட்வைஸ் ப ணலாமா?”

``GÁ] AyÛY Í ...?"

``C Â ÚU ஆசிரமத்துக்கெல்லாம் போ\ வேலை வே டாம்...”

``HÁ ÚTÖ] Ö GÁ] ...?"

``CÁ Âeh C£ef\ NÖமி யார்களில் தொ ணூறு சதவீதம் பேர்கிட்டே J µeLÚUÖ E • ÛUÚVÖ கிடையாது. AYjL º eh TL¥X J£ முகம். ராத்திரியில் ஒரு முகம். ஒரு NÖRÖW Q UÄ cÁ i P LP° º eh• TV•Ty| TÖY காரியம் T • Q ÖÚU C£•TÖÁ. ஆனா இந்த NÖமியார்கள் கடவுளுக்கும் பய படாமே, மனசாட்சிக்கு பய படாமே எந்த ஒரு பாவ காரியத்தை ம் ப ண தயங்க மாட்டாங்க.”

``A • Q Ö...! • ÙNÖ¥\து சரிதான்... ஆனா இந்த சிவசக்தியம்மா அ படி பட்டவங்க இல்ல. ஒரு தடவை

ஆஸ்ரமத்துக்கு வந்து சிவசக்தியம்மா வோட அருளுரையைக் கேட்டு பார். அ பு\ம் ம் அம்மாவோட பக்தனா மாறிடுவே...”

“நான் அந்தத் த பை ப ண விரும்பலை...! கடவுள் C£ef \ார்ன்னு சொல்\வனை நம்பலாம். கடவுள் இல்லைன்னு ÙNÖ¥\வனைக் கூட நம்பலாம். ஆனா நான்தான் கடவுள்ன்னு ÙNÖ¥\வனை நம்பவே கூடாது. உனக்கும் இந்த உ மை என்னிக்காவது ஒரு நாள்

தெரி ம்...!”“கவலை படாதே ணா... என்னிக்குமே அ படி பட்ட ஒரு நாள் வராது.”

``K.ÚL...! SÖÁ ÙNÖÁ] ÛR • GÁ Âeh ÚLyz£eÚL...? ஆஸ்ரமத்துல உன்னோட பூஜைகளை முடிச்சுக்கிட்டு சீக்கிரமா வீடு வந்து சேரு... உன்கிட்டே கொஞ்சம் பேச வே டியிருக்கு...”

“எதை பத்தி?”

“நேர்ல சொல்வே\ன்... போன்ல எதுவும் வே டாம்” சொல்லிவிட்டு மறுமுனையில் குருமூர்த்தி செல்போனை அணைத்து விட, நேத்ராவும் செல்போனை அணைத்து ÛL•ÛTeh · ÚTÖy|e ÙLÖ • | ÙRÖÛX«¥ UWjLºeh நடுவில் தெரிந்த சிவசக்தியம்மாவின் இரு பிடத்தை நோக்கி ÚYL SÛP ÚTÖyPÖ · .

அடர்த்தியான மர நிழலில் இருந்த சிவசக்தியம்மாவின் இரு பிடம் வெளியிலிருந்து பார் பதற்கு ஒரு குடில் மாதிரி இருந்தாலும் உள்ளே ஒரு பெரிய ஹாலை போல் காண பட்டது.

குடிலின் வலது பக்க மூலையில் உயர்த்தி போட பட்ட ஒரு ஆசனத்தின் மேல் ச பணம் போட்டு உட்கார்ந்திருந்தார் சிவசக்தியம்மா. குடிலில் யாரும் இல்லை. காற்றில் சாம்பிராணி வாசனை ம் ஒரு ஆடியோ கேசட்டிலிருந்து வெளி பட்ட ஓங்காரமும் கலந்து இருந்தது.

நேத்ரா சிவசக்தியம்மாவுக்கு முன்பாய் போய் ம டியிட்டு வணங்கி விட்டு அதே நிலையில் உட்கார்ந்தாள். ஏதோ புத்தகம் ஒன்\ படித்துக் கொ டிருந்த சிவசக்தியம்மா நேத்ராவின் வருகையால் கலைந்து புத்தகத்தை மூடி வைத்து விட்டு ஒரு புன்னகையோடு நிமிர்ந்தார்.

“என்ன நேத்ரா...! தரு போய் விட்டானா?”

``ப்பாய்விட்டான் அம்மா...”

“எனக்கு இன்னமும் ஆச்சர்யமாய் இருக்கி\து நேத்ரா...”

“எதற்காக அந்த ஆச்சர்யம் அம்மா...?”

“உன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வதில் இவ்வளவு ஆர்வமாய் இரு பதை நினைத்துத்தான்...”

நேத்ரா சிரித்தாள். “எனக்கும் அது புரியாத புதிர்தான்அம்மா...! தரு குமாரின் ஆபீஸில் நான் எ படியாவது வேலையை வாங்கிவிட வே டும் என்று ங்கள் கட்டளையிட்டதின் பேரில் வேலைக்கு வி ண பித்து இ டர்வியூக்கும் போனேன். எ படியாவது இ டர்வியூவில் தரு குமார் கவனத்தை கவர்ந்து வேலை நியமன உத்தரவை பெற்றுவிடவும் தயாராய் இருந்தேன். ஆனால் எதிர்பாராதவிதமாய் இ டர்வியூ ரத்தானதும் என்னால் கோபத்தைக் கட்டு படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் தரு குமாரின் அ\eÚL ÙNÁ¿ N • ÛP போட்டேன். அ படி நான் ச டை போட்டது G]eh •[Í பாயி டாய் மாறி விட்டது.”

“அது அவனுடைய துரதிர்ஷ்டம்... நமக்கு அதிர்ஷ்டம்...” சிவசக்தியம்மா சொல்லிவிட்டு சிரிக்க, நேத்ரா புன்னகையோடு

தொடர்ந்தாள்.“என்னுடைய தைரியத்தை பாராட்டி அவன் எனக்கு வேலை கொடுக்க முன் வந்தபோது வேலை நியமன உத்தரவை வாங்கிக் கொள்ளலாமா என்று ஒரு விநாடி சபல பட்டேன். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அந்த வேலையை வே டாம் என்று சொல்லி விட்டேன். அ படி நான் சொன்னதும் அவனுடைய மதி பில் மேலும் உயர்ந்து விட்டேன். எலி வேட்டைக்கு கிளம்பினேன், புலியே கிடைத்து விட்டது. என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ள முடிவு செய்து இரு பதாக அவன் சொன்ன போது அதிர்ந்து போனேன். உங்களிடம் வந்து விபரத்தை சொன்ன போது அவனை நான் எ படி கையாள வே டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொடுத்தீர்கள். நானும் ங்கள் சொன்னபடியே என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் விஷயத்தில் பிடி கொடுக்காமல் பேசி அலைய வைத்து இங்கே கூட்டிக் கொ டு வந்து விட்டேன். பூ கட்டி பார்க்கும் நாடகத்தை ம் நடத்தி அவனை சந்தோஷ படவும் வைத்து விட்டோம். இனிமேல் அவன் விஷயத்தில் என்ன செய்ய வே டும்” என்பதை அம்மாதான் சொல்ல வே டும்.

”சிவசக்தியம்மா குரலைத் தாழ்த்தினார். “நேத்ரா! இனிமேல்தான் தருணின் விஷயத்தில் உன்னுடைய அணுகுமுறை\L · மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வே டும். தரு எவ்வளவு மோசமானவன் என்பதும்,

AY]Ö¥ GªY[° ÙT•L¸Á YÖ²eÛL சின்னாபின்ன படுத்த பட்டு சீரழிக்க பட்டுள்ளது என்பதும், இர டு பெ கள் அவனால் கொலை செய்ய பட்டு அந்தக் கொலைகள் சட்டத்தின் பார்வையிலிருந்து பணத்தின் ER«VÖ¥ UÛ\eL•Ty| C£ef\து என்பதும் உனக்குத் தெரியாதது அல்ல. உனக்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல ÚY• |ÙUÁ\ால் கொடிய விஷம் கொ ட பாம்பு ஒன்ை\ எடுத்து கழுத்திலே போட்டுக் கொ டு விட்ட பின்பும், அது கடித்து விடாமல் இருக்க லாவகமாய் கையாள வே டும். தனக்கு ஆபத்து இல்லை என்\ உணர்வு அதற்கு இருக்கும் வரை அது விளையாடிக் கொ டு இருக்கும். ஆபத்து என்று எந்த வினாடி அதற்குத் CRÖÁ¿f\தோ அ போது அது உன்னைத் தீ டி விடும்...”

நேத்ரா சிரித்தாள். “அம்மா...! தரு நேற்று வரைக்கும் விஷ பாம்பு. இன்ை\க்கு அவன் ஒரு ம புழு. நம்முடைய ஆஸ்ரமத்து தொ டர்கள் வருமான வரி அதிகாரிகளை போல் நடித்து இர டரைக் கோடி ரூபாய் பணத்தை ம் 200 பவுன் நகைகளை ம் அள்ளிக் கொ டு வந்து விட்டதில் ஆடி போய் விட்டான் தரு . அவனால் சந்தோஷமாய் ஒரு வாய் உணவு சா பிட முடியவில்லை. நிம்மதியாய் ஒரு நிமிஷம் கூட தூங்க முடியவில்லை... அம்மா...!”

“ அ படி நினைக்காதே நேத்ரா...! தருணிடம் இருக்கும் சொத்து மதி பைக் கணக்கிடும் போது இர டரைக் கோடி ரூபா ம், 200 பவுனும் அவனுக்கு ஒரு பெரிய இழ பே கிடையாது. இருந்தாலும் ஒரு பெரிய பாை\ EÛPT|YR¼h ஒரு சிறு உளி தேவை படுவது போல் இது ÚTÖÁ\ சின்னசின்ன சம்பவங்கள் அவனுடைய மன உறுதியைக் குலைத்து விடும். அதைத்தான் நாம் இ போது செய்து ÙLÖ•| C£efÚ\ாம்” சொன்ன சிவசக்தியம்மா தனக்கு பக்கத்தில் இருந்த இ டர்காம் டெலிபோன் ரிஸீவரை எடுத்து காதுக்கு ஒற்றிக் கொ டு ஒரு பட்டனை அழுத்தினார்.

``TYÁ...!"

“அம்மா...”

“இ போது ஓய்வாக இருக்கி\ாயா? இருந்தால் என் குடிலுக்கு வந்து «y| ÚTÖ..."

“இதோ வந்து கொ டு இருக்கிே\ன் அம்மா...”

சிவசக்தியம்மா பேசிவிட்டு ரிஸீவரை வைத்த மு பதாவது «SÖz TYÁ GÁ\ அந்த இளைஞன் மஞ்சள் நி\ È•TÖ, வேஷ்டியில் அம்மாவுக்கு முன்பாய் பவ்யமாய் நின்றிருந்தான்.

“அம்மா....!”

“பவன்...! வெளியே நிலவரம் எ படியிருக்

f \து...? உன்னுடைய தலைமையில் நம்முடைய ஆஸ்ரமத் தொ டர்கள் வருமான வரி அதிகாரிகளை போல் தருணின் வீட்டில் நடித்து இர டரைக் கோடி ரூபாய் பணத்தை ம் 200 பவுன் நகைகளை ம் கொ டு வந்து இர டு நாட்கள் ஆகி விட்டது. போலீஸ் தர பில் ஏதாவது சலசல பு தெரிகி\RÖ?''

“எந்த ஒரு சலசல பும் இல்லையம்மா...! தரு போலீஸிலும், வருமான வரித் துை\யிலும் முை\யான புகாரைத் தரவில்லை. காரணம் அது கறு பு பணம். எனவே எந்த ஒரு Tத்திரிகைக்கும் விஷயம் போகவில்லை. இருந்தாலும்...”

“என்ன இருந்தாலும்...?”

``R£ • ÚTÖ§ Í Lமிஷனரை போய் சந்தித்து தனி பட்ட முை\யில் இந்த பிரச்சினையை இன்வெஸ்டிகேட் செய் ம்படி சொல்லியிருக்கி\ÖÁ...''

``A •TzVÖ...?''

“ஆமாம் அம்மா...! வருமான வரி அதிகாரிகளை போல் நடித்தவர்கள் யார் என்பதை ம், கிளி ஜோஸியக்காரன் என்\ ÙTV¡¥ AzeLடி போன் செய்து மிரட்டும் நபர் யார் என்பதை ம் க டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய் ம்படி தரு ÚLy|e ÙLÖ·[, Lமிஷனரும் உடனடியாய் நடவடிக்கை எடுத்து அந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் பொறு பை குருமூர்த்தி GÁ f \ இன்ஸ்பெக்டரிடம் ஒ படைத்து இருக்கி\ார். அந்த குருமூர்த்தி வேறு யாரும் இல்லையம்மா... நம்முடைய நேத்ராவின் சகோதரர் தான்...!”

நேத்ரா அதிர்ந்து போனாள்.

``E • ÛUVÖLYÖ TYÁ?''

“இ போது இருக்கும் செய்திகளிலேயே இதுதான் சூடானது. வீட்டுக்கு போனதும் உன் அ ணனிடம் இதை பற்றி பேசிவிடாதே... உனக்கு எ படி இந்த விஷயம் தெரிந்தது என்று சந்தேக பட்டால் ஆபத்து...”

“பவன்...! என்னுடைய அ ணன் புத்திசாலி. எந்த ஒரு பொறு பை எடுத்துக் கொ டாலும் ஜெயித்துக் காட்டுகி\ ஜாதி. நாம் சற்று ஜாக்கிரதையாக இருக்க வே டும்...''

பவன் சிரித்தான் “பய படாதே நேத்ரா...! நம் ராணுவமே இந்த பிரச்சினையில் இ\ங்கினாலும் சரி... கிளி ஜோஸியக்காரன் SÖÁRÖÁ GÁf\ உ மையை ம், தரு போன்\ மி ருகங்களைத் த டிக்க நம் சிவசக்தியம்மா எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை ம் க டுபிடிக்கவே முடியாது. ஏனென்\Ö¥ நாம் கடவுளின் குழந்தைகள்...!”

Rரு குமார் அந்த அரையிருட்டான நட்சத்திர ஹோட்டலின் பாருக்குள் உட்கார்ந்து விஸ்கி கொடுத்த போதையில் மிதந்து கொ டிருக்க, எதிரிலிருந்த அவனுடைய ந பன் லாரன்ஸ் ஒரு குட்டி பீர் பாட்டிலைத் தி\ந்து கொ டே சொன்னான்.

“தரு ! உன்னை பார்க்க பார்க்க எனக்கு ஆச்சரியமாய் C£eh..."

“ஏன் என் தலையிலே ஏதாவது கொம்பு முளைச்சிருக்கா?”

“அ படி முளைச்சிருந்தாக்கூட நான் ஆச்சரிய பட்டு இருக்க UÖyÚPÁ. EÁÚ]ாட நடவடிக்கைகளை பார்த்துத்தான் எனக்கு ஆச்சர்யம். எ படிடா இ படி மாறினே...?”

``G•Tz......?"

“எந்த வசதி ம் இல்லாத ஓரளவுக்கு அழகாயிருக்கி\ நேத்ரா மேல் உனக்கு என்ன அ படி ஒரு ஈர் பு....?”

“எனக்கு சொல்லத் தெரியலை லாரன்ஸ்... பட் அவ எனக்கு வேணும். அவ இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையை என்னால நினைச்சுக்கூட பார்க்க முடியலை.”

“நேத்ராவை விட அழகான பெ கள் எல்லாம் உன்னோட T|eÛLVÛ\ வரைக்கும் வந்துட்டு போயிருக்காங்க... R£ • ."

“அந்த காகித பூக்களோடு என்னோட நேத்ராவை கம்பேர் ப ணாதே லாரன்ஸ்...! எனக்கு பிடிக்கலை”.

“ஸாரி தரு ..! பட் எனக்கு ஒரு சந்தேகம்”

``GÁ] ...?"

“சிவசக்தியம்மாவோட அருள் பீடத்துக்கு போய் ‘பூ’ கட்டி பார்த்து கேட்ட பூ கிடைச்சதால நேத்ரா உன்னைக் கல்யாணம். ப ணிக்க சம்மதம் கொடுத்தா. ஒருவேளை கேட்ட ‘பூ’ வராம இருந்திருந்தா......?”

“அ பவும் எங்க கல்யாணம் நடக்கும்”

``G•Tz?"

“கட்டாயக் கல்யாணம் தான். என்னைத் தவிர அவ வே\ யார்க்கும் கழுத்தை ட்ட முடியாது.”

“ஓ.கே. தரு ...! அந்த நேத்ரா போன ஜென்மத்துல நிை\V பு ணியம் ப ணியிருக்கணும். இல்லேன்]Ö E]eh மனைவியாகக்கூடிய பாக்கியம் அவளுக்குக் கிடைச்சிருக்குமா GÁ]?"

``ÚSÖ........ XÖWÁ Í ......! நேத்ரா எனக்கு fÛPeL SÖÁRÖÁ நிை\ய பு ணியம் ப ணியிருக்கணும்."

“தரு ! இது உனக்கே கொஞ்சம் KYWÖ ÙR¡VÛX?"

``EÁÚ]ÖP மனசுக்கு இது ஓவராய்பட்டாலும் உ மை இதுதான் XÖWÁ Í. G]eh எந்நேரம்

பார்த்தாலும் நேத்ராவோட ஞாபகமாகவே இருக்கு. ஆபீஸ்ல இருக்கும்போது எந்த ஒரு வேலை ம் என்னால் பார்க்க முடியலை, இ பெல்லாம் எனக்கு கவிதை கூட எழுத வருது”

லாரன்ஸ் பீர் வழி ம் வாயோடு சிரித்தான். “அட இத பார்ரா... E] e h L « ÛR GµR Y£RÖ.....?''

“ம்.....”

“ஏதாவது கவிதை எழுதியிருக்கியா?”

“ம்... எழுதியிருக்கேன்... பார்க்கறியா...? சொன்ன தரு குமார் தன் சர்ட் பாக்கெட்டிற்கு கையைக் கொ டு போய் ஒரு சின்ன டயரியை எடுத்து பிரித்து பால் பாய் ட் பேனாவால் எழுத பட்டு இருந்த அந்த பக்கத்தைக் காட்ட, லாரன்ஸ் உற்று பார்த்து படித்தான்.

வர்ணிக்க வார்த்தை இல்லை
A Y · L • LÛ [A ¥ X
A Y · CÛPÛV A ¥ X
அவள் உதடுகளை ம் அல்ல
அவள் நிழலை!

XÖWÁ Í RÁÛ] U\ந்து கைகளைத் தட்டிவிட்டு தருணின் ÛLLÛ [• T¼½e h ¨ e f] ÖÁ. ``R£ • ! • G j ÚLÚVÖ போயிட்டே...! காதல் ஒரு கோழையைக் கூட வீரனாக மாற்\e கூடியதுன்னு புத்தகத்துல படிச்சிருக்கேன். ஆனா ஒரு பிசினஸ்மேனை ம் கவிஞனாக்கும் சக்தி அதுக்கு இருக்குன்னு இன்னிக்குத்தான் தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். இந்தக் கவிதையை நேத்ரா கிட்டே காட்டினியா...?”

``C¥X....''

“மொதல்ல காட்டு.... ரொம்பவும் சந்தோஷ படுவா...” லாரன்ஸ் ÙNÖ¥ ¦ e ÙLÖ • | இருக்கும்போதே தரு குமாரின் செல்போன் மெல்லச் சிணுங்கிக் கூ பிட்டது. செல்போனை எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்த்தான்.

இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி.

தரு குமார் யோசி பில் விழுந்தான். “பேசலாமா... ÚY • PÖUÖ?''

லாரன்ஸ் அவனுடைய தோளைத் தொட்டான்.

``R£ • ! ÚTÖÛ] AyÙP • y T • QÖU GÁ] ÚVÖNÛ] ......?''

“கூ பிட \ து யார் தெரி மா?”

``VÖ£?''

“நேத்ராவோட அ ணன்”

“ஓ...! அந்த இன்ஸ்பெக்டரா?”

`` B UÖ...''

“இ ப எதுக்காக கூ பிட \ ÖÁ?''

``ÙR¡VÛXÚV...''

“எடுத்து பேசு தரு . உனக்கு என்ன தயக்கம்?”

“அது ஒ ணும் இல்லை. இன்னிக்கு ரெ டு பெக் அதிகமாயிடுச்சு... எனக்கே நிதானம் இல்லாத மாதிரி தெரி து”.

“நோ... நோ....! உன்னை பத்தி எனக்குத் தெரி ம் தரு . சரக்கு எவ்வளவு உள்ளே போனாலும் சரி..... ஸ்டெடியாத்தான் இரு பே..... தைரியமா செல்போனை எடுத்து ÚTr.''

லாரன்ஸ் சொன்னதும் தரு குமார் தயக்கமாய் செல்போனை எடுத்து காதுக்குக் கொடுத்தான்.

`` a ÚXÖ''

“ஸார்... நான் குருமூர்த்தி.....”

“ஓ... ங்களா...? என்ன இந்த நேரத்துல போன்?”

“ஸார்....! இ ப.... ங்க எங்கேயிருக்கீங்க.........?''

“ஒரு ஹோட்டல்ல ந பரோடு உட்கார்ந்து பேசிட்டிருக்கேன். ஏன் என்ன விஷயம்....?”

“ஒ ணுமில்ல ஸார்... ஒரு அஞ்சு நிமிஷத்துக்கு முந்தி எனக்கு ஒரு போன் கால் வந்தது. பேசினவன் தன்னோட பேரைச் சொல்லலை. கேலி ம் கி டலுமாய் ஒரு செய்தியைச் சொல்லிட்டு போனை கட் ப ணிட்டான்.”

தரு குமாரின் உடம்புக்குள் அதுவரை ததும்பிக் கொ டு இருந்த போதை சட்டென்று காணாமல் போயிற்று. செல்போனோடு நிமிர்ந்தான்.

``AYÁ GÁ] ÙNÖÁ] ÖÁ........?''

"மூளை நம் மனித உடலிலேயே மிகவும் முக்கியமான அற்புதமான உறு பு. ஆ டவன் உருவாக்கிய சூ பர் கம் யூட்டர். அது 24 மணி நேரமும் வேலையை செய்து ÙLÖ • | C£ef\து. ஆனால் மனிதன் சில முக்கியமான முடிவுகளை எடுக்க நினைக்கும்போது மட்டும் அது மரத்து போய்விடும். அந்த நிலைமை உங்களுக்கு ஏற்பட்டு C£ef\து. போலீஸ் சேவை என்பது பொது மக்களின் பாதுகா புக்காக உருவாக்க பட்டது. சில பொறுக்கிகளை பாதுகாக்க அல்ல." குருமூர்த்தி சொல்லி முடிக்க தரு குமார் கோபத்தை அடக்கிக் கொ டு கேட்டான்.

"இதுக்கு என்ன அர்த்தம்?"

"தெரியலை ஸார்"

"பேசினவனோட டெலிபோன் நெம்பர் உங்க செல்போனுக்கு வந்து இருக்குமே....?''

"நெம்பர் பார்த்தேன்..... ஏதோ ஒரு டெலிபோன் பூத்திலிருந்து பேசியிருக்கான்."

"குருமூர்த்தி...! உங்களுக்கு நிஜமாகவே அவன் பேசின வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம் தெரியலையா.....? இல்லே தெரிஞ்சும் தெரியாத மாதிரி நடிக்கறீங்களா....?"

"ஸார்... அது வந்து.....!"

"இதுல ஒளிவு மறை\° GÁ] C£eh? ÛR¡VUÖ சொல்லுங்க... அந்த டெலிபோன் பூத் பேர்வழி என்னைத்தான் பொறுக்கின்னு சொல்லியிருக்கான். ங்க என்னோட பிரச்சினையை தனி பட்ட முறை\யில் இன்வெஸ்டிகேட் ப \து அவனுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கு... உங்களுக்கு போன் ப ணினது வேறு யாருமில்லை. எனக்கு போன் ப ணி டார்ச்சர் குடுத்த அதே கிளி ஜோஸ்யக்காரன்தான். அந்த ராஸ்கலை மொதல்ல க டு பிடிங்க. அவனை என்னோட கையாலேயே ரெ டு து டா வெட்டி போடடே\Á.''

"ஸார்... ளீஸ்...... இது மாதிரியான விஷயங்களுக்கு ங்க எமோஷனல் ஆகக்கூடாது. கொஞ்சம் அமைதியாய் இருங்க. இந்த விவகாரத்தை நான் பாத்துக்கிடே\Á. G]eh ÚTÖÁ

ப ணி பேசினவன் யார்ங்கி\ÛR ÙW • ÙPÖ£ SÖ · X க டுபிடிச்சுடே\ Á....."

“அவன் யார்ன்னு க டு பிடிச்சதும் எனக்கு முதல்ல தகவல் கொடுங்க குருமூர்த்தி.....”

“க டி பா ஸார்....! இது எ .ஐ.ஆர். போடாத கேஸ். ஆள் UÖyz] ÖÁ Ä ÛY • j L.... SÖU ÙLÖ | eL• ÚTÖ \ பனிஷ்மெ ட் ஒரு திரை மறை\வுக்கு பின்னாடி தான் நடக்கும்.”

“அது மரணத டனையாகத்தான் இருக்கணும் குருமூர்த்தி”.

“இருக்கும் ஸார்”

“அதுவும் என்னோட கையாலதான் நடக்கணும்”

“நடக்கும் ஸார்”.

“உங்க சிஸ்டர் நேத்ராவோட கழுத்துல நான் தாலியைக் கட்டும் போது நான் சந்தோஷமாய் இருக்கணும். எனக்கு அந்த சமயத்துல எதிரிகளே யாரும் இருக்கக்

கூடாது” கோபமாய் பேசிவிட்டு செல்போனை அணைத்தான் தரு குமார். பி\கு இர டு கைகளாலும் தலையை பிடித்துக் கொ டான். எதிரில் உட்கார்ந்து பீர் பாட்டிலை காலி செய்து முடித்து இருந்த லாரன்ஸ் கேட்டான்.

“என்ன! மறுபடி ம் அந்த கிளி ஜோஸ்யக்காரன் பிரச்சனையா?”

“ம்.... ராஸ்கல்! « Û [VÖP\ான்! இத்தனை நாளும் இல்லாமே திடீர்ன்னு எங்கிருந்து முளைச்சான்னு தெரியலை”.

``R£ • ...! • ÙNÖ¥\து த பு... அவன் திடீர்ன்னு முளைக்கலை. ரொம்ப நாளாவே உன்னை அ ஸர்வ் ப ணியிருக்கான். உன்னோட கடந்த கால விளையாட்டுகள், உன்னால பாதிக்க பட்ட பெ களோட விபரங்கள் எல்லாமே அவனுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கு. ஒரு வேளை பாதிக்க பட்ட பெ ணோட A • Q] ÖLÚYÖ C¥ÚXÁ] Ö LÖRX] ÖLÚYÖ i P இருக்கலாம்”.

“அதை எ படி க டு பிடிக்கி\து....?

“நான் அதுக்கு ஒரு வழி சொல்லட்டுமா?”

``GÁ]… Y³…?''

"இந்த விஷயத்துல நாம போலீஸை நம்பக் கூடாது. பிரைவேட் டிடெக்டிவ் ஏஜென்ஸியைத்தான் பார்க்கணும். கொஞ்சம் பணம் அதிகமாய் கொடுத்தா போதும். சின்சியராய் இன்வெஸ்டிகேட் ப ணி ஆளை அமுக்கிடுவாங்க?"

``உனக்கு தெரிஞ்சு அ படி பட்ட பிரைவேட் டிடெக்டிவ் ஏஜென்ஸி ஏதாவது இருக்கா....?"

"இருக்கு...! செவன்த் சென்ஸ்'ங்கி\ பேர்ல ஒரு டிடெக்டிவ் ஏஜென்ஸி இருக்கு. போலீஸே திணறிய கேஸ்களையெல்லாம் அந்த நிறுவனம் இன்வெஸ்டிகேட் ப ணி குற்\YÖ¸LÛ[அடையாளம் காட்டியிருக்காங்க."

"சரி... நாளைக்குக் காலையில் முதல் வேலையாய் அந்த டிடெக்டிவ் ஏஜென்ஸியை பார்த்துடலாம்" தரு சொல்லிக்கொ டே எழுந்தான். போதை இ போது சுத்தமாய் காணாமல் போயிருந்தது. பேரர்க்கு பில் தொகையை செட்டில் செய்துவிட்டு வெளியே வந்தார்கள். பார் மூட படும் நேரமாகிவிட்டதால் கார் பார்க்கிங் காலியாய் இருந்தது.

"ஓகே. லாரன்ஸ்...! நாளைக்குக் காலையில் பார்க்கலாம்".

"தரு ...! நான் வேணும்ன்னா உன்கூட வரட்டுமா?"

"எதுக்கு...? அந்த குருமூர்த்தி போன் ப ணின நிமிCÚU உடம்புக்குள் இருந்த ஒட்டு மொத்த போதை ம் காணாமே போயிடுச்சு. உன்னோட காரை ஒழுங்காய் ஓட்டிட்டு போய் வீடு சேர். நாளைக்கு ம\க்காமே ஆபீஸுக்கு வந்துடு. அந்த டிடெக்டிவ் ஏஜென்ஸியை போய் பார்த்துடலாம்".

'சரி..! பத்து மணிக்கு வரட்டுமா?"

``YÖ...'' R£• ÙNÖ¥¦eÙLÖ•ÚP LÖ£eh· H½ உட்கார்ந்தான். இன்ஜினை உசு பி காரை நகர்த்தினான்.

ஹோட்டலுக்கு வெளியே வந்து ரோட்டில் கார் வேகம் பிடித்தது. அந்த ராத்திரி பதினோரு மணி வேளையில் சாலைகள் துடைத்து வைத்த மாதிரி நிச தமாய் இருந்தது.

தரு வேகத்தை அதிக படுத்தினான்.

AÚR «SÖz -

அவனுடைய பின்னால் கழுத்தில் எதுவோ ஊர்ந்த மாதிரி உணர்ச்சி.

திடுக்கிட்டு போய்த் திரும்பினான்.

ரிவால்வர் பார்வைக்குக் கிடைத்தது. காரின் பின் சீட்டில் யாரோ சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

Rரு குமார் திடுக்கிட்டு போனவனாய் காரை நிறுத்த முயல, காரின் பின்சீட்டுக்கு சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்த அந்த உருவம் தன் கையில் வைத்து இருந்த பிஸ்டலால் அவன் தலையை மெல்லத் தட்டியது.

"காரை நிறுத்தாதே தரு ..... போய்க்கிட்டே இரு. இன்னும் ஒரு மணி நேரத்துக்கு என்னோட கட்டு பாட்டுக்குள்ளே RÖÁ C£eL•ÚTÖÚ\. • GÁ LyPÛ[L º eh Ly|•T| f\ வரைக்கும்தான் உனக்கு நான் நல்லவனாய் இரு பேன். அதை மீ¿ f\ பட்சத்தில் நான் பேச மாட்டேன். என் கையில் C£ef\ பிஸ்டல் தான் பேசும். இதை நான் ஏதோ உன்னை பயமுறுத்த\துக்காக சொல்லலை. எனக்கு பிடிக்கலைன்னா நான் எதை ம் செய்யக்கூடியவன்......!"

காருக்குள் ஏ.ஸி.யின் குளிர் பாய்ந்து கொ டு இருந்தாலும் R£ • குமார்க்கு உடம்பு முழுவதும் வியர்த்துக் கொட்டியது. LÖÛW மிதமான வேகத்தில் செலுத்திக் கொ டே கேட்டாள்.

"யார் ..... உனக்கு என்ன வேணும்?"

"நான் யார்...? பேர் என்ன? குலம் கோத்ரம் என்ன? இந்த கேள்விகள் எல்லாம் உனக்கு தேவையில்லாதது. ரெ டாவதாய் உனக்கு என்ன வேணும்ன்னு கேட்டியே அது நியாயமான கேள்வி. எனக்கு என்ன வேணும்ங்கி\ÛRe

ÙNÖ¥Ú\Á. LÖÛW SÖÁ ÙNÖ¥\ இடத்துக்கு ஓட்டு... அங்கே போய் பேசிக்குவோம்”.

தரு எரிச்சலாய்” எங்கே போகணும்... சொல்லு...?” என்\ÖÁ.

“பூந்தமல்லி......”

“அது ரொம்ப தூரம்... நான் சீக்கிரமா வீட்டுக்கு போகணும். உன்னோட தேவை என்னான்னு சொல்லு. இதே இடத்துல என்னால் குடுக்க முடி ம்..... பணம் வேணுமா......?”

உருவம் சிரித்தது.” உன்னோட பணம் யாருக்கு வேணும்.....?”

“பின்னே என்னதான் வேணும்......?”

“மொதல்ல பூந்தமல்லி போ... சொல்\Á...! SÖÁ ÙNÖ¥\ÛR செய்யணும். எனக்கு யாராவது அட்வைஸ் ப ணினா இந்த பிஸ்டலுக்கு பிடிக்காது. கோபம் வந்துடும். காரை இவ்வளவு வேகமாய் ஓட்டாதே”.

கார்க்கு பின்னால் உட்கார்ந்திருந்த உருவம் சொல்லிக் கொ டிருக்கும்போதே தரு குமாரின் சட்டை• TÖeÙLyz¥ இருந்த செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது.

“இந்நேரத்துக்கு உன்னை யார் கூ பிட\ÖjL?''

``ÙR¡VÛX''

“எடுத்து பார்த்து ÙNÖ¥¨''

தரு குமார் ÙN¥ÚTÖÛ] எடுத்து பார்த்துவிட்டு” GÁÚ]ÖP அம்மா” GÁ\ÖÁ.

``ÚTr.....! C•TzÙVÖ£ ஆபத்தில் C£ef\ÛR எந்த வகையிலும்

சொல்ல முயற்சி ப ணக்கூடாது. இயல்பா பேசிட்டு ரெ டு நிமிஷத்துகுள்ளே செல்போனை ஆ ப ணிடணும்".

"ம்..." தலையாட்டிய தரு குமார் செல்போனை எடுத்து காதுக்கு ஏற்றினான்.

`` a ÚXÖ''

மறுமுனையில் மங்கையர்க்கரசியின் குரல் கோபத்தில் வெடித்ததது. "என்னடா ஹலோ... மணி பன்னிரெ டாக போகுது. இன்னுமா ஹோட்டல்ல இருக்கே......?"

"இல்லேம்மா... கிளம்பிட்டேன்...! கொல்கொத்தாவிலிருந்து வந்து இருக்கி\ பிசினஸ் பார்ட்டி ஒருத்தர் ஏர்போர்ட் போகணும்ன்னு சொன்னார். அவரை ஏர்போர்ட்ல 'ட்ரா ' T • \துக்காக போயிட்டு இருக்கேன்..."

"அதை எனக்கு போன் ப ணி சொல்ல வே டாமா...? உனக்காக நான் தூங்காமே வெயிட் ப ணிட்டிருக்கேன்".

"ஏம்மா....! நான் என்ன சின்னக்குழந்தையா...? எதுக்காக அனாவசியத்துக்கு தூக்கம் கெட\?''

"எனக்கு மனசே சரியில்லடா!"

"ஏம்UÖ...?''

"உன்னோட அ பாவுக்கு பி.பி. திடீர்ன்னு அதிகமாகி மயக்க நிலைக்கு போயிட்டார்."

"அ... அ.. அ பு\ம்......?" பதட்டமானான் தரு குமார். "நம்ம டாக்டர்க்கு போன் ப ணினேன். அவரும் உடனே பு\•Ty| வந்து இன்ஜெக்ஷன் போட்டார்."

"அ பாவுக்கு இ போ எ படியிருக்கு?"

"நார்மலாயிட்டார்..... இருந்தாலும் எனக்கு 'திக்திக்'ன்னு C£ehPÖ! வீட்டுக்கு கொஞ்சம் சீக்கிரமா வந்துட்டா பரவாயில்லை... பக்கத்துல இருந்தா எனக்கு கொஞ்சம் தைரியமாய் இருக்கும்".

"பய படாதேம்மா! நான் பார்ட்டியை ஏர்போர்ட்ல 'ட்ரா ' ப ணிட்டு உடனே வந்துட\ன்..." தரு குமார் செல்போனை அணைத்துவிட்டு பின்பக்கம் திரும்பினான்.

“என்னோட அ பாவுக்கு உடம்பு சரியில்லைன்னு போன். நான் உடனே வீட்டுக்கு போகணும்”.

“ என்ன டாக்டரா...?” குரல் சிரித்து விட்டு பேச்சைத் தொடர்ந்தது. “ வீட்டுக்கு போய் என்ன ப ண முடி ம்? G]eh ÚY• zVÛRe ÙLÖ|eLÖÚU • ®y|eh ÚTÖL முடியாது. காரை பூந்தமல்லிக்கு ஓட்டு.....”

தரு எரிச்சலாகி காரின் வேகத்தை சட்டென்று குை\த்து ரோட்டோரமாய் ஒதுக்கி நிறுத்தினான். கத்தினான்... கழுத்து புடைத்தது.

``• VÖ£... GÁÛ] எதுக்காக இ படி டார்ச்சர் ப ே\?''

“என்னைக் கேள்விகள் கேட்க உனக்கு எந்த உரிமை ம் இல்லை. இது என்னுடைய நாள். நான் சொல்\TzRÖÁ • கேட்டாகணும். மொதல்ல காரை எடு.......!”

“உனக்கு என்ன வேணும்ன்னு இங்கேயே சொல்லு.... பூந்தமல்லிக்கெல்லாம் என்னால வரமுடியாது. நான் உடனே வீட்டுக்கு போயாகணும்.........!” தரு கோபமாய்ச் சொல்லிக் கொ டிருக்கும்போதே அவன் பிடரியில் பிஸ்டல் இடறியது. hW¥

E¿மியது.“உனக்கு சரியாய் ஒரு நிமிஷம் தர்ே\Á..... அதுக்குள்ளே காரை இங்கிருந்து நகர்த்தணும். 61-வது விநாடி காரை நகர்த்தலைன்னா இந்த ட்ரைவிங் சீட்ல உன் உயிரில்லாத உடம்புதான் இருக்கும். எனக்கு செலவு ஒரு தோட்டாதான்... கவு ட் டவுன் ஸ்டார்ட். 60, 59, 58, 57, 56, 55....'' AYÁ G•Q ஆரம்பித்து விட, மிW• | ÚTÖ] தரு குமார் காரை அங்கிருந்து வேகமாய்

நகர்த்தினான்.

சாலையில் போக்குவரத்து அ\வேயில்லாத காரணத்தால் கார் பதினைந்தே நிமிடத்தில் பூந்தமல்லியைத் தொட்டது. சோடியம் வே பர் விளக்குகள் மட்டும் பிரகாசமாய் எரிந்து கொ டிருக்க, ஒரு புரோட்டா ஸ்டாலைத் தவிர மற்\ கடைகள் எல்லாம் அடைக்க பட்டு இருந்தன. டாஸ் மார்க் கடை பாதி ஷட்டரோடு தெரிந்தது.

தரு குமார் காரின் வேகத்தைக் குை\த்துக் கொ டே ÙNÖÁ]ÖÁ.

“பூந்தமல்லி வந்தாச்சு...........”

“எனக்குத் தெரியாதா என்ன...... இன்னும் நேரா போ. காரை நிறுத்த வே டிய இடம் வந்ததும் நானே சொல்வேன்”.

கார் விரைந்தது.

‘பூந்தமல்லி ஊராட்சி உங்களை மீ டும் வரவேற்கி\து. Y£ÛLeh SÁ½' GÁ\ பெயர் பலகையைத் தா டியதும் பின்சீட்டில் இருந்தவன் குரல் கொடுத்தான்.

“தரு ! தூரத்தில் ஒரு பாலம் தெரி தா?”

“ம்... தெரி து...!”

“அதுக்கு இடதுகை பக்கம் ஒரு ம ரோடு பிரி ம். அதுல காரைத் திரு பு....”

“அந்த ரோடு எங்கே போகுது?”

“போ... தெரி ம்.......”

அடுத்த சில விநாடிகளில் பாலம் வர, அதற்கு இடது கை பக்கமாய் பிரிந்த ரோட்டில் காரைத் திரு பினான் தரு • .

எல்லாத்திசைகளிலும் அட்டைக்கரியாய் இருட்டு. குழி ம் கு டுமாய் இருந்த சாலையின் இர டு பக்கங்களிலும் கருவேல முட்செடிகள் அடர்த்தியாய் தெரிந்தன. ஆங்காங்கே `LÖ¦UÛ]L· «¼TÛ]eh' GÁ\ அறிவி புகளோடு கூடிய சைன் போர்டுகள் காரின் ஹைட்லைட் வெளிச்சத்தில் ஒளிர்ந்தன. க கள் எட்டிய தூரம் வரைக்கும் ஒரு வீடு கூட பார்வைக்கு தட்டு படவில்லை.

தரு குமாருக்கு பயத்தில் இருதயம் தாறுமானான வேகத்தில் துடிக்க ஆரம்பித்தது.

‘இவன் எதற்காக இங்கே கூட்டிக் கொ டு வந்து C£ef\ÖÁ.....?'

“ஏதாவது பேசித் தீர்க்க வே டிய விஷயமென்\Ö¥ CªY[° தூரம் வரவே டியது இல்லையே!”

தரு குமாரின் எ ண ஓட்டத்தை புரிந்து கொ டவனை போல் பின்சீட்டில் இருந்தவன் குரல் கொடுத்தான்.

“என்ன தரு ! இந்த இடத்தை பார்த்ததும் பயமாய் C£eLÖ...? உன்னை மாதிரியான ஆட்களுக்கு இது மாதிரியான இடங்களை பார்த்தா பயம் வராதே...?”

"இதோ பார்...! உனக்கு என்ன வேணுமோ அதைச் சொல்லு..... காரை இங்கே நிறுத்தட்டுமா......?"

"இன்னும் ஒரு கிலோ மீட்டர் போகணும். தைரியமா போ... நான் உன்னை ஒ ணும் ப ணிட மாட்டேன். நல்லபிள்ளையாய் நடந்துகிட்டா என்னோட கையில் இருக்கி\ து பாக்கிக்கு வேலை இருக்காது. முர டு ப ணினாலோ என்னைத் தாக்க முயற்சி ப ணினாலோத்தான் பிரச்சினையே!"

கார் அந்த மோசமான ம பாதையில் தவளை மாதிரி குதித்து ஓடியது. காரின் ஹெட்லைட் வெளிச்சத்தில் சிறிய சிறிய TÖÛ\த்திட்டுக்கள் க ணில் பட்டு உடனே காணாமல் போயின.

இர டு நிமிடம் பயணத்திற்கு பி\h R£ • hUÖ¡Á தலையை ரிவால்வரால் மெல்லத் தட்டினான் அவன்.

"காரை நிறுத்து...."

தரு நிறுத்தினான்.

"வரவே டிய இடத்துக்கு வந்துட்டோம் தரு . இனிமே பேச வே டியதை பேசலாம்."

"சீக்கிரம் பேசி முடி.....! உனக்கு என்ன வேணும்?"

"மொதல்ல உன்னோட செல்போன் எனக்கு வேணும்".

"எதுக்கு?"

"என்னை கேள்வி கேட்கக்கூடாதுன்னு மொதல்லேயே சொல்லியிருக்கேன். உன்னோட செல்போனைக் கொடு......"

R£ • hமார் எடுத்துக் கொடுத்தான். அவன் வாங்கிக் கொ டு சிரித்தான்." நன்றி...! கீழே

C\ j h....."

C\ j f] ÖÁ.

சுற்றிலும் இருட்டு. சில் வ டுகள் கோஷ்டியாய் இரைந்தன. வானத்தில் நிலா காணாமல் போயிருக்க, நட்சத்திரங்கள் மட்டும் சோகையாய் க சிமிட்டிக் கொ டு இருந்தன. காற்று வேகமாய் வீசியது. அவன் காரை விட்டு இ\ j LÖU¥ ÙNÖÁ] ÖÁ.

"தரு .....! வலது பக்கமாய் திரும்பி நட. நான் நில்லுன்னு ÙNÖ¥\ வரைக்கும் நடக்கணும்".

தரு குமார் தயங்கினான்.

``GÁ] TV•TP½VÖ.....? SÖÁ EÁÛ] ry|P UÖyÚPÁ. • உயிரோடு இருக்க நான் கியார டி. தைரியமாய் நட."

தரு குமார் வியர்த்து வழிந்து கொ டு எச்சில் விழுங்கிக் கொ டு பயமாய் நடை போட்டான்.

"இவன் என்னை என்ன செய்ய போகி\ÖÁ?"

பத்தடி தூரம் நட uR¼h · C£y| L • L º eh TZf•ÚTÖL, சிறிது தொலைவில் சு ணாம்பு பூச பட்ட சின்னச் சின்ன திட்டுக்கள் தெரிந்தன.

'என்ன அது...?"

உற்று பார்த்தான் தரு குமார்.

மூளைக்கு உடன் உை\த்தது.

இவையெல்லாம் சமாதிகள்.

"அ படியானால்..... இது மயானமா?"

தரு குமாரின் முதுகுத் த டுவடத்தில் பனிக்கட்டி ஒன்று வழுக்கிக் கொ டு போனது.

20

Rரு குமாரின் மொத்த உடம்பும் உச்சக்கட்டத்தில் வியர்த்து சொதசொதத்தது. இதயத்துடி பின் தாள லயம் மாறியிருந்தது.

'இந்த மயான பகுதிக்கு எதற்காக கூட்டி வந்து இருக்கி\ÖÁ?'

தரு குமாரின் எ ண ஓட்டத்தை புரிந்து கொ டவன் போல் காருக்குள் உட்கார்ந்திருந்தவன் குரல் கொடுத்தான்.

``GÁ] R£ • ......! GÁ Â eÚLÖ J£ SÖÛ [e h YWÚY • zV இடத்துக்கு இன்னிக்கே வந்துட்டோம்ன்னு நினைச்சு TV•TP½VÖ.....?''

தரு திரும்பி பார்க்க முயன்\ான். குரல் எச்சரித்தது. " GÛR• ÚTN\தாய் இருந்தாலும் எனக்கு முதுகைக்காட்டிக்கிட்டே பேசு. உன்னோட முகத்தைக் காட்டிலும் எனக்கு உன்னோட முதுகு தான் பிடிச்சிருக்கு."

"சரி..... இங்கே எதுக்காக என்னைக் கூட்டிக்கிட்டு வந்திருக்கே.....?"

"இது சமரசம் உலாவும் இடம். ஏழை பணக்காரன்னு வேறுபாடு இல்லாத இடம். பேச்சுவார்த்தைக்கு இதை விட தோதான இடம் இருக்க முடி மா என்ன...? அதனால்தான் உன்னை இங்கே கூட்டிட்டு வந்தேன்....."

"என்ன பேசணுமோ அதை பேசு..."

``R£ • ! • A ª Y [° S¥XYÁ C¥ÛXÁ Ä E] eÚL தெரி ம். எத்தனையோ பெ களோட வாழ்க்கையை சீரழிச்சு சின்னாபின்ன படுத்தியிருக்கே...! அதுல ரெ டு பெ கள் போலீசுக்கு போக முயற்சி ப ணின போது A Y j LÚ [ÖP கதையையே முடிச்சிருக்கே. அதுக்கு பி\ h ÚTÖ§ÚNÖP வாயை ம், சட்டத்தோட வாயை ம் கட்டி போட்டுகிட்டு உனக்கு கிடைக்க வே டிய த டனையிலிருந்து த பிச்சுட்டே! இதெல்லாம் உன் வாழ்க்கையோட இருட்டான பக்கங்கள். கறு பான நாட்கள். இந்த விவரம் எல்லாம் எனக்கு எ படி தெரி ம்ன்னு யோசிக்கலாம். பொய்க்கு எ படி ம் A¼T B • · RÖÁ. pXÛW pX LÖலம் ஏமாற்\லாம். பலரை பல காலம் ஏமாற்\லாம். ஆனால் எல்லாரை ம் எல்லா காலமும் HUÖ¼\ முடியாது."

தரு குமார் கோபமாய் குறுக்கிட்டான். "இதோ பார்....! நான் திட்டம் போட்டு எந்த பெ ணை ம் ஏமாத்தலை. என்கிட்டே C£e f \ பணத்துக்காக வலிய வந்தாங்க.... பழகினாங்க. அந்த பழக்கத்தை அந்த பெ கள் காதல்ன்னு நினைச்சுகிட்டு தன்னைத்தானே ஏமாத்திக்கிட்டாங்க. அந்த HUÖ¼\த்தைத் தாங்கிக்க முடியாமே தற்கொலை ம் ப ணிக்கிட்டாங்க. அந்தத் தற்கொலைக்கு நான் எ படி ÙTÖ¿•TÖÚY Á?''

குரல் சிரித்தது. “எந்த ஒரு கொலையாளி ம் தான் ப ணின கொலையை நியாய படுத்தித்தான் பேசுவான். ம் அதுக்கு விதிவிலக்கு இல்லை. உனக்கு இன்னும் ஒரு வாரம் டயம் தர்\ன் அதுக்குள்ளே உன்னோட குற்\ j LÛ [ஒத்துக்கிட்டு போலீஸ்ல போய் சரணடைஞ்சுடணும்.........”

தரு குமார் பதில் பேசாமல் அ படியே நின்\ÖÁ. hW¥ கேட்டது. “என்ன பேச்சையே காணோம்?”

“என்னோட கச பான கடந்த காலத்தை நானே ம\ந்துட்டு வர்\ன். பெ கள் விஷயத்துல நான் அ படி ம் இ படி ம் இருந்தவன் தான். இ போ அ படியில்லை. மாறிட்டேன். பாருக்கு வந்து லிக்கர் சா பிட\தைக்கூட விட்டுடலாம்ன்னு பார்க்கி\ Á.''

“அடடே...! பரவாயில்லையே...! ஒரு புலி புள்ளிமானாய் UÖ¿ f \தே! எந்த மரத்தடியில் உனக்கு இந்த ஞானோதயம் கிடைச்சதுன்னு நான் தெரிஞ்சுக்கலாமா தரு .....?”

``SÖÁ ÚTN\து உனக்கு கேலியாய் படலாம். ஆனால் உ மை இதுதான். நான் ப ணின த புகளுக்கு பிராயச்சித்தமாய் நேத்ரா என்கி\ ஒரு பொ ணைக் கல்யாணம் ப ணிகிட்டு சந்தோஷமான குடும்ப வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க போ\ Á...''

“அதாவது மறுபடி ம் ஒரு பொ ணோட வாழ்க்கையை SÖNUÖeL• ÚTÖÚ\ Á Ä ÙNÖ¥ ¨........''

``SÖÁ ÙNÖ¥\து உ மை....! நான் நினைச்சிருந்தா ஒரு பெரிய பணக்காரக் குடும்பத்திலிருந்து ஒரு பெ ணை எனக்கு மனைவியாய் செலக்ட் ப ணியிருக்க முடி ம். ஆனா அ படி ப ணலை. சாதாரண ஒரு குடும்பத்திலிருந்து நேத்ரா GÁ f \ ÙT • Û Q ...."

“அந்தக் கதையெல்லாம் எனக்கு வே டாம் தரு . பணத்தை போட்டு மூடி வெச்சிருக்கி\ உன்னோட த புகள் எல்லாம் இன்னும் ஒரு வாரத்துக்குள்ளே வெளியே வரணும். சட்டத்துக்கு முன்னாடி கைகட்டி நிக்கணும்... அது தர்\ த டனையை வாங்கிக்கணும். த டனையை முழு\யாய் அனுபவிச்ச பி\கு யாரை வேணும்ன்னாலும் கல்யாணம் ப ணிக்கோ. ஒரு புது வாழ்க்கையை ஸ்டார்ட் ப ணிக்ÚLÖ. நான் இ ப கிளம்பறே\ன். உன்னோட காரை எடுத்துட்டுத்தான் ÚTÖL• ÚTÖÚ\ன். பொடி நடையாய் வீடு போய்ச்சேர். இந்த இடத்திலிருந்து உன்னோட வீட்டுக்கு இருபது கிலோ மீட்டர் தூரம்தான். இ ப நடக்க ஆரம்பிச்சா காலையில சூரியன் உதிக்கும் போது வீட்ல இருக்கலாம்.”

தரு குமார் அதிர்ந்து போய் திரும்பி பார்த்த விநாடி கார் ஸ்டார்ட்டாகி அரைவட்டம் அடித்துக் ÙLÖ • | A rW வேகத்தில் பாய்ந்து தொலை தூரத்தில் தெரிந்த மெயின் ÚWÖyÛP ÚSÖe f • T\ந்தது. காரின் பின் பக்கம் இருந்த சிவ பு விளக்குகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் சிறிதாகி புள்ளிகளாய் மறை\ந்தது கார். ஒரு நிமிட நேரத்திற்குள் காணாமல் போய்விட, தரு குமார் அந்த இடத்தில் அ படியே நின்\ÖÁ.

எல்லாத்திசைகளிலும் கெட்டியான இருட்டு. சு ணாம்பு அடிக்க பட்ட சமாதித்திட்டுக்கள் மட்டும் சாக்பீஸால் கோடு போட்ட தினுசில் தெரிந்தது. கையில் செல்போனும் இல்லை GÁ\ உ மை மூளைக்கு உறை\த்தபோது தரு குமாரின் இருதயத்துடி பு உச்சக்கட்டத்திற்கு போயிற்று.

“என்ன செய்யலாம்?”

“யோசித்துக் கொ டு இங்கேயே நின்று கொ டு இரு பதால் எந்த ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை....! நடக்க வே டியதுதான்...!”

“இங்கிருந்து மெயின் ரோடு எ படி ம் மூன்று fÚXÖ மீட்டர் தூரமாவது இருக்கும்...!”

தரு குமார் மெல்ல நடை போட்டான். குற்றுச்செடிகள் கால்களை இடறிவிட்டது. சிறிது தூரம் நட பதற்குள் இருட்டு க களுக்கு பழக்கமாகிவிட, மெல்லிய நட்சத்திர

வெளிச்சத்தில் நடந்தான். கரடு முரடான சாலையின் இர டு பக்கங்களிலும் ச பாத்திக் கள்ளிச்செடிகள் ஆள் உயரத்திற்கு வளர்ந்து காம்பவு ட் சுவர் போல் காட்சியளித்தது. ஒரு fÚXÖ மீyPா் தூரம் நட பதற்குள் தரு குமார்க்கு மூச்சு வாங்கியது.

அதிகாலை ஐந்து மணி.

சிவசக்தியம்மாவின் அருள்பீட வளாகத்தில் இருந்த ÚY•TUWjL¸¥ T\வைகள் சத்தம் போட்டுக் கொ டு இருக்க, மஞ்சள் நி\ வேஷ்டி சட்டையில் இருந்த பவன் அந்த ÛYLÛ\ இருட்டில் நடந்து சிவசக்தியம்மாவின் குடிலுக்குள் நுழைந்தான்.

குடிலுக்குள் சாம்பிராணி புகை மணத்தது. சிவசக்தியம்மா ஒரு சோபாவில் சம்மணம் போட்டு உட்கார்ந்திருக்க, எதிரில் வெளிநாட்டு சீடர்களும், சிஷ்யைகளும் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து இருந்தார்கள். சிவசக்தியம்மா நல்ல ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றிக் கொ டிருந்தார்.

“தெய்வம், தான் பூக்களால் அலங்கரிக்க படுவதையோ மந்திரங்களால் உச்சரிக்க படுவதையோ விரும்புவதில்லை. பி\ர்க்கு செய் ம் நல்ல செயல்கள் மூலமாகத்தான் இறை\YÛ] சந்தோஷ படுத்த முடி ம். என்னுடைய ÚYÛXÛV முடித்துக்கொடு. நான் உனக்கு அபிஷேகம் செய்கிே\Á. தங்கத்தாலான கிரீடத்தை அணிவிக்கிே\Á GÁ¿ ÚY•ze கொள்வது வியாபாரம் பேசுவதற்கு ஒ பானது. நம்மில் பலர் அதைத்தான் செய்து கொ டிருக்கிே\ாம். வீட்டில் இருக்கும் EjL· ÙT¼Ú\ார்களை வணங்கினால், அவர்களை மகிழ்ச்சியாக வைத்துக்கொ டால் மு பத்து முக்கோடி தேவர்களும் ஒரே நேரத்தில் உங்களை ஆசீர்வதி பார்கள்.”

பவன் வந்து நின்\தும் பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொ ட சிவசக்தியம்மா எல்லோர்க்கும் ஆசீர்வாதம் வழங்கி வெளியே அனு பி வைத்தார். பவன் மட்டும் அ படியே நின்றிருந்தான். குடிலில் யாரும் இல்லை என்பதை உறுதி செய்து கொ ட சிவசக்தியம்மா பார்வையாலேயே பவனை அழைத்தார்.

பவன் வந்து அம்மாவுக்கு எதிரில் ம டியிட்டு உட்கார்ந்தான்.

“என்னாயிற்று பவன்?”

“ராத்திரி ங்கள் எனக்கு கொடுத்த வேலையை நான் முடித்து விட்டேன் அம்மா......!”

“தரு குமாரை எந்த இடத்துக்கு கூட்டி போனாய்?”

“பூந்தமல்லியைத் தா டி ஒரு பொட்டல் வெளியில் இருந்த மட்ட பாக்கம் மயானத்துக்கு......!”

“முர டு பிடித்தானா?”

“கொஞ்சம்...! என்னுடைய கையிலிருந்த பிஸ்டல் அவனுடைய பு\ங்கழுத்தில் உரசிக்கொ டே இருந்ததால் அடங்கி « yPÖÁ...!"

“அவன் செய்த குற்\ j LÛ [TyzV¥ ÚTÖyPÖVÖ?"

``ÚTÖyÚPÁ"

“ஒ புக்கொ டானா?”

“ஒ புக்கொள்ளவில்லை. தான் செய்த தவறுகளை நியாய படுத்த முயற்சி செய்தான். தான் இ போது திருந்தி விட்டதாகவும் நேத்ராவை கல்யாணம் செய்து கொ டு ஒரு புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்க போவதாகவும் சொன்னான்”.

சிவசக்தியம்மா சிரித்தார். “நான் சைவத்துக்கு UÖ½ « yÚPÁ என்று புலி சொல்லலாம். ஆனால் அதை யார் நம்புவார்கள்?”

“நானும் இதையேதான் சொன்னேன்மா......! தான் செய்த h¼\ங்களை அவன் ஒ புக்கொள்ளவில்லை. ஒரு வாரம் அவகாசம் கொடுத்து இருக்கிே\ Á."

“சரி.....! அவனிடம் இருந்த செல்போனை வாங்கிக் ÙLÖ • PÖVÖ...?"

“வாங்கிக்கொ டேன்.. அதில் பதிவாகியிருந்த தகவல்களையெல்லாம் என் மனதுக்குள் ஏற்றிக்கொ டு அந்த செல்போனை கூவத்தில் எறிந்து « yÚPÁ!"

“காரை என்ன செய்தாய்.....?”

“கோயம்பேடு மார்க்கெட்டுக்கு பக்கத்தில் உள்ள ஒரு ப ளிக் கார் பார்க்கிங் ஏரியாவில் நிறுத்திவிட்டு பஸ் ஏறி வந்து « yÚPÁ".

“உன் முகத்தை அவனுக்கு காட்டவில்லையே?”

“இல்லை... காரில் அவன் கடத்த பட்ட நிமிஷத்திலிருந்து கடைசி நிமிஷம் வரைக்கும் நான் தருணை என் பக்கம் திரும்பவே விடவில்லை.”

“பவன்! ஒரு விஷயத்தை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவே டும்.”

“சொல்லுங்கள் அம்மா.....”

“நாம் இந்த சமுதாயத்தில் இருக்கும் குற்\வாளிகளை இனம் க டு அவர்களை மடக்கி பிடித்து எச்சரித்து நல்வழி படுத்த முயன்\ாலும் போலீஸ் அதை ஆதரித்து நமக்கு ஆதரவுக்கரத்தை ட்டாது. போலீஸைத் தவிர யார் சட்டத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொ டாலும் அது போலீஸின் பார்வைக்கு h¼\மாய்த்தான் தெரி ம். எனவேதான் நாம் போலீஸின் பார்வைக்குத் தட்டு படாமல் ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வே டும்.”

பவன் புன்னகைத்தான். “அம்மா...! ங்கள் போலீஸை பற்றி கவலை பட வே டாம். இ போதுள்ள ஆன்மிகவாதிகளில் ங்கள் ஒருவர் மட்டுமே இந்த சமுதாயத்தை சுத்த படுத்த வே டும் என்று நினைக்கிறீர்கள். இது கடவுளுக்கு பிடித்தமான செயல்”.

பவன் சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போது சிவசக்தியம்மாவின் பக்கத்தில் இருந்த இ டர்காம் முணுமுணுத்தது.

அம்மா எடுத்தார்.

அருள்பீட வளாகத்தின் முக பு கேட்டில் இருந்த வாட்ச்மேன் பேசினார்.

“அம்மா...!”

``GÁ] RjL•TÁ?''

“அம்மா... போலீஸ் ஜீ வந்து இருக்கு. இன்ஸ்பெக்டர் உங்களை பார்க்கணும்ன்னு சொல்\ார். ஜீ பை உள்ளே A Ä •T\RÖ... ÚY • PÖUÖ.....?''

p வசக்தி அம்மாவின் முகம் ஒரு வினாடி அதிர்ந்தாலும் மறு விநாடியே தெளிவுக்கு வந்தது. டெலிபோன் ரிஸீவரில் குரலைத் தாழ்த்தினார். வாட்ச்மேனிடம் கேட்டார். “போலீஸ் ஜீ பில் எத்தனை பேர் இருக்கா

“ரெ டு கான்ஸ்டபிள்... இன்ஸ்பெக்டர் மட்டும்”

``GÁ] « c VUÁ Ä ÚLyzVÖ?''

“கேட்டேன்ம்மா... உங்களை பார்த்து பேசணும்னு சொன்னார்...”

“சரி உள்ளே அனு பு...” பேசிவிட்டு ரிஸீவரை வைத்த சிவசக்தி அம்மா, எதிரே நின்றிருந்த பவனை ஏறிட்டார். “பவன், நம் ஆஸ்ரமத்திற்குள் முதல் தடவையாக போலீஸ் நுழைந்து இருக்கி\து. மோ பம் பிடித்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறே\ன்... இங்கே இருக்கவே டாம். பு\•T| ...''

“அம்மா... நானும் உங்களோடு இருக்கிறே\ன். அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு எச்சரிக்கையோடு பதில் அளிக்கவே டும். நானும் இர டு வருஷங்கள் கிரிமி]¥ இன்வெஸ்டிகேஷன் டிபார்ட்மெ ட்டில் வேலை பார்த்தவன் GÁ\ முறை\யில் சொல்கிறே\Á. SÖÁ C jÚL E jLÚ[Ö| இருக்க அனுமதி வே டும் அம்மா...”

“வே டாம் பவன்...! தரு குமாரின் விவகாரத்தில் நேரிடையாய் ஈடுபட்டவன். உன்னுடைய முகத்தை அவனுக்குக் LÖyP«¥ÛXÙVÁ\ாலும் ஏதாவது ஒரு விநாடியில் அவன் உன் முகத்தை பார்த்து இருக்க வாய் பு உள்ளது. தரு குமார் ஒருவேளை போலீஸில் உன்னுடைய அங்க அடையாளங்களைச் சொல்லியிருக்கலாம். முதலில் இந்த hzÛX «y| ÙY¸ÚV¿...''

“உத்தரவு அம்மா...! சொன்ன பவன், அம்மாவின் எதிரில் ம டியிட்டு வணங்கி விட்டு குடிலை விட்டு வெளியேறினான். அதற்கு பி\கு இர டு நிமிடம் கழித்து இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் தன் பூட்ஸ்களைக் கழற்றி குடிலுக்கு வெளியே வைத்து விட்டு உள்ளே நுழைந்தார். சிவசக்தி அம்மாவின் எதிரே போய் நின்று இர டு கைகளை ம் குவித்தார்.

“வணக்கம் அம்மா...”

“உட்காருங்கள்” தனக்கு முன்பாய் காலியாய் இருந்த நாற்காலியைச் காட்டினார் சிவசக்தியம்மா.

இன்ஸ்பெக்டர் உட்கார்ந்தார்.

“சொல்லுங்கள்... என்ன விஷயம்...?”

“அம்மா...! என்னோட பேர் பட்டாபிராமன். புழல் p Û \ச்சாலையில் இன்ஸ்பெக்டராய் இருக்கேன்...”

``K... • j L · p Û \ச்சாலை அதிகாரியா...?”

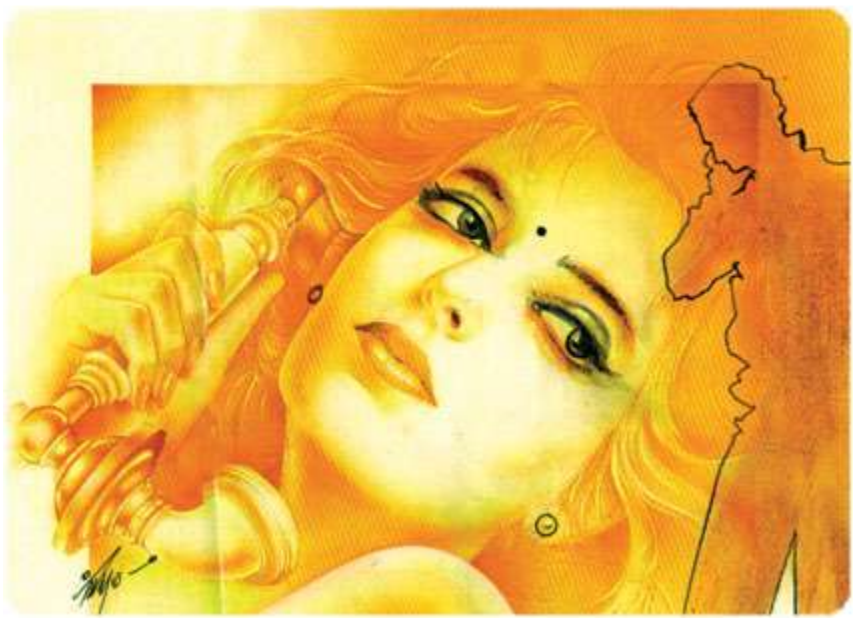

“ஆமாம்மா...! ” நான் ஒரு கோரிக்கையோடு இந்த ஆஸ்ரமத்துக்கு உங்களை பார்க்க வந்து இருக்கேன். ஒரு பத்து நிமிஷம் உங்களோடு பேசலாமா அம்மா...!

“தாராளமாய்...!” என்று சொல்லிச் சிரித்த சிவசக்தியம்மா, ஒரு புன்னகையோடு பேச்சைத் தொடர்ந்தார்.

“காவல்துறை\யின் மேல் எனக்கு எ போதுமே மிகுந்த மதி பும் மரியாதை ம் உ டு. ங்கள் மக்களின் உயிர்களுக்கும், உடமைகளுக்கும் பாதுகா பு தருகிறீர்கள். நாங்கள் மக்களின் உள்ளங்களை பாதுகாத்து அவர்கள் தீய வழிகளில் செல்வதைத் தடுக்கின்றே\ாம். உங்களுக்கு யூனிபார்ம் காக்கி. எங்களுக்கு யூனிபார்ம் காவி. இவ்வளவு தான் வித்தியாசம்...!

பட்டாபிராமன் சிரித்தார். “அம்மா...! இ படியொரு எ ணம் E j L · U] r e h · Ú [C£e f \தால நான் பேச வந்திருக்கி\ விஷயமும் வெற்றிகரமாய் முடி ம்னு நினைக்கிறே\ Á"

சிவசக்தியம்மா புருவங்களை உயர்த்தினார்.“என்னிடம் பேச வந்த விஷயம் என்ன...?

“அம்மா...! சமீபகாலமாய் சிறை\ச்சாலையோட விதிமுறை\ L Û [கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மாத்திக்கிட்டு வர்றே\ாம். நிறை\V பேர்களுக்கு சிறை\ச்சாலைக்கு வந்த பி\ h RÖ Á வாழ்க்கையோட அர்த்தமே புரி து. வாழ்ந்து காட்ட\ ÛR விட்டுட்டு த பு ப ணிட்டோமே என்கி\ உணர்வு வருது. h¼\ங்களுக்கு அடி படையான காரணம் ‘கோபம் தான்’ என்பதை ம் புரிஞ்சிட்டு அந்த ஒரு நிமிஷம் மட்டும் நான் கோப படாம இருந்திருந்தா இந்தச் சிறை\oNÖÛXÛV மிதிச்சு இருக்க மாட்டேனேன்னு தினசரி புலம்ப\ÛR SÖ j L ÚLyLÖR நாட்கள் இல்லை. அவங்களுக்கு மனநிம்மதியில்லை. அந்த நிம்மதியை அவ j L º e h ÙLÖ | e f \துக்காக உங்களை மாதிரியான ஆன்மிக பெரியவர்களை சிறை\oNÖÛXe h வரவழைச்சு பிரசங்கம் செய்யச் சொல்லலாம்னு இருக்கோம். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய் ம் பொறு பு எனக்கு கொடுக்க பட்டிருக்கு. ஜெயில் சூ பிர டெண்ட் ஞான பிரகாசம் நேத்திக்கே என்னைக் கூ பிட்டு இது சம்பந்தமா உங்களை பார்க்கச்சொன்னார். ங்க இந்த மாதத்துலே ஏதாவது ஒரு நா · p Û\ச்சாலைக்கு வந்து h¼\ங்களை செய்து விட்டு மனச்சோர்வும், விரக்தி ம் A ÛP t p£e f \ கைதிகளுக்கு மனோ தைரியத்தை கொடுக்கக்கூடிய பிரசங்கம் செய்யணும்.”

சிவசக்தியம்மா புன்னகைத்தார். “இது ஒரு நல்ல முயற்சி. E j L · p Û\ச்சாலைக்கு வந்து பிரசங்கம் செய்ய நான் தயார். G Á Û\க்கு நான் வரட்டும்?”

“அடுத்த சனிக்கிழமை மத்தியானம் மூணு மணிக்கு ங்க வரமுடி மாம்மா...?"

``Y £ f Ú\ன்...! ஒரு மணி நேரம் பேசினால் போதுமா...?”

“போதும் அம்மா...! அதற்கு மேல் கேட்க அவர்களுக்கு பொறுமை இருக்காது”. பட்டாபிராமன் எழுந்து கொ டார். அவர் வணங்கி விடை பெற்றுக்கொ டு போனதும் சிறிது நேரம் கழித்து பவன் உள்ளே வந்தான். சிவசக்தியம்மா புன்னகையோடு அவனை ஏறிட்டார். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பட்டாபிராமன் எதற்காக வந்து விட்டு போனார் என்\ விவரத்தைச் சொன்னதும் அவன் முகத்தில் மகிழ்ச்சி பரவியது.

“எனக்கு இ போது தான் நிம்மதியாய் இருக்கி\து அம்மா...! தரு குமார் விஷயத்தில் போலீசார் என்னை மோ பம் பிடித்து விட்டார்களோ என்று பயந்து கொ டிருந்தேன்”

“பவன்! கடவுள் நாம் செய் ம் நல்ல காரியங்களுக்கு பக்கபலமாய் இருக்கும்போது நம்மை யாரும் எதுவும் செய்ய முடியாது. இÁÛ\eh BÁமிகம் என்\ போர்வையில் எவ்வளவோ அநியாயங்கள் நாள்தோறும் அரங்கேறிக்கொ டு C£efÁ\ன. நாம் அந்த அநியாயங்களை அழிக்கும் சக்தியாக மாறிக்கொ டு வருகி\ோம். ஒரு பெரிய சூ\ÖY ¸ வந்து ஊரில் உள்ள கு பைக் கூளங்களையெல்லாம் அடித்துக்கொ டு போய்விடுவதை போல் நாம் செய் ம் செயல்கள் வேகத்தோடு இருக்கவே டும்.” சிவசக்தியம்மா ÙNÖ¥¦eÙLÖ•| இருக்கும்போதே பவனிடம் இருந்த செல்போன் அழை பொலியை வெளியிட்டது. எடுத்து பார்த்தான். பி\கு சிவசக்தியம்மாவை பார்த்தான்.

“அம்மா...! நேத்ரா பேசுகி\Ö·"

“என்ன விஷயம் என்று கேள்”

பவன் செல்போனை காதுக்கு ஒற்றினான்.“நான்... பவன்... சொல்லு நேத்ரா...!

“பவன்...! தரு குமார் வீட்டிலிருந்து ங்கள் கொ டு வந்த இர டரைக்கோடியில் 150 ஏழை பெ களுக்கு இலவசமாய் திருமணம் செய்து வைக்க போவதாக அம்மா சொன்னாங்க. அதுக்குத் தகுதியான ஏழை பெ களை ம் தேர்ந்து எடுக்கச் சொன்னாங்க... இந்த விஷயத்துல என் ஒருத்தியால அலைய முடியலை. ங்களும் கொஞ்சம் உதவிக்கு வந்தா பரவாயில்லை.”

“க டி பா வர்\ே\ன்...! இன்னிக்கு காலையில் சரியா பத்துமணிக்கெல்லாம் ஆசிரமத்துக்கு வந்துடு... ரெ டு பேரும் கிளம்பி பொன்னேரி ஏரியாவுக்கு போவோம். அங்கே எனக்குத் தெரிஞ்ச திருமணத் தகவல் மையம் ஒ ணு இருக்கு. அந்த மையத்துல விசாரிச்சா இலவசத் திருமணத்துக்குத் தகுதியான ஏழை பெ களோட லிஸ்டைத்

தருவாங்க. அந்த லிஸ்ட்டை பார்த்து 150 ஜோடிகளை ÙNXey

ப ணிக்கலாம்.""ரொம்ப நன்றி பவன்..."

"எனக்கு எதுக்காக நன்றி சொல்றே\ நேத்ரா. இது அம்மாவோட LyPÛ [..."

"சரி... நேத்திக்கு ராத்திரி தரு குமார் ரொம்பவும் அர டு போயிட்டான் போலிருக்கு"

"ஆமா... அதை நேர்ல சொல்றே\ன்...! சரியாய் பத்து மணிக்கெல்லாம் ஆஸ்ரமத்துல இருக்கணும்"

``C£•ÚTÁ!"

"லேட் ப ணிடாதே!" பவன் செல்போனை அணைத்து விட்டு சிவசக்தியம்மாவுடன் திரும்பி நேத்ரா பேசியதை சொல்ல, அம்மா பெரிதாய் புன்னகை செய்தார்.

"நேத்ரா போன்\ ஒரு புத்திசாலியான பெ நம்முடைய செயல்களுக்கு உதவியாய் இரு பது எனக்கு சந்தோஷத்தைத் R£f\து. தரு குமார் போன்\ நபர்களோடு பழகுவது, திருமணம் செய்து கொள்வது போல் நடி பது எவ்வளவு அபாயகரமான விஷயம் என்பது எனக்கு புரிகி\து. ஆனால் அந்த வேலையை ம் நேத்ரா ஒரு ரசனையோடு செய்து Y£f\ாள். தரு குமாருக்கு உ மை தெரி ம் போது J£ பிரளயமே நடக்கும். ஆனால் நேத்ராவோ அதை பற்றிய கவலை துளி ம் இல்லாமல் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கி\Ö·."

"அது அவளுடைய சுபாவம் அம்மா...! என்ன\eÚLÖ YW•ÚTÖf\ பிரச்சினைகளை பார்த்து இன்ன\eÚL பய பட்டுக்கொ டு இரு பதால் ஒரு பிரயோஜனமும் C¥ÛXÙVÁ¿ ÙNÖ¥YÖ·"

"பவன்! அ பு\ம்... இன்னொரு விஷயம்?

"சொல்லுங்கள் அம்மா..."

"தரு குமார் வீட்டிலிருந்து கொ டு வந்த இரு று பவுன் நகைகளை ம் உருக்கி அதை தங்க காசுகளாக மாற்றி தமி ²SÖyz¥ E·[S¦°¼\ கோயில்கள் எது எது என்று கணக்கு எடுத்து அந்தக் கோயில்களின் உ டியல்களில் யார்க்கும் தெரியாமல் போட்டுவிட்டு வரும் பணி ம் உன்னுடையது தான்"

“தெரி ம் அம்மா...! ஏற்கனவே இதை பற்றி என்னிடம் சொல்லிவிட்டீர்கள். இந்த கல்யாண ஜோடிகளைத் தேர்ந்து எடுக்கும் வேலை முடிந்ததும் அடுத்தபடியாய் அந்த வேலை RÖÁ..."

“சரி...! கூட்டு பிரார்த்தனைக்கான நேரம் நெருங்கி விட்டது. மகா தியான ம டபத்தில் எல்லோரும் காத்துக்கொ டிரு பார்கள். போய் அங்கே இரு பவன்... நான் வந்து விடுகிறே\ன்...” என்று சொல்லிக்கொ டே எழுந்த சிவசக்தியம்மாள் பவனின் வலதுகை விரல்களை பார்த்து விட்டு லேசாய் முகம் மாறினார்.

“பவன்! உன்னுடைய வலது கையை ட்டு”

ÚTÖ§ Í Í ÚPc Á.

காலை ஏழு மணி.

இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி முன்பாக தூக்கம் கெட்ட க களோடு உட்கார்ந்திருந்தான் தரு குமார். ஒரே நாளில் உடம்பு இளைத்து போன தினுசில் நொந்து போய் தெரிந்தது. ஸ்டேஷன் வாசலில் அவனுடைய கார் புழுதி படிந்த உடம்போடு நின்றிருந்தது.

குருமூர்த்தி இர டாவது தடவையாய் அந்தக் கேள்விVe கேட்டார். “மிஸ்டர் தரு ...! நல்லா யோசனை ப ணி சொல்லுங்க. உங்களை மட்ட பாக்கம் மயானம் வரைக்கும் கார்ல கடத்திட்டு போன நபரை ங்க ஒரு தடவை கூட திரும்பி பார்க்கலையா?”

“பார்க்கலே...! அதாவது அவன் பார்க்க விடல. திரும்பி பார்த்தா சுட்டுடுவேன்னு சொல்லி என்னோட பின் கழுத்துலே பிஸ்டலை வெச்சிட்டிருந்தான்”

``AYÚ]ÖP hWÛX U¿Tz•ம் ஒரு தடவை கேட்டா உங்களால அடையாளம் க டுகொள்ள முடி மா?”

“முடி ம்... ஏன்னா அவன் வழி முழுக்க பேசிட்டே வந்தான்...”

``f ¸ Ú^Ö ÍVeLÖWÁ GÁ\ போ்ல அவன் அடிக்கடி இ படி E j LÛ [மிரட்ட என்ன காரணம்...?

``E • ÛUÛVo ÙNÖ¥¦ «PXÖUÖ" GÁ¿ J£ «SÖz யோசித்த தரு குமார் அடுத்த வினாடியே முடிவை மாற்றிக்கொ டான். “குருமூர்த்தியிடம் இந்த விஷயத்தை சொன்னால் அது நேத்ராவின் காதுவரைக்கும் போகும்.

என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்கொள்கி\ விஷயத்தில் இ போது தான் ஒரு முடிவுக்கு வந்து இருக்கி\ாள். இ போது போய் சொன்னால் நேத்ரா இதையே ஒரு காரணமாய் வைத்து கல்யாணத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போடலாம்”

“என்ன ஸார்... யோசனை ப றீங்க?

“அவன் ஒரு காரணமும் சொல்லலை...”

“வழி முழுக்க பேசிட்டே வந்ததாய் சொன்னீங்க... அ படி GÁ] ÚTp] ÖÁ...!

“அது வந்து... என்னை டார்ச்சர் ப \ மாதிரி பேசினான். பணக்காரனையே அவனுக்கு பிடிக்காதாம். நான் சந்தோஷமாய் இருக்கக்கூடாதாம்... நிை\ய தர்மம் ப ணணுமாம்... இ படி ஏதேதோ பேசிட்டு வந்தான். செல்போனை பிடுங்கிட்டான். விடிய விடிய நடந்து நான் வீட்டுக்கு போகணுமாம்...”

``மிஸ்டர் தரு ! ங்க ÙNÖ¥\தை வெச்சு பார்க்கும்போது அவன் ஒரு சைக்கோவாய் இருக்கலாமோன்னு என்னோட U] reh

படுது...“எனக்கும் அந்த சந்தேகம்தான்...” தரு குமார் சொல்லிக் கொ டு இருக்கும்போதே கான்ஸ்டபிள் உள்ளே வந்தார். கையில் ஏதோ வைத்து இருந்தார்.

“ஸார்...

“என்ன ஆறுமுகம்...?”

“ஸார்... காருக்குள்ளே ஏதாவது தடயம் கிடைக்குமான்னு பார்த்துட்டிருந்தேன். பின் சீட்டுக்கு கீழே இந்த மோதிரம் கிடந்தது

சார்”இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி கான்ஸ்டபிள் ட்டிய மோதிரத்தை வாங்கி பார்த்தார்.

அது ஒரு செம்பு உலோகத்தாலான மோதிரம்.

``மிஸ்டர் தரு ...! இது உங்க மோதிரமா?”

தரு குமார் வாங்கி பார்த்துவிட்டு தலையாட்டினான்.

“இது என்னோடது இல்லை. பின்சீட்ல உட்கார்ந்து என்னை மி ரட்டிய பேர்வழியோட மோதிரமாய் இருக்கலாம்...”

Cன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி தரு குமாரின் கையில் இருந்த அந்த செம்பு உலோகத்திலான மோதிரத்தை மறுபடி ம் வாங்கி உன்னி பாய் அதில் பார்வையை பதித்தார். வெளிச்சத்தில் உயர்த்தி படித்து பார்த்து விட்டு தரு குமாரை ஏறிட்டார்.

``மிஸ்டர் தரு ! இந்த மோதிரத்துல சில ஆங்கில எழுத்துக்கள் 'என்கிரேவ்' செய்ய பட்டிருக்கு... வெறும் க ணால் பார்க்கும் போது அது புல படலை. உங்களுக்கு அது என்னான்னு தெரி தான்னு பாருங்க....."

தரு குமார் மோதிரத்தை வாங்கி பார்த்து விட்டு தலையசைத்தான். "எஸ்.. எழுத்துக்களை ரொம்பவும் சின்னதாய் 'என்க்ரேவ்' ப ணியிருக்காங்க. லென்ஸ் வெச்சு பார்த்தா தெரிஞ்சிடும்... லென்ஸ் இருக்கா....?"

"இருக்கே......" சொன்ன குருமூர்த்தி தனக்கு பக்கத்தில் இருந்த கான்ஸ்டபிளை ஏறிட்டு பார்க்க, அவர் உடனே பக்கத்து அை\க்குள் நுழைந்து அடுத்த சில விநாடிகளிலேயே லென்சோடு வெளி பட்டார். குருமூர்த்தி லென்ஸை வாங்கி அதன் வழியாய் மோதிரத்தை பார்த்தார். இ போது எழுத்துக்கள் பளிச்சென்று தெரிந்தது.

குருமூர்த்தி அந்த எழுத்துக்களை வாய்விட்டு படித்தார். "எஸ்.எஸ்.ஏ.அதைத்தவிர வே\ எழுத்துக்கள் ஏதாவது C£eLÖ....?''

``C¥ÛX... GÍ.GÍ.H. GÁf\ மூன்று எழுத்துக்களைத் தவிர இந்த மோதிரத்தில வே\ எழுத்துக்களே இல்லை.....

"இது ஒரு நகைக்கடை பேராய் இருக்கலாமோ...?"

“எனக்கு அ படித் தெரியலை மிஸ்டர் தரு குமார். மோதிரம் அணிந்த நபர் தன்னோட பெயரை ம் இன்ஷியலை ம் சுருக்கி எஸ்.எஸ்.ஏ.ன்னு என்க்ரேவ் ப ணியிருக்கலாம். எனக்கு என்னமோ இதை பார்த்தா வாஸ்து மோதிரம் மாதிரி தெரி து. எனக்குத் தெரிஞ்ச ஜெம்மாலஜிஸ்ட் ஒருத்தர் இருக்கார். அவர்கிட்டே இந்த மோதிரத்தைக்காட்டி என்கொய்ரி ப ணினா ஏதாவது ஒரு க்ளு கிடைக்கும்.”

``மிஸ்டர் குருமூர்த்தி......! எனக்கும் உங்க சிஸ்டர் நேத்ராவுக்கும் கல்யாணம் நடக்க போகி\ இந்த நேரத்துல யார் இ படி கிளி ஜோஸ்யக்காரன் போல என்னை டார்ச்சர் T • \ாங்கன்னு தெரியலை. அந்த நபர் யார்ங்கி\ ÛR உடனடியாய் ங்க க டு பிடிக்கணும். போலீஸ் இந்த விஷயத்துல மெத்தனம் காட்டினா என்னோட உயிருக்குக் கூட ஆபத்து ஏற்படலாம்...”

``ÚSÖ மிஸ்டர் தரு .....! உங்களை டார்ச்சர் ப \ நபர் யார்ங்கி\தை க டு பிடிக்க ஒரு தனி போலீஸ் படையையே நியமனம் ப ணியிருக்கோம். கமிஷனர் இந்த விஷயத்துல ரொம்பவும் தீவிரமாய் இருக்கார். இன்னும் ரெ டு நாளைக்குள்ளே அவனை பிடிச்சாகணும்ன்னு க z•TÖ] உத்தரவை போட்டிருக்கார்.”

“ ங்க அவனை பிடிச்சாத்தான் நான் நிம்மதியாய் சா பிட முடி ம். நிம்மதியாய் தூங்க முடி ம்.”

“கவலையே படாதீங்க ஸார்... இந்த செம்பு மோதிரம் நமக்குக் கிடைச்ச நல்ல தடயம். இந்த தடயத்தை வெச்சிக்கிட்டு ஆள் யார்ங்கி\தை க டுபிடிச்சுடலாம்”

“உங்களுக்கு அந்த நம்பிக்கை இருக்கா...?”

“நிை\V C£eh... SÖjL AYÛன க டு பிடிக்கி\வரைக்கும் ங்க தனியா ராத்திரி நேரங்கள்ல வெளியே வர்\தை ம் Úa0yP¥L º eh• ÚTÖ\தை ம் அவாய்ட் ப ணணும்... அதே மாதிரி உங்களுக்கு செல்போன் அழை பு வரும் போது டிஸ்பிளேயை பார்த்து தெரிஞ்ச நெம்பராய் இருந்தா மட்டும் அட்டெ ட் ப ணுங்க. தெரியாத நெம்பர்களாய் இருந்தா இக்னோர் ப ணிடுங்க. இ படி செய்ய\தின் மூலமா தேவையில்லாத டென்ஷன்களை தவிர்த்து விடலாம். ஒரு ரெ டு நாளைக்கு இ படி இருங்க போதும்...”

குருமூர்த்தி சொல்லிக் கொ டே போக, தரு குமார் எந்திரமாய் தலையாட்டி வைத்தான்.

சிவசக்தியம்மாவின் அருள் பீட வளாகம்.

அம்மாவின் குடிலுக்குள் நுழைந்தான் பவன். க மூடி தியானத்தில் இருந்த சிவசக்தியம்மா சத்தம் கேட்டு மெதுவாய் க களை மலர்த்தினார். மெதுவான குரலில் கேட்டார்.

``GÁ] TYÁ...! அந்த செ பு மோதிரம் கிடைத்ததா...?”

“கிடைக்கவில்லையம்மா......! அது எ படியோ என் விரலில் இருந்து கழன்று விழுந்து விட்டது என்று நினைக்கிே\Á...''

“என்ன பவன்...! மோதிரம் கழன்று விழுந்து விட்டது என்று இவ்வளவு அலட்சியமாய் சொல்கி\ாய்? நாம் செய் ம் சில காரியங்கள் இந்த சமுதாயத்தின் பார்வைக்கு நல்லது போல் தோன்றினாலும், சட்டத்தின் பார்வைக்கும் போலீஸின் பார்வைக்கும் த டனைக்குரிய குற்\வியல் சம்பவங்களாகும். சம்பவம் நடந்த இடங்களை போலீசார் சோதனைக்குட்படுத்தும் போது அந்த மோதிரம் போலீசாரின் பார்வைக்குத் தட்டு பட்டால் அவர்களுடைய பார்வை நம் ஆசிரமத்தின் பக்கமாய்த் திரும்பும். போலீசாருக்கு ஒரு லிழை அளவுக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டாலும் கூட போதும்... ஒரு தாம்புக் கயிறின் பருமனுக்கு வளர்த்து விசாரÛQ GÁ\ பெயரில் நம்மை வறுத்து எடுத்து விடுவார்கள்.”

“அம்மா அந்த மோதிரம் காணாமல் போனதை பற்றி பெரியதாய்க் கவலை பட வே டிய அவசியமில்லை. அது ஒரு வேளை போலீசாரின் கைகளுக்கு கிடைத்தாலும்கூட அது நம் ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அணி ம் மோதிரம்தான் என்பதை போலீசாரால் ஊகிக்க முடியாது”

“ஏன் ஊகிக்க முடியாது.....? அந்தச் செ பு மோதிரத்தில் GÍ.GÍ.H. GÁf\ முத்திரை இருக்கி\ÚR...!''

“முத்திரை இருந்தால் என்னம்மா...? அந்த

G Í .G Í .H. GÁ f \ எழுத்துக்கள் உங்களுடைய பெயரைத்தான் h½e f \து என்கி\ முடிவுக்கு போலீசாரால் எ படி வர முடி ம்.......?”

சிவசக்தியம்மா ஒரு பெருமூச்சோடு பவனை ஏறிட்டார். “ புரியாமல் பேசிக் கொ டு இருக்கி\ாய் பவன்! மோதிரத்தில் ÙT0½eL•Ty | · [G Í .G Í .H. GÁ \ எழுத்துக்கள் என் பெயரைத்தான் குறிக்கி\து என்கி\ முடிவுக்கு போலீசாரால் உடனடியாய் வர முடியாது என்று சொல்வது சரிதான். ஆனால் மெதுவாய் வந்து விடுவார்கள்.”

“அ படி அவர்கள் வந்தாலும் பிரச்சினை இல்லையம்மா! இந்த ஆசிரமத்துக்கு தினந்தோறும் ற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் வந்து போகி\ார்கள். நம்முடைய ஆசிரமத்தின் விற்பனை ஸ்டாலில் அந்த செ பு மோதிரங்கள் விற்பனை செய்ய படுகின்\ன. அது எந்த நபர் அணிந்த செ பு மோதிரம் என்பதை போலீசாரால் எ படி க டு பிடிக்க முடி ம் அம்மா...?”

“முடியாதுதான்...! இருந்தாலும்.....”

“அம்மா...! என் கையில் இருந்த செ பு மோதிரம் காணாமல் போனது ஒரு சாதாரண விஷயம். அதைக் குறித்து ங்கள் மனம் சஞ்சல பட வே டியது இல்லை. போலீசார் இந்த ஆஸ்ரமத்துக்கு · Î ÛZ f \ார்கள் என்\ால் அது உங்களிடம் வாழ்த்து பெறுவதற்காக மட்டுமே இருக்கும். உங்களை விசாரிக்க வரவே மாட்டார்கள்” பவன் சொல்லிக் கொ டு இருக்கும்போதே குடிலின் வாசலில் நிழல் தட்டியது.

இருவரும் திரும்பி பார்த்தார்கள்.

நேத்ரா வந்து கொ டிருந்தாள். சிவசக்தியம்மாவின் முகம் ஒரு சிறிய வெளிச்சத்துக்கு உட்பட்டது.

“வா... நேத்ரா...!”

நேத்ரா சிவசக்தியம்மாவின் பாதம் பணிந்து எழுந்தாள். “அம்மா....! நானும் பவனும் இன்னிக்கு பொன்னேரிக்கு போய் திருமணத் தகவல் மையத்தின் மூலமாக 150 ஏழை பெ களின் இலவசத் திருமணம் பற்றி பேச போே\ாம். ங்க உத்தரவு தரணும்”.

சிவசக்தியம்மா கையமர்த்தினார். “நேத்ரா! இது விஷயமாய் நானே உன்னிடம் பேசவே டும் என்று நினைத்து இருந்தேன்.

இ போதைக்கு இலவசத் திருமணத்திட்டம் எதுவும் வே டாம். இன்னும் ஒரு வருடம் கழித்து அதற்குத் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ள

லாம்.”

“ஏனம்மா...! எதுக்காக இந்த மாற்\ம்?”

“இ போது நிலைமை சரியில்லை..... நேத்ரா...! பவன் தரு குமாரை கடத்தி போய் மிரட்டிய விவகாரத்தில் போலீசாரின் கையில் ஒரு முக்கியமான தடயம் கிடைத்து C£ehÚUÖ GÁf\ ஒரு சந்தேகம் எழுந்துள்ளது. இந்த ÚSரத்தில் 150 ஜோடிகளுக்கு இலவசமாய் திருமணம் நடத்தி வைத்தால் செலவழிக்க பணம் எ படி கிடைத்தது என்கி\ ஒரு கேள்வி எழலாம். ஒவ்வொரு ஜோடிக்கும் ஒ ணரை லட்ச ரூபாய் செலவில் சீர்வகைகளை செய்ய போகிடே\ாம். வேறு ஒரு சமயமாக இருந்தால் போலீஸ் க டு கொள்ளாது. இ போது நாம் எதை ம் யோசித்து செய்ய வே டிய நிலைமையில் இருக்கிடே\ாம்.......”

நேத்ரா முகம் மாறினாள். “அம்மா...! ங்க சொல்\து எனக்கு புரியலை.....”

“பவன்! நேத்ராவுக்கு புரி ம்படி சொல்”

பவன் இர டு நிமிஷ நேரத்தை செலவழித்து எல்லாவற்ை\ ம் சொல்லி முடிக்க, நேத்ரா பதட்ட பட்டாள்.

“பவன்...! அந்த மோதிரம் போலீஸ் கையில் மாட்டியிருக்கும்ன்னு நினைக்கறீங்களா...? வழியில் கூட எங்கேயாவது விழுந்து இருக்க வாய் பு இருக்கே....?"

“அ படி விழுந்து இருந்தா பிரச்சினையில்லையே! ஆனா அந்த மோதிரம் தரு குமாரோட காருக்குள்ளே விழுந்து C£eLXÖÚUÖÁÄ GÁÚ]ÖP U] reh·Ú[J£ ÙS£P¥".

“சரி...! அ படியே காருக்குள்ளே விழுந்ததாகவே இருக்கட்டும். அந்த மோதிரம் உங்களோடதுதான்னு போலீஸாலே எ படி ஐடெ டிபை ப ண முடி ம்?”

“என்னோடதுன்னு ஐடென்டி பை ப ண முடியாது. ஆனா அது நம்ம ஆஸ்ரமத்தில் உள்ளவங்க உபயோக படுத்த\ செ பு மோதிரம் தான் என்கி\ E•ÛUÛV ÚTÖ§NÖÚX க டுபிடிக்க முடியாதா என்ன? அம்மாவோட பெயரைக் h½ef\ GÍ.GÍ.H. GÁf\ எழுத்துகள் அதில் என்க்ரேவ் T• Q•Ty| C£eÚL......?"

“பவன்...! உங்க பயம் நியாயமான பயம் கிடையாது. G Í .G Í .H. GÁ f \ எழுத்து அம்மாவோட பெயரைத்தான் குறிக்கும் என்கி\ E • Ûம போலீசுக்கு பிடிபட வாய் பே C¥ÛX.

சிவசக்தியம்மா குறுக்கிட்டார். “எனக்கும் அந்த நம்பிக்கை C£e f \து நேத்ரா. இருந்தாலும் நாம் எச்சரிக்கையோடே இருக்க வே டும். முதலில் போலீசார்க்கு செ பு மோதிரத்தில் C£e f \ G Í .G Í .H. GÁ f \ எழுத்துக்கள் யாருடைய ÙTVÛWe h½e f \து என்கி\ விஷயம் புரியாதுதான். ஆனால் எ படியாவது ஒரு சில நாட்களிலேயே அந்த செ பு மோதிரம் இந்த ஆஸ்ரமத்தில் வழங்க படுகின்\ J Á ¿ GÁTÛRe க டு பிடித்து விடுவார்கள். அ படி க டுபிடித்ததை வெளியே சொல்லாமல் ஆஸ்ரமத்தை க காணிக்க ஆரம்பித்தால் நாம் நினைத்த திட்டங்களை நிை\ÚY¼\ முடியாமல் போய்விடும். பவன் சொல்லுவது போல் இந்த விஷயத்தை நாம் அலட்சியம் செய்ய முடியாது. “சிவசக்தியம்மா சொல்லிக் கொ டு இருக்கும்போதே நேத்ராவின் கை பையி¥ இருந்த செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டு அழைத்தது.

நேத்ரா செல்போனை எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்த்தான்.

அ ணன் குருமூர்த்தி.

பேசுவதா வே டாமா என்று யோசித்த வினாடி சிவசக்தியம்மா கேட்டார்.

“பேசுவது யார்?”

“என்னுடைய அ ணன் அம்மா”.

“போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்?”

“ஆமாம்... அம்மா.....! தரு குமார் பிரச்சினையை அவர்தான் புலன்விசாரணை செய்து கொ டு இருக்கி\ார்”.

``N ¡ ... ÚTr .....!''

நேத்ரா செல்போனை காதுக்குக் கொடுத்தாள்.

``GÁ] • Q Ö....?''

“இ ப எங்கே இருக்கே நேத்ரா?”

``ÙY ¸ ÚV... J £ •W • y ®yX''

“ஏதாவது முக்கியமான விஷயமா?”

“அ படி எதுவும் இல்லை.”

“சரி... உடனே பு\•Ty| ®y|eh YÖ"

“என்ன திடீர்ன்னு....?”

“உன்கிட்ட கொஞ்சம் பேசணும்...”

“விஷயம் என்னான்னு.......?”

“விஷயம் என்னான்னு சொன்னாத்தான் வருவியா.....?

“இதோ... வர்Ê\Á.......!"

“பஸ்ல வராதே.... ஒரு ஆட்டோ பிடிச்சு வா......”

``N¡......"

நேத்ரா செல்போனை அணைத்து விட்டு சிவசக்தியம்மாவை ஏறிட்டு விஷயத்தை சொல்ல, அவர் முகம் மாறியது. குரலைத் தாழ்த்தினார். “நேத்ரா...! ஜாக்கிரனR...! EÁÄÛPV அ ணன் உன்னை இவ்வளவு அவசரமாய் அழை பதை பார்க்கும் போது அவரிடம் ஏதோ விபரீதமான செய்தி C£ef\து என்பது எனக்கு புரிகி\து. அவரிடம் பார்த்து பேசவே டும். உன்னுடைய அ ணனிடம் என்ன பேசினாய் என்பதை உடனே எனக்கு செல்போனில் பேசி தெரிய படுத்த வே டாம். இர டு நாள் கழித்து ஆஸ்ரமத்துக்கு வா... அ போது நேரில் பேசிக் கொள்ளலாம்....!”

நேத்ரா கலவரமாய் தலையசைத்துவிட்டு குடிலை விட்டு வெளியே வந்தாள். இதயம் உச்சக்கட்டத் துடி பில் இருந்தது.

ÚSத்ரா ஒரு ஆட்டோவை பிடித்து வீடு போய்ச் சேர்ந்த போது அ ணன் குருமூர்த்தி ம் அ ணி வாணி ம் முன் AÛ\யில் உட்கார்ந்து டி.வி.யில் நியூஸ் பார்த்துக் கொ டிருந்தார்கள். நியூஸ் ரீடர் பெ நேர் பார்வையோடு செய்தி வாசி பில் இருந்தாள். "நாyz¥ E · [ÚTÖ¦ NÖமி யார்கள், போலி டாக்டர்கள், போலி மருந்துகள் அடியோடு ஒழிக்க பட வே டும். போலி சாமியார்கள் மனித U] jLÚ[Ö| «Û[VÖ| f\ார்கள். போலி டாக்டர்களும், போலி மருந்து தயாரிக்கும் மாபாவிகளும், மனித உயிர்களோடு «Û[VÖze ÙLÖ• | C£efÁ\னர். இவர்கள் சம்பந்த பட்ட வழக்குகளை ஆறுமாத காலத்திற்குள் விரைவாய் முடித்து EoNTyN R•PÛ]Vான மரணத டனை விதிக்க பட வே டும். இது குற்\ம் செய் ம் மற்\வர்களுக்கு ஒரு பாடமாக இருக்க வே டுமென்று அமைச்சர் கூறினார். அவர் மேலும் பேசுகையில்...".

டி.வி. நியூஸ் சேனலில் செய்தி போய்க்கொ டிருக்க, நேத்ரா தயக்கத்தோடு வீட்டிற்குள் நுழைந்தாள். குருமூர்த்தி கையில் வைத்து இருந்த ரிமோட் க ட்ரோலினால் டி.வி. திரையை இருட்டாக்கி விட்டு நேத்ராவை ஏறிட்டான்.

"நேத்ரா.....! வெளியே வெயில் நெரு பாட்டம் தகிக்குது. உன்னோட ர டை சாயந்தரமாய் போய் பார்க்கக் i PÖRÖ.......?"

"அவ சாயந்தரம் வீட்ல இருக்க மாட்டா... அதான் போய் பார்த்துட்டு வந்துடலாம்ன்னு பு\•TyÚPÁ......"

"ரொம்பவும் அவசியமா அந்த ர டை பார்க்கணுமோ.....? GÛR• ÚTN\தாய் இருந்தாலும் செல்போனிலேயே

ÚTpeLலாமே?"நேத்ரா தன்னுடைய அ ணனை ஒரு கோப பார்வை பார்த்தாள். "என்ன ணா..! ஏதோ போலீஸ் கஸ்டடியில் இருக்கி\ ஒரு கைதியை விசாரிக்கி\ மாதிரி என்னை விசாரணை ப ணிட்டிருக்கே.....? உனக்கு இ ப என்ன வேணும்......? எதுக்காக என்னை அவசர அவசரமாய் பு\•Ty| YWoÙNÖÁÚ] .....?"

``ÙNÖ¥Ú\ன்.....! மொதல்ல இ படி வந்து எனக்கு முன்னாடி Eyகார்...."

நேத்ரா குருமூர்த்திக்கு எதிரே போய் உட்கார்ந்தாள். பதட்டத்தை காட்டாமல் பேசினாள். "சொல்லு அ ணா....! என்ன விஷயம்?"

குருமூர்த்தி சில விநாடிகள் மவுனமாய் இருந்து விட்டு பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

“ சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட வளாகத்துக்கு எத்தனை வருஷமா போயிட்டிருக்கே.......?”

நேத்ரா ஜாக்கிரதையானாள். ‘அ ணனுக்கு ஏதோ ‘க்ளூ’ கிடைத்து இருக்கி\து! நிதானமாய் பிரச்னையைக் கையாள வே டும்’.

“இ ப எதுக்காக இந்தக் கேள்வி?”

“கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லு நேத்ரா.....! நான் உனக்கு பின்னாடி காரணத்தை சொல்\Á!"

“கடந்த ஒரு வருஷ காலமாய் போயிட்டிருக்கேன்.....!”

“அந்த அம்மா ÚUX E] e h GÁ] A•Tz J£ D|TÖ|?"

“எனக்கு அந்த அம்மாவோட B ÁமிL கருத்துக்கள் பிzop£eh. `SÖÁ LP° · கிடையாது. NÖRÖW Q UÄ Ñ RÖÁ. GÁÛ] «P E j LÛ [• ÙT¼\வர்கள்தா Á உயர்ந்தவர்கள். SÖÁ அற்புதங்கள் செய் ம் சாமி யார் அல்ல. இந்த உலகில் எதைச் செய்தால் இன்பம் கிடைக்கும்... எதைச் செய்தால் துன்பம் வரும் என்று எடுத்துச் சொல்லும் ஒரு எச்சரிக்கை பலகை நான்...’ இ படி தன்னை T¼½o ÙNÖ¥ ¦ e ÙLÖ · f \ தன்னடக்கம் எனக்கு பிடிச்சிருந்தது. அதனால் அந்த அம்மாவுக்கு நான் ஒரு டிவோட்டியாய் மாறிமாறினேன். இதெல்லாம் நான்

ஏற்கெனவே உன்கிட்டே ம் அ ணிகிட்டே ம் சொன்னதுதானே....? இன்னிக்கு என்னமோ புதுசா என்னை விசாரணை ப றியே.....! ஏன் என்ன விஷயம்....! அந்த சிவசக்தியம்மாவை பற்றி யாராவது உன்கிட்டே வந்து புகார் ப ணினாங்களா?"

"அதெல்லாம் ஒ ணுமி¥ÛX.....!"

"பின்னே...?"

"ஒரு வருஷத்துக்கு முந்தி அந்த சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட வளாகத்துக்கு போன போது உனக்கு ஒரு ஸ்படிக மணி மாலை ம், ஒரு செ பு மோதிரமும் கொடுத்தாங்களாமே E • ÛUVÖ?".

நேத்ராவின் நரம்பு ம டலத்தில் சின்னதாய் ஒரு மிÁNÖW ஷாக் அடித்த உணர்வு.

"ஆ... ஆமா... அது உனக்கு எ படி தெரி ம்?"

"உன்னோட அ ணி சொன்னா... அதை அவகிட்CP கொ டு வந்து காட்டினியாமே.....?"

``B UÖ........''

"அது எங்கே...?"

"இ ப அது எதுக்கு.....?"

"இதோ பார் நேத்ரா.....! நான் காரணம் இல்லாமே எதை ம் கேட்க மாட்டேன். அந்த ஸ்படிக மணி மாலையை ம், செ பு மோதிரத்தை ம் நான் பார்க்கணும்."

"அது... வந்து....... அந்த ஸ்படிக மணி மாலை அவுந்துட்டதால SÖÁ ÚTÖP\தில்லை,"

"செ பு மோதிரம்?"

"அது விரல்ல போட்டா கொஞ்ச நேரத்துல அலர்ஜியாயிடும். போட்ட அந்த இடம் நமைச்சல் எடுக்கும். அதனால அதை ம் LZyz ÙYoryÚPÁ......!"

"அந்த ரெ டை ம் எனக்கு எடுத்துக் காட்டு".

``A.....A..A • QÖ!''

“கேள்வி கேட்காமே போய் எடுத்துட்டு வா நேத்ரா... அந்த மோதிரத்தை பார்த்தபின்னாடி உனக்கு எல்லாத்தை ம் « [eLUÖ ÙNÖ¥Ú\ Á".

நேத்ரா தயக்கமாய் எழுந்து தன்னுடைய அ¬\ ÛV ÚSÖe f • போனாள். தன்னிடம் இருந்த சாவியை உபயோக படுத்தி பீரோவைத் தி\ந்து ஒரு ளாஸ்டிக் ட பாவுக்குள் பத்திர படுத்தி வைத்து இருந்த மோதிரத்தை ம் ஸ்படிக மணிமாலையை ம் கொ டு வந்து குருமூர்த்தியிடம்

கொடுத்தாள்.குருமூர்த்தி அந்த செ புமோதிரத்தை வாங்கி வெளிச்சத்தில் உயர்த்தி பிடித்து பார்த்தான்.

மோதிரத்தின் உள்ளே இருந்த வட்ட பாதையில் எஸ்.எஸ்.ஏ. GÁ\ ஆங்கில எழுத்துக்கள் என்க்ரேவ் செய்ய பட்டு தெரிந்தன.

“நேத்ரா”.

“ம்.......”

“இந்த எஸ்.எஸ்.ஏ. எழுத்துக்களுக்கு என்ன அர்த்தம்.....?”

“ஸ்ரீ சிவசக்தி அம்மா என்கி\ அம்மாவைக் குறிக்கி\ ÙXy

டர்ஸ்...”

NÛUVXÛ\ வாசலில் நின்\Tz G¥XÖY¼Û\ ம் வேடிக்கை பார்த்துக் கொ டிருந்த வாணியைத் திரும்பி பார்த்தான் குருமூர்த்தி.

“வாணி...! அந்த ளாஸ்டிக் கவரில் நான் பத்திர படுத்தி வெச்சிருந்த மோதிரத்தை கொ டு வா......”

வாணி மேஜையின் இழு ப¬\யைத் தி\ந்து ஒரு சிறிய ளாஸ்டிக் கவரைக் கொ டு வந்து கொடுத்தாள்.

அதிலிருந்து செ பு மோதிரம் ஒன்¬\ எடுத்த குருமூர்த்தி அதை நேத்ரா கொ டு வந்து கொடுத்த மோதிரத்தோடு ஒ பிட்டு பார்த்தான். பி\கு புன்னகையோடு நிமிர்ந்தான்.

“நேத்ரா...! இந்த ரெ டு மோதிரமும் சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீடத்துக்கு சொந்தமானதுதானே?” குருமூர்த்தி கொடுத்த இர டு மோதிரங்களை வாங்கி பார்த்து விட்டு” ஆமா...!” என்று பயத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் தலையசைத்தாள்

நேத்ரா. இரு பினும் நெற்றி ஒரு வியர்வை கோட்டிங்கிற்கு உட்பட்டு இருந்தது. இருதயம் உச்சபட்ச துடி பில் இருந்தது.

குருமூர்த்தி இயல்பான குரலில் கேட்டான். "இது மாதிரியான செ பு மோதிரத்தை சிவசக்தியம்மாவோட

டிவோட்டீஸ் எல்லோருமே கட்டாயம் போட்டுக்கிட்டு

இருக்கணும்ங்கி\ விதி ஏதாவது இருக்கா...?"

நேத்ரா தலையாட்டினாள். "அ படி பட்ட விதி எதுவும் கிடையாது. செம்பு உலோகத்தாலான மோதிரத்தை மோதிர விரலில் போட்டுக்கிட்டா உடம்பில் நரம்பு சம்பந்தமான «யாதிகள் ஏற்படாதுன்னு சிவசக்தியம்மா தன்னோட அருளுரையில் குறி பிட\து வழக்கம். அம்மா சொன்னதால அருள்பீடம் செ பு மோதிரங்களை தயார் ப ணி ஆஸ்ரமத்துக்கு வர்\ பக்தர்களுக்கு தர்\து வழக்கம். மற்\Tz மோதிரத்தை கட்டாயமாய் அணியணும்ங்கி\ விதி எதுவும் கிடையாது." சற்று கோபமான குரலில் சொல்லி முடித்த நேத்ரா, அதே கோபத்தோடு குருமூர்த்தியை ஏறிட்டாள்.

``A • Qா...! இதுவரைக்கும் கேட்ட எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் நான் பதில் சொல்லிட்டு வந்தேன். இனிமேலாவது நான் கேட்கி\ கேள்விகளுக்கு பதில் ÙNÖ¥½VÖ..?''

"ம்... கேளு..."

"எதுக்காக இ போ இந்த செ பு மோதிர விசாரணை...?"

"நேத்ரா...! நேற்ற\க்கு ராத்திரி தரு குமார் காரோடு கடத்த பட்டு பி\கு பூந்தமல்லியில் இருக்கி\ ஒரு மயானத்தில் தனிமையாய் விட பட்ட சம்பவத்தில் போலீசுக்கு கிடைத்த ஒரே ஒரு தடயம் இந்த செ பு மோதிரம்தான். இந்த மோதிரம் தரு குமாரோட காரின் பின்சீட்டுக்கு அடியில் இருந்தது. தரு குமாரை கடத்தின நபர் காரோட பின்சீட்டில்தான் உட்கார்ந்து இருந்தான். ஸோ அவன்தான் இந்த மோதிரத்தை போட்டு இருக்கணும். அது எ படியோ அவனோட விரலிலிருந்து நழுவி கீழே விழுந்து இருக்கணும். மொதல்ல இந்த மோதிரத்தோடு சில நகைக்கடைகளுக்கு போய் என்கொயரி ப ணி பார்த்தேன். கேஸுக்கு உதவு\ மாதிரி எந்த ஒரு தகவலும் கிடைக்கலை. சோர்ந்து போய் வீட்டுக்கு வந்தேன். உன் அ ணியோடு பேசிட்டு இருக்கும்போதுதான் இதே மாதிரியான ஒரு செ பு மோதிரத்தை உன்கிட்டே பார்த்ததாய் உன் அ ணி சொன்னா. அதனால்தான் உனக்கு உடனடியாய் போன் ப ணி வரவழைச்சேன்."

நேத்ரா குறுக்கிட்டாள். "சிவசக்தியம்மாவோட பக்தர்களில் யாராவது ஒருத்தர் தான் தரு குமாரைக் கடத்திட்டு போயிருக்கணும்ன்னு நினைக்கறியா ணா...?"

"ம்... அ படித்தான் நினைக்க வே டியிருக்கு".

"அ படியிருக்க வாய் பு இல்லே ணா".

``G•Tz ÙNÖ¥Ú\?''

"சிவசக்தியம்மாவோட பக்தர்களாய் இருக்கி\ யார்க்குமே இதுபோன்\ சட்டத்துக்கு பு\ம்பான வேலைகளை செய்ய U] r

வராது.""பின்னே கார்க்குள்ளே எ படி மோதிரம்?"

"ரெ டு நாளைக்கு முன்னாடி தரு குமார் என்னை பார்த்து பேச\துக்காகவும், கல்யாண விஷயமாய் ஆசிரம வளாகத்துல இருக்கி\ கோவிலில் பூ கட்டி பார்க்கி\துக்காகவும் வந்து இருந்தார். கார் பார்க்கில் அவர் காரை நிறுத்தியிருந்த போது ஆஸ்ரமத்துக்குள்ளே இருந்த யாரோ ஒருத்தர் மோதிரத்தை கார்க்குள் விளையாட்டாய் ÚTÖy | C£eLXÖÚU...?''

குருமூர்த்தி புன்னகைத்தான். " இ ப கேட்ட இந்த கேள்விக்கு தரு குமார் சரியான பதிலைக் கொடுத்துட்டார்".

"என்ன பதில் கொடுத்தார்......?"

"காரோட எல்லா பக்கக் க ணாடிகளை ம் அவர் ஏற்றி காரை ம் லாக் ப ணியிருந்தாராம். ஸோ மோதிரத்தை யாரும் கார்க்குள்ளே போட்டிருக்க வாய் பு இல்லைன்னு அவர் சொன்னார்".

"ஸோ... இ ப உன்னோட சந்தேகமெல்லாம் சிவசக்தியம்மாவோட பக்தர்களில் யாராவது ஒருத்தர்தான் R£ •

குமார் கடத்த பட்டதுக்கு காரணம். சரியா?"

"ம்... அதேதான்...!"

"சரி....' அந்த அம்மாவுக்கு எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் இருக்கும்போது மோதிரத்தை கார்க்குள்ளே RY\விட்ட நபர் யார்ங்கி\ÛR G•Tz க டுபிடிக்க போறே\ • QÖ...?''

குருமூர்த்தி சிரித்தான்.

“அது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான்...! ஆனா ஒரு வழி இருக்கு....”

``GÁ] Y ³ ?''

“அது போலீஸ் டிபார்ட்மெ ட் சம்பந்த பட்ட விஷயம்... வெளியே சொல்ல முடியாது” குருமூர்த்தி சொல்லிக் கொ டிருக்கும்போதே அவனுடைய செல்போன் குரல் கொடுத்தது. எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்த்தான்.

தரு குமார்.

``ÙNÖ¥ ¨ j L மிஸ்டர் தரு குமார்... நானே உங்க º e h போன் ப ணலாம்ன்னு இருந்தேன். அந்த செ பு மோதிரம் பற்றி புதுசா ஒரு தகவல் கிடைச்சிருக்கு. அது சிவசக்தி அம்மாவோட பக்தர்கள் அணியக்கூடிய மோதிரமாம்... நேத்ரா மூலமாய் இந்த உ மை வெளியே வந்தது. அந்த கிளி ஜோஸ்யக்காரன் யார் என்கி\ உ மையைக் க டுபிடிக்க இந்த ஒரு தடயம் போதும்......”

“குருமூர்த்தி! அந்த விவகாரத்தை அ பு\மாய் பார்த்துக்கலாம். இ ப நான் சொல்ல போகி\ விஷயம் தான் முக்கியமானது”.

``GÁ] ... ÙNÖ¥ ¨ j L.....''

“என்னோட ர ட் ஒருத்தர். பேர் லாரன்ஸ். எனக்கு ரொம்பவும் நெருக்கமான ந பர். இன்னைக்குக் காலையில் அஞ்சு மணிக்கு எழுந்து வாக்கிங் போனவர் இன்னமும் வீடு திரும்பலை. இ போ மணி பதினொ ணு. அவரோட ஒய் போன் ப ணி சொன்னாங்க. நான் உங்களுக்கு போன் T • Q நினைச்ச அதே விநாடி என்னோட செல்போனுக்கு ஒரு மெஸேஜ் வந்தது”.

``GÁ] ÙUÚ b Ç?''

“**6** அடி ளம் **3** அடி அகலம் **2** அடி உயரத்தில் லாரன்ஸுக்காக ஒரு சவ பெட்டி ஆர்டர் செய்யவும். ”.

Cன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி செல்போனில் மறுமுனையில் தரு குமார் சொன்னதைக் கேட்டு சில விநாடிகள் அதிர்ந்து போய் பின் உணர்வுக்கு மீ டார்.

“எஸ்.எம்.எஸ்ஸில் வந்த அந்த மெஸேஜை மறுபடி ம் ஒரு RPÛY Tz j L..."

தரு குமார் படித்தான். “6 அடி ளம் அகலம் 3 அடி, உயரம் 2 அடியில் லாரன்ஸுக்காக ஒரு சவ பெட்டி ஆர்டர் செய்யவும். கர்த்தர் அவரை அழைக்கி\ார்.”

“மெஸேஜை அனு பினது யார்ன்னு பார்த்தீங்களா?”

“பார்த்தேன்.... பேர் எதுவும் இல்லை. நெம்பர் மட்டும் இருந்தது. அந்த நெம்பருக்கு உடனே போன் ப ணி பார்த்தேன். எந்த ஒரு ரெஸ்பான்ஸும் இல்லை. அது ஒரு போகஸ் சிம்கார்டாய் இருக்கலாம். மெஸேஜை அனு பிட்டு, உடனே அதை டெஸ்ட்ராய் ப ணியிருக்காங்க....”

“லாரன்ஸ் கடத்த பட்டிரு பார்ன்னு நினைக்கிறீங்களா?”

“அதுல என்ன சந்தேகம்....?”

“காரணம்....?”

“அவர் என்னோட ந பர் என்கி\ ஒரே காரணம்தான்!”

“லாரன்ஸ் உங்களுக்கு எத்தனை வருஷமாய் ந பர்?”

"GÁÚ] ÖP காலேஜ் டேஸிலிருந்தே!”

“அவர் ஏதாவது வேலைக்கு போ\ÖWÖ?"

“இல்லை... பிசினஸ்!”

“என்ன பிசினஸ்?”

“சிந்தாதிரி பேட்டையில் ஒரு பார்மசூடிக்கல் கம்பெனியை நடத்திகிட்டு வர்\ார். சிட்டியில் இருக்கி\ பெரும்பாலான பார்மஸிகளுக்கு மருந்து ச ளை செய்ய\து அவர்தான்....”

“லாரன்ஸோட ஒய் பேர் என்ன?”

“மரியம் புஷ்பம்”

“ஹவுஸ் ஒய் பா...?”

" B UÖ..."

“தன்னோட கணவர் காணாம போனதை பற்றி என்ன சொன்னார்?”

“அவங்களாலே சரியா பேச முடியலை... நேர்ல போய்த்தான் விசாரிக்கணும்....”

"® | G j ÚL....?"

“அடையார் இந்திரா நகர்ல”

“அட்ரஸ் சொல்லுங்க... நான் அங்கே வந்துட\ேன். ங்களும் வந்துருங்க. மிஸஸ் லாரன்ஸ்கிட்டே முை\VÖ « NÖWÛ Q ப ணிட்டு லாரன்ஸைத் தேடிக் க டு பிடிச்சுடுவோம்...”

B சிரம வளாகத்தின் கிழக்குக் கோடியில் மரங்கள் அடர்ந்த வன பகுதிக்குள் இருந்த அந்தக் கட்டிடத்துக்கு முன்பாய் கார் நின்\து. நேரம் இரவு எட்டு மணி.

காரிலிருந்து சிவசக்தியம்மா இ\ங்கினார். வாசலில் காத்திருந்த பவன் வேக வேகமாய் வந்து எதிர்கொ டான்.

"அம்மா....!"

"லாரன்ஸுக்கு மயக்கம் தெளிந்து விட்டதா...?"

"தெளிந்து விட்டது அம்மா...!"

"ஏதாவது சா பிடக் கொடுத்தாயா....?"

"கொடுத்தேன்....! சா பிட மறுத்துவிட்டான். த ணீர் மட்டும் ÚLyPÖÁ."

"L • L · LyP•Ty | C£e f \RÖ...?"

"வழக்கம் போல் ச பாத்தி மாவு உரு டைகளை தட்டையாக்கி க களின் மேல் வைத்து கறு புத் துணியால் கட்டியிருக்கிே\Á. AY]Ö¥ J£ pÁ] J ¸ eg¼Û\e i P பார்க்க முடியாது."

"பவன்...! எந்த காரணத்தை முன்னிட்டும் நாம் தான் CÛRயெல்லாம் செய்கிே\ாம் என்பது வெளி லகத்துக்கு தெரிந்து விடக்கூடாது. நம் குரல்தான் கேட்க வே டும். நம் முகங்களை பார்த்து விடக் கூடாது."

"அம்மா...! இதையெல்லாம் ங்கள் சொல்ல வே டியதே இல்லை. நாங்கள் எந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்தாலும் அதில் முன் எச்சரிக்கை ம், ஜாக்கிரதை உணர்வும் இருக்கும். நேற்று இரவு மட்டும் எ படியோ தரு குமாரின் காருக்குள் என் கையிலிருந்து மோதிரம் கழன்று விழுந்து விட்டது. என்னை ம் அறியாமல் நேர்ந்த தவறு அது..."

"பவன்...! அதை பற்றி கவலை படாதே...! போலீஸ் அந்த பிரச்சினையை நம்மிடம் கொ டு வரும் போது பார்த்துக் கொள்வோம்... இ போது நாம் லாரன்ஸை பார்க்க ÚTÖLXÖUÖ?"

"போகலாம் அம்மா..."

இருவரும் உள்ளே போனார்கள். சோகையான விளக்கு வெளிச்சத்தில் கட்டிடத்துக்குள் இருந்த அ\ை L ·

மவுனத்தை பூசிக் கொ டு தெரிந்தன. ஆரஞ்சு நி\ உடைகளில் இருந்த நான்கைந்து இளைஞர்கள் சிவசக்தியம்மாவை பவ்யமாய் எதிர்கொ டு வணங்கி பின் நகர்ந்தார்கள். சிவசக்தியம்மா கையை உயர்த்தி அவர்களை ஆசீர்வதித்துக் கொ டே நடந்தார்.

“நாம் செய்ய ரே டிய வேலைகள் நிை\ய உள்ளன. அழை பு வரும். எல்லோரும் காத்திருங்கள்”

“காத்திருக்கிே\ாம் அம்மா....”

“சா பிட்டீர்களா?”

“சா பிட்டோம் அம்மா....”

“போய் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் நம் சோதனைக் கூடத்திற்கு புதிதாய் வந்து இருக்கும் லாரன்ஸ் என்\ விஷ பாம்பை பார்த்து அதன் பல்லை பிடுங்கிவிட்டு Y£ fÚ\ Á...."

எல்லோரும் தள்ளி நின்று கொள்ள, சிவசக்தியம்மாவும் பவனும் நடந்தார்கள். இர டு அை\களைக் கடந்ததும் கோயில் L£YÛ\ ÚTÖÁ\ AÛU•ÚTÖ| J£ AÛ\ ம் அதற்குள் பிரதிஷ்டை செய்ய பட்டு இருந்த சிவலிங்கமும் பார்வைக்குக் கிடைத்தது.

உள்ளே நுழைந்தார்கள்.

சிவலிங்கம் வில்வ மாலையோடும் விபூதி பட்டையோடும், விபூதியின் நடுக்கோட்டு மையத்தில் இருந்த மூன்\ாவது க ÚTÖÁ\ அமை போடும் பித்தளை விளக்கின் வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது.

சிவசக்தியம்மா சிவலிங்கத்துக்கு முன்பாய் க மூடி நின்\ார். ER|L· J£ TÖPÛX இசைத்தது.

“கல்லா பிழை ம் கருதா பிழை ம் கசிந்துருகி

நில்லா பிழை ம் நினையா பிழை ம் நின் அஞ்செழுத்தை

சொல்லா பிழை ம் தொழா பிழை ம் துதியா பிழை ம்

எல்லா பிழை ம் பொறுத்தருள்வாய் கச்சி ஏகம்பனே!”

சிவசக்தியம்மா பாடலை பாடி முடித்ததும், பவன் தனது வலது கையை ட்டி சிவலிங்கத்தின் விபூதி பட்டையின் மையத்தில் இருந்த அந்த க   போன்\ AÛU•ÛT ÙU¥X அழுத்தினான்.

சிவலிங்கம் இர டடி ஓசையில்லாமல் நகர்ந்து தரை பகுதிக்கு கீழே படிக்கட்டுகளோடு ஒரு வழியைக் காட்டியது.

இருவரும் இ\ங்கினார்கள். படிகளில் மெலிதான வெளிச்சம் பரவியிருந்தது. கடைசி படியில் காலை வைத்ததும் சிவலிங்கத்தின் சிலை பழையபடி நகர்ந்து கொ டது.

உள்ளே பத்துக்கு பத்து என்\ A [°L ¸ ¥ J£ AÛ\ ÙR¡V, அதன் மையத்தில் ஒரு நாற்காலி போட பட்டு அதி¥ XÖWÁ Í உட்கார வைக்க பட்டு இருந்தான். கைகளும் கால்களும் நாற்காலியோடு சேர்த்துக் கட்ட பட்டு இரு பது தெரிந்தது. க களில் கறு பு பட்டை. வாயில் ஒரு ளாஸ்டர்.

சிவசக்தியம்மா அந்த அறை\யின் மூலையில் இருந்த ஒரு நாற்காலியில் போய் உட்கார்ந்து கொ டு பவனுக்கு சைகை காட்ட பவன் லாரன்ஸுக்கு பின்பு\மாய் போய் நின்று கொ டு குரலை மாற்றிக் கொ டு பேச ஆரம்பித்தான். பேசிக் கொ டே லாரன்ஸ் வாயில் ஒட்ட பட்ட ளாஸ்டரை எடுத்தான்.

“எ படியிருக்கே லாரன்ஸ்?”

நாற்காலியில் சலனம் இல்லாமல் உட்கார்ந்திருந்த லாரன்ஸ் பவனின் குரலைக் கேட்டதும், பதட்டத்தோடு உடம்பை அசைத்தான்.

"VÖ... VÖ£...?"

“உன்னோட கர்த்தர் அனு பி வைச்ச ஆள்...”

"•... •... • ÚTN\து எனக்கு பு..பு...புரியலை”

“பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்னு கர்த்தர் சொல்லிட்டு போயிருக்கார். அந்த மரணத்திலிருந்து உன்னைக் கா பாற்றும்படி என்னை அனு பி வெச்சிருக்கார். உனக்கு SÖÁ ER« T • Q y | UÖ... ÚY • PÖUÖ?"

“உ... உ... உனக்கு இ ப என்ன வேணும்?”

“ஒரு லிஸ்ட் வேணும்”

" ¦ Í PÖ... GÁ] ¦ Í y?"

“ ப ணின பாவங்களோட லிஸ்ட்...!”

“பாவமா...! நான் எந்த பாவத்தை ம் ப ணலை.”

TYÁ சிரித்தான். “இ படி ஒரு பொய் பேசினதே பெரிய பாவம். உன்னோட பாவ லிஸ்ட்ல இதை ம் சேர்த்துக்க வே டியதுதான்...!

லாரன்ஸ் பேசாமல் மவுனம் காத்தான்.

“என்ன லாரன்ஸ்! பேச்சையே காணோம்? உனக்கு ஒரு விஷயம் தெரி மா...? சாக்கடைக்கு பக்கத்துல உட்கார்ந்துட்டு C£ef \வனுக்கு அந்த சாக்கடை நாற்\ம் தெரியாதாம். அது மாதிரி தான் பாவங்களை ப ணிட்டு இருef \YjL ºeh அது பாவம்னு தெரியாதாம். உன்னோட கேஸூம் அ படி பட்டதுதான்...!

“நான் எந்த த பும் ப ணலை....!”

“தரு குமார் உனக்கு பிர ட்தானே?”

"......"

“சொல்லு.... பிர ட்தானே?”

" B ... B UÖ...."

“அவன் உனக்கு பிர ட்டாய் இருக்கும்போது த பு ப ணாமே இருக்க முடியாதே? தினசரி ராத்திரி பத்து மணிக்கு மேலே ரெ டு பேரும் ஏதாவது ஒரு ஸ்டார் ஹோட்டலுக்கு போக வே டியது. லார்ஜ் லார்ஜாய் விஸ்கியை விழுங்கிகிட்டே என்னென்ன த பு ப ணி பணம் சாம்பாதிக்கலாம்ன்னு திட்டம் போட வே டியது... உ டா C¥ÛXVÖ...?"

“அது.. அது... வந்து எல்லா பிசினஸ்லே ம் கொஞ்சம் த பு இருக்கத்தான் செய் ம்.”

“எந்த பிசினஸில் வேணும்ன்னாலும் த பு இருக்கலாம். ஆனா உன்னோட பார்மசூடிகல்ஸ் கம்பெனியில் த பு ஏ¼TPXÖUÖ....? • N•Û [T • \ மருந்துகளை நம்பித்தானே லட்சக்கணக்கான நோயாளிகள் உயிர் வாழ்ந்துகிட்டு இருக்காங்க...”

“த பா... என்ன த பு....?”

“ஒரு அ பாவி மாதிரி முகத்தை வெச்சுகிட்டு ‘த பா... என்ன த பு’...ன்னு கேட்கி\துக்கும் ஒரு தைரியம் வேணும் லாரன்ஸ். உன்கிட்டே அந்த தைரியம் நிை\VÚY C£eh.... B]Ö என்னை மாதிரியான ஆட்கள் கிட்டே உன்னோட இந்த த பு செல்லுபடியாகாது”

லாரன்ஸ் மவுனமாய் இருக்க பவன் தொடர்ந்தான்.

"XÖWÁ Í! SÖÁ C•ÚTÖ EÁÛ] J£ ÚL· « ÚLyfÚ\Á. உன்னோட ஒய் காலையில் எழுந்ததும் உனக்கு பெட் கா பி தர்\ா. அந்த கா பியை ஏதோ ஒரு அவசர வேலையின் காரணமாய் குடிக்க ம\ந்துட்டு ஆபீஸுக்கும்

போயிட\. போயிட்டு சாயந்தரம் வர்\... அ படி வரும் போது காலையில் சா பிட ம\ந்த காபி அதே இடத்துல அ படியே இருக்கு. இ போ அந்தக் கா பியை எடுத்து சா பிடுவியா? C¥ÛX, YÖÐÚTpÁX ÙLÖy| YÖVÖ....?"

“அது.... வந்து....”

“சொல்லு.... என்ன ப ணுவே...?”

“எடுத்து வாஷ்பேசின்ல கொட்டுவேன்”

“அந்த கா பியை சா பிட மாட்டே?”

"UÖyÚPÁ....."

"HÁ....?"

“அது... அது... கெட்டு போயிருக்கும்....”

“அதாவது சரியான நேரத்துல சா பிட படாத கா பி கெட்டு போயிருக்கும். அந்த கா பியை சா பிட்டா புட் பாய்ஸனாக மாறி உயிருக்கே உலை வைக்கும். சரிதானா....?”

“ம்.....”

“காலாவதியான ஒரு கா பியை சா பிட்டாலே இவ்வளவு பிரச்சினை இருக்கும் போது, காலாவதியான உயிர்காக்கும் மருந்துகளை புதுசு போல் செட்ட ப ணி சிட்டியில் இருக்கி\ பார்மஸிகளுக்கு எல்லாம் ச ளை ப றியே....! அந்த மருந்துகளை சா பிட\ நோயாளிகளோட கதி என்னாகும்ன்னு யோசனை ப ணி பார்த்தியா?”

“அது... அது... காலாவதியான மருந்து இல்லை”

“பொய் சொல்லாதே.... உன்னோட பார்ட்னர் எல்லா உ மைகளை ம் சொல்லிட்டான்....”

“பார்ட்னரா**?**”

“ம்.... பார்ட்னர்தான்...**!** தரு குமார்தானே உன்னோட பார்ட்னர். நேத்தைக்கு ராத்திரி அவனை கடத்திகிட்டு போய் இது மாதிரியான ஒரு இடத்துல வெச்சு விசாரணை ப ணும் போது அவன் எல்லா உ மைகளை ம் சொல்லிட்டான்... காலாவதியான மருந்துகளை புதுசு போலவே மாற்றி தயாரிக்க ரகசியமாய் ஒரு பேக்டரி வெச்சு நடத்திட்டு வர்றியாமே....**?**”

“பொய்... பொய்...**!** அந்த தரு குமார் ஒரு பொம்பளை ÙTÖ¿ e f ...! A YÚ] ÖP ÚToÛN நம்பாதீங்க...”

“அந்த பேக்டரி எங்கே இருக்கு**?**”

"A•TzÙVÖ£ ÚTeP¡ C¥XÚY C¥ÛX..."

பவன் ஒன்றும் பேசாமல் தன் கையில் வைத்து இருந்த டே பால் லாரன்ஸை அளக்க ஆரம்பித்தான்.

"G... G... GÁ] T • Ú\?"

"EÁÛ] A [ÙY | e fÚ\Á..."

“எ.... எ... எதுக்கு....**?**”

“சவ பெட்டி தயாரிக்கத்தான்....**!** இ படி பொய் பேச\ÛR« P, செத்து போயிட\து

உத்தமம் இல்லையா**?**”

Tவன் லாரன்ஸை அளவெடுத்துக் கொ டே சொன்னான்.

"இதோ பார்..... லாரன்ஸ்! உயிரோடு இருக்கணும்ங்கி\துதான் எங்க இயக்கத்தோட விரு பம். இந்த நாட்ல த பு ப \ யாரை மே எங்களுக்கு பிடிக்காது. அவங்களைத் திருத்தி நல்வழி படுத்த\துதான் எங்க நோக்கம். எங்களுக்கு ஒத்துழை பு கொடுத்தா இந்த உலகத்துல உயிரோடு இருக்கலாம். இல்லேன்னா ஆ\டி ஆழத்துல ம ணுக்குள்ளே உன்னோட பொ டாட்டிக்கு கூட தெரியாமே தூங்க வே டியதுதான்....! என்ன சொல்றே\....! காலாவதியான மற்றும் போலியான மருந்துகளை ச ளை ப ணின விஷயத்துல எல்லா உ மைகளை ம் ஒத்துக்கறியா......? C¥ÚX NY•ÙTyzeh• ÚTÖ½VÖ?"

லாரன்ஸ் உடம்பில் பயம் கலந்த பதட்டம் பரவியது. "நான்தான் G¥XÖ E • Ûமகளை ம் ஒத்துக்கிட்டேனே....!"

"நான் கடைசியாய்க் கேட்ட கேள்விக்கு இன்னமும் பதில் சொல்லவேயில்லையே.....? காலாவதி மருந்துகளை புதுசு போல் தயாரிக்கும் பேக்டரி எந்த இடத்தில் செயல்பட்டுக்கிட்டு C£eh.....?"

"அது... அது...... வந்து......"

``ÙNÖ¥ ¨ ......"

"அந்த பேக்டரி எங்கே இருக்குன்னு எனக்குத் தெரியாது"

``• ÙNÖ¥\து நம்ப\மாதிரி இல்லையே....?"

" ளீஸ்..! அதுதான் உ மை....... எனக்கு வாரா

வாரம் தேவையான அளவு மருந்து ச ளை ப ணுவாங்க. அவங்க வடநாட்டு பார்ட்டி. அவங்க யாரு, என்ன பேர்ன்னு கூடத் தெரியாது. பணம் வாங்க ஒருத்தர் வருவார். பணத்தை வாங்கிட்டு போயிடுவார்.

"இந்த பிசினஸ்ல தரு குமார்க்கும் பங்கு உ டுதானே?"

"ஆமா... அவர் இந்த பிஸினஸில் மறை\முக பார்ட்னர். இந்த பிசினஸ்ல கொள்ளை கொள்ளையாய் லாபம் வர்\தால பார்ட்டி யார்ங்கி\ விஷயத்தை பற்றி நாங்க கவலை படலை."

பவன் லாரன்ஸ் அருகே குனிந்தான்.

“லாரன்ஸ்! இந்த போலி மருந்து பிசினஸில் வே\ யார் யாரெல்லாம் மறை\முக பார்ட்னர்ஸ்....?”

``ÚY\ பார்ட்னர்ஸ் யாரும் கிடையாது”

“பொய் சொல்லாதே....! தரு குமாரோட செல்போன் இ போ GÁகிட்டேதான் இருக்கு. அந்த செல்போன்ல சேவ் செய்ய பட்ட முக்கியமான நான்கைந்து நபர்களோட பெயர் பட்டியலில் உன்னோட பெயர் முதலிடத்தில் இருந்தது. மற்\ நபர்களோட பெயர்கள் பூபதி, ராஜமாணிக்கம், ஹரிதாஸ், சேவியர். நான் சொன்னது சரியா?”

லாரன்ஸ் பேசாமல் மவுனம் சாதித்தான். பவன் அவனுடைய பின்னந்தலையைத் தட்டினான்.

``GÁ] .....! ÚToÛNÛV LÖÚ Q Öம்?”

“அது.... வந்து... வந்து....”

“இதோ பார்...! நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி உன்னை மாதிரி ம் தரு குமார் மாதிரி ம் இருக்கி\ AµeLÖ] ஆட்களை சுத்தம் ப \துதான் என்னோட வேலை... நான் சார்ந்து இருக்கி\ என் இயக்கத்தோட வேலை ம் அதுதான். ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடியே என்னோட இயக்கம் இந்த சமூகத்தில் இருக்கி\ சில அழுக்கான மனிதர்களைத் தேர்ந்து எடுத்து அவங்களை சுத்தம் ப ணணும் என்கி\ முடிவுக்கு வந்தது. அதில் எனக்கு ஒதுக்க பட்ட நபர்தான் தரு குமார்.

தனி மனித ஒழுக்கம் இல்லாத தரு குமார் சட்டத்துக்கு பு\ம்பான பிசினஸ்களில் ஈடுபட்டு கோடி கோடியாய் பணம் சம்பாதித்து குவி பதும், பெ களை சீரழித்து அவர்களோட வாழ்க்கையை சிதை பதும் எங்களுடைய இயக்கத்துக்கு தெரிய வந்தது. சட்டமும் போலீஸும் தரு குமாரின் பணபலத்துக்கு முன்னால் பேச்சிழந்து ஊமைகளாய் மாறிவிடும் என்பதால், என்னுடைய தலைமையில் ஒரு குழு களத்தில் இ\ங்கியது. தரு குமாரை ம் அவனோட இணைத்து செயல்படுகி\ EÁÛ] •ÚTÖÁ\ கூட்டாளிகளை ம் அடையாளம் க டுகொ டு செயல்பட ஆரம்பித்தது. நாங்கள் நினைத்தால் இந்த நிமிடமே தரு குமாரை ம் உன்னை ம், மற்\ கூட்டாளிகளை ம் போலீசில் பிடித்து கொடுக்க முடி ம். அ படி பிடித்துக் கொடுக்க நாங்கள் விரும்பவில்லை. அதற்கு இர டு காரணங்கள். முதல் காரணம் நாங்கள் யார் என்பது வெளி லகத்துக்கு தெரிந்துவிடக்கூடாது. இர டாவது காரணம் சட்டத்தில் பல ஓட்டைகள் இரு பதால் அந்த ஓட்டைகளின் வழியாக ங்கள் த பி விட வாய் பு இரு பது"

லாரன்ஸ் தலைகுனிந்தபடி இருக்க, பவன் தொடர்ந்தான். "எங்க இயக்கத்தோட கொள்கையே சாம, தான, த ட பேதம் தான் மொதல்ல புத்தி சொல்லி பார் போம். அ படி ம் திருந்தாத பட்சத்தில் தான் கையில் து பாக்கியை எடு போம். தரு குமார்க்கு முதற்கட்டமாய் சில அதிர்ச்சி வைத்தியங்களை கொடுத்துட்டோம். ஆனா அது அவனுக்கு EÛ\eLÛX. f ¸ Ú^Ö ÍVeLÖWÁ GÁf\ போ்ல நான் அடிக்கடி அவன்கிட்டே பேசி அவன் ப ணின த புகளை எடுத்துச் சொல்லி எச்சரிக்கை செஞ்சாலும் அதை அவன் ஒரு பொருட்டாய் எடுத்துக்க\ மாதிரி தெரியலை.

என்னை யார்ன்னு க டு பிடிக்கி\துக்காக போலீஸ் கமி ஷனரோட உதவியை நாடியிருக்கான். போலீஸ் கமிஷனரும் என்னைக் க டு பிடிக்கி\துக்காக குருமூர்த்தி என்கி\ J£ இன்ஸ்பெக்டரை ரகசியமான முறை\யில் ஏற்பாடு ப ணியிருக்கார். ஸ்காட்லா ட் போலீஸே இங்கே வந்து விசாரணையை மேற்கொ டாலும் நாங்க யார்ன்னு அடையாளம் க டு பிடிக்க முடியாது. காரணம் நாங்க திதேவதையின் காலடியில் பாதுகா பாய் நின்னுக்கிட்டு எங்களோட கடமைகளை ப ணிட்டிருக்கோம்."

XÖWÁ Í S|eLUÖ] hW¦¥ h¿efyPÖÁ.

"நான் இனிமே காலாவதியான மருந்து பிசினஸ் T• QUÖyÚPÁ. R£ • hUÖÚWÖ| TZL\தை ம் «y|PÚ\Á......"

“ திருந்திட்டே சரி.....! தரு குமாரும் உன்னோட மற்\ பார்ட்னர்ஸும் திருந்த ÚY • PÖUÖ....?''

“என்னை வெளியே விடுங்க... நான் தரு குமாரை ம் U¼\வங்களை ம் பார்த்து பேசி.... அவங்களை ம் திருந்த ÛYe fÚ\ன்......””“அது உன்னால முடியாது... அவங்க திருந்தணும்ன்னா இன்னும் சில நாள் இதே இடத்துல எங்க க காணி பில் இருக்கணும். நாங்க சொல்\Tz • கேட்கணும்”.

``• j L ÙNÖ¥\து எனக்கு புரியலை....”

``ÚTÖL• ÚTÖL• புரி ம்..... இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல உனக்கு சா பாடு வரும்... சா ட்டுட்டு தூங்கு... நாளைக்கு மறுபடி ம் பேசுவோம்.....” பவன் சொல்லிவிட்டு நகர முயல, XÖWÁ Í h¿e f yPÖÁ.

“வந்து....”

``GÁ] ?''

``C•Tz GÁÚ] ÖP L • LÛ [e Lyz ÙYop£e f \து எனக்கு ரொம்பவும் சிரமமாய் இருக்கு........”

“அ படித்தான் இருக்கும். இந்த இடத்தை விட்டு ©TÖ f \ வரைக்கும் உன்னோட க கட்டை அவிழ்க்க முடியாது. ரெ டு நான் அ படியே இருந்து பழகிட்டா இருட்டு பழகி போயிடும். உன்னை ஒரு ட்ரம் கார்டாய் வெச்சுகிட்டுதான் அந்த தரு குமாரை வழிக்குக் கொ டுட்டு வரமுடி ம். அதுவரைக்கும் இ படித்தான் இருக்கணும்” சொன்ன பவன் லாரன்ஸின் வலது பக்க தோள்பட்டையின் மீது கையை வைத்து மெல்ல அழுத்தினான். குரலைத் தாழ்த்தினா Á.

“அ பு\ம்...... இன்னொரு விஷயம் லாரன்ஸ்! இந்த க கட்டை அவிழ்க்க முயற்சி ப ணினாலோ அல்லது உனக்கு இங்கே சா பாடு கொ டு வரும் ஆட்களைத் தாக்க முயற்சி ப ணினாலோ அதுக்க பு\ம் இந்த இடத்தை விட்டு உயிரோடு போகவே முடியாது. எங்களுக்கு நல்ல முை\யில் ஒத்துழை பு கொடுத்தா நாங்களும் நல்லவர்களாய் இரு போம். நாங்க நல்லவர்களாய் இருக்கி\தும் கெட்டவர்களாய் இருக்கி\தும் உன்னோட கையில்தான் இருக்கு...” பவன் சொல்லிவிட்டு சற்றுத் தொலைவில் உட்கார்ந்து எல்லாவற்ை\ ம் பார்த்துக் கொ டிருந்த சிவசக்தியம்மாவை நோக்கி போனான்.

இருவரும் எழுந்து வெளியே வந்தார்கள்.

“என்ன பவன்... அந்த லாரன்ஸ் சொன்னதெல்லாம் உ மையாய் இருக்குமோ...? என்னால் நம்ப முடியவில்லை. காலாவதி மருந்துகளை அனு புவது வடநாட்டு பார்ட்டி என்பதும், அவர்கள் யார், என்ன பெயர் என்பதும் எனக்குத் தெரியாது என்று லாரன்ஸ் சொல்லுவதும் நம்பும்படியாய் இல்லை. இன்னும் நல்ல முற\யில் அந்த லாரன்ஸை விசாரணை செய்து இருக்க வே டும்.”

பவன் பவ்யமாய் சிவசக்தியம்மாவை ஏறிட்டான் “அம்மா.....! லாரன்ஸ் சொல்லுவதில் பொய் இருக்காது என்றே\ GÁ மனதுக்கு படுகின்\து. ஏனென்\Ö¥ C•Tz•TyP நிழல் காரியங்களுக்கு காரணமானவர்கள் தாங்கள் யார் என்பதை காட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள். சரக்கும் பணமும் மட்டும் துல்லியமாய் கைமாறிக் கொ டிருக்கும். லாரன்ஸ் இ போதுதான் ஒவ்வொரு உ மையாய் பேச ஆரம்பித்து C£ef\ான். அடுத்து வர போகி\ இர டு மூன்று நாட்களில் எல்லா உ மைகளும் வெளியே வந்துவிடும். நாம் அந்த உ மைகளை அடி படையாய் வைத்துக் கொ டு காய்கÛ[நகர்த்தினால் காலாவதி மருந்து விற்பனையை தடுத்து நிறுத்த முடி ம்.

சிவசக்தியம்மா புன்னகை செய்தார். “பவன்! உன் பேரில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கி\து. இந்த இயக்கத்துக்கு வருவதற்கு முன்னால் போலீஸ் துறை\யில் பணி புரிந்தவன். h¼\வாளிகளை எ படி கையாள்வது என்கி\ முறை\ ம் உனக்குத் தெரி ம். இந்த உலகத்தில் அதர்மம் தழைத்து ஒரு விஷ விருட்சமாய் வளர்ந்து விடக்கூடாது GÁTÚR GÁ LYÛX".

“அம்மா.....! உங்களுக்கு அந்த கவலையே வே டாம். தரு குமார் என்\ ஒரு மனிதன் துளி விஷம் போன்\YÁ. அந்த துளி விஷம் பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் எழுந்து விடக்கூடாது என்கி\ கவலை எனக்கும் உ டு.”

“தரு குமார் விவகாரத்தை சீக்கிரமே ஒரு முடிவுக்கு கொ டு வரவே டும் பவன். ஏனென்\ால் நேத்ராவின் அ ணன் குருமூர்த்தி தரு குமாரின் கார்க்குள் கிடந்த ஒரு செ பு மோதிரத்தை வைத்துக் கொ டு என்னுடைய பக்தர்களில் யாராவது ஒருவர்தான் தரு குமார் கடத்த பட காரணம் என்பதை மோ பம் பிடித்துக் கொ டதாக நேத்ரா எனக்கு செய்தி அனு பி ள்ளாள். நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வே டும் என்பதை ம் அறிவுறுத்தி ள்ளாள். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நம்முடைய இயக்கத்தின் செயல்பாடுகள் போலீஸ் மூலம் வெளி லகத்துக்கு தெரிந்து

விடக்கூடாது.”“தெரியாது அம்மா..... என்ன\க்கும் தெரியாது. நாம் வணங்கும் தெய்வம் அ படி பட்ட ஒரு நிலைக்கு நம்மை கொ டு செல்லாது. நாம் யாருடைய பணத்துக்கும் ஆசை பட்டது இல்லை. குற்\ம் செய்தவர்களை நோக்கி து பாக்கியை ட்டியிருக்கிே\ாம். ஆனால் ஒரு தடவை கூட அந்தத் து பாக்கியிலிருந்து தோட்டா யாருடைய மார்பை ம் நோக்கி பாய்ந்தது இல்லை. கத்தியைக் காட்டியிருக்கிே\ாம். எதிரிகளின் உடம்பில் ஒரு கீ\ல் கூட விழுந்தது இல்லை. நாம் இ போது செய்து கொ டு இரு பதும் ஒரு வகையான யாகம்தான். ஒரு வகையான வேள்விதான். இதுவும் CÛ\வனுக்கும் பிடித்தமானதே.”

``SÁ\ாகச் சொன்னாய் பவன்...! இ படி பேசுவதைக் கேட்கும்போது என்னுடைய மனதுக்கு மிகவும் சந்தோஷமாய் C£ef\து. உன்னை போன்\ இளைஞர்கள் என்னிடம் இருக்க போய்த்தான் அதர்மத்தை அழிக்கும் பணியில் என்னை நான் ஆக்க பூர்வமாய் ஈடுபடுத்திக் கொ டு இருக்கிே\Á. இந்த மனித சமுதாயத்தில் எல்லோரும் நல்லவர்களாக இருந்து விட்டால் அங்கே பகைமை ஏது...? விரோதம்

ஏது...?”இருவரும் பேசிக்கொ டே ஆசிரம வளாகத்தின் முன்பக்கம் இருந்த குடிலுக்கு வந்தார்கள். குடிலுக்கு முன்பாய் நின்றிருந்த அந்த பணி பெ சிவசக்தியம்மாவை YQjf«y| ÙU¥¦V hW¦¥ ÙNÖÁ]Ö·.

“அம்மா...! உங்களை பார்த்து பேசுவதற்காக ஒருவர் வந்து ஒரு மணி நேரமாய் காத்துக் கொ டு இருக்கி\ார்”.

“யார் அவர்... விபரம் கேட்டாயா?”

“பெயர் தரு குமார் என்று சொன்னார். இந்த ராத்திரி வேளையில் அம்மா யாரை ம் பார்க்க விரும்பமாட்டார் என்று சொல்லி ம் கேட்காமல் உள்ளே போய் உட்கார்ந்து விட்டார். Eங்களுக்கு தகவல் சொல்ல முயற்சி செய்தேன். உங்களுடைய செல்போன் அணைக்க பட்டு இருந்தது.....”

சிவசக்தியம்மாவும் பவனும் ஒருத்தரையொருத்தர் பார்த்துக் கொ டார்கள். “தரு குமார் எதற்கு இந்த நேரத்தில் வர வே டும்? நேத்ராவுக்கு தெரியாமல் தரு குமார் இங்கே உங்களை பார்க்க வந்து இருக்கி\ÖÁ GÁ\ால் விஷயம் மி கவும் முக்கியமானதாக இருக்க வே டும் அம்மா...!'

“வா... போய் பார்க்கலாம்...” சிவசக்தியம்மா சொல்லிக் கொ டே குடிலுக்குள் நுழைந்தவர் முகம் மாறினார்.

குடிலுக்கு உள்ளே எரிந்து கொடிருந்த ட்யூ லைட் வெளிச்சத்தில் ஒரு நாற்காலிக்கு சாய்ந்தபடிஉட்கார்ந்திருந்தான் hருமூர்த்தி. போலீஸ் யூனிபார்மை தவிர்த்துவிட்டு மடியில் தெரிந்தான். சிவசக்தியம்மாவை பார்த்ததும் எழுந்து நின்\ÖÁ. ஒரு கும்பிடு போy|e ÙLÖÚP ÙNÖÁ]ÖÁ.

“வணக்கம்மா...! என்னோட பேர் குருமூர்த்தி. நேத்ராவோட A Q Á."

hருமூர்த்தியை பார்த்ததும் சிவசக்தியம்மா உள்ளுக்குள் சின்னதாய் அதிர்ந்து போனாலும், அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளாமல் முகம் நிை\ய புன்னகையை நிர பிக் கொ டார். ÙU¥¦V hW¦¥ ÚLyPÖ

``• j L · ...?"

“நான் குருமூர்த்தி. நேத்ராவின் அ ணன். போலீஸ் என்று பணி பெ ணிடம் சொல்லி அவளைக் கலவர படுத்த விரும்பாததால் நான் தரு குமார் என்று பொய் சொன்னேன். மன்னிக்க வே டும் அம்மா!”

“காவல்துை\யில் ஒரு பொறு பை ஏற்றுக் கொ டு மக்களைக் காக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு இரு பது எனக்கு மி குந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்\து.”

குருமூர்த்தி மறுபடி ம் தன் கைகளைக் குவித்தான். “அம்மா...! என்னை பொறுத்தவரைக்கும் மக்களை சமூக விரோதிகளிடமி ருந்து கா பதும் ஒரு வகை இை\ பணிதான்.

“உங்களுடைய கருத்து உன்னதமானது. என்னை இந்த நேரத்தில் பார்க்க வந்த நோக்கம் என்ன என்பதை தெரிந்து

கொள்ளலாமா...?""அம்மா...! உங்ககிட்டே ஒரு சின்ன « NÖWÛ Q ...!''

``GÁ] ?''

"மொதல்ல இந்த செ பு உலோக மோதிரத்தை பாருங்கம்மா" குருமூர்த்தி தான் பத்திர படுத்தி வைத்து இருந்த செ பு மோதிரத்தை எடுத்துக்காட்ட, சிவசக்தியம்மா அதை வாங்கி பார்த்து விட்டு புன்னகை மா\ாமல் கேட்டார்." இந்த மோதிரத்திற்கு என்ன?"

"இது உங்க விசுவாசிகள் அணியக்கூடிய மோதிரம்தானே?"

"ஆமாம்....."

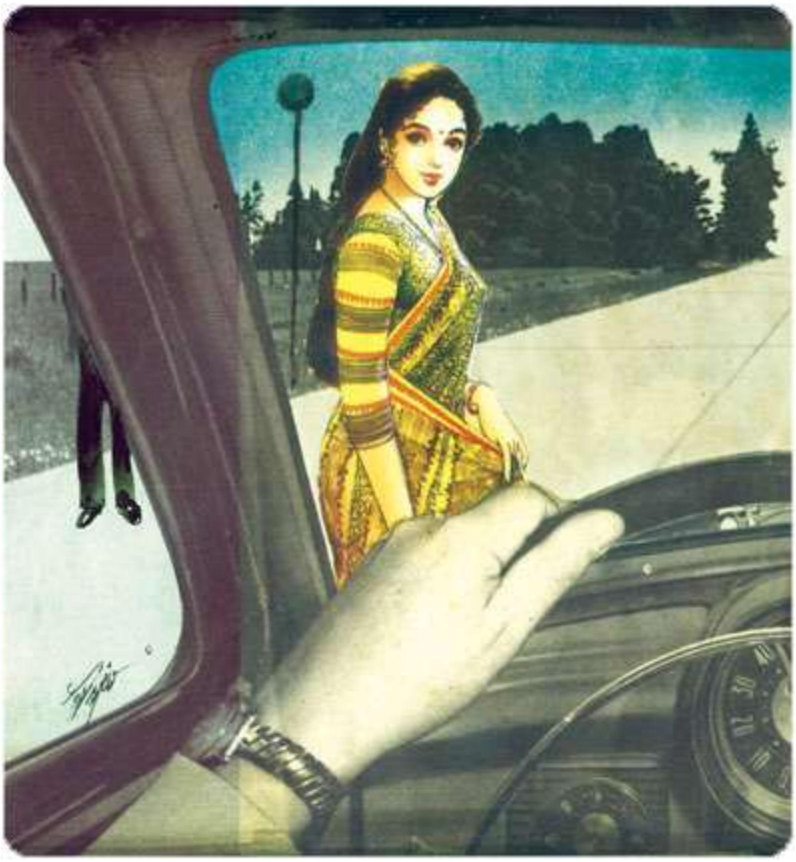

``h¼\ம் நடந்த ஒரு இடத்துல இந்த மோதிரம் இருந்தது. அதனால இது குறித்து ஒரு விரிவான விசாரணை நடத்தும்படி டமிஷனர் என்னை கேட்டுக்கிட்டார். விசாரணை நடத்தும் போது போலீஸ் யூனிபார்மோடு ஆஸ்ரமத்துக்குள்ளே போக வே டாம்ன்னு அவர் சொன்னதால, சீருடை அணியாமே ம டியில் பக்தர்கள் யாரும் இல்லாத நேரமாய் பார்த்து வந்திருக்கேன்..... என்னுடைய இந்த விசாரணைக்கு ங்க ஒத்துழை பு தரணும் அம்மா......"

"செ பு மோதிரம் என்பது ஒரு பொதுவான பொருள். யாரும் அதை அணியலாம். அதை ஒரு சாட்சியமாய் வைத்துக் ÙLÖ • | •jL· இங்கே வந்து இருக்க வே டாம் என்பது என்னுடைய கருத்து."

குருமூர்த்தி புன்னகையோடு குறுக்கிட்டான்.

"அம்மா...! எங்களுக்கு கிடைச்ச அந்த செ பு மோதிரத்தில் உங்களோட பெயரை என்க்ரேவ் ப ணியிருந்தாங்க. `G Í .G Í .H' GÁ f \ எழுத்துக்கள் உங்க பெயரின் சுருக்கம்தானே?"

"ஆமாம்.....!"

"உங்க விசுவாசிகள்ல யாரோ ஒருத்தர் அந்தக் குற்\த்தை ஏன் ப ணியிருக்கக் கூடாது.....?"

சிவசக்தியம்மா தெரியாத்தனமாய் முகத்தை வைத்துக் கொ டு கேட்டார். "அது என்ன குற்\ம்?"

குருமூர்த்தி சில நிமிடங்களை செலவழித்து தரு குமார் காரில் கடத்த பட்டு மிரட்ட பட்ட விபரத்தை ம் காருக்குள் கிடந்த செ பு மோதிரத்தை பற்றி ம் சொல்ல அதை சிவசக்தியம்மா எந்தவித உணர்ச்சி ம் இல்லாமல் கேட்டுக்கொ டார். பின் மெதுவாய் உதடுகளை அசைத்தார்.

"கடந்த சில வருடங்களில் மட்டும் ஆயிரக்கணக்கான செ பு மோதிரங்கள் ஆஸ்ரம நிர்வாகம் மூலமாய் விற்க பட்டுள்ளன. அதை ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் அணிந்து கொ டும் உள்ளனர். அவர்களில் யார் நல்லவர், யார் கெட்டவர் என்பது எனக்குத் தெரியாது. அதே நேரத்தில் காருக்குள் மோதிரம் கிடந்தது என்கி\ ஒரே ஒரு காரணத்துக்காக அதை என்னுடைய விசுவாசி ஒருவர்தான் செய்து இருக்க வே டும் GÁ f \ ஒரு முடிவுக்கு வருவதும் தவறு. எனக்கு வே டாதவர்கள், என்னை விரும்பாதவர்கள் கூட சம்பவம் நடந்த இடத்தில் மோதிரத்தை போட்டு வைத்து C£eLXÖÚU?"

"உங்களோட சந்தேகம் சரியானதுதானம்மா...! இந்த சந்தேகம் எங்களுக்கும் இருக்கு... அதை தெளிவுபடுத்திக்கத்தான் ஒரு ஏற்பாட்டை ப ணியிருக்கோம்".

``H¼TÖPÖ... GÁ] H¼TÖ | ?''

``R£ • hUÖரோட காருக்குள்ளே இந்த மோதிரம் மட்டும் கிடைக்கலையம்மா..."

“அ பு\ம்.....?”

“காரின் பின்சீட்டு மேற்பர புல சில கைரேகை பதிவுகள் கிடைச்சிருக்கு... நாங்க சந்தேக பட\ நபர்களோடு அந்த கைரேகை பதிவுகளை ஒ பிட்டு பார்க்க

ÚTÖÚ\ாம்..”

“என்னது...! ஒ பிட்டு பார்க்க போகிறீர்களா?”

“ஆமாம்மா...”

“என்னுடைய பக்தர்கள் ஆயிரக்க Q e f ¥ C £ e f \ார்கள். பல்வேறு ஊர்களில் இருக்கி\ார்கள். அவர்களையெல்லாம் எ படிக் க டுபிடித்து ஒ பிட போகிறீர்கள்? அது அவ்வளவு r XTUÖ] ÚYÛX C¥ÛXÚV?"

“அது சுலபமான வேலை இல்லைதானம்மா...ஆனாலும் போலீஸ் அதுக்காக சும்மா இருக்க முடியாதே... ங்க அனுமதி கொடுத்தா நாங்க ஒரு முயற்சியை ப ணி பார்க்கலாம்னு இருக்கோம்”

“என்னோட அனுமதி வே • |UÖ... GR¼h...?"

“அம்மா...! உங்களோட பக்தர்கள்ல நல்லவர்கள் யாரு, கெட்டவர்கள் யாருன்னு உங்களுக்கே தெரியாதுன்னு சொன்னீங்க... ஆனா போலீஸாலே ஒருத்தரை பார்த்தும் அவன் நல்லவனா கெட்டவனான்னு ஓரளவுக்கு யூகம் ப ண முடி ம்... நாளையிலிருந்து எங்க டிபார்ட்மெ ட்டைச் சேர்ந்த சில பேர் உங்க பக்தர்களை போல் உடை அணிந்துகிட்டு இந்த ஆஸ்ரம வளாகத்துக்குள்ளே இரு பாங்க. உங்களை பார்க்க வர்\ உ மையான பக்தர்களை நாங்க தொந்தரவு ப ணமாட்டோம். ஆனா எங்க மனசுக்கு சந்தேக பட\ நபர்களை மட்டும் தனியா மடக்கி அவங்க கைரேகை பதிவை வாங்கி லா டா கம் யூட்டரில் பதிவு ப ணி வச்சிருக்கி\ அந்த குற்\வாளி நபரின் கைரேகை பதிவோடு ஒ பிட்டு பார் போம்.

குருமூர்த்தி சொல்லச்சொல்ல, சிவசக்தியம்மாவின் உள்ளத்துக்குள் ஒரு சூ\ாவளி சுழற்றி சுழற்றி அடித்தாலும், ARÁ A½

குறியை தன்னுடைய முகத்தில் கொஞ்சமும் காட்டிக் கொள்ளாமல் உதடுகளில் புன்றுவலைத் தவழவிட்டார்.

“இது சாத்தியமா?”

“ஏன் சாத்தியம் கிடையாது...?

“கடற்கரை மணலில் கு டூசியை தொலைத்து விட்டு தேடினால் அது கிடைக்குமா...?”

“கையில் சக்தி வாய்ந்த காந்தத்தை வைத்துக் கொ டு தேடினால் அந்த கு டூசி ம் கிடைக்க வாய் பு இருக்கே?”

அதுவரைக்கும் ஒன்றும் பேசாமல் சிவசக்தியம்மாவின் பின்னால் நின்று கொ டிருந்த பவன் கோபத்தோடு குருமூர்த்தியை ஏறிட்டபடி குரலை உயர்த்தினான்.

“சார்! தரு குமார் என்கி\ நபருக்கு தொழில் ரீதியாய் எத்தனையோ விரோதிகள் இருக்கலாம். அவர்களை போய் விசாரித்து உ மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் காருக்குள் கிடந்த ஒரு செ பு மோதிரத்தை வைத்துக் கொ டு ஆஸ்ரமத்துக்குள் நுழைந்து இ படி ஒரு விசாரணை செய்வது எந்த விதத்தில் சரி...? அம்மாவுக்கு பக்தர்களாய் இரு பவர்கள் யாருமே த பு செய்ய மாட்டார்கள். நாளைக்கு உங்களுடைய போலீஸ் டிபார்ட்மெ ட்டை சேர்ந்த ஆட்கள் சந்தேக படும் பக்தர்களை பிடித்து கைரேகைகளை பதிவு செய்து ஒ பிட்டு பார் பது அம்மாவுக்கு ங்கள் செய் ம் அவமரியாதை. இந்த அமைதியான ஆஸ்ரமத்திற்கு அது ஒரு தீரா களங்கமாக அமைந்து விடும்.”

சிவசக்தியம்மா பவனை ஏறிட்டார். உதட்டிலிருந்த புன்னகை அழியாமல் பேசினார்.

“பவன்...! பேசியது தவறு. வந்திரு பவர் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி. அவருக்கென்று சில வேலைகளை அரசாங்கம் ஒதுக்கி ள்ளது. அந்த வேலைகளை அவர் செய்தே ஆக வே டும். என்னுடைய பக்தராய் இருக்கும் ஒரு நபர் அவரை ம் அறியாமல் ஏதாவது ஒரு தவறு செய்து இருக்கலாம். அ படி தவறு செய்தவர் சட்டத்தின் முன்னால் நிறுத்த பட வே டியது அவசியம். சட்டம் தன்

கடமையைச் செய்ய முன்வரும்போது நாம் மறு பது சரியில்லை.”

குருமூர்த்தி முகமலர்ச்சியோடு எழுந்து கொ டார். உங்க ஒத்துழை புக்கு ரொம்பவும் நன்றி அம்மா?”

“நாளைக்கு எத்தனை பேர் க காணி பு பணிக்கு வருவார்கள்...?”

“ஏழு அல்லது எட்டு பேர்!... அவர்கள் போலீஸ் டிபார்ட்மெ ட் ஆட்கள் என்பது உங்களுக்கு கூட தெரியாத வகையில் உ மையான பக்தர்களை போலவே இரு பார்கள். ஆஸ்ரமத்துக்குள் போலீஸ் இரு பது வெளி லகத்துக்கு தெரியவே தெரியாது.”

“எல்லாம் நல்லபடியாய் நடக்க அந்த இை\YÁ A£· புரியட்டும்...!” சிவசக்தியம்மா வலது கையை உயர்த்தி ஆசிர்வதிக்க, குருமூர்த்தி தலை தாழ்த்தி வணங்கி «ÛPÙT¼¿e ÙLÖ• | ÙY ¸ÚV ÚTÖ]ÖÁ.

ஆசிரமத்து எல்லையை விட்டு தா டும் வரை மவுனம் காத்த சிவசக்தியம்மா கலக்கமான பார்வையோடு பவனை ஏறிட்டார்.

“பவன்...இனிமேல் நாம் ஒவ்வொரு நிமிடமும் ^Öe fWÛRVÖL C£eL வே டும். நேத்ரா இ போது GjÚL C£ef\Ö· GÁ¿ பார். அவளோடு நான் உடனடியாய் பேச வே டும்...”

``CÚRÖ...!'' GÁ¿ ÙNÖÁ] TYÁ, RÁ ÙN¥ÚTÖÂ¥ நேத்ராவின் எ களைத் தட்டினான். நேத்ரா உடனே லைனில் கிடைத்தாள். ÙN¥ÚTÖÛ] சிவசக்தியம்மாவிடம் கொடுக்க அவர் பேசினார்.

“நேத்ரா...!”

“அம்மா...! வணக்கம்...”

“நேத்ரா...! இ போ எங்கே இருக்கே?”

``GÁÚ]ÖP ÚRÖ³ ÚRYVÖÂÚVÖ| J£ ÙWÍPÖÙW• yX சா பிட்டுக் கொ டிருக்கிே\ன். ஏதாவது அவசரமான «cVUÖ Aம்மா?”

“உன்னோட தோழி தேவயானி பக்கத்தில் இருக்காளா?”

“இல்லை... வாஷ்பேசினில் கை கழுவ போயிருக்கா...”

“நேத்ரா...! நான் சொல்வதை கவனமாய்க் கேள்...’ என்று ஆரம்பித்த சிவசக்தியம்மா, குருமூர்த்தி ஆசிரமத்திற்கு வந்து பேசி விட்டு போன விவரத்தைச் சொல்ல... நேத்ரா அதிர்ந்து ÚTÖ] Ö ·.

“அ...ம்...மா...!”

“பய படாதே.. நேத்ரா...! போலீஸ் நமக்கு பக்கத்தில் வருவார்கள். ஆனால் க டுபிடித்து விட மாட்டார்கள். இதற்கு உன்னுடைய உதவிதான் பெரிய அளவில் தேவை படும்.”

“சொல்லுங்கம்மா.......! நான் என்ன ப ணனும்?”

“உன்னுடைய அ ணன் குருமூர்த்தியின் செயல்பாடுகளை வேவு பார்க்கணும். அவர் எ படி திட்டம் போட்டு காய்களை நகர்த்துகி\ார் என்பது நமக்குத் தெரிந்தால்தான் நாம் காய்களை நகர்த்தி த பித்துக் கொள்ள முடி ம்”.

“செய்கிே\ன் அம்மா.....!”

“ உடனே வீட்டுக்கு பு\•Ty | ÚTÖ... EÁ A • QÛ] LY Â!''

வாஷ்பேசினில் கை கழுவி விட்டு வந்த தேவயானி, நேத்ரா பு\ படத் தயாராக இரு பதை பார்த்து விட்டு ஆச்சர்ய பட்டான்.

“என்ன கிளம்பிட்டே...! ஐஸ்க்ரீமுக்கு ஆர்டர் ப ண ÚY • PÖUÖ...?''

“வே டாம் தேவ்...! அ ணிகிட்டேயிருந்து போன் வந்தது. அ ணன் திடீர்ன்னு வெளியூர் கிளம்பி போ\ராம். அ ணிக்கு தனியா இருக்க பயமாய் இருக்காம். உடனே பு\•Ty | YWo ÙNÖÁ] Ö j L''.

“சரி... அ படீன்னா கிளம்பு... நாம மறுபடி ம் எ ப பார்க்கலாம்?”

``SÖÁ ÚTÖÁ T • Ú\Ú] !''

``U\ந்துடாதே......!”

“ம்... ம்.......” நேத்ரா தலையாட்டி விட்டு ரெஸ்டாரெ ட்டை விட்டு வெளியே வந்RÖ Á.

ஆட்டோ தேடினாள். கிடைக்கவில்லை. பஸ் ஏதாவது வருமா GÁ\ எதிர்பார் பில் பஸ் ஸ்டா பில் போய் நின்று ரோட்டின் மறுமுனை வரைக்கும் பார்வையைத் துரத்தி பார்த்தாள்.

TÍ Y£f\ மாதிரி தெரியவில்லை.

நேத்ராவுக்கு முகம் வியர்த்து, இருதயம் டெலிபிரி டர் மாதிரி படபடத்தது.

'சிவசக்தியம்மாவை போலீஸ் க டுபிடித்து விடக்கூடாது! அ ணன் குருமூர்த்தியை இந்த விஷயத்தில் ÚRÖ¼LzeL வே டும்! எதிர்கால சமுதாயம் சுத்தமாக இருக்க ÚY • |ÙUÁ\ால் தரு குமார், லாரன்ஸ் போன்\ AµehL· AL¼\ பட வே டும்! இனி மேல் அ ணனை இருபத்தி நான்கு மணி நேரமும் க காணிக்க வே டும்!'

யோசித்துக் கொ டே பஸ் ஸ்டாபில் நின்றிருந்த நேத்ராவை அந்தக் காரின் ஹார்ன் சத்தம் கலைத்தது.

திடுக்கிட்டு போனவளாய் தலையை உயர்த்தி காரை பார்த்தான்.டிரைவிங் சீட்டில் தரு குமார் தெரிந்தான். சிரித்து கையை அசைத்தான்.

"ஹாய் நேத்ரா...!"

Rரு குமாரை பார்த்ததும் முதல் இர டு நிமிPjL· அர டு போன நேத்ரா, பி\கு வந்த விநாடிகளில் வலுக்கட்டாயமாய் முகத்திற்கு ஒரு மலர்ச்சியைக் கொடுத்து போலியாய் விய பு காட்டினாள்.

"ஓ! ங்களா...! வாட் ஏ ளஸ ட் சர் ரைஸ்...! இந்த நேரத்துல இந்த இடத்துல நான் உங்களை எதிர்பார்க்கலை.."

“நானும் தான் நேத்ரா...! நம்ம கம்பெனியோட ஆடிட்டர் வீடு பக்கத்து தெருவில்தான் இருக்கு. கம்பெனியில் பேச முடியாத சில விஷயங்களை அவரோட வீட்ல வெச்சுதான் பேசுவோம். ஆமா... எங்கே இந்த பக்கம்...?”

“என்னோட ர ட் தேவயானி நகை புடவையெல்லாம் பர்ச்சேஸ் ப ணணும்னு சொன்னா. பர்ச்சேஸ் முடிச்சிட்டு ÙW Í PÖW • yX NÖ பிட வந்தோம். சா பிட்டதும் அவ பு\•Ty | yPÖ... SÖÁ B yÚPÖ ÚRzÚ] Á. f ÛPeLÛX. அதான் பஸ்ஸுக்கு வெயிட் ப ே\ Á..."

“ஆட்டோவும் வே டாம். பஸ்ஸும் வே டாம். கார்ல ஏறு. நான் உன்னை வீட்ல ட்ரா ப ணிடே\ Á..."

“இ ப பஸ் வந்துடும். உங்களுக்கு ஏன் சிரமம்?”

“என்னது சிரமமா...? நேத்ரா...’ என்ன பேச்சு பேசே\...? ம் நானும் கூடிய சீக்கிரத்துல கல்யாணம் ப ணிக்க ÚTÖÚ\ாம். அதுக்காக பேச்சு வார்த்தைகளும் நடந்துக்கிட்டு இருக்கு....நிலைமை இ படி இருக்கும் போதே

• HÁ GÁÛ]

அந்நியமாய் நினைக்கே\...? ஏதோ ஒரு தேர்ட் பர்சன் மாதிரி சிரமம் அது இதுன்னு பேசே\!"

“நோ... நோ... நான் உங்களை அந்நியமா நினைக்கலை. உங்க வீடு ஒரு திசையில் இருக்கு... என்னோட வீடு ஒரு திசையில் இருக்கு. இந்த ராத்திரி நேரத்துல உங்களுக்கு வீ அலைச்சல் எதுக்குன்னு யோசனை ப ணினேன்... A ª Y [° RÖÁ...!"

“பேசாதே நேத்ரா... மொதல்ல கார்ல ஏறு! இது என்னோட காரும் இல்லை. உன்னோட காரும் இல்லை. நம்ம கார்..ம்...ஏறு...”

“அது வந்து...”

“நோ ஆர்க்யூமெ ட்ஸ்... கார்ல ஏறு...” தரு குமார் க டி பான குரலில் சொல்லவும் நேத்ரா மறுத்து பேசத் ÚRÖÁ \ÖU¥ H½e ÙLÖ • PÖ ·.

கார் நகர்ந்தது.

தெருமுனை தா டும் வரை மவுனமாய் இருந்த தரு குமார், பி\கு மெல்ல பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

“நேத்ரா...! நான் உன்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க\ சந்தோஷத்தில் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், இன்னொரு பக்கம் எனக்கு வே டாத ஒரு நபரால நிம\ய பிரச்சினைகளை பேஸ் ப ணிட்டு வர்ே\Á... AR]Ö¥RÖÁ EÁfyÚP போன்ல கூட என்னால பேச முடியலை...”

``AR]ÖX GÁ]?''

“ இதை சாதாரணமா எடுத்துக்கிட்டே...பட் என்னால அ படி எடுத்துக்க முடியலை... உன் வீட்டுக்கு வந்து உன்னை முற\ படி பெ கேட்கணும்ன்னு என்னோட அம்மாவும் அ பாவும் சொன்னாங்க. அந்த ஏற்பாட்டைக்கூட என்னால ப ண முடியலை... காரணம் வெளியிலிருந்து வர்\ பிரச்சினைகள்தான்...!”

"EjL ºeh A•Tz பிரச்சினை தர்\YjL VÖ£?''

“யார்ன்னு தெரியலை... போன்ல பேசும்போது தன்னை கிளி ஜோஸியக்காரன்னு சொல்லிட்டு டார்ச்சர் ப \ÖÁ.''

“அ படியென்ன டார்ச்சர் ப \ÖÁ?'

“என்னோட பிசினஸ் விஷயமாய் அடிக்கடி ஸ்டார் ஹோட்டலில் பார்ட்டி நடக்கும். அ படி பார்ட்டி நடக்கி\ நேரத்துல சில பெ கள் என் கிட்டே வந்து சோசியலாய் பழகுவாங்க... அதிலும் நார்த்திலிருந்து வர்\ ÙT•L· RjLÚ[ÖP அன்பை ம் பாசத்தை ம் வெளி படுத்த\துக்காக என்னோட கன்னத்துல முத்தமிP\தும் உ டு. அதையெல்லாம் கிளி Ú^Ö ÍVeLÖWÁ Ä RÁÛ] ÙNÖ¥¦ef\YÁ ÚTÖyÚPÖ எடுத்து அதை மார்பிங் முற\யில் டெவல ப ணி ஆபாச

படங்களாய் மாத்தி வெச்சுக்கிட்டு என்னை ளாக் மெயில் T • \ான். நான் அந்த பெ களோட வாழ்க்கையை பாழ் படுத்தினேனாம்..."

`` ங்க போலீஸ்ல புகார் ப ண வே டியதுதானே?"

``டமிஷனர்கிட்டேயே புகார் ப ணிட்டேன்... அவரும் உடனே நடவடிக்கை எடுத்து உன்னோட அ ணன் குருமூர்த்தியை இந்தக் கேஸ் விஷயமாய் டீல் ப ணச் சொல்லியிருக்கார். அவரும் ப ணிட்டிருக்கார்."

"அந்த கிளி ஜோஸ்யக்காரன் யாராய் இருக்கலாம்னு ங்க கெஸ் ப ணி வெச்சிருக்கீங்க..?"

"நானும் கெஸ் ப ணி ப ணி களைச்சு போயிட்டேன் நேத்ரா. அவன் யார்ன்னு க டுபிடிக்கவே முடியலை. பட்... இ பத்தான் ஒரு 'க்ளு' கிடைச்சிருக்கு.."

``GÁ] e º ...?''

"என்னை கார்ல கடத்திகிட்டு போய் ஒரு ராத்திரி முழுவதும் அலைய விட்ட நபர் சிவசக்தியம்மாவோட டிவோட்டி. அவன் காரோட பின் சீட்ல உட்கார்ந்து என்னை மிWyzefy| இருந்தபோது அவனோட விரலிலிருந்து செ பு மோதிரம் கழ டு விழுந்திருக்கு..''

"அதை மட்டும் வெச்சு அந்த நபர் யார்ன்னு க டுபிடிக்க முடி மா என்ன...?"

"எனக்கு நம்பிக்கையில்லை... ஆனா உன்னோட அ ணன் குருமூர்த்திக்கு ஏக பட்ட நம்பிக்கை... அடுத்த 24 மணி நேரத்துக்குள்ளே அந்த கிளி ஜோஸ்யக்காரன் யாருங்கி\ÛR க டுபிடிச்சு காட்டே\ன்னு சவால் விட்டிருக்கார். சவாலில் அவர் ஜெயிக்கி\ÖWÖ, C¥ÛXVÖÁ Ä SÖÛ[eh ராத்திரிக்குள்ள தெரிஞ்சுடும்.''

நேத்ரா ஒன்றும் பேசாமல் மவுனமாய் இருக்க, தரு குமார் AYÛ[H½yPÖÁ.

"ஸாரி நேத்ரா...! நாம சந்திச்சு பேச\தே ரேர். அந்த சமயத்துல போய் நாம சந்தோஷமா பேச\ÛR «y|y| GÁÚ]ÖP சொந்த பிரச்சினையை பத்தி பேசிட்டிருக்கேன்... எக்ஸ்ட்ரீம்லி bÖ¡..''

"இதுல ஸாரி சொல்ல ஒ ணுமி¥ÛX.. EjLºeh J£ பிரச்சினைன்னா... அதுல எனக்கும் பங்கு இ£eh... HÁ]Ö

SÖÛ [e h E j L UÛ] « GÁ f \ ஸ்தானத்தில் இருக்க ÚTÖ \ து நான்தானே!"

"நேத்ரா! இ படி பேச \ து எனக்கு எவ்வளவு சந்தோஷமாய் இருக்கு தெரி மா...? உ மையிலேயே இன்னிக்குக் காலையில் நான் க விழிச்சதுமே என்ன நினைச்சேன் ÙR ¡ • UÖ?"

"என்ன நினைச்சீங்க?"

"இன்னிக்கு மத்தியானம் ம் நானும் ஏதாவது ஒரு பைவ் ஸ்டார் ஓட்டலுக்கு போய் Ù a « VÖ J £ X t o சா பிடணும்னு

நினைச்சேன்""திடீர்ன்னு ஏன் அ படியொரு எ ணம்?"

"காரணம் இருக்கு"

"என்ன காரணம்?"

"இன்னைக்கு என்னோட பி \ ந்தநாள்"

"மை குட்னஸ்...! இந்த விஷயத்தை ங்க நேத்திக்கே எனக்கு போன் ப ணி சொல்லியிருந்தா இன்னிக்கு காலையில் முதல் ஆளாய் உங்களுக்கு போன் ப ணி வாழ்த்து சொல்லியிரு பேன்... இவ்வளவு லேட்டா ÙNÖ¥¾ j LÚ [?"

"நேத்ரா...! நான் இ ப இருக்கி \ மனநிலையில் பி \ ந்தநாளைக் கொ டாட விரும்பலை. என்னோட அம்மா தான் கோயிலுக்கு போய் எனக்காக அர்ச்சனை ப ணிட்டு வந்தாங்க... நான் ஒரு அனாதை விடுதிக்கு போய் அங்கே இருக்கி \ குழந்தைகளுக்கு சாக்லேட் குடுத்துட்டு வந்தேன்..."

"நல்ல காரியம்தான் ப ணியிருக்கீங்க.."

"அந்தக் குழந்தைகளுக்கு கொடுத்தது போக இன்னும் கொஞ்சம் சாக்லேட் இருக்கு.." சொன்ன தரு குமார் காரின் டேஷ் போர்டைத் தி \ ந்தான். பத்துக்கும் மேற்பட்ட சாக்லேட் பார்கள் லநி \ E Û \ களோடு தெரிந்தன. அதில் ஒன்ை \ எடுத்து நேத்ராவிடம் ட்டினான்.

"இந்த வருஷம் என்னோட பி \ ந்த நாளைக்கு உனக்கு கொடுக்க முடிந்தது இந்த சாக்லேட் தான். அடுத்த வருஷம் RÖÁ RW•ÚTÖ f \ என்னோட பி \ ந்தநாள் பரிr E Á Û] `AP!' ன்னு ஆச்சர்ய பட வைக்கும்."

நேத்ரா சிரித்துக் கொ டே சாக்லெட்டை வாங்கிக் கொ டாள். மனசுக்குள் இ படி எ ணம் ஓடியது. ‘டேய்...தரு ! அடுத்த வருஷம் எந்த நிலைமையில் C£eL• ÚTÖÚ\ன்னு எனக்குத்தானே தெரி ம்!’

“என்ன நேத்ரா...! மவுனமாயிட்டே! வெறும் சாக்லெட்டை குடுத்து பி\ந்தநாளைக் கொ டாடிட்டேன்னு

பார்க்கறியா...?”“நோ...நோ... அ படியெல்லாம் ஒ ணும் C¥ÛX...''

“அ படீன்னா சாக்லேட்டை சா பிடு...”

நேத்ரா சாக்லேட் உை\யை கழற்றி ஒரு வாய் கடித்து «µjf]Ö·.

“எனக்கு பொதுவாய் சாக்லேட் பிடிக்காது. பட் இன்னிக்கு பிடிக்குது! அதுவும் உங்களோட பி\ந்தநாளுக்கு கொடுத்ததாலே!”

“மொதல்ல உன்னை உன்னோட வீட்ல ட்ரா ப ணிட்டு அ பு\UÖ SÖÁ ®y|eh• ÚTÖÚ\Á..''

“என்னை வீட்டு கார்னர்ல ட்ரா ப ணிட்டா போதும்”

``HÁ SÖÁ EjL ®y|eh YWe i PÖRÖ...?''

“இந்த ராத்திரி நேரத்துல வே டாம்... அக்கம் பக்கத்துல C£ef\வங்க ஒரு மாதிரியாய் பார் பாங்க... ங்க முதல் தடவையாய் வரும்போது உங்க அ பா அம்மாவோடுதான் என்னோட வீட்டுக்கு வரணும்”

“அ படியா... உத்தரவு...!” என்று தரு குமார் சொல்லி சிரித்துக் கொ டு இருக்கும் போதே நேத்ராவுக்கு தன் உடம்பில் அந்த வித்தியாசம் தெரிந்தது.

தலை லேசாய் சுழன்\து. க ணின் இமைகள் அவளை ம் மீ றி சொருகிக் கொள்வது போன்\ உணர்வு. உடம்பு மொத்தமும் எங்கோ வழுக்கிக் கொ டு போயிற்று...

``R...£... • !''

“என்ன நேத்ரா?”

“எனக்கு உடம்பை என்னமோ ப ணுது”

“என்ன ப ணுது..?”

“தலை சுத்த\ மாதிரி...''

“தூக்கம் வர்\ மாதிரி ம் இருக்குமே?”

`` B ... B UÖ...''

“உடம்பு காத்துல ப\e f \ மாதிரி இருக்குமே?”

`` B ... B UÖ...''

“க ணு ரெ டும் இருட்டிக்கிட்டு வருதா...?”

“ம்...”

“அ படீன்னா இது மயக்கம்தான்...! ஏன்னா சா பிட்ட சாக்லேட் நல்ல ஜாதி கிடையாது. இம் போர்ட்டட். கெட்ட பையன்! தரு குமார் சிரித்து சொல்லிக் கொ டிருக்கும் ÚTÖÚR....

நேத்ரா உணர்விழந்து உட்கார்ந்த நிலையிலேயே சரிந்து மயக்கத்துக்கு போனாள்..

தருகுமார் காரைத் திருபி வேகம் பிடித்தான்.

ÚSத்ரா மறுபடி ம் உணர்வுக்கு வந்தபோது, தான் ஒரு அரையிருட்டான அறை\யில் ஒரு கட்டிலில் படுத்து இரு பதை உணர்ந்தாள். பின்னந்தலை பாரமாய் வலித்தது. உடம்பில் மெலிதாய் ஒரு நடுக்கம் பரவியிருந்தது. இர டு கைகளை ம் ஊன்றி சிரமமாய் எழுந்து உட்கார்ந்தாள். பார்வை மெல்ல rZÁ\து.

N¼Ú\ ÙT¡RÖ] AÛ\. ஒரு ஜீரோ வாட்ஸ் பல்பு தன் மங்கலான வெளிச்சத்தை அறை\ பூராவும் பர பி வைத்து இருந்தது. ஸ்பிலிட் ஏஸி ஒன்று மவுனமாய் இயங்கிக் கொ டிருக்க, ஜன்னல்கள் இல்லாத அந்த அறை\யில் க ணாடி தகட்டால் மூட பட்ட வெ டிலேட்டர் சதுரம் ஒன்று அவளின் உயரத்தில் தெரிந்தது.

தரு குமாரின் ஞாபகம் திடுமென்று மனசுக்குள் உதித்தது. தரு குமார் தனக்கு பி\ந்த நாள் என்று சொல்லி சாக்லேட் கொடுத்ததும், அதை வாங்கி சா பிட்டதும், சா பிட்ட சில விநாடிகளிலேயே மயக்கத்துக்கு போனதும் வரிசையாய் நினைவுக்கு வந்தது. இதயத்துக்குள் பயம் முளைத்தது.

'தரு குமார் என்னைக் கடத்த வே டிய அவசியம் என்ன?'

'ஒரு வேளை சிவசக்தியம்மாவின் அதிரடி நடவடிக்கைகள் பற்றிய உ மை தெரிந்து விட்டதா...?

'லாரன்ஸ் கடத்த பட்ட உ மை தெரிந்து அதற்கு பழிக்கு பழி வாங்கும் விதமாக என்னைக் கடத்தியிருக்கி\Ö] Ö...?'

யோசித்துக் கொ டே கட்டிலின்றும் எழுந்த நேத்ரா, மெல்ல AÛ\யின் கதவை நோக்கி போனாள். இழுத்து பார்த்தாள். கதவு வெளி பக்கமாய் பூட்டியிரு பது புரிந்தது. குனிந்து சாவியின் துவாரத்தில் தன்னுடைய வலது க ணை பொருத்தி பார்த்தாள்.

'என்ன செய்யலாம்?'

'கதவைத் தட்டி பார்க்கலாமா?

நேத்ரா யோசித்துக் கொ டிருந்தபோதே அந்த அறை\யின் மூலை பகுதியில் இருந்த சுவர் பகுதி மெல்ல நகர்ந்து ஒரு இடைவெளி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, அந்த இடைவெளியின் வழியாக தரு குமார் வெளி பட்டான். ஒரு கேலிச்சிரி போடு அவளை நோக்கி வந்தான்.

``GÁ]
நேத்ரா...
த பிச்சு போக எந்த பக்கம் Y ³
கிடைக்கும்ன்னு பார்த்துக்கிட்டிரு e f V0̈...?"

நேத்ரா LR° e h பின்னாக சாய்ந்து ÙL0̈ • | AYÛ] J £ தீ பார்வை பார்த்தாள்.

“எதுக்காக இது?”

“எது..?”

“இந்தக் கடத்தல்...?”

“ ஒருவேளை எனக்கு கிடைக்காம போயிடுவியோ என்கி\ பயம்தான்!

“நான்தான் உங்களை கல்யாணம் ப ணிக்க போே\ÁÄ சொல்லிட்டேனே... அ பு\மும் என்ன பயம்?

“நேத்ரா...! ஒரு விஷயம் உனக்கு புரியலை. • GÁÛ] e கல்யாணம் ப ணிக்க மொதல்ல விரும்பலை. அ பு\ம் உன்னோட அ ணன் குருமூர்த்தி கன்வின்ஸ் ப ணினதால அரை மனசோடு ஒத்துக்கிட்ட... அதுக்கு பு\மும் கோயில்ல ‘பூ’ போட்டு பார்க்கணும்னு சொல்லி ஒரு ‘செக்’ வெச்சே...! கேட்ட பூ வந்ததால கல்யாணம் ப ணிக்க ஒத்துக்கிட்டே...! இ படி ஒவ்வொரு கட்டமாய் தா டி நம்முடைய கல்யாண விஷயம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. B] 0̈ GÁÛ] • பொறுத்தவரைக்கும் உன்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்கி\துல எனக்கு துளி கூட விரு பம் கிடையாது.”

நேத்ரா அதிர்ந்து போனவளாய் தரு குமாரையே பார்த்தாள்” என்ன சொன்னீங்க... என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க உங்களுக்கு விரு பம் கிடையாதா?”

`` B UÖ...''

“பின்னே ஏன் என்னை துரத்தி துரத்தி வந்தீங்க?”

“எல்லாமே ஒரு பாவ்லா தான்...! உன்னை மாதிரி திமிர் பிடிச்ச ஒரு பொ ணை பின்னே எ படி அடக்கி மூக்கணாங்கயிறு ÚTÖP\தாம்..?

”நேத்ரா உடை\ந்து போன விழிகளோடு தரு குமாரையே பார்க்க, அவன் தொடர்ந்தான்.

“என்னடி பார்க்கி\...? இ டர்வியூக்கு வந்தா ஒழுங்கு மரியாதையா இருந்துட்டு போவியா..? அதை விட்டுட்டு நான் இன்டர்வியூவை கான்ஸல் ப ணினதுக்காக என்னோட AÛ\க்குள்ளே அத்து மீறி நுழைஞ்சு என்னையே தூக் f எறிஞ்ச மாதிரி பேசினியே... என்ன திமிர்டி உனக்கு?”

அந்த இக்கட்டான நிலைமையிலும் நேத்ராவுக்கு அவளுடைய மனதின் மூலையில் சின்னதாய் ஒரு நிம்மதி பி\ந்தது.

‘இவனுக்கு என் மேல்தான் கோபம்... சிவசக்தியம்மா சம்பந்த பட்ட விவகாரங்கள் எதுவும் தெரியவில்லை...!’

தரு குமார் நேத்ராவின் மன ஓட்டத்தை புரிந்து கொள்ளாமல் பேச்சைக் கோபமாய் தொடர்ந்தான்.

``GÁÚ]ஈட ரூமுக்குள்ளே நுழைஞ்சு பேசின பேச்சு இன்னமும் என்னோட மனசுக்குள்ளே ஆ\ாத காயமாய் இருக்கு. அன்னிக்கு என்ன பேசினேன்னு உனக்கு ஞாபகம் இல்லாமே இருக்கலாம். ஆனா எனக்கு நல்லாவே ஞாபகம் C£eh. • GÁ] ÚTpÚ]ÁÄ SÖÁ ÙNÖ¥Xy|UÖ...?'' த்துக்கும் மேற்பட்ட பெ களை இ டர்வ்யூக்கு கூ பிட வே டியது. உங்களுக்கு ஏதாவது அவசர வேலை வந்துட்டா அந்த இ டர்வியூவை கான்ஸல் ப \து. பணம் அதிகாரம் ரெ டும் இருந்துட்டா எந்த அட்டூழியத்தை வேணும்னாலும் ப ணுவீங்களா?’ இ படி பேசின போது எனக்குள்ளே ஏக பட்ட கோபம். ஆத்திரம். இருந்தாலும் அடக்கிக்கிட்டேன். கன்னத்துல ஒரு அடை\ «y| EÁÛ] ÙY¸ÚV துரத்தியிருக்க என்னால முடிம். ஆனாலும் உன்னைக் கொஞ்சம் வித்தியாசமாய்த் தடிக்கணும்னு நினைச்சேன். உன்னை கல்யாணம் பணிக்கி\ மாதிரி நடிச்சு கடைசி நிமி ஷத்துல ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி கல்யாணத்தை நிறுத்தி உன்னை அவமான படுத்தணும்னு திட்டம் போட்டேன். திட்ட படி காய்களை ம் நகர்த்திக்கிட்டு இருந்தேன். பட், திடீர்ன்னு நேற்ை\க்கு ராத்திரி திட்டத்துல சின்னதாய் ஒரு மாறுதல். கல்யாண பேச்சு நடந்துட்டு இருக்கும் போதே

காணாம போயிட்டா எ படியிருக்கும்னு யோசனை ப ணினேன். நேத்து சாயந்தரத்துல இருந்தே உன்னை க காணிக்க ஆரம்பிச்சேன். அதனோட பலன் பஸ்சுக்காக பஸ் ஸ்டா ல வெயிட் ப ணிட்டு இருக்கும் போது உன்னை ®yX `yWÖ•' T • \தாய் சொல்லி லி ட் கொடுத்து, சா பிட சாக்லேட் கொடுத்து என்னோட பார்ம் ஹவுஸுக்கு கூட்டிகிட்டு வந்துட்டேன். இந்த பார்ம் ஹவுஸ் எங்கே இருக்கு தெரி மா...? முட்டுக்காடு பாரஸ்ட் ஏரியாவுக்குள்ளே ஒரு அடர்த்தியான சவுக்குத் தோ புக்குள்ளே இருக்கு. மெயின் ரோடு இங்கேயிருந்து ஏழு கிலோ மீட்டர். இங்கேயிருந்து த பிக்கவே முடியாது...! இந்த பார்ம் ஹவுஸ்ல வேலையாட்கள் யாரும் கிடையாது. நான் மட்டும் இங்கே வருவேன். இனிமே இந்த வீட்ல தான் இருக்க போறே\....! NÖ•TÖy | e h GÁ] T • \துன்னு கேக்கலாம். அதோ அந்த க போர்டுக்குள்ளே ÚRÛYVÖ] U ¸ ÛL NÖUÖÁL · C£க்கு. இந்த அை\ÚVÖP இடதுபக்க மூலையில் கேஸ் சிலி டரும் ஸ்டவ்வும் இருக்கு. உனக்கு எ ப பசி எடுத்தாலும் தேவையானதை சமைச்சு சா பிடலாம். ‘சா பிட மாட்டேன். சமைக்க மாட்டேன்’னு சொல்லி பட்டினி கிடந்தா நான் அதை பற்றி கொஞ்சம் கூட கவலை பட மாட்டேன். உன்னைச் சா பிடச் சொல்லி வற்புறுத்தவோ NUÖRÖ] • படுத்தவோ UÖyÚPÁ."

நேத்ரா பயமாய் R£ • hUÖÛWÚV பார்த்துக் ÙLÖ • z£eL, AYÁ J£ ÚLÖ Q ¥ புன்னகையோடு பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.“அ பு \ம்... இன்னொரு விஷயம்...

என்னோட இரு பிடத்துக்கு வந்து சரியா ரெ டு மணி நேரமாச்சு... இந்நேரம் வீட்ல உன்னைத் தேடிட்டு இரு பாங்க. உன்னோட செல்போனை வர்\ வழியிலேயே ஒரு குளத்துல தூக்கி போட்டுட்டு வந்துட்டேன். அதனால உன்னை செல்போனிலும் கா டக்ட் ப ண முடியாது. இன்னும் கொஞ்ச நேரமான பின்னாடிதான் உனக்கு ஏதோ ஆபத்துன்னு உன்னோட அ ணனுக்கும் அ ணிக்கும் புரி ம். எனக்கு போன் ப ணி சொல்லுவாங்க. நானும் அவங்களோடு சேர்ந்து கவலை பட்டுக்கிட்டு உன்னைத் தேட ஆரம்பிச்சு தேடிக்கிட்டே இரு பேன். உன்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க எவ்வளவு

ஆசை பட்டேன்னு அவங்களுக்கு தெரி ம். அதனால நான்தான் உன்னைக் கடத்தியிரு பேன்னு அவங்களால யூகம் கூட ப ண முடியாது.”

தரு குமார் பேசிக் கொ டு இருக்கும்போதே நேத்ரா திடீரென்று ஆவேசமானாள். “டேய்ய்...!” என்று கத்திக் கொ டே பாய, தரு குமார் விலகி நின்று தன் இடு புக்கு கையைக் கொ டு போய் சட்டென்று பிஸ்டலை எடுத்தான்.

“இதோ பார்...! என்னை அடிக்க முயற்சி ப ணினா நான் உன்னை முழங்காலுக்கு கீழே சுட வே டியிருக்கும். அதுக்கு பு\ம் உன்னால நகரக் கூட முடியாது. நான் உனக்கு ட்ரீட்மெ டும் தர மாட்டேன். அதுக்க பு\ம் உனக்கு மரண AYÍÛR RÖÁ. A•Tz J£ UWQ AYÍÛR E]eh வேணும்னா சொல்லு... தர்ே\Á...!"

நேத்ரா வியர்த்து வழிந்து கொ டு அ படியே அசையாமல் நின்\ாள். தரு குமார் அவனுக்கு பக்கத்தில் வந்து நின்று தன் கையில் இருந்த பிஸ்டலால் அவளுடைய நெற்றியில் கோலம் பேÖyPÖÁ.

“நேத்ரா! எனக்கு வாழ்க்கையில் உன்னை மாதிரியான துணிச்சலான பெ ணைத்தான் பிடிக்கும். அ படி பட்ட பெ களோடு இ படி விளையாடுவது எனக்கு ரொம்பவும் பிடிக்கும். இது எனக்கு ஒரு ‘ஹாபி’ ன்னு வெச்சக்கோயேன். சினிமாவில் வர்\ வில்லன்கள் மாதிரி ஒரு பெ ணைக் LR\e LR\ ÙL|ef\ LÖy| மிர டித்தனம் எல்லாம் எனக்கு பிடிக்காது. அந்த விஷயத்துல நான் ஹீரோ மாதிரி. ரொம்பவும் பொறுமையாய் இரு பேன். உன்னோட விஷயத்திலும் அ படித்தான் இருக்க போே\ன். உனக்கும் எனக்கும் ஒரு சின்ன பந்தயம். உனக்கு நாலு நாள் டயம் தர்ே\ன். அடுத்து நாலு நாளும் நான் இந்த பார்ம் ஹவுஸ் பக்கம் எட்டிக்கூட பார்க்க மாட்டேன். அதுக்குள்ளே இங்கேயிருந்து த பிச்சு போயிரணும். அ படி த பிச்சு போகாத பட்சத்தில் தோல்வியை ஒத்துக்கிட்டு SÖÁ ÙNÖ¥\படி கேக்கணும். உடகாரச் சொன்னா உட்காரணும்... நிக்கச் சொன்னா நிக்கணும்... படுக்கச் சொன்னா...” தரு குமார் சொல்லிவிட்டு சிரிக்க, நேத்ராவின் உடம்பில் ஓடிக் கொ டிருந்த ரத்தம் பயத்தில் உை\ந்து போயிற்று.

WÖத்திரி பதினோரு மணிக்கு மேல் வீடு திரும்பிய குருமூர்த்தி, வீட்டு வாசற்படியில் கவலை தோய்ந்த முகத்தோடு உட்கார்ந்திருந்த தன் மனைவி வாணியை பார்த்ததும் பதட்டமாய் தன் பைக்கை ஸ்டா ட் போட்டான்.

“என்ன வாணி..... வீதி இருளோன்னு கிடக்கு பாட்டுக்கு வீட்டுக்கதவை தி\ந்து வெச்சுட்டு வாசற்படியில் உட்கார்ந்துட்டிருக்கே! ஏதாவது பிரச்சினையா...? நேத்ராகிட்டே ஏதாவது ச டையா?”

வாணி பெருமூச்சோடு நிமிர்ந்தாள். “உங்க தங்கச்சி நேத்ரா i P SÖÁ GÁÛ] eh N • ÛP ÚTÖyz£eÚLÁ?"

“அ பு\ம் ஏன் இந்த வாசற்படி தவம்......?”

“நேத்ரா இன்னமும் வீடு திரும்பலை”.

“என்னது..! நேத்ரா இன்னும் வீட்டுக்கு வரலையா...? மணி பதினொ ணே கால் ஆச்சே...”

“பத்துமணியிலிருந்து இ படித்தான் உட்கார்ந்துட்டு C£eÚLÁ..."

“போன் ப ணி பார்த்தியா?”

“பார்த்தேன்... ஒரு ரெஸ்பான்ஸும் இல்லை. ஒரு பீ சவு ட் மட்டும்தான் கேட்குது. அதுக்க பு\ம் ஒரு சின்ன சத்தம்கூட கிடையாது.”

“இரு..... நான் ட்ரை ப ணி பார்க்கிö\Á".

குருமூர்த்தி வாசற்படி ஏறிக்கொ டே தன் செல்போனில் நேத்ராவின் எ களைத் தொடர்பு கொ டான்.

நேத்ராவின் செல்போன் சில விநாடிகளுக்கு மவுனம் சாதித்துவிட்டு ஒரு 'பீ ' சத்தத்தை வெளியிட்டது. பி\ h கிணற்றில் போட்ட கல்லை போல் மவுனம் சாதித்தது. குருமூர்த்தியின் மனதில் சின்னதாய் ஒரு கலவரம் வெடித்தது.

"வாணி! சொன்னது சரிதான். நேத்ராவோட செல்போனிலிருந்து ஒரு 'பீ ' சத்தம் மட்டும்தான் கேட்டது. செல்போனில் என்ன பிரச்சினைன்னு தெரியலை... அவ இந்நேரம் வரைக்கும் வெளியே இருக்க மாட்டாளே......?"

"அ படீன்னு உங்க தங்கச்சியை பத்தி ங்க நினைச்சுட்டு இருக்கீங்க... நேத்ரா கொஞ்ச நாளா ராத்திரி நேரங்கள்ல லேட்டாத்தான் வருவா. காரணம் கேட்டா சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட வளாகத்துக்கு போனேன். யோகா கிளாஸை அட்டெ ட் ப ணிட்டு வர லேட்டாயிடுச்சுன்னு சொல்வா... எ பவும் பத்துமணிக்குள்ளே வந்துடுவா. இன்னிக்குத்தான் C ª Y [° ÚXy."

"இதெல்லாம் என்கிட்டே ஏன் சொல்லலை?"

"சொன்னாலும் என்ன... உங்க தங்கச்சியை ங்க க டிக்கவா போறீங்க... மடியில வெச்சுக்காத குறை\யாய் செல்லம்

கொஞ்சுவீங்க...""சரி.. சரி... நாம ரெ டு பேரும் ச டை போட இது நேரமில்லை. மொதல்ல நேத்ரா. எங்கே போயிருக்கான்னு க டு பிடிக்கணும். அவ ர ட் தேவயானியோட செல்போன் நெம்பர் உனக்குத் தெரி மா...?"

“எனக்குத் தெரியாது.”

“ஒருவேளை நேத்ரா அவளோட டயரியில் நோட் ப ணி வெச்சு இருந்து இருக்கலாம். வா...... பார்த்துடலாம்’' குருமூர்த்தி சொல்லிக்கொ டே உள்ளே போய் நேத்ராவின் AÛ\க்குள் நுழைந்து அவன் உபயோகிக்கும் மேஜையின் Cµ•TÛ\யிலிருந்து எடுத்து பார்த்தான். ஐந்து நிமிஷத் தேடலுக்கு பின் தேவயானியின் செல்போன் எ க களுக்குத் தட்டு பட்டது. அந்த எ களை பார்த்து தன்னுடைய செல்போனில் எ களை அழுத்தினான் குருமூர்த்தி. மறுமுனையில் ரிங் போய் ரிஸீவர் எடுக்க பட்டது.

`` a ÚXÖ...''

``ÚTN\து யாரு... தேவயானியா?” குருமூர்த்தி மெல்லிய குரலில் கேட்டதும், “எஸ்... நான்தான்..... ங்க யாரு?” என்று குரல் வினவியது.

“நேத்ராவோட அ ணன் குருமூர்த்தி பேச

Ú\ ÁUÖ.''

“ஓ... ங்களா... என்ன ஸார் விஷயம்.....?”

“நேத்ராவை இன்னிக்கு பார்த்தியாம்மா?”

“பார்த்தேனே...! ரெ டு மணி நேரத்துக்கு முந்தி நானும் அவளும் ஒரு ரெஸ்டாரெ ட்ல டிபன் சா பிட்டோம். அதுக்க பு\ம் நேத்ரா வீட்டுக்கு பு\ பட்டு போயிட்டா. இந்நேரம் அவ வீட்ல இருக்கணுமே!”

``C¥ÛXÚV.....!''

“என்ன ஸார் சொல்றீங்க..! இ ப நேரம் 11.30.

இந்நேரம் நேத்ரா வீட்டுக்கு வந்து இருக்கணுமே!”

“வரலையேம்மா...! அதனால்தானே உனக்கு போன் ப ணியிருக்கேன்......!” குருமூர்த்தி சொன்னதும் தேவயானி மறுமுனையில் பதட்டமானாள்.

“ஸார்...! நானும் நேத்ராவும் ரெஸ்டாரெ ட்ல சா பிடும் போது ஒன்பது மணி இருக்கும். சா பிட்டு முடிய\வரைக்கும் நேத்ரா நல்ல மூடில் இருந்தா. நான் சா பிட்டு முடிச்சு வாஷ்பேசின்ல கை கழுவிட்டு வரும் போது நேத்ரா கொஞ்சம் டென்ஷனோடு பு\ பட்டு போக தயாராய் இருந்தா. நான் அவளை

ஆச்சர்யமாய் பார்த்து “என்ன கிளம்பிட்டே... ஐஸ்க்ரீமுக்h ஆர்டர் ப ண வே டாமான்னு” கேட்டேன். அதுக்கு அவ வே டாம்! அ ணிகிட்டயிருந்து எனக்கு போன் வந்தது. அ ணன் திடீர்ன்னு வெளியூர் கிளம்பி போ\ராம். அ ணிக்கு தனியாய் இருக்க பயமாய் இருக்காம். உடனே பு\ பட்டு வரச்சொன்னாங்க. நான் உடனே கிளம்பணும்ன்னு ÙNÖÁ] Ö.

குருமூர்த்தி திடுக்கிட்டான்.

“என்னது......! நான் வெளியூர் போக போ\தாய் ÙNÖÁ] Ö [Ö.....?"

“ஆமா... ஸார்......”

“எனக்கு வெளியூர் போ\ ÚYÛX C¥ÛXÚV? SÖÁ ஸ்டேஷன்ல ட்யூட்டி முடிஞ்சி இ பத்தானே வீட்டுக்கு வர்ே\ Á. என்னோட ஒய் வாணி ம் நேத்ராவுக்கு போன் ஏதும் T • Q ÛXÚV?"

“பின்னே எதுக்காக அ படியொரு பொய்...?”

“புரியலையே.....! அவளுக்கு வே\ HÚRÖ ÚYÛX இருக்க போய் உன்கிட்டே பொய் சொல்லிட்டு கிளம்பியிருக்கா. ஒருவேளை சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட வளாகத்துக்கு போயிரு பாளோ?”

``A•Tz ÚTÖ\ எ ணம் இருந்தா என்கிட்டே சொல்லியிரு பா ஸார். நான் வாஷ்பேசினுக்கு போய் கை கழுவிட்டு வர்\துக்குள்ள அவளுக்கு ஏதாவது ஒரு போன் கால் வந்து இருக்கணும். அவ என்கிட்டே சொல்ல முடியாத விஷயமாகக் கூட இருக்கலாம்.”

“நேத்ரா எதுல பு\•Ty|• ÚTÖ]Ö? ByÚPÖYÖ... C¥ÛX LÖ¥ PÖe Î VÖ?"

“நான் கவனிக்கலை ஸார்.. ஹோட்டல் பில்லை செட்டில் ப ணிட்டு வர்\துக்குள்ளே அவளைக் காணோம்”.

“எந்த ரெஸ்டாரெ ட்...?”

“அடையார் காந்தி காலனிக்கு பக்கத்தில் இருக்கி\ ரெஸ்டாரெ ட். நான் சென்னைக்கு வரும்போதெல்லாம் நேத்ராவோடு அந்த ரெஸ்டாரெ ட்லதான் சா பிட\து வழக்கம்..... நேத்ராவோட செல்போனுக்கு டயல் ப ணி பார்த்தீங்களா ஸார்?”

“ம்... டயல் ப ணினேன். நோ ரெஸ்பான்ஸ். ஒரு பீ சத்தம் மட்டும் கேட்குது.”

“நான் என்னோட செல்லில் ட்ரை ப ணி பார்க்கட்டுமா ஸார்?”

“ம்.. நானும்..... ட்ரை ப ே\Á..."

“ஸார்... நேத்ராவுக்கு ஏதாவது ஆயிருக்குமோன்னு பய படாதீங்க. அவ ரொம்பவும் துணிச்சலான பொ ணு. அவளை யாரும் எதுவும் ப ணிட முடியாது.”

``G] க்கும் அந்த நம்பிக்கை இருக்கம்மா... எ படி ம் வந்துடுவா... நான் வெயிட் ப ணி பார்க்கி

Ú\ன்.” குருமூர்த்தி பேசிவிட்டு செல்போனை அணைத்தான். கலக்கமான முகத்தோடு உட்கார்ந்திருந்த வாணியிடம் திரும்பி தேவயானி சொன்னதைச் சொல்ல, வாணியின் கலவரம் அதிகமாயிற்று.

“அடையார்ல இருக்கி\ அந்த ரெஸ்டாரெ ட்டுக்கு ஏன் போகணும்? அது கொஞ்சம் ஒதுக்கு பு\மாய் இருக்கும். அது ரிமோட் ஏரியான்னு நேத்ராவே என்கிட்டே சொல்லியிருக்கா.”

“வாணி! நான் வேணும்ன்னா அந்த ஏரியாவுக்கு போய் பார்த்துட்டு வரட்டுமா....?”

“உடனே கிளம்புங்க.....!”

நேத்ரா உை\ந்து போன பயத்தோடு தரு குமாரையே பார்த்துக் கொ டிருக்க, அவன் ஒரு கோணல் சிரி போடு தொடர்ந்து

பேசினான்.“நேத்ரா.....! இங்கிருந்து த பிச்சு போக உனக்கு நாலு நாள் டயம் குடுத்து இருக்கேன். உன்னோட புத்திசாலித்தனத்தை உபயோக படுத்தி முயற்சி ப ணு. உன்னால த பிச்சு போக முடியாதுன்னு எனக்குத் தெரி ம். அதனால்தான் தைரியமாய் பந்தயம் போட்டிருக்கேன்.”

நேத்ரா சிறிது துணிச்சலோடு அவனை ஏறிட்டாள். “நான் இங்கேயிருந்து த பிச்சு போயிட்டா?”

“ தாராளமாய் போலீஸ்ல போய் கம் ளை ட் ப ணலாம். நானும் h¼\த்தை ஒத்துக்க தயங்க மாட்டேன்!”

“உன்னை எ படி நம்ப\து?”

“என் மேல உனக்கு நம்பிக்கை வராதுதான்.......! பட், இதுமாதிரியான விஷயங்களில் நான் நேர்மையாய் நடந்துக்குவேன். போலீஸ் என்னை விசாரிக்கும் போது எனக்கு மனைவியாய் வர போகி\ நேத்ராவுக்கு எந்த அளவுக்கு தைரியம் இருக்குன்னு பார்க்கத்தான் விளையாட்டாய் கடத்திட்டு போய் பார்ம் ஹவுஸ்ல இருக்க ÙYoÚNÁ Ä சொல்லி சமாளி பேன். சட்டத்தை தோசை மாதிரி திரு பி போட்டு என் பேர்ல எந்த பிரச்சினை ம் வராம பார்த்துக்க என்னால முடி ம். அதுக்க பு\ம் என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்க விரும்ப மாட்டேங்க\தும் எனக்குத் தெரி ம். அதை பத்தி ம் நான் கவலை பட மாட்டேன். ஆனா பந்தயத்துல தோத்துட்டா நான் எ படி சொல்டே\Ú] Ö A•Tz நடந்துக்கணும். நான் செÖ¥\படி கேக்கணும்.......”

“ம்”

“என்ன ‘ம்’?”

``N¡...''

“இ ப சரின்னு சொல்லிட்டு பந்தயத்துல தோத்து போன பின்னாடி முர டு பிடிச்சேன்னு வைய்யி... அதுக்க பு\ம் என்னை மாதிரியான ஒரு மோசமான நபரை இந்த உலகத்திலேயே பார்க்க முடியாது”.

தரு குமார் தன் கையில் வைத்து இருந்த பிஸ்டலால் நேத்ராவின் நெற்றியில் கோடு போட்டபடி பேசிக்கொ டிருந்த AÚR «SÖz -

அவனுடைய செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது. எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்த்தான்.

உதட்டில் புன்னகையொன்று அரும்பியது.

“நேத்ரா...! எனக்கு போன் ப \து யார் தெரி மா...?”

``................''

நேத்ரா மவுனமாய் இருக்க, தரு குமார் சொன்னான்.

“உன்னோட அ ணன் குருமூர்த்தி! அவன் எதுக்கு போன் ப ணியிரு பான்னு உன்னால கெஸ் ப ணமுடி ம். இ ப மணி பன்னிரெ டாக போகுது. வீட்டுக்கு வராததால கவலை பட்ட உன்னோட அ ணன் உன் கழுத்துல தாலி LyP•ÚTÖ\ எனக்கு தகவல் தர்\துக்காக போன் ப ணியிருக்கான். உனக்கு முன்னாடியே நான் இ ப

EÁÚ]ÖP A•QÁ fyÚP ÚTN•ÚTÖÚ\ன். ஸ்பீக்கர் வேணும்ன்னா 'ஆன்' ப ஞே\Á. AYÁ GÁ] ÚTN\ÖÁÄ ம் கேளு.....!"

ÙNÖÁ] R£•குமார் செல்போனின் பட்டனைத் தட்டி பேச ஆரம்பித்தான்.

"சொல்லுங்க குருமூர்த்தி...... என்ன இந்த நேரத்துல எனக்கு போன்..... எனி இம்பார்ட்ட ட் மேட்டர்?"

ÚSத்ரா செல்போனில் பேசிக் கொ டிருக்கும் தரு குமாரையே பார்த்துக் கொ டிருக்க, அவன் ஒரு விஷம புன்னகையோடு மறுமுனையில் இருக்கும் குருமூர்த்தியோடு பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.

"சொல்லுங்க குருமூர்த்தி... ஏதாவது முக்கியமான விஷயமா..?"

"அது...வந்து...வந்து..."

"ம்.. சொல்லுங்க... என்ன தயக்கம்...?"

"நேத்ரா இன்னும் வீடு திரும்பலை... உங்களுக்கு நேத்ரா போன் ஏதாவது ப ணி பேசினாளா...?"

"இல்லையே...! நான் நேத்ராவை இன்னிக்கு பூராவும் பார்க்கலை. போன்லே ம் பேசலை... நேத்ராவோட செல்போனை கா டக்ட் ப ணீங்களா... குருமூர்த்தி...?"

"ம்... கா டக்ட் ப ணினேன்... எந்த ஒரு ரெஸ்பான்ஸூம் இல்லை" குருமூர்த்தியின் குரல் ஸ்பீக்கரில் கேட்டுக் கொ டிருக்கும் போதே நேத்ரா பெரிய குரல் எடுத்து வெறி பிடித்தவள் போல் கத்தினாள். "அ ணா...! நான் இங்கே

தான் இருக்கேன்...! என்னைக் கடத்திக்கிட்டு வந்தது இந்த TÖ« RÖÁ.."

நேத்ரா கத்துவதை ஒரு புன்னகையோடு பார்த்துக் கொ டே ÙNல்போனில் பேச்சைத் தொடர்ந்தான் தரு குமார்.

"நேத்ராவைக் காணோமேன்னு பதட்ட படாதீங்க குருமூர்த்தி! அவ என்ன சின்ன பொ ணா...? எந்த ர ட்டையாவது பார்க்க போய் 'ஹெல்ட் அ ' ஆயிரு பா...டெக்னிகல் எரர் காரணமாய் செல்போன் செயலிழந்து போயிருக்கலாம்... கொஞ்சம் வெயிட் ப ணி பாருங்க..."

நேத்ரா மறுபடி ம் கத்தினாள்...

``A • QÖ.. SÖÁ Únத்ரா... பேசÇ\Á... GÁÛ]e கடத்திக்கிட்டு வந்தது இந்த TÖ«RÖÁ...!"

தரு குமார் AY º ÛPV கத்தலை சிறிது ¡P பொருட்படுத்தாமல் ÚTÖ¦VÖ] கரிசனத்தோடு பேச்சைத் தொடர்ந்தான்..

"நேத்ராவோட •W • yÍ ®|L ºeh ÚTÖÁ ப ணி பாருங்க... ஏதாவது தகவல் கிடைக்கும்.."

"போன் ப ணி பார்த்துட்டேன். நேத்ரா ஒன்பது மணி சுமார்க்கு அவ ர ட் தேவயாÂÚVÖ| AÛPVÖ¡¥ C£ef\ ஒரு ரெஸ்டாரெ டில் டிபன் சா பிட்டிருக்கா... அதுக்க பு\ம் நேத்ரா தேவயானிகிட்டே 'அ ணன் ஊர்ல இல்லை, வெளியூர் போயிருக்கார், அ ணி வீட்ல தனியா இரு பாங்க... நான் கிளம்பÇ\Á'Ä ÙNÖ¥¦y| அவசரஅவசரமாய் ரெஸ்டார டிலிருந்து கிளம்பியிருக்கா...!

தேவயானி கிட்டே போன் ப ணி பேசும் போதுதான் எனக்கு இந்த விஷயமே தெரி ம்..."

"அ ணா... நான் நேத்ரா...!"

"குருமூர்த்தி...! பய படாதீங்க... நேத்ரா எ படி ம் வீட்டுக்கு வந்துடுவா...! நான் வேணும்ன்னா உங்க வீட்டுக்கு பு\•Ty| வரட்டுமா...! நாம ரெ டு பேரும் சேர்ந்து தேடி பார் போம்..."

"உங்களுக்கு எதுக்கு சிரமம்..? ங்க சொன்ன மாதிரி எ படி ம் நேத்ரா வீட்டுக்கு இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துக்குள்ளே வந்துடுவான்னு நினைக்கிே\Á..."

"நிச்சயம் வந்துடுவா...! ஒரு பதினைஞ்சு நிமிஷம் கழிச்சு மறுபடி ம் நான் உங்களுக்கு போன் ப ணும் போது ங்க 'நேத்ரா பத்திரமாய் வீடு வந்து சேர்ந்துட்டா' என்கி\ சந்தோஷமான விஷயத்தை சொல்ல போறீங்க..."

"நேத்ரா வந்துட்டா நானே உங்களுக்கு போன் ப ே\Á"

" ளீஸ்.." சொன்ன தரு குமார் தன் செல்போனை அனைத்து விட்டு எதிரே முை\த்தபடி நின்றிருந்த நேத்ராவை ஒரு புன்னகையோடு ஏறிட்டான்.

"என்ன நேத்ரா...! நான் செல்போன்ல பேசிக்கிட்டு இருக்கும்போது பாட்டுக்கு காட்டுக்கத்தலாய் கத்திட்டிருக்கே....! ஒருத்தர் செல்போன்ல பேசிட்டு இருக்கும் போது இ படித் தான் அநாகரீகமாய் கத்த\RÖ..?"

நேத்ரா தரு குமாரை தன் உக்கிரமான பார்வையால் எரிக்க, அவன் அவளுடைய முை\ பை பொருட்படுத்தாமல் பேச்சைத் தொடர்ந்தான். "நேத்ரா...என்னோட கையில் இருக்கி\ செல்போனோட விலை எவ்வளவு தெரி மா... ஐம்பதாயிரம் ரூபாய். இதை ஒரு மினி கம் யூட்டர்ன்னே சொல்லலாம். இந்த செல்போனில் எவ்வளவோ வசதிகள். அதில் ஒரு வசதி ' வர் ஓன் வாய்ஸ் ஒன்லி' அதுக்கான பட்டனை ரஸ் ப ணிட்டா போதும். என்னோட பேச்சுக்குரலைத் தவிர வெளியே இருந்து எந்த ஒரு சத்தமும் செல்போனுக்குள்ளே நுழையாது. இ படியொரு வசதி இந்த செல்போனுக்குள்ளே இல்லைன்னா நான் உன்னோட அ ணன்கிட்டே பேசியிருக்கவே மாட்டேன்."

நேத்ரா அயர்ந்து போனாள். தரு குமார் அவளுக்கு வெகு அருகாமையில் வந்தான். தன்னுடைய மூச்சுக்காற்று அவளுடைய முகத்தில் படும்படியாய் பேசினான்.

“இதோ பார் நேத்ரா...! தெரிஞ்சோ தெரியாமலோ எனக்கு ÚY • PÖRவள் ஆயிட்டே...! நான் சொல்\Tz ÚLy|efy| என்னோட இஷ்ட படி நடந்துகிட்டா இங்கே உயிரோடு இருக்கலாம். என்னை ஏமாத்த முயற்சி ப ணினாலோ, என்னைத் தாக்க\துக்கு முயற்சி ப ணினாலோ அடுத்த நிமி ஷமே உன்னோட உடம்பில் உயிர் இருக்காது. நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல் இந்த ப ணை வீடு ஒரு சவுக்கு பாரஸ்ட்டுக்கு மத்தியில் இருக்கு... ஆள் நடமாட்டம் அ\ÚY C¥XÖத பகுதி இது. காரணம் இந்த பாரஸ்ட்டுக்குள்ளே நிலை\ய புதை குழிகள் இருக்கு. ஏதாவது ஒரு புதை குழிக்குள்ளே உன்னோட உடம்பைத் தூக்கி போட்டாக்கூட போதும். பத்தே விநாடிகளில் இருபதடி ஆழத்துக்குள்ளே போய் சமாதியாயிடுவே...! அதுக்கு பு\ம் ஒரு பெரிய சைபர்.”

AYÁ ÚTN• ÚTN- நேத்ராவின் இதயம் பயத்தில் ஒரு கல்லை போல் இறுகி போயிற்று.

தரு குமார் பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.

“இருந்தாலும் உனக்கு ஒரு வாய் பு தர்ே\Á...! E]eh SÖ¨ நாள் டயம். இங்கிருந்து த பிச்சு போக முயற்சி ப ணு. த பிக்கி\ முயற்சியில் தோத்துட்டா அதுக்கு பு\ம் எனக்கு தாலி கட்டாத மனைவி. இ ப நான் கிளம்பே\Á. SÖ¨ SÖ· கழிச்சு வர்ே\ன். ஒரு மாசத்துக்குத் தேவை பட\ U¸ÛL சாமான்களும் ஒரு வாரத்துக்குத் தேவை பட\ காய்கறிகளும் C£க்கு. சமைச்சு சா பிடு. சா பிடாமே பட்டினி கிடந்தாலும் நான் கவலை பட மாட்டேன். அதே மாதிரி என்னோட டார்ச்சரைத் தாங்கிக்க முடியாமே தற்கொலை ப ணிக்கிட்டாலும் கவலை பட மாட்டேன். இ ப நான் கிளம்பே\ன். நாலு நாள் கழிச்சு வருவேன்! உயிரோடு இருந்தாலும் சரி, செத்து போயிருந்தாலும் சரி அதுக்காக நான் சந்தோஷ படவும் மாட்டேன். கவலை படவும் மாyÚPÁ."

தரு குமார் ஒரு கோணல் சிரி போடு பேசிவிட்டு நகர, நேத்ராவின் இருதயம் ஒரு டெலி பிரி டராய் மாறி துடிக்க ஆரம்பித்தது.

குருமூர்த்தி அடையார் சாந்தி காலனிக்கு பக்கத்தில் ரோட்டோர கார்னரில் இருந்த ‘நளபாகம் ரெஸ்டாரெ ட்’ ஹோட்டலுக்கு போய் சேர்ந்த போது நேரம் நள்ளிரவு 12 மணியை தா டியிருந்தது.

ஹோட்டலின் முன்பு\ ஷட்டர் இழுபட்டு சாத்த பட்டு இ£eL, முன்பு\ம் இருந்த பான் பீடா ஸ்டாலில் மட்டும் நான்கைந்து இளைஞர்கள் பீடாவுக்கு ஆர்டர் கொடுத்து விட்டு காத்திருந்தார்கள். பேச்சில் கி டல் கேலி.

“டேய் மச்சி...! ஒரு சாதாரண ந பனுக்கும், ஒரு உ மையான ந பனுக்கும் என்ன வித்தியாசம்டா?’

“இது கூட தெரியாதா? ஹாஸ்பிடலில் படுத்திருந்தா ‘உடம்பு எ படியிருக்கு பரவாயில்லையா’ன்னு கேட்டா அவன் சாதாரண S • Tன். ‘டேய் மச்சான் நர்ஸ் எ படி யிருக்கா?’ ன்னு கேட்டா AYÁRÖÁ E • ÛUVÖ] S • TÁ."

இளைஞர்கள் சத்தம் போட்டு சிரித்துக் கொ டிருக்க, குருமூர்த்தி பைக்கை ஹோட்டலுக்கு முன்பாய் நிறுத்தி விட்டு பீடா கடையை நோக்கி போனான்.

“டேய்... இன்ஸ்பெக்டர் வர்\ார்..”

“நகர்ந்துடுவோம்... ‘லா அ ட் ஆர்டர்’ன்னு எதையாவது பேசி ஸ்டேஷனுக்குக் கூட்டிக்கிட்டு போயிட ÚTÖ\ார்”

பீடாவை வாங்கி வாயில் போட்டுக் கொ டு அவர்கள் நகர்ந்து போய் விட, குருமூர்த்தி பான் பீடா கடைக்கு முன்பாய் வந்து நிற்க, பீடா கடைக்காரன் கும்பிட்டான்.

“ஸாரி சார்! கடையை இ ப சாத்திடE\Á... CÁÂehÁÄ பார்த்து கஸ்டம்ர்ஸ் ரொம்ப பேர் வந்துட்டாங்க...”

குருமூர்த்தி ஒரு பெருமூச்சோடு அவனை ஏறிட்டான். “உம் பேர் என்ன...?”

``TyÚP¥ ஸார்...”

“எவ்வளவு நேரமாய் கடையில் இருக்கே?”

“சாயந்தரம் ஆறு மணியிலிருந்து இருக்கேன்

ஸார்...”

``C•T SÖÁ ÚLeL•ÚTÖ\ கேள்விக்கு உடனடியாய் பதில் சொல்லாம. கொஞ்சம் யோசனை ப ணி சொல்லு...”

“சரி...ஸார்”

“இன்னிக்கு மூணு மணி நேரத்துக்கு

முன்னாடி அதாவது ஒன்பதரை மணிக்கு ரெ டு பெ கள் இந்த ரெஸ்டார ட்டுக்கு டிபன் சா பிட வந்தாங்க. அதுல ஒரு பொ ணு சீக்கிரமா வெளியே வந்துட்டா... அந்த பொ ணோட போட்டோ இது. அ படி வெளியே வந்த பொ ணை பார்த்தியா?" குருமூர்த்தி சொல்லிக்கொ டே... போட்டோவைக் காட்ட, பீடா கடை ஆள் அந்த போட்டோவை வாங்கி பார்த்தான். அவனுடைய நெற்றி சுருக்கங்களுக்கு உட்பட்டது.

"ஸ...ஸார்... இந்த பொ ணு...?"

"பார்த்தியா...?''

"ஸார்... இந்த பொ ணு இன்னிக்கு ரோஸ் கலர்ல சல்வார் கம்மீஸ் போட்டிருந்தாளா...?"

`` B UÖ...''

"பார்த்தேன் ஸார்... ரெஸ்டார டுக்கு வெளியே வந்து நம்ம பீடா கடைக்கு முன்னாடி நின்னுக்கிட்டு ஆட்டோ ஏதாவது வருமான்னு பார்த்துட்டு இருந்தது ஸார்..."

"இந்த ரெஸ்டார டுக்கு அந்த நேரத்துல எத்தனையோ பெ கள் வந்துக்கிட்டும் போய்க்கிட்டும் இருந்திரு TÖ j L... இந்த பொ ணை மட்டும் குறி பா பார்த்திருக்கியே எ படி..?"

"ஸார்.. அது வந்து..."

``GÁ] ... ÙNÖ¥ ¨ ...!''

"ஸார்...! இந்த பொ ணு ரோட்டோரமா நின்னு ஆட்டோ கிடைக்குமான்னு பார்த்துட்டு இருந்த ப பீடா வாங்க வந்த ரெ டு பேர் இந்த பெ ணை பத்தி கமெ ட் ப ணிட்டு இருந்தாங்க... 'பலான பார்ட்டி போலிருக்கு... 'ட்ரை' ப ணி பார்க்கலாமா'ன்னு பேசிட்டு இருந்தாங்க.. அவங்க அ படி பேசினதாலதான் என்னுடைய கவனம் அந்த பொ ணு பக்கம் போச்சு... குடும்ப பெ ணை போய் இ படி ÚTN\ாங்களேன்னு நினைச்சிக்கட்டேன்..."

"அந்த ரெ டு பேர் யார்ன்னு தெரி மா?"

"தெரியாது ஸார்..." என்று தலையாட்டிய பீடா கடைக்காரன் ÚLyPÖÁ.

"இந்த பொ ணை பத்தி எதுக்காக ஸார் « NÖ ¡ e f ¾ j L...?''

“கடந்த மூணு மணி நேரமாய் இந்த பொ ணைக் காணோம்…”

“ஸார்…! நிச்சயமாய் அந்த ரெ டு பேராலதான் ங்க சொல்\ பொ ணுக்கு ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டு இருக்கணும்”

“அவங்க ரெ டு பேரும் உன்னோட கஸ்டமர்ஸா?”

“இல்ல ஸார்…புது ஆட்கள். நான் இன்னிக்குத் தான் அவங்களை பார்க்கிறே\ன்… ரெ டு பேரும் பார்க்கி\துக்கு ரவுடிகள் மாதிரி இருந்தாங்க ஸார்…”

பீடாக் கடைக்காரன் சொல்ல, பயம் ஒரு கூர்மையான பிளேடாய் மாறி குருமூர்த்தியின் அடிவயிற்றை\க் கீறியது.

Aந்த காலை நேரம் புலர்ந்து கொ டிருக்க, குருமூர்த்தியின் வீட்டுக்கு முன்பாய் காரை நிறுத்தினான் தரு குமார். வரவழைத்துக் கொ ட சோகத்தோடு முகத்தை இறுக்கமாய் வைத்துக்கொ டு காரிலிருந்து இ\ j f E · Ú [ÚTÖ] ÖÁ

வீட்டின் முன்னறை\யில் குருமூர்த்தி, வாணி, நேத்ராவின் தோழி தேவயானி இருட்டு பரவிக்கொ ட முகங்களோடு பார்வைக்கு கிடைத்தார்கள். தரு குமாரை பார்த்ததும் குருமூர்த்தி ஒரு RÛXVÛN•TÖ¥ AYÛ] YWÚY¼¿ SÖ¼LÖ ¦ ÛVe LÖyz] ÖÁ.

தரு குமார் உட்கார்ந்தபடியே கேட்டான்.

“ஏதாவது தகவல் தெரிஞ்சுதா……?”

"இல்லை... போலீஸோட எல்லா க ட்ரோல் ரூம்ஸூம் அலர்ட்ல இருக்கு..... இதுவரைக்கும் நேத்ரா சம்பந்தமாய் எந்த ஒரு உபயோககரமான தகவலும் வரலை......"

"என்னோட சந்தேகத்தை சொல்லட்டுமா மிஸ்டர் குருமூர்த்தி...?"

"ம்..... சொல்லுங்க......"

"எனக்கு கடந்த சில நாட்களாய் கிளி ஜோஸ்யக்காரன் என்கி\ பேர்ல ஒருத்தர் டார்ச்சர் குடுத்துட்டு வர்\து உங்களுக்குத் தெரி ம். நேத்ரா காணாம போனதுக்கும் அவன்தான் காரணமாய் இருக்க முடி ம்".

"அவனுக்கும் நேத்ராவுக்கும் எந்த பிரச்சினை ம் C¥ÛXÚV?''

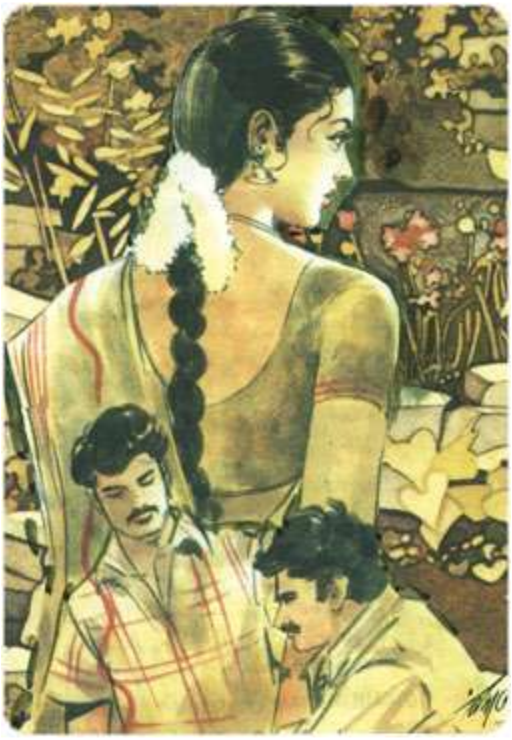

"குருமூர்த்தி! ஒரு விஷயத்தை ங்க புரிஞ்சுக்கலை. அந்த f ¸Ú^Ö Í VeLÖWÚ] ÖP ÚSÖeLÚU SÖÁ சந்தோஷமாய் இருக்கக்கூடாதுங்கி\து தான். நேத்ராவை நான் கல்யாணம் ப ணிக்க SÖÁ GªY[° B ÛN•TyÚPÁ Ä உங்களுக்கெல்லாம் தெரி ம். அந்த ஆசையில் ம ணை A · ¸ •ÚTÖy | GÁÚ] ÖP U] நிம்மதியைக் hÛXe f \துதான் அந்த f ¸ Ú^Ö Í VeLÖWÚ] ÖP திட்டம். நேத்ராவைக் கடத்திட்டு போனது நிச்சயமாய் அவனாகத்தான் இருக்கணும்."

குருமூர்த்தி பெருமூச்சொன்ன\ «yPTz R£ • hUÖÛW ஏறிட்டான். "அ படியிருக்க வாய் பு இல்லை தரு ".

``G•Tz ÙNÖ¥¾j L...........?''

“நேத்து ராத்திரி நேத்ராவும், தேவயானி ம் சா பிட்ட ரெஸ்டாரெ ட்டுக்கு முன்னாடியிருந்த பீடா ஸ்டாலுக்கு• போய் விசாரிச்சபோது ரெ டு ரவுடிகள்தான் நேத்ராவை பாலோ ப ணிட்டு போயிருக்காங்கன்னு தெரி து. அவங்களாலதான் நேத்ராவுக்கு ஏதாவது பிரச்சினை ஏற்பட்டு இருக்கணும்”.

“ஓ.கே... குருமூர்த்தி...! ங்க சொல்\படியே வெச்சுக்குவோம். அந்த ரவுடிகள் ரெ டு பேரும் கிளிஜோஸ்யக்காரன் அனு பிச்சு வெச்ச ஆட்களா ஏன் இருக்கக்கூடாது...?”

“ம்..... இருக்கலாம்......! மொதல்ல அந்த ரெ டு ரவுடிகள் யார்ங்கி\தை க டுபிடிக்கணும்” குருமூர்த்தி சொல்லிக் கொ டு இருக்கும்போது தேவயானி இடைமறித்து ÚTp] ÖÁ.

“நான் என்னோட மனதில் இருக்கி\ சந்தேகத்தை குறி பிட விரும்பே\ Á. ÙNÖ¥XXÖUÖ?''

“தாராளமாய்.......!”

“நேத்து ராத்திரி நானும் நேத்ராவும் ரெஸ்டாரெ ட்ல சா பிட்டோம். சா பிட்டு முடிய\வரைக்கும் நேத்ரா நார்மலாய் இருந்தா. ஜோவியலாய் சிரிச்சு பேசிட்டிருந்தா. நான் வாஷ்பேஷனுக்கு போய் கை கழுவிட்டு வர்\துக்குள்ளே அவனோட மனோபாவம் மாறியிருந்தது. பு\•Ty|• ÚTÖL தயாராய் இருந்தா. உடம்புல ஒரு பதட்டம். என்ன நேத்ரா கிளம்பிட்டே! ஐஸ்க்ரீம் ஆர்டர் ப ண வே டாமான்னு கேட்டேன். அதுக்கு அவ ‘வே டாம் தேவ்.....! அ ணிகிட்டயிருந்து போன் வந்தது. அ ணன் திடீர்ன்னு வெளியூர் கிளம்பி போ\ராம். அ ணிக்கு தனியா இருக்க பயமாய் இருக்காம். உடனே பு\•Ty| YWo ÙNÖÁ]Öj L'Á Ä சொன்னா. அது பொய்ன்னு இ பத்தான் தெரி து. நேத்ரா அ படியொரு பொய்யைச் சொல்ல என்ன காரணம்.....! அ படி ஒரு பொய்யை சொல்லிட்டு அவ அந்த நேரத்துக்கு யாரையோ பார்க்க போயிருக்கா. அந்த ‘யாரோ’ யார்ங்கி\ÛRe L• | பிடிச்சுட்டா நேத்ரா இருக்கி\ இடத்தை ‘ட்ரேஸ் அவுட்’

ப ணிடலாம்”.அதுவரைக்கும் ஒன்றும் பேசாமல் இருந்த வாணி மெல்ல வாயைத் தி\ந்தாள். கணவன் குருமூர்த்தியை H½yPTz ÚTN

ஆரம்பித்தாள்.“என்னங்க... நான் ஒரு விஷயம் சொன்னா ங்க த பா எடுத்துக்கமாட்டீங்களே....?”

``GÁ] ÙNÖ¥X• ÚTÖÚ\......?''

"நேத்ரா கொஞ்ச நாளாவே அந்த சிவசக்தியம்மாவோட A£ ·பீட வளாகத்துக்கு போய் ரொம்ப நேரம் இருந்துட்டு வர்\ா. ஆரம்ப காலத்தில் பகல் நேரத்தில் மட்டும் போயிட்டு வந்தா. ஆனா இ பெல்லாம் சாயந்தரம்

ஆறுமணிக்கு மேல் போயிட்டு ராத்திரி ஒன்பது மணிக்கு மேல் வர்\ா. கேட்டா அந்த பூஜை இந்த பூஜைன்னு சொல்\Ö... எனக்கென்னமோ நேத்ரா காணாமே போனதுக்கும் அந்த சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட வளாகத்துக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்குமோன்னு என்னோட மனசுக்கு படுது".

தரு குமார் குறுக்கிட்டான். " ங்க சொல்\து தான் சரின்னு என்னோட மனசுக்கும் படுது. ஏன்னா என்னை டார்ச்சர் ப ணிட்டிருந்த அந்த கிளிஜோஸ்யக்காரன் என்கி\ பேர்வழி என்னை காரில் கடத்தும் போது அவன் கையில் போட்டிருந்த செ பு மோதிரம் கார்க்குள்ளே கழன்று விழுந்து இருந்தது. அந்த செ பு மோதிரம் சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட வளாகத்தில் இரு பவர்களும், அந்த அம்மாவோட பக்த கோடிகளும் அணிய\ மோதிரம். இந்த ஒரு ஆதாரத்தை வெச்சு பார்த்தா நேத்ரா காணாம போனதுக்கும், அருள்பீட வளாகத்துக்கும் ஏதோ ஒரு சம்பந்தம் இருக்குன்னு தெரி து......"

குருமூர்த்தி நிமிர்ந்தான்.

"அந்த சிவசக்தியம்மாவை பார்த்தா இது மாதிரியான த பான LÖ¡Vj LÛ[T• \வர் மாதிரி தெரியலையே......?''

தரு குமார் சின்னதாய் ஒரு புன்னகை செய்தான். ``CÁÂeh C£ef\ NÖமியார்களில் பாதி பேர் போலியான ByL·. LP°Ú[ÖP ÚTÛW ÙNÖ¥¦fy| TeLÖ f¡மி னல்களாய் இருந்துட்டிருக்காங்க....! ஆன்மிக போர்வையை போர்த்துகிட்டு ஆசாபாசங்களுக்கு அடிமையாகி அடாத வேலைகளை ப ணிட்டு இருக்காங்க... அந்த லிஸ்ட்ல இந்த அம்மாவும் ஏன் இருக்கக் கூடாது.....?" ÚL· « ÚLy| ÚTp முடித்த

R£ • hUÖÛW ÚRYVÖ Â H½yPÖ · .

“சரி... அந்த சிவசக்தியம்மா J£ R•TÖ] STWÖLÚY இருக்கட்டும்... E j LÛ [மட்டும் குறி பா டார்ச்சர் T • Q ÚY • zV அவசியம் GÁ] .....?"

“அதுதான் G] e h • புரியலை. என் கிட்டயிருந்து பணம் பறிக்கி\து அவங்க நோக்கமாய் இருக்கலாம். சில நாட்களுக்கு முன்னாடி என்னோட வீட்டுக்கு சிலபேர் வருமானவரித்துை\ அதிகாரிகள் போல வந்து நடிச்சு 21/2 கோடி ரூபாய் பணத்தை ம், நகைகளை ம் கொள்ளையடிச்சுட்டு போனாங்க. அ படி வந்தவங்க அந்த அம்மாவோட ஆட்களாய்க் கூட இருக்கலாம் இல்லையா?” தரு குமார் ஆவேசமாய் பேசிக்கொ டு இருக்கும்போதே குருமூர்த்தியின் செல்போன் உயிர்பெற்று ரிங்டோனை வெளியிட்டது. எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்த்தான்.

ÚTÖ§ Í டமிஷனர் திருவாசகம்.

குருமூர்த்தி பவ்யமாய் எழுந்து நின்று பேசினான்.

“ஸார்.......”

“எனி இன்பர்மேஷன்?”

“நாட் யெட் ஸார்”

“உங்க சிஸ்டர் நேத்ராவைக் க டுபிடிக்க மூணு ஸ்க்வாட் மும்முரமாய் சிட்டி பூராவும் இயங்கிட்டிருக்கு. கூடிய சீக்கிரமே நல்ல தகவல் வரும். தைரியமாய் இருங்க குருமூர்த்தி......!”

“ஸார்... என்னோட சிஸ்டர் நேத்ரா யாருக்கும் எதிரி கிடையாது. அவளைக் கடத்திட்டு போக எந்த காரணமும்

கிடையாது. பீடாக்கடையில் இருந்த அந்த ரெ டு ரவுடிகள்தான் அவனைக் கடத்திக் கொ டு போயிருக்கணும்".

"அந்த ரவுடி நபர்களோட அடையாளங்களை போலீஸ் க ட்ரோல் ரூமுக்கு தெரிய படுத்திட்டீங்களா.....?"

"தெரிய படுத்திட்டேன் ஸார்....."

``ÚPÖ • y வொர்ரி..... அவங்க எ படி ம் மாட்டுவாங்க..."

"ஸார்......"

``ÙNÖ¥ ¨ j L.....!''

"எனக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் ஆர்டர் வேணும்"

"ஆர்டரா...... எதுக்கு..........?"

"இன்னிக்குக் காலையில் பத்து மணிக்கு சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட வளாகத்துக்கு போய் அங்கேயிருக்கு\ நபர்களின் கைரேகை பதிவுகளை எடுத்து தரு குமார் காரின் பின்சீட்டில் பதித்து இருந்த நபரின் கைரேகையோடு ஒ பிட்டு பார்க்க போே\ன் ஸார்!"

"அதைத்தான் ஏற்கனவே சொல்லிட்டீங்களே? அதுக்கான ஆர்டரை ம் இஷ்யூ ப ணிட்டேனே!"

"கூடவே இன்னொரு ஆர்டரும் வேணும் ஸார்"

``ÙNÖ¥ ¨ j L''

"அந்த அருள்பீட வளாகத்தை முழுமையா சோதனை போடணும் ஸார். அந்த சோதனையில் ஒரு ஐம்பது போலீசாரையாவது ஈடுபடுத்தணும். சோதனை அதிரடியாய் SPe hம் போது பல உ மைகள் வெளியே வர வாய் பு C£e h

ஸார்....."

"குருமூர்த்தி...! சிவசக்தி அம்மாள் சாதாரண நபர் கிடையாது. மக்கள் மத்தியில் நல்ல செல்வாக்கு இருக்கு. அதுதவிர சில பிரபலமான அரசியல் புள்ளிகளும் அந்த அம்மாவை பார்க்க AzeLz ÚTÖ\ாங்க. அருள் பீடவளாகத்தை சோதனை போட நான் பர்மிஷன் கொடுத்தா நாளைக்கு ஏதாவது ஒரு பிரச்சினை எட்டி பார்க்கும். மேலும் எந்த ஒரு ஆதாரமும் இல்லாமே ஒரு இடத்தை சோதனை போட சட்ட விதிகள் இடம்

தரலை. ங்க இன்னிக்கு அருள் பீட வளாகத்துக்கு போங்க. அங்கேயிருக்கி\ எல்லார்கிட்டே ம் கைரேகைகளை பதிவு ப ணி கார் சீட்ல கிடைச்ச கைரேகை பதிவுகளோடு ஒ பிட்டு பாருங்க... நான் அதுக்குள்ளே டி.ஜி.பி.கிட்டே

பேசி பார்க்கிறே\ன்....."“எஸ்.....ஸார்” குருமூர்த்தி ©NÖ¥ ¦ « y | செல்போனை அனைக்க, தரு குமார் கேட்டான்.

"ÚTÖ ÁX VÖ£....Lமி c] WÖ...?"

" B UÖ....."

"GÁ] ÙNÖ¥\ார்?”

“சிவசக்தியம்மாவோட அருள் பீடவளாகத்தை அதிரடியாய் நான் சோதனை போடணும்ன்னு சொல்றே\ன். டி.ஜி.பி.கிட்டே பேசிட்டு ÙNÖ¥Ú\ன்று சொன்னார்”

“நான் வேணும்னா கமிஷனர்கிட்டே பேசி பார்க்கட்டுமா...?”

“வே டாம்.... அவரே ஏற்பாடு ப ணித் தருவார்.அதுக்குள்ளே அருள்பீட வளாகத்தில் இருக்கி\ பக்தகோடிகளோட கைரேகை பதிவுகளை கலெக்ட் ப ணி உங்க காரில் கிடைச்ச கைரேகை பதிவுகளோடு ஒ பிட்டு பார்க்கி\ வேலையை முடிச்சடலாம்...”

“குருமூர்த்தி...! நேத்ராவுக்கு ஏதோ ஒரு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கு. அதிலிருந்து அவ எ படி ம் மீ டு வந்துடுவா. எனக்கும் நேத்ராவுக்கும் க டி பா கல்யாணம் நடக்கும். ங்க கவலையே படவே டாம்...” தரு குமாரின் உதடுகள் வெறும் ஆறுதலுக்காக இந்த வார்த்தைகளை சொல்லிக் கொ டிருத்தாலும், உள்ளுக்குள் சந்தோஷம் ஒரு முயல்குட்டியாய் துள்ளிக்கொ டிருந்தது.

‘குரு மூர்த்தி...! திமிர் பிடிச்ச உன்னோட தங்கச்சி நேத்ரா இனி உயிரோடு திரும்பி வர வாய் பே இல்லை. பேசாமே அவ ÚTÖyÚPÖ ° e h J£ UÖÛXÛV• ÚTÖy | £...!"

சிவசத்தி அம்மாவின் அருள்பீட வாளாகம். காலை பத்து மணி.

தியானஅறை\யில் ஒரு மர பலகையின் மேல் ச பணமிy | உட்கார்ந்திருத்த சிவசக்தி அம்மா எதிரே கைகட்டி பவ்யமாய் நின்றிருந்த பவனை கவலையோடு ஏறிட்டார்.“நேத்ராவுக்கு எத்தனை தடவை போன் செய்தாய் பவன்?”

“காலையில் இருந்து ஒரு ஐம்பது தடவையாவது இருக்கும்மா. ஒரே மாதிரியான ரிக்கார்டட் வாய்ஸ் தான் கேட்கி\து. இந்த செல்போன் இணை பு தற்சமயம் உபயோகத்தில் இல்லை..!”

“நேத்ராவின் செல்போனுக்கு என்னாயிற்று?”

“தெரியவில்லை அம்மா....!”

“எ போதும் இந்த நேரத்திற்கெல்லாம் வந்துவிடுவாள். அவளுடைய அ ணன் குருமூர்த்தியை க காணிக்க சொல்லியிருந்தோம். அந்த வேலையை செய்ய போய் ஒரு ÚYÛ [Uöyze ÙLö • | « yPöÚ] ö...?"

"SöÁ ÚY • |Uö] ö¥ A Y º ÛPV ® | வரைக்கும் போய் பார்த்துவிட்டு வரட்டுமாம்மா...?”

“வே டாம் பவன்...! சரியான காரணம் இருக்க போய்த்தான் நேத்ரா போன் ப ணாமலும் வராமலும் இருக்கி\ö·. பொறுத்திருந்து பார் போம்” சிவசக்தியம்மா சொல்லிக்கொ டு இருக்கும் போதே பவனின் செல்போன் அழைத்தது. எடுத்து காதுக்கு பொருத்தியவனின் முகம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் ஒரு கலவரத்துக்கு உட்பட்டது.

ÙNல்போனில் பேசிக்கொ டிருந்த பவனின் முகமாற்\த்தை கவனித்து விட்டு சிவசக்தியம்மா கேட்டார்.

“என்ன பவன்......! ஏதாவது மோசமான செய்தியா?”

“ஆமாம் அம்மா......”

“என்ன செய்தி......?”

“நம்மால் கடத்தி வர பட்டு சிறை\ வைக்க பட்டு இருந்த லாரன்ஸ் த பித்து சென்று விட்டான்.”

“எ..ன்..ன...து......!” அதிர்ந்து போனவராய் எழுந்தாள் pவசக்தியம்மா.” எ படி த பித்தான்....? க காணி பு பணியில் இருந்தவர்கள் என்ன செய்து கொ டிருந்தார்கள்.....?”

“விடியற்காலையில் இருந்தே வயிறு சரியில்லையென்று ÙNÖ¥¦ L³•TÛ\க்கு நான்கைந்து தடவை சென்று வந்துள்ளான் லாரன்ஸ்.. அ படி போய் வந்து கொ டிருந்த போது க காணி பு பணியில் ஈடுபட்டு இருந்தவர்கள் சற்று அலட்சியமாய் இருந்த விநாடிகளை பயன்படுத்தி த பி விட்டான். அவனை தேடிக் க டுபிடிக்கும் பணியில் நம்முடைய ஆட்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

சிவசக்தியம்மா சற்றே\ இடிந்து போனவராய் நாற்காலிக்கு சாய்ந்தவர், “பவன்.....! லாரன்ஸைத் த ப விட்டதன் மூலம் நம்முடைய ‘சமுதாயத்தை சுத்த படுத்தும் பணி’ ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டது. லாரன்ஸ் இந்நேரம் போலீசுக்கு போய் நம்மை பற்றி சொல்லியிருக்கலாம். போலீஸ் எந்த நிமிஷமும் CjÚL வந்து கைது செய் ம் படலத்தை தொடங்கலாம்.”

“இல்லையம்மா.....! லாரன்ஸ் நிச்சயமாய் போலீஸுக்கு போக UÖyPÖÁ."

“எதை வைத்து அ படி சொல்கி\ாய் பவன்?”

“அம்மா....! லாரன்ஸ் ஒரு ஒழுக்கமான நபர் கிடையாது. போலி மருந்துகளை ம் காலாவதியான மருந்துகளை ம் பலகாலமாக ச ளை செய்து பல பேர்களின் உயிரிழ புகளுக்கு காரணமாய் இருந்தவன். அவன் போலீசுக்கு நம்மைக் காட்டிக் கொடுக்க முயன்\ால் அவனும் மாட்டிக் கொள்வான்.”

“அ படி சொல்லிவிட முடியாது பவன். தரு குமாரும் லாரன்சும் சட்ட விரோத காரியங்களைச் செய்வதில் பார்ட்னர்களாக செயல்பட்டவர்கள். போலி மருந்து விற்பனைக்கும் எங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லையென்று சொல்லி வழக்கை திசை திரு பலாம். அவர்கள் த பிக் கொள்ள வாய் பு iP C£ef\து. ஆனால் நாம் த பிக்க முடியாது. ஏனென்\Ö¥ J£YÁ h¼\வாளியாகவே இருந்தாலும் கூட அவனை கடத்திக் கொ டுபோய் வைத்துக் கொ டு மிரட்ட யாருக்கும் உரிமையில்லை.”

“இ போது என்ன செய்வது அம்மா?”

“லாரன்ஸ் போலீஸ் போவதற்கு முன் நம் ஆட்கள் அவனை மடக்க வே டியது அவசியம்”. சிவசக்தியம்மா சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போதே அவருக்கு முன்பாய் இருந்த இ டர்காம் ஒலித்தது. ரிசீவரை எடுத்தார்.

அருள்பீட வளாகத்தின் முக பு கேட்டிலிருந்து வாட்ச்மேன் ÚTp] öÁ.

“அம்மா....! நேத்திக்கு வந்த போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இன்னிக்கும் உங்களை பார்க்க வந்துட்டிருக்கார்.”

“அவர் மட்டும் வர்\ரா... இல்லை கூட யாராவது வர்\ö j L [ö?''

“நாலைஞ்சு போலீஸ்காரங்களும் இருக்காங்கம்மா”.

“வரட்டும்....! நான் பார்த்து பேசிக்கிறே\ன்” ரிஸீவரை வைத்த சிவசக்தியம்மா பவனை ஏறிட்டார்.

``TY Á''

“அம்மா !.....”

“ கிளம்பி உன்னுடைய இரு பிடத்திற்கு போ......! நேத்ராவின் அ ணன் அந்த இன்ஸ்பெக்டர் என்னை பார் பதற்காக உள்ளே வந்து கொ டு இருக்கி\ார். அவர் வருவதின் நோக்கம் அருள்பீட வளாகத்தில் இரு பவர்களின் கைரேகைகளை பதிவு செய்து அந்த பதிவை தரு குமாரின் கார் பின்சீட்டில் பதிந்திருக்கும் கைரேகைகளோடு ஒ பிட்டு பார் பதற்காக இருக்கலாம்? உன்னுடைய கைரேகைகளை அவர் பதிவு செய்து விடக்கூடாது. எனவே அந்த இன்ஸ்பெக்டரின் பார்வையில் பட்டு விடாமல் நம் வளாகத்தின் ஏதாவது ஒரு மை\வான இடத்தில் பதுங்கிக்கொள். இர டு நாட்களுக்கு வெளியே வர வே டாம்...” சிவசக்தியம்மா சொல்ல, பவன் உடனே அந்த AÛ\யின் பின்பக்கக் கதவைத் தி\ந்து கொ டு ÙY ¸ ÚV½] öÁ.

TY Á ÙY ¸ ÚV½o ÙNÁ\ அடுத்த இர டு நிமிP j L ¸ ¥ குருமூர்த்தி தன்னுடைய காலணிகளை அ\eh ÙY ¸ ÚV கழற்றி வைத்துவிட்டு உள்ளே நுழைய, சிவசக்தியம்மா புன்னகைத்தார்.

“வாருங்கள் இன்ஸ்பெக்டர்.....” சொல்லி தனக்கு எதிரேயிருந்த நாற்காலியைக்காட்டி அதில் குருமூர்த்தி உட்கார்ந்ததும் கேட்டார். “தரு குமாரை கடத்தி போன நபர் யார் என்பதைக் க டு பிடித்து விட்டீர்களா......?”

“இன்னும் இல்லையம்மா...! அதற்குள்ளே இன்னொரு மோசமான சம்பவம் நடந்துடுச்சு”.

“மோசமான சம்பவமா.......?”

“ஆமாம்”

“என்ன அது.....?

“என்னோட தங்கை நேத்ராவை நேத்து ராத்திரியிலிருந்து காணோம்”.

சிவசக்தியம்மா அதிர்ந்து போனவராய் நிமிர்ந்தார். “என்ன சொன்னீர்கள்..... நேத்ராவைக் காணோமா?”

“ஆமாம்” என்று இறுகி போன முகத்தோடு தலையசைத்த குருமூர்த்தி, முந்தின இரவு நடந்த சம்பவங்களை சொல்லி முடிக்க, சிவசக்தியம்மாவின் இதயம் உச்சக்கட்டத் துடி புக்கு போயிற்று. அந்தத் துடி பால் உ டான பதட்டத்தைக் காட்டிக் ÙLÖ· [ÖU¥ CV¥TÖ] hW¦¥

கேட்டார்."நேத்ராவுக்கும் உங்களுக்கும் எந்த பிரச்சினை ம் C¥ÛXÚV?"

“ஒரு பிரச்சினை ம் கிடையாது”.

“அவனை யாராவது கடத்திக் கொ டு போயிரு பார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா.....?”

“நிச்சயமாய்”

“யார்......?”

“நேத்ரா ரெஸ்டார ட்டை விட்டு வெளியே வந்தபோது வாசலில் இருந்த பீடாக்கடையில் ரவுடிகள் போல் இர டு பேர் நின்று நேத்ராவை பற்றி பேசியிருக்கி\ார்கள். அவர்களால்தான் அவளுக்கு ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டு இருக்க வே டும்."

“தரு குமார் இர டு நாட்களுக்கு முன்னால் கடத்த பட்டதற்கும் நேற்று இரவு நேத்ரா கடத்த பட்டதற்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்களா?”

“தொடர்பு இருக்கும் என்று தான் நினைக்கிே\Á......! f¸Ú^ÖÍVeLÖWÁ GÁ\ பெயரில் ஒருவன் கடந்த சில நாட்களாக தரு குமார்க்கு பல்வேறு வழிகளில் மன உளைச்சலைக் கொடுத்து வந்து இருக்கி\ான். தரு குமார் நேத்ராவை கல்யாணம் செய்து கொள்ள போகும் விஷயம் அந்த கிளிஜோஸ்யக்காரனுக்கு தெரிந்து, கல்யாணத்தை நிறுத்துவதற்காக இ படி பட்ட காரியத்தை செய்து இருக்கலாம்.”

“அதனால் அவனுக்கு என்ன லாபம்.....?”

“தரு குமார் ஒரு நாள் கூட சந்தோஷமாய் இருக்கக்கூடாது என்பது அந்த கிளி ஜோஸ்யக்காரனின் நோக்கம்.... அவன் யார் என்பதைக் க டு பிடித்துவிட்டால் எல்லா பிரச்சினைகளுக்கும் ஒரு தெளிவான முடிவு கிடைக்கும். அவன் உங்களுடைய பக்தன் என்பதற்கு அடையாளமாய் அத்தாட்சியாய் ஒரு செ பு மோதிரம் தரு குமாரின் காரில் கிடைத்து இரு பதால் விசாணையை இந்த அருள்பீட

வளாகத்தில் நடத்தி இங்கே இருக்கி\ அத்தனை பேர்களின் ÛLÚWÛL

களை ம் பதிவு செய்து தரு குமாரின் கார் பின்சீட்டில் கிடைத்த கைரேகை பதிவோடு ஒ பிட்டு பார்க்க ÚTÖ f Ú\ாம். இதற்கு உங்களுடைய குழு ஒத்துழை பு வே டும்.”

சிவசக்தியம்மாவின் உள்ளத்தில் பெரிய அளவில் கலவரம் பரவிக் கொ டு இருந்தாலும், அதைக் கொஞ்சமும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் இயல்பான புன்னகையோடு சொன்னார்.

“ ங்கள் உங்களுடைய கடமையை தாராளமாய் செய்யலாம்”.

திருவள்ளூர் காவல் நிலையம்.

காலை பதினோரு மணி.

வெளியே ஒரு கேஸ் விஷயமாய் அலைந்து « y | இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் ஸ்டேஷனுக்குள் நுழைய, கான்ஸ்டபிள் எதிர் பட்டார்.

“ஸார்...! உங்களை பார்த்து பேச\துக்காக ஒருத்தர் ரொம்ப நேரமாய் வெயிட் ப ணிட்டிருக்கார். பார்க்கி\துக்கு கொஞ்சம் பெரிய இடம் மாதிரி தெரிஞ்சதால உட்கார்த்தி ÙYop £ eÚLÁ."

“பேர் என்னன்னு கேட்டியா....?”

“கேட்டேன் ஸார்..... ஆனா எதைச் சொல்\தாய் இருந்தாலும் E j Lகிட்டதான் சொல்லுவேன்னுட்டார்”.

“சரி... நான் பார்த்து பேசிக்கிே\ Á..." ÙNÖÁ] WÖLYÁ E · Ú [î ÛZV, AÛ\க்குள் நாற்காலியில் தலை குனிந்து உட்கார்ந்திருந்த லாரன்ஸ் நிமிர்ந்தான். மெல்ல எழுந்து நின்\ÖÁ.

“இன்ஸ்பெக்டர்.....”

“ ங்க யாரு.....? எதுக்காக என்னை பார்க்கணும்ன்னு வெயிட் ப ணிட்டு இருக்கீங்க.....?”

“ஸார்...! என்னோட பேர் லாரன்ஸ்... சொந்தமா பார்மஸூடிகல் பிசினஸ் ப ணிட்டு வர்ே\ன். ரெ டு நாளைக்கு முன்னோடி என்னை சிலர் கடத்திக்கிட்டு போய் ஒரு அை\e h · Ú [

வெச்சு நான் இனிமே இந்த பார்மஸூடிகல் பிசினஸ் ப ணக்கூடாதுன்னு மிWyz]Öj L".

"யார் அவங்க**?**"

"எனக்குத் தெரியாது. க களைக் கட்டி வெச்சிருந்தாங்க."

"சரி... எதுக்காக மிWyz]Öj L......?"

"நான் போலி மருந்துகளை ம், காலாவதியான மருந்துகளை ம் ச ளை ப ணினதால நிறை\V ÚTc • yÍ C\ந்து போயிட்டதாய் குற்\ம் சுமத்தினாங்க. போலீஸ்ல போய் h¼\த்தை ஒத்துக்கும்படியாய் சொன்னாங்க".

"அவங்க சொன்னது உ மையா**?**"

"உ மைதான்.....! நான் எவ்வளவு பெரிய பாவம் ப ணியிருக்கேன்னு அவங்க எடுத்து சொன்னபோதுதான் புரிஞ்சுது..... அதனால்தான் போலீஸ்ல எல்லா உ மைகளை ம் சொல்லிடலாம்ன்னு வந்தேன்."

ராகவன் புன்னகை செய்தார்.

"குட்! உங்க மாதிரி த பு ப ணின எல்லாருமே குற்\த்தை உணர்ந்து போலீஸ்ல சொல்லிட்டா எங்களுக்கு பிரச்சினையே இல்லை. ங்க ப ணின போலி மருந்து பிசினஸை பற்றி ÙNÖ¥¨ j L......"

லாரன்ஸ் பேச ஆரம்பித்தான்.

XÖரன்ஸ் பேச ஆரம்பிக்க இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் அவனுடைய பேச்சை உன்னி பாய் கேட்க ஆரம்பித்தார்.

“ஸார்... நான் ப ணிட்டு இருந்தது பிசினஸ் இல்லை. பெரிய பாவம். பணம் கிடைக்குதே என்கி\ காரணத்துக்காக அந்த பாவத்தை தொடர்ந்து ப ணிட்டு இருந்தேன். எனக்கு ர டாய் இருந்த ஒரு பணக்கார ந பன் தான் இதுக்கு காரணம்.’

“யார் அந்த ந பன்..?”

“ஸாரி சார்... இது விஷயமாய் நான் யாரை ம் காட்டிக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. நான் வேலை இல்லாமே Lஷ்ட பட்ட காலத்தில் எனக்கு உதவி ப ணின ந பன். சட்டத்தோட பார்வைக்கு குற்\வாளியாய் தெரியலாம். பட் என்னோட பார்வைக்கு அவன் ஒரு கடவுள். அவன் யார்ன்னு ÙNÖ¥X• ÚTÖ\து இல்லை”

இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் புன்னகைத்தார். “ ங்க உங்க ந பனைக் காட்டிக் கொடுக்க பிரிய படாமல் இருக்கலாம். ஆனா போலீஸ் அந்த ந பன் யார்ன்னு க டுபிடிக்காமே C£eL UÖyPÖ j L."

“அந்த ந பன் யார்ன்னு உங்களால க டுபிடிக்க முடியாது. A•Tz L • |

பிடிச்சாலும் அவனை கைது ப ண முடியாது.”

“உங்க பேர் என்ன சொன்னீங்க.. லாரன்ஸா?”

“ஆமா ஸார்...”

“இதோ பாருங்க லாரன்ஸ்...! இ ப ங்க அந்த ந பன் யார்ன்னு சொல்லாமே இருக்கலாம்... பட் கூடிய சீக்கிரமே உங்களை சொல்ல வை போம்”

“அது உங்களால முடியாது இன்ஸ்பெக்டர்”

“ஏன் முடியாது...?”

“இன்ஸ்பெக்டர்....! என்னோட மனசுல இருந்த குற்\ உணர்ச்சியை தாங்க்கூட முடியாமே தான் போலீஸ்ல சரணடைய வந்தேன். அ படி நான் சர அடைஞ்சுட்டாலும் ங்க என்னை கைது ப ண முடியாது. கோர்ட்டுக்கு கொ டு போய் நிறுத்த முடியாது. உரிய ஆதாரங்களைத் திரட்டி த டனை வாங்கித்தர முடியாது. ஏன் தெரி மா இன்ஸ்பெக்டர்?”

``HÁ... ÙNÖ¥ ¨ j L...?''

“ஏன்னா… நான் உயிரோடு இருக்க போ\தே ஒரு பத்து நிமி ஷ நேரம்தான்…?”

இன்ஸ்பெக்டர் திடுக்கிட்டார்.

“எ…ன்…ன…து…?”

``G Í … இன்ஸ்பெக்டர்… ! SÖÁ E j LÛ [• பார்க்க Í ÚP c Ä e h வரும்போதே பாய்ஸன் எடுத்துக்கிட்டே ன். அந்த பாய்ஸன் உடம்புக்குள்ளே போய் அரை மணி நேரம் கழிச்சுத்தான் ÙU¥X க ணைத் தி\ந்து பார்த்து RÁÚ] ÖP ÚYÛXÛV ஆரம்பிக்கும். பத்தே நிமிஷத்துல மூச்சை நிறுத்திடும். நான் அந்த பாய்ஸனை விழுங்கி இருபத்தஞ்சு நிமிஷமாச்சு. இன்னும் அஞ்சு நிமி ஷத்துல அது தன்னோட வேலையை காட்டும். அடுத்த பத்தாவது நிமிஷம் என் உயிரியில்லாத உடம்பைத்தான் ங்க பார் பீங்க…! லாரன்ஸ் சொல்லச் சொல்ல இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் நாற்காலியைத் தள்ளிக்கொ டு அதிர்ச்சியோடு எழுந்தார்.

லாரன்ஸ் சிரித்தான்.

“என்ன இன்ஸ்பெக்டர்…! எந்திரிச்சுட்டீங்க? என்னை உடனடியாய் ஹாஸ்பிடலுக்கு கொ டு போய் கா பாத்த போறீங்களா…? தாராளமா என்னை ஹாஸ்பிடலுக்கு கூட்டிட்டு போங்க… ஏன்னா… அது உங்க கடமை, கடமை மட்டுமல்ல… ஒரு மனிதாபிமானமும் கூட… ஆனா என்னை ஹாஸ்பிடலுக்கு கூட்டிட்டு போய் அட்மிட் ப ணி எனக்கு ட்ரீட்மெ ட் தர்\துக்குள்ளே பாய்ஸன் தன்னோட வேலையைக்

காட்டிடும்."பதட்டமான இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன், லாரன்ஸ் பேச்சை பொருட்படுத்தாமல் பக்கத்து மேஜையில் இருந்த ச - இன்ஸ்பெக்டரை பார்த்து குரல் கொடுத்தார். குரலில் பயம்.

``RÖÚUÖRWÁ...''

"ஸார்..."

"ஜீ பை ரெடி ப ணுங்க...! பக்கத்துல எந்த ஹாஸ்பிடல் இருக்கோ... அந்த ஹாஸ்பிடலுக்கு உடனடியாய் போயாகணும்" அடுத்த சில விநாடிகளில் ஒட்டுமொத்த போலீஸ் ஸ்டேஷனும் தீ பிடித்துக் கொ ட தினுசில் பதட்டமானது.

சிவசக்தியம்மாவின் மனதுக்குள் ஒரு சூ\ÖY¸ rZÁ¿ அடித்துக் கொ டு இருந்தாலும், அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல், புன்னகை முகத்தோடு அமர்ந்து எதிரில் உட்கார்ந்திருந்த குருமூர்த்தியிடம் பேசிக் கொ டிருந்தார்.

"உங்கள் தங்கை நேத்ரா ஒரு துணிச்சலான பெ ... அவள் யாருக்காகவும், எதற்காகவும் பய பட மாட்டாள். நான் சொல்லும் சில ஆன்மிகக் கருத்துக்களுக்கு எதிராக என்னிடம் நிறை\ய சந்தேகங்களைக் கேட்பாள். அவளை போன்\ பெ களை எனக்கு ரொம்பவே

பிடிக்கும்."சிவசக்தியம்மா சொன்னதைக் கேட்டு குருமூர்த்தி விட்ட பெருமூச்சில் அனல் தகித்தது.

"அம்மா...! அவளுடைய அளவுக்கு மீறின துணிச்சல்தான் இ போது அவளுக்கு எதிராய் ஆபத்தாய் உருவெடுத்து C£ef\து. பெ களுக்கென்று சில எல்லைக் கோடுகள் C£ef\து அம்மா... அந்தக் கோடுகளை அவர்கள் மீறும் போது ஆபத்தில் மாட்டிக்

ÙLÖ·f\ார்கள்.""கவலை படாதீர்கள் குருமூர்த்தி...! நேத்ராவுக்கு எந்த ஆபத்தும் நேராது. அவள் பத்திரமாய் திரும்பி வருவாள்" சிவசக்தியம்மா சொல்லிக் கொ டிருக்கும் போதே, குருமூர்த்தியின் செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது. எடுத்து அழை பது யார் என்று பார்க்க மறுமுனையில் அஸிஸ்ட ட் கமிஷனர்.

குருமூர்த்தியின் குரலில் பவ்யம்.

"குட்மார்னிங் ஸார்..."

"என்ன குருமூர்த்தி... இ போ சிவசக்தியம்மாவோட அருள்பீட வளாகத்தில் தானே இருக்கீங்க...?"

"ஆமா ஸார்..."

"அருள் பீட வளாகத்தில் இருக்கி\ எல்லா நபர்கள்கிட்டே ம் கைரேகை பதிவுகளை எடுத்து தரு குமாரோட காரில் கிடைச்ச கைரேகை பதிவுகளோடு ஒ பிட்டு பார்க்கி\ வேலையை ஆரம்பிச்சுட்டீங்களா...?"

"ஆரம்பிச்சுட்டோம் ஸார்..."

``G Â ¡N¥y...?''

"இதுவரைக்கும் எதுவும் இல்லை ஸார்..."

"இது கொஞ்சம் கஷ்டமான காரியம்தான்...! பொறுமையாய் செயல்படுத்தினால் பலன் கிடைக்கும்..."

"ஷ்யூர் ஸார்..."

"உங்க சிஸ்டர் நேத்ராவை தேட\துக்காக நியமிeL•TyP தனி படை போலீசார் சிட்டியோட எல்லா பகுதிகளுக்கும் பரவி தேடுதல் வேட்டையை தீவிர படுத்தி இருக்காங்க. எ படி ம் இன்னிக்கு சாயந்த\துக்குள்ளே அவங்கிட்டயிருந்து ஒரு நல்ல பதிலை

எதிர்பார்க்கலாம்.""எனக்கும் அந்த நம்பிக்கை இருக்கு ஸார்..."

"தட்ஸ் குட்...! ங்க அங்கே அருள்பீட வளாகத்தில் பிங்கர் பிரி ட்ஸ் கம்பேரிசன் ஒர்க்கை க டினியூ ப ணுங்க...நான் மறுபடி ம் ஒரு மணி நேரம் கழிச்சு உங்களுக்கு ÚTÖÁ T • Ú\ன்" மறுமுனையில் அஸிஸ்ட ட் கமிஷனர் செல்போனை அணைத்து விட, குருமூர்த்தியின் செல்போனும் வாயை சாத்திக் கொ டது.

சிவசக்தியம்மா கேட்டார் "போனில் பேசியது யார்... உங்களுடைய மேலதிகாரியா...?"

"ஆமாம்...! தரு குமார் கடத்த பட்ட விவகாரத்திலும், நேத்ரா காணாமல் போன விவகாரத்திலும் ஒட்டுமொத்த போலீஸ் டிபார்ட்மெ ட்டும் கதிகலங்கி போயிருக்கி\து"

"இந்த கலக்கமெல்லாம் சில மணி நேரங்கள்தான்... அதற்கு பி\கு எல்லாமே தெளிவடை ம்...! விடை தெரியாமல் இருந்த கேள்விகளுக்கு எல்லாம் விடைகள் கிடைக்கும்..." சிவசக்தியம்மா இந்த வார்த்தைகளை உதட்டளவில் சொல்லிக் கொ டிருந்தாலும், அ படியெல்லாம் நடந்து விடக்கூடாதே

GÁf\ பயமும் ஒரு கடினமான பொருளை போல் அடிவயிற்றில் உட்கார்ந்து இருந்தது.

குருமூர்த்தியின் கைகள் குவிந்தன.

“அம்மா...! ஆன்மிகம் அறிந்த உங்களை எல்லோரும் கடவுளின் மறு அவதாரமாகவே பார்த்துக் கொ டு இருக்கி\ார்கள். நானும் அ படித்தான். தெய்வம் ‘மனுஷ ரூபினே’ என்று சொல்வார்கள். எனவே ங்கள் சொல்வது க டி பாக நடக்கும். என் தங்கை நேத்ரா க டி பாய் இன்று மாலைக்குள் பத்திரமாய் என்னிடம் வந்து

சேர்வாள்” குருமூர்த்தி சொல்லிக் கொ டு இருக்கும் போதே அருள் பீடத்தைச் சேர்ந்த சீடர் ஒருவர் பதற்\மாய் அ\eh·

நுழைந்தார்.“அம்மா...! ” அவருடைய குரலிலும், உடம்பிலும் நடுக்கம்.

“என்ன உமாபதி?”

“அம்மா...! எதிர்பாராதவிதமாய் ஒரு அசம்பாவிதம் நேர்ந்து விட்டது...”

“அசம்பாவிதமா...?”

“ஆமாம்... நம்முடைய பவனுக்கு...”

“பவனுக்கு என்னாயிற்று?”

“சில நிமிcjLºeகு முன்னால் பவன் உணவு தயாரிக்கும் நம்முடைய சமையலை\யை மேற்பார்வையிட வந்த போது கொதிக்கும் எ ணெய்யின் மேல் தவறி

விழுந்து...”

சிவசக்தியம்மா அதிர்ந்து போய் எழுந்தார்.

“வி...ழு...ந்...து....?”

“இர டு உள்ளங்கைகளும் வெந்து போய் விட்டது உடனடியாய் ஹாஸ்பிடலுக்கு கொ டு போக

பட்டார்....”

பசிக்களை பிலும் பயத்திலும் அயர்ந்து போய் தூங்கிக் ÙLா டிருந்த நேத்ரா ஏதோ சத்தம் கேட்டு சட்டென்று க விழித்தாள்.

AÛ\யின் மூலையில் இருந்த சுவர் விலகியிருக்க, அந்த இடைவெளியிலிருந்து தரு குமார் வெளி பட்டுக் கொ டிருந்தான். வாரிச் சுருட்டிக் கொ டு எழுந்தாள்.

அவன் சிரித்தான்.

"என்ன நேத்ரா...! நல்லா தூங்கிட்டு இருந்தே போலிருக்கு...! bÖ¡..."

நேத்ரா அவனையே பயமாய் பார்த்துக் கொ டு பின்வாங்க, தரு குமார் அங்கிருந்த ஒரு நாற்காலியை இழுத்து போட்டுக் கொ டு உட்கார்ந்தான்.

"நேத்ரா...! நாலு நாள் கழிச்சுத்தான் உன்னை பார்க்க வருவேன்னு சொல்லியிருந்தேன் அந்த பிராமிÛN GÁ]ÖX `g•-அ' ப ண முடியலை. 24 மணி நேரத்துக்குள்ளே உன்னை பார்க்க மறுபடி ம் வந்துட்டேன்... நான் இங்கே வந்ததுக்கு என்ன காரணம்

தெரி மா...?நேத்ரா மவுனமாய் நிற்க, தரு குமார் தொடர்ந்தான்.

``ÙY¸ÚV SPef\ விஷயங்கள் எனக்கு சந்தோஷமாய் இல்லை நேத்ரா... என்னோட ர ட் ஒருத்தன், பேரு லாரன்ஸ், அவன் என்னோட பினாமி. நிழல் பிசினஸ் பார்ட்னர். யாரோ அவனைக் கடத்திட்டு போயிருக்காங்க. அங்கிருந்து த பிச்சு வந்தவன் போலீஸ்ல போய் சரணடைஞ்சி 'போலி மருந்து, காலாவதி மருந்து பிசினஸ் ப ணினது த புதான். அதுக்கான த டனையை கோர்ட் தர்\துக்கு முந்தி நானே என்னைத் த டிச்சுக்கி\ன்'னு சொல்லி விஷம் குடிச்சு செத்து போய்ட்டான். நல்ல வேளையா அவன் என்னைக் காட்டிக் கொடுக்கலை. இருந்தாலும் என்னோட மனசுக்குள்ளே ஒரு சின்ன பயம். அந்த கிளி ஜோஸ்யக்காரன் போலீஸ்ல என்னைக் காட்டிக் கொடுத்துடுவானோ என்கி\ பயம்தான். அதனால்தான் உனக்கு நான் கொடுத்த அந்த நாலு நாள் ÙL|ÛY LÖÁஸல் ப ணிட்டேன். என்னோட மனசு சஞ்சல படும்போதெல்லாம் ஒரு அழகான பொ ணைத் தேடி போயிடுவேன். இன்னிக்கு உனக்கு அந்த சான்ஸ் Azop£eh..."

நேத்ரா சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். தரு குமார் பெரிதாய் சிரித்தான். "என்ன நேத்ரா... கைக்கு ஏதாவது

கிடைக்குமான்னு பார்க்கிறியா..? ஒரு கு டுசி கூட கிடைக்காது. ஒரு விஷயத்தை புரிஞ்சுக்கணும்...! EÁÚ]ÖP Eடம்பு எனக்கு முக்கியம் இல்லை. உன்னோட மனசுதான் எனக்கு வேணும். அது சேதமாகி நொறுங்க\ÛR• பார்க்கத்தான் எனக்கு ஆசை. உன்னால என்னோட உயிருக்கு ஆபத்து வர்\ சூழ்நிலை ஏற்பட்டா உன்னை அதே விநாடி சுட்டுத்தள்ள தயங்க மாட்டேன். இந்த சவுக்கு பாரஸ்ட்டுக்குள்ளே எத்தனையோ மணல் புதைகுழிகள் இருக்கு. அதுல ஏதாவது ஒரு குழியில் தூக்கி போட்டா போதும்... இருபதடி ஆழத்துக்கு போய் ம ணோடு ம ணாயிடுவே...! எனக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடு. ம் சந்தோஷமாய் இரு. 'கற்பு' ங்கி\து ஒரு அற்பமான விஷயம். அதை பறி கொடுக்கக்கூடாதுன்னு நினைச்சு உன்னோட உயிரை பறி கொடுத்துடாதே...! வா... வந்து என் பக்கத்துல உட்கார். உன்னோட முதல் முத்தம் என்னோட நெற்றியில் பதியட்டும்..."

ÚSத்ரா முதன் முதலாய் வாழ்க்கையில் பயத்தின் உச்சிக்கு போனாள். இவனிடம் இருந்து எ படி த பி பது என்று ஒரு விநாடி யோசித்து அடுத்த விநாடி டீ பாயின் மேல் இருந்த பித்தளை உலோகத்தாலான ஊவர்வாஷை எடுத்தாள். க ணிமைக்கும் நேரத்திற்குள் தன் கைக்கு எட்டும் தூரத்தில் இருந்த ட்யூ லைட்டை நோக்கி எறிந்தாள்.

"ச்ச்சலீர்ர்ர்" என்\ சத்தத்தோடு வெடித்து சிதறிய ட்யூ லைட் தன் வெளிச்சத்தை தொலைத்து விட்டு அறை\ÛV இருட்டாக்கியது. அறை\ முழுவதும் கரித்தூளால் நிரம்பியது போல் இருட்டு பரவி தெரிய, தரு குமார் திகைத்து போய் நேத்ராவை பிடி பதற்காக அவள் நின்றிருந்த திசை நோக்கி பாய்ந்தான். உடம்பில் பதட்டம்.

கோபத்தோடு கைகளை இருட்டில் வீசினான்.

நேத்ரா தட்டு படவில்லை.

"ஏய்ய்... நேத்ரா...!" கழுத்து நரம்புகள் புடைக்க ஆவேசமாய்க் கத்தினான்.

பதிலில்லை.

C£yzல் அ படியே நின்று கொ டு சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். கறு புத்துணியால் க களைக் கட்டியது போன்\ உணர்வு. வெறி பிடித்தவன் போல் கத்தினான்.

"நேத்ரா.....! இந்த இருட்டில் ரொம்ப நேரத்துக்கு விளையாட முடியாது. என்னோட கோபத்தை அதிக படுத்தாதே!"

AÛ\யில் மவுனம். ஸ்பிலிட் ஏ.ஸி.யின் மெல்லிய உறுமல் சத்தம் மட்டும் குளிர் காற்டே\Ö| ÙY¸•Ty|e கொ டிருந்தது.

தரு குமார் சட்டென்று நினைவுக்கு வந்தவனாய் தன் செல்போனை எடுத்து அதில் இருந்த டார்ச்சை ஆன் செய்தான். வெளிச்சம் அதிலிருந்து பீறிட்டு ஒரு ர பர் பந்தை போல் எகிறி தரையில் விழுந்து அந்த இடத்தில் இருந்த இருட்டைக் கிழித்து பொருள்களைக் காட்டியது. வெளிச்சத்தை பாய்ச்சிக் கொ டே அந்த அை\eh· அங்குலம் அங்குலமாய் நகர்ந்தான். கட்டில், பிரிட்ஜ், டென்னிஸ் டேபிள் என்று எல்லா இடங்களிலும் வெளிச்சம் பட்டு பட்டு விலகி, கடைசியில் அை\யின் மூலையில் இருந்த பீரோவுக்கும் சுவருக்கும் இடையே இருந்த இடைவெளியைக் காட்டியது.

E·Ú[-

நேத்ரா உடலைக் குறுக்கிக் கொ டு உட்கார்ந்திருந்தாள்.

ஹாஸ்பிடலின் ஐ.ஸி. யூனிட்.

CW • |
E · [j ÛLL ¸
லும் பே டேஜ்
ÚTÖP•Ty |
C£eL,
Lyz ¨ eh
சாய்ந்து
சோர்வாய்
படுத்து
இருந்தான்
TYÁ. A£ÚL
SÖ¼LÖ ¦ ÙVÖÁ
½¥
உட்கார்ந்திருந்த
சிவசக்தியம்மா
கவலை படிந்த
முகத்தோடு
TY Â Á
தலையில் கை
வைத்து பேசிக்
கொ டிருந்தா
ர். பக்கத்தில்
குருமூர்த்தி.
“பவன்! எந்த
J£
வேலையை ம் பொறுமையோடும் நிதானத்தோடும் செய்பவன் •. GR¼LÖL NÛUVXÛ \க்குள் போனாய்...? உனக்கு அங்கே GÁ] ÚYÛX?"

பவன் வலியை பொருட்படுத்தாமல் புன்னகை செய்தான். “அம்மா...! இன்று அதிகாலையில் இருந்தே எனக்கு உடல்நலம் சரியில்லை. காய்ச்சல் அடித்தது. மிளகு கஷாயம் சா பிட்டால் சரியாகிவிடும் என்று நினைத்து சமையல் கூடத்துக்கு போனேன். சமையல்காரர் சு ரமணி அ போது அங்கே இல்லை. மளிகை சாமான்களை எடு பதற்காக பக்கத்தில் இருந்த ஸ்டோர் ரூமுக்கு போயிருந்தார். நான் அவரை பார் பதற்காக சற்று வேகமாய் நடந்த போது தரையில் சிந்தியிருந்த த ணீரில் காலை வைத்துவிட்டேன். வழுக்கி விட்டது. திடீரென்று வழுக்கியதால் என்னைக் கட்டு படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் கொதித்துக் கொ டிருந்த எ ணெய்யின் மேல் விழுந்து விட்டேன்.”

பவன் சொல்லி முடிக்க, குருமூர்த்தியிடம் இருந்து பெருமூச்சு ஒன்று வெளி பட்டது.

“பவன்...! கொதிக்கும் எ ணெய் உங்களுடைய கையில் பட்டதால பரவாயில்லை. இதுவே முகத்துல பட்டிருந்தா என்னாயிருக்கும்...?"

பவன் மெல்ல சிரித்தான். “அம்மாவோட அருள் இருக்கும் போது அ படியெல்லாம் நடக்க வாய் பே இல்லை இன்ஸ்பெக்டர்.”

பவனுக்கு பதில் சொல்ல குருமூர்த்தி முயன்\ «SÖz செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது. குருமூர்த்தி அழை பது யார் என்று செல்போனை எடுத்து பார்க்க, போலீஸ் கமிஷனர் GÁ\ வார்த்தை டிஸ் ளேயில் தெரிந்தது.

செல்போனோடு ஐ.ஸி. யூனிட்டினின்றும் குருமூர்த்தி வெளி பட்டான். “ஸார்... நான் குருமூர்த்தி.....!”

“ஹாஸ்பிடல்ல தானே இருக்கீங்க?”

“ஆமா ஸார்”

“பவனுக்கு இ போ எ படியிருக்கு?”

“உயிர்க்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லை ஸார்.. கொதிக்கி\ எ ணெய் ரெ டு கைகளிலே ம் பட்டதால வெந்து போயிருக்கு. ஒரு வாரம் ஹாஸ்பிடல்ல இருந்தா போதும்.....!”

“உங்களுக்கு அங்கே ஏதாவது வேலை இருக்கா?”

“இல்ல ஸார்... பவனுக்கு நடந்தது ஒரு எதிர்பாராத விபத்துதான்... பவன் கிட்டே ஒரு ஸ்டேட்மெ ட் YÖj fyÚPÁ"

“சரி ங்க உடனே பு\ பட்டு என்னோட ஆபீஸுக்கு வாங்க... கொஞ்சம் பேசணும்.....”

“இதோ கிளம்பிட்டேன் ஸார்.”

சுவருக்கும் பீரோவுக்கும் இடை பட்ட அந்த குறுகிய இடைவெளியில் நேத்ரா தனது ஐந்து அடி இர டு அங்குல உடம்பைக் குறுக்கிக் கொ டு ஒரு செதுக்கிய பூவை போல் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

தரு குமார் தன் செல்லில் இருந்த டார்ச் வெளிச்சத்தை அந்த இடைவெளியில் பாய்ச்சிக் கொ டே கையை ட்டி நேத்ராவை பிடிக்க முயன்\ÖÁ ÛL GyPÖU¥ ÚTÖLÚY கத்தினான்.

“ஏய்ய்... வெளியில் வா.....”

நேத்ரா பதில் ஒன்றும் பேசாமல் இன்னமும் உடலைக் குறுக்கிக் கொ டாள். தரு குமார்க்கு ஆத்திரம் தலைக்கேறியது.

``YÖz.. வெளியே.......! இன்னும் ஒரு நிமிஷத்துக்குள்ளே வெளியே வரலைன்னா அதே இடத்துல வெச்சு உன்னைச் சுட்டுத் தள்ளிடுவேன்...”

நேத்ரா சீறினாள்.

``r | PÖ...! EÁÚ] ÖP TÖY•TyP ÛL GÁ ÚUX TP\தைக்காட்டிலும் து பாக்கியில் இருக்கி\ ÚRÖyPÖ என்னைத் துளைக்

கட்டும்”.தரு குமார் அந்த இருட்டில் வியர்த்து வழிந்து கொ டு யோசித்தான்.

‘இவள் சாகத் துணிந்து விட்டÖ · !'

‘என்ன செய்ய லாம்?”

‘சுட்டுத் தள்ளிவிடலாமா?’

‘வே டாம்....! இவளுடைய உடம்பை ஒரு தடவையாவது தொட்டு பார்த்துவிட வே டும்...!’

பீரோவைத் தள்ள முயன்\ான். பழங்காலத்து இரும்பு பீரோ அது. ஒரு யானையை போல் நின்று கொ டு ஒரு மி¥¦ மீ ட்டர் கூட நகர மறுத்தது. தரு குமார் சில விநாடிகள் செலவழித்து பீரோவை நகர்த்த முயன்று, முடியாமல் உடம்பு முழுவதும் வியர்த்து ஒழுகினான்.

பீரோவின் இடைவெளியில் தன் எ பது கிலோ உடம்பை நுழைக்க முயன்று தோற்\ÖÁ.

ஆத்திரத்திலும், கோபத்திலும் உடம்பு துடித்தது.

“இவளை வெளியே கொ டு வர என்ன செய்யலாம்?” மூச்சிரை போடு தரு குமார் யோசிக்க ஆரம்பித்தான்

ÚTÖ§ Í டமிஷனர் தனக்கு முன்பாய் உட்கார்ந்திருந்த குருமூர்த்தியை ஏறிட்டார். குரலைத் தாழ்த்திக் கொ டு ÙU¥ ¦V குரலில் பேச ஆரம்பித்தார்.

“குருமூர்த்தி! அரைமணி நேரத்துத்துக்கு முந்தி க ட்ரோல் ¤மிலிருந்து எனக்கு ரெ டு தகவல்கள் வந்தது. முதல் தகவல் தரு குமாரோட ந பர் ஒருவர் பேரு லாரன்ஸ். அவரை ரெ டு நாளாய் காணோம்ன்னு தேடிட்டு இருந்தோம் C¥ÛXVÖ...?''

“ஆமா... ஸார்”.

“அந்த லாரன்ஸ் தன்னைக் கடத்திக்கிட்டு போன கும்பல்கிட்டயிருந்து எ படியோ த பிச்சு திருவள்ளூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு போயிருக்கார். அந்த ஸ்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர் WÖLYÛ] மீட் ப ணி, தான் ஒரு போலி மருந்து வியாபாரின்னு ஒத்துக்கிட்டு வாக்குமூலம் கொடுத்து இருக்கார்.பட் தன்னோட மெயின் பிசினஸ் பார்ட்னர் யாருன்னு சொல்லமாட்டேன்னு பிடிவாதம் பிடிச்சிருக்கார். அது மட்டுமி ல்லை. தன்னைக் கடத்திக்கிட்டு போன நபர்கள் யார்ங்கி\தை ம் சொல்ல மாட்டேன்னு கடைசி வரைக்கும் உறுதியாய் இருந்து இருக்கார். இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் XÖWÁÛb மிரட்டி ‘உன்கிட்டேயிருந்து உ மையை வரவழைக்காம விடமாட்டேன்’னு சொன்னதும், ‘அது உங்களால முடியாது. ஏற்கனவே பாய்சன் சா பிட்டுட்டே உங்களை பார்க்க வந்திருக்கேன். என் உயிர் இன்னும் பத்து நிமிஷம் தான் தாங்கும்’னு சொல்லியிருக்கார். உடனே ஹாஸ்பிட்டலுக்கு

கொ டு போயிருக்கார் இன்ஸ்பெக்டர். ஆனா டாக்டர்ஸ் வந்து பார்த்து ட்ரீட்மெ ட் தர்\துக்கு முன்பே லாரன்ஸ் C\ந்துட்டார். பாடி இ போ மார்ச்சுவரியில் இருக்கு. லாரன்ஸ் RÁÚ]ÖP h¼\த்தை ஒத்துக்கிட்டு யாரை ம் காட்டிக் கொடுக்காமே தற்கொலை ப ணிக்கிட்டு இ\ந்து போயிட்டார். XÖWÁÍ R£•hUÖÚWÖP •W•y|f\தால அந்த போலி மருந்து பிசினஸ் பார்ட்னர் யார் என்கி\ E•ÛU தரு குமாருக்கு, தெரிஞ்சு இருக்கலாம். இது சம்பந்தமாய் தரு குமாரை விசாரிச்சு பார்த்தா என்ன...?"

"தாராளமாய் விசாரிக்கலாம் ஸார். அவரும் நல்ல முறை\யில் ஒத்துழை பு கொடு பார்."

அடுத்தபடியாய் ரெ டாவது விஷயம் உங்க சிஸ்டர் நேத்ரா சம்பந்த பட்டது."

"என்ன சார்?"

"உங்க சிஸ்டர் நேத்ராவை ரெஸ்டாரெ ட் வாசலில் பீடா கடைக்கு முன்பாய் நின்றிருந்த ரெ டு பேர் தரக்குறை\வாய் கமெ ட் ப ணினதாய் அந்த பீடாக்கடைக்காரன் EjLfyÚP ÙNÖÁ]ÖÁ C¥ÛXVÖ?"

"ஆமா சார்...?

"அந்த ரெ டு பேரும் ஒரு மணி நேரத்துக்கு முன்னால் மறுபடி ம் அந்த ரெஸ்டாரெ ட்டுக்கு வந்து இருக்காங்க. அவங்களை பார்த்துட்ட

பீடாக்கடைக்காரன் உடனடியாய் போலீசுக்கு தகவல் கொடுக்க, அந்த ஏரியா இன்ஸ்பெக்டர் பூபாலன் ஸ்பாட்டுக்கு பு\•Ty|• போய் ரெ டு பேரை ம் அரஸ்ட் ப ணி லாக்க புக்குள்ளே போட்டிருக்கார். முதல் கட்ட விசாரணையில் நேத்ராவை கமெ ட் ப ணினது உ மைதான்னு ஒத்துக்கிட்டாங்க. ஆனா அந்த பெ ணை நாங்க கடத்தலைன்னு தீர்மானமாய் ÙNÖ¥¦y| C£eLÖjL..."

"SÖÁ AYjLÛ[«NÖWÛQ T•Ú\ன் ஸார். யாரை ம் «NÖ¡ef\ விதத்துல விசாரிச்சாத்தான் உ மை வெளியே வரும்".

"K.ÚL... ï... •ÙWÖÏy..." Lமிc]ர் சொல்ல, குருமூர்த்தி «Û\ பாய் எழுந்து சல்யூட் ஒன்றை\க் கொடுத்து விட்டு வெளியே வந்தான்.

பீரோவுக்கும் சுவருக்கும் இருந்த இடைவெளியில் ஒ டிக்கொ டு உட்கார்ந்திருந்த நேத்ராவை தலைக்கேறிவிட்ட கோபத்தோடு வெறித்து பார்த்த தரு குமார், சில நிமிஷங்கள் யோசித்து விட்டு தீர்க்கமான அந்த முடிவுக்கு வந்தான்.

பீரோவை ஒரு நாலு அங்குலத்துக்கு நகர்த்தி விட்டால் போதும்... இடைவெளிக்குள் நுழைந்து விடலாம்...!

எ ணத்தை செயல்படுத்த நினைத்து பீரோவின் ஒரு பக்கத்தை பிடித்து மூச்சை இழுத்து பிடித்துக் கொ டு அசைத்து பார்த்தான்.

பீரோ ஒரு இம்மி கூட அசையவில்லை. முயற்சியை விட்டு விடாமல் தொடர்ந்து மூச்சை பிடித்துக் கொ டு பீரோவைத் R... · ... [..

ஏதோ ஒரு விநாடியில் பீரோ மிக லேசாய் அசைந்த உணர்வு தரு குமார்க்கு ஏற்பட்டது.

உடம்பு முழுக்க உற்சாகம் குபுகுபுவென்று ஊற்றெ\டுத்து பெருக, வியர்த்து வழிகி\ வியர்வையை பொருட்படுத்தாமல் பீரோவை அசைக்க ஆரம்பித்தான். மூச்சிரைத்தது.

பீரோ மி¥ ¦ மீட்டராய் நகர கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இடைவெளி அதிகரித்தது.

இருபது நிமிஷங்களுக்கு பி\ h -

தரு குமார் உள்ளே செல்லக்கூடிய அளவுக்கு இடைவெளி பெரிதாயிற்று.

“ஹலோ நேத்ரா...!”

கோணல் சிரி புடன் இடைவெளிக்குள் உள்ளே நுழைந்தான். நேத்ராவின் உடம்பு மெல்ல நடுங்கியது. அவளுடைய தலைமுடியை பற்றி அ படியே தூக்கினான் தரு குமார்.

பீரோவின் இடைவெளிக்கு நடுவே வசமாய் மாட்டிக் கொ ட நேத்ராவை தலைமுடியை பற்றி மூர்க்கமாய் இழுத்து வெளியே கொ டு வந்தான் தரு குமார்.

“என்கிட்டே மாட்டிக்கிட்ட எவளும் த பிச்சு வெளியே போனதாய் சரித்திரம் இல்லை. இதே N°eh பாரஸ்ட்டுக்குள்ளே இருபதடி ஆழ புதை குழிகள் எவ்வளவோ இருக்கு. அதுல ஏதாவது ஒரு புதைகுழியில் உன்னை ம் தூக்கி போட்டுட்டா ஸ்காட்லாந்து போலீஸ் இந்த ஸ்பாட்டுக்கு வந்தாக்கூட உன்னைக் க டுபிடிக்க முடியாது. மொதல்ல எனக்கு வே டியது உன்னோட துணியில்லாத உடம்பு. அதுக்க பு\ம் உன்னோட உயிரில்லாத உடம்பு.” தரு குமார் சொல்லிக் கொ டே நேத்ராவை தரதரவென்று இழுத்துக் கொ டு கட்டிலை நோக்கி நடக்க முயல, அவனுடைய செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது.

நேத்ராவை ஒரு கு பைக் காகிதம் போல் தள்ளி விட்டு அழை பது யார் என்று செல்போனை எடுத்து பார்த்தான்.

அம்மா மங்கையர்க்கரசி.

செல்போனை காதுக்கு ஏற்றினான். “சொல்லும்மா... என்ன விஷயம்..?

“டேய் தரு ... இ போ எங்கே இருக்கே...?”

“அது...அது... நானும் என்னோட ர ட்டும் ஒரு ஹோட்டல்ல உட்கார்ந்து பிசினஸ் விஷயமாய் பேசிக்கிட்டிருக்கோம். ஏம்மா என்ன விஷயம்...?”

“டேய்...! உடனே பு\ பட்டு பாலாஜி ஹாஸ்பிடலுக்கு வா... உன்னோட அ பாவை ஹாஸ்பிட்டல்ல அட்மிy ப ணியிருக்கு...”

“ஏம்மா... அ பாவுக்கு என்ன?”

“அடிக்கடி வர்\ நெஞ்சு வலிதான்... இந்த தடவை கொஞ்சம் அதிகம். மெல்ட் அட்டாக்காய் இருக்கலாம்னு டாக்டர் ÙNÖ¥\ார். ஐ.ஸி. யூனிட்டுக்கு கொ டு போயிருக்காங்க. உடனே பு\ பட்டு வாடா... எனக்கு பயமாயிருக்கு...!”

“அம்மா...! பய படாதே... நான் உடனடியாய் பு\•Ty| வர்C\ன்... தைரியமாயிரு...!” தரு குமார் செல்போனை அணைத்து விட்டு தரையில் மல்லாந்து விழுந்து இருந்த நேத்ராவை பார்த்தான். பார்வையில் கனல். “இÁÂeh • த பிச்சுட்டே...! நாளைக்கு வருவேன்... வந்து கச்சேரியை ÙYoreLÚ\Á..."

நேத்ரா எழுந்து உட்கார முயற்சி செய்து, முடியாமல் சோர்ந்து போய் தற்காலிகமாய் ஒரு மயக்கத்துக்கு போனாள்.

ஹாஸ்பிடல்...

பவன் படுத்து இருந்த கட்டிலுக்கு பக்கத்தில் போட பட்டிருந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்த சிவசக்தியம்மா, பவனின் தலையில் மெல்ல கையை வைத்தார்.

``TYÁ!"

பவனின் க ணிமைகள் மெல்ல பிரிந்தது. சிவசக்தியம்மாவை பார்வையில் வாங்கியதும் உதடுகளில் ஒரு புன்னகை பி\ந்தது.

“அம்மா...!”

“பவன்!” இ போது உன் கைகளில் வலி ம் எரிச்சலும் எ படி C£eh...?"

பவனின் புன்னகை பர பு பெரிதாயிற்று...” அம்மா! என்னோட கைகளில் இ போ வலி ம் எரிச்சலும் சுத்தமாய் கிடையாது.”

“பவன்! நான் இ போது ஒரு கேள்வி ÚLyÚTÁ... • உ மையைச் சொல்ல வே டும்”

“கேளுங்கம்மா...”

``• NÛUVXÛ\யில் சற்று வேகமாய் நடந்தபோது கால் வழுக்கியதால் உன்னைக் கட்டு படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் கொதித்துக் கொ டிருந்த எ ணைய்யின் மேல் விழுந்து விட்டதாக சொல்லியிருக்கி\ாய்..”

‘ஆமாம்மா...”

“அது பொய்தானே...?”

"................"

``GÁ] TYÁ...! A•Tz சொன்னது பொய்தானே?”

“அம்மா... அது... அது...”

“என்னிடம் பொய் பேசமாட்டாய் என்று எனக்குத் தெரி ம்... என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரி ம். ÚY • |ÙUÁÚ\தான் உன்னுடைய இர டு கைகளை ம் கொதிக்கும் எ ணையில் விட்டிருக்கி\ாய். நான் சொன்னது E • ÛUVÖ C¥ÛXVÖ...?"

“உ மைதான்ம்மா...!”

“எதற்காக அந்த விபரீத செயல்..?”

பவன் சில விநாடிகள் மவுனமாய் இருந்து விட்டு மெல்ல பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

“அம்மா...! இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி நம்முடைய ஆஸ்ரம வளாகத்தில் இருக்கி\ எல்லா நபர்களோட கைரேகைகளை ம் பதிவு செய்து தரு குமாரோட காரின் பின்சீட்டில் கிடைச்ச கைரேகையோடு ஒ பிட்டு பார்த்து குற்\வாளியை பிடிக்க ஏற்பாடு ப ணியிருந்தார். அதுக்காக ஆஸ்ரமத்துக்கு வந்து G¥XÖ£ÛPV ÛLÚWகைகளை ம் பதிவு ப ணிட்டிருந்தார். அவர் என்னோட கைரேகையை ம் பதிவு ப ண க டி பாய்

வருவார். அந்த சமயத்துல அதை நான் மறுக்க முடியாது. மறுத்தா சந்தேகம் வரும். கைரேகையை பதிவு ப ண நான் அனுமதி கொடுத்தா அந்த கைரேகைகளை ஒ பிட்டு பார்க்கும் போது நான் மாட்டிக்குவேன்... போலீஸ் கையில் நான் மாட்டினா அதுக்கு பி\கு போலீஸ் சும்மாயிருக்க மாட்டாங்க. உங்களை ம் சந்தேக வட்டத்துக்குள் கொ டு வந்து « NÖWÛ Q GÁ f \ பேர்ல டார்ச்சர் குடு பாங்க. இதையெல்லாம் தவிர்க்கத்தான் என்னோட கைரேகை பதிவுகள் போலீசுக்கு கிடைக்கக் கூடாதுங்கி\துக்காகத்தான் NÛUVXÛ \க்கு போய் கொதிக்கி\ எ ணெய்க்குள் ரெ டு கைகளை ம் விட்டேன். தீ பு கள் குணமாகி தோல் பழைய நிலைமைக்குத் திரும்பினாலும் அதில் ரேகைகள் இருக்காது."

TYÁ ÙNÖÁ] ÛRe ÚLy | B NÖTÖN j L º e h A • TÖ¼Ty | U] ÛR• பக்குவ நிலையில் வைத்து இருந்த சிவசக்தியம்மாவின் க களிலேயே ர் திர டது. கன்னங்களில் வழிந்து சிதறியது.

``TYÁ! EÁÛ] • ÚTÖÁ \ உறுதியான உள்ளம் படைத்த இளைஞர்கள் என் வசம் இரு பதால்தான் நான் எடுத்துக் கொ ட பணியில் வெற்றி காண முடிகி\து. தரு குமார் போன்\ ஒழுக்கம் கெட்ட நபர்களைத் திருத்த முடிகி\து. என் ஆன்மிக பணியோடு இந்த சமுதாய பணி ம் தொடரும். பணம் படைத்தவர்கள் ப பாளர்களாக மாறுவார்கள். அராஜக மனிதர்கள் அ\வழிக்குத் திரும்புவார்கள். ரத்தம் இல்லாமல் சத்தம் இல்லாமல் இந்த சாதனையை செய்து முடி போம்..." சிவசக்தியம்மா பேசிக் கொ டிருக்க, பின்பக்கம் யாரோ கைதட்டும் சத்தம் கேட்டது.

அம்மா திடுக்கிட்டு போய் திரும்பி பார்க்க, ©TÖ§ Í டமிஷனர் திருவாசகம் அ\ வாசலில் தெரிந்தார்.

தரு குமார் மயங்கிக் கிடந்த நேத்ராவை ஒரு புழுவை பார் பது போல் பார்த்து விட்டு சுவரில் இருந்த ரகசிய வழியாக பங்களாவை விட்டு வெளியே வந்தான்.

சவுக்கு பாரஸ்ட் இருட்டுக்குள் நிச தமாய் தெரிய, காரின் ÙNÁyWÛX Íy XÖeLÛW ¡ÚUÖy L • yÚWÖXÖ¥ « Xefe கொ டே கார்க் கதவைத் தி\ந்து உள்ளே போனான். Nாவியைத் திருகி இக்னீஷியனை உசு ப முயன்\ « SÖz!

காருக்கு முன்பாய் யாரோ நிற்பது போன்\ உணர்வு..

உற்று பார்த்தான். இதயத்துக்குள் லேசாய் அதிர்வு அலைகள் பரவின. ஒரு பெ நிழல் உருவமாய் தெரிந்தாள்.

“யாரது?”

தெரிந்து கொள்ள காரின் ஹெட்லைட்டை போட்டான். வெளிச்சம் பீறிட்டு காருக்கு முன்னால் கொட்டிக் கிடந்த இருட்டைத் துரத்த, தரு குமார் அதிர்ந்தான்.

Aவனுடைய அம்மா மங்கையர்க்கரசி.

பதட்டத்தோடு காரினின்றும் இ\ங்கினான் தரு குமார். “அம்மா !... எ படி இங்கே...? இ பத்தானே என் கூட ÙN¥ÚTÖ Â ¥ ÚTpÚ] ...?''

மங்கையர்க்கரசி மகனையே பார்த்தாள். பி\கு நிறுத்தி நிதானமான குரலில் கேட்டாள்.

‘நேத்ரா.. எங்கே...?’

அடுத்த விநாடியே ஜாக்கிரதையானான் தரு குமார். முகத்தை அ பாவித் தனமாய் வைத்தபடி கேட்டான். “நேத்ராவா...?”

“ம்... நேத்ராவே தான்...!

``GÁÛ] e ÚLyPÖ...?''

``EÁÛ] e ÚLyLÖÚU ÚY\ யார்கிட்ட கேட்கி\து?”

“அம்மா...! அ பாவுக்கு ஹார்ட் அட்டாக்குனு சொன்னே... இ போ அவருக்கு எ படியிருக்கு?”

‘அ பாவோட உடம்புக்கு ஒ ணுமில்லை... அவர் வீட்ல நல்லாத்தான் இருக்கார். உன்னை பங்களாவிலிருந்து வெளியே வரவழைக்கத்தான் அ படியொரு பொய்யைச் சொன்னேன். நேத்ரா எங்கே?”

“என்னம்மா ... ஒரே கேள்வியைத் திரும்பத் திரும்ப கேட்டுட்டு இருக்கே...! நேத்ரா அவ வீட்ல

தான் இரு பா... என்னை வந்து கேட்டா...?"

'இதோ பார் தரு ..! உன்னை பற்றின எல்லா உ மைகளும் வெளியே வந்தாச்சு... நேற்றை\க்கு ராத்திரி அடையாரில் C£ef\ ஒரு ரெஸ்டாரெ ட் பக்கத்தில் பஸ் ஸ்டா பில் நின்றிருந்த நேத்ராவை உன்னோட காரில் ஏற்றி கூட்டிக்கிட்டு போனதை ரெ டு பேர் பார்த்து இருக்காங்க... காரோட நம்பரை ம் நோட் ப ணியிருக்காங்க..."

தரு குமார் அதிர்ந்தான்.

"பா..பா....பார்த்தது யாரு...?"

``ÙW • | W° { Í ...! ÙW Í PÖW • yX NÖ•y | y | ÙY ¸ ÚV வந்த நேத்ராவை அவங்க கமெ ட் ப ணி பாலோ ப ணி பஸ் ஸ்டா புக்கு வந்து இருக்காங்க... அந்த சமயத்துலதான் நேத்ராவுக்கு பக்கத்தில் காரைக் கொ டு வந்து நிறுத்தி அவகிட்டே பேச்சு கொடுத்திருக்கே... கார்ல லி ட் கொடுத்திருக்கே... அதுக்க பு\ம் நேத்ரா வீடு திரும்பலை.."

"அ...அ... அம்மா...! இதெல்லாம்... உனக்கு எ படித் தெரி ம்...? யார் சொன்னாங்க...?"

"சொன்னது நான்தான் தரு குமார்..." குரல் கொடுத்துக் Ùகா டே போர்ட்டிகோவின் தூ மை\விலிருந்து வெளி பட்டான் குருமூர்த்தி. அவனுக்கு பின்னால் து பாக்கி ம் கை மாய் நான்கைந்து கான்ஸ்டபிள்கள்.

தரு குமார் மிர டு போனவனாய் சுற்றுமுற்றும் பார்க்க, குருமூர்த்தி சிரித்தான்.

“ இனிமே எந்த ஒரு பொய்யைச் சொல்லி ம் த பிக்க முடியாது தரு . நேத்ராவை பாலோ ப ணின அந்த ரெ டு ரவுடீஸும், உன்னை நல்லாவே பார்த்துட்டாங்க... EÁÚ]ÖP கார் நம்பரை ம் நோட் ப ணி வெச்சு இருந்தாங்க... போலீஸ் கையில் அவங்க மறுபடி ம் மாட்டினதும் நாங்க கொடுத்த டார்ச்சரைத் தாங்கிக்க முடியாமே எல்லா உ மைகளை ம் சொல்லிட்டாங்க... நேத்ராவை எங்கே எந்த இடத்துல கொ டு போய் மை\or ÙYop£•ÚTÁÄ GjL[ÖX ÙLÍ ப ண முடியல. அதனால உன்னோட பேர ட்ஸ்கிட்டே வந்தோம். விபரத்தை சொன்னோம். நேத்ராவை இந்த சவுக்கு பாரஸ்ட்டுக்குத்தான் கடத்திக்கிட்டு போயிரு பேன்னு உங்க மதர் சொன்னாங்க.. நேத்ராவுக்கு உன்னால உடனடியாய் எந்த ஒரு ஆபத்தும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்கி\ காரணத்துக்காத்தான் அ பாவுக்கு ‘ஹார்ட் அட்டாக்’ என்கி\ பொய்யை சொல்லி உன்னோட வேகத்துக்கு ஒரு கடிவாளம் போட்டாங்க. ம் அதை நம்பி பங்களாவிலிருந்து உடனடியாய் ÙYளியே வந்துட்டே... இ ப சொல்லு நேத்ரா எங்கே...?”

தரு குமார் தலைகுனிந்தவனாய் பங்களாவுக்குள்ளே ÛLÛVe LÖyz]ÖÁ.

ÚTÖ§Í டமிஷனர் திருவாசகத்தை பார்த்ததும் சிவசக்தியம்மாவும், பவனும் அர டு போய் முகங்களில் இருந்த ரத்தத்தைத்

தொலைத்தார்கள்.அவர் மெல்ல நடையிட்டு பக்கத்தில் வந்தார்.

“உடம்பு சரியில்லாத ரிடையர்ட் டி.ஜி.பி. ஒருத்தரை இந்த ஹாஸ்பிட்டல பார்க்க வந்தேன். ங்களும் இங்கே வந்திருக்கி\தாய் டாக்டர் சொன்னார். உங்களை ம் பார்த்து ரெ டு வார்த்தை பேசலாம்னு வந்தா எனக்கு ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியை கொடுத்துட்டீங்க...”

சிவசக்தியம்மா அதிர்ச்சியை ஜீரணித்துக் கொ டவராய் புன்னகைத்தார். “நாங்கள் சத்தம் இல்லாமல் செய் ம் இந்த சமுதாய பணி போலீஸ்துை\க்கு தெரிந்து விடக்கூடாது என்று சர்வ ஜாக்கிரதையாய் செயல்பட்டோம். ஆனால் சட்டத்தின் பார்வையில் பட்டு விட்டோம். இனி ம் நாங்கள் எதை ம் மை\க்க விரும்பவில்லை. கிளி ஜோஸ்யக்காரன் GÁ\ பெயரில் தரு குமாரை டார்ச்சர் ப ணியதும், லாரன்ஸைக் கடத்தியதும், நாங்க தான். இந்த சமுதாயத்தில் YÖ²f\ எல்லோருமே நல்லவர்களாய் இருந்து விட்டால் போலீஸ்துை\ ம் வே டாம், சட்ட விதிகளும் வே டாம்,

கோர்ட் கட்டிடங்களும் வே டாமே என்று நினைத்து செயல்பட்டோம். இந்த சமுதாயத்தில் புல்லுருவிகளாய் உள்ள நபர்கள் யார் யார் என்பதை லிஸ்ட் எடுத்து திருத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டோம். இதுவரையிலும் பதினோரு பேரை நல்வழி படுத்தியிருக்கிே\ாம். அந்த பதினோரு பேர்க்கும் நாங்கள் யார் என்பது தெரியாது. எங்களுடைய லிஸ்டில் பனிரெ டாவதாய் இருந்த நபர்தான் தரு குமார். தரு குமாரை நல்வழி படுத்த நேத்ராவை களம் C\க்கினோம். அது இ பொழுது விபரீதமாக போய் விட்டது. நேத்ரா நேற்ை\ய இரவிலிருந்து காணவில்லை... அது தவிர...

சிவசக்தியம்மா பேச பேச கமிஷனர் திருவாசகம் கையமர்த்தினார். "அம்மா...! நேத்ரா காணாம போகலை... கடத்த பட்டாள். அதுவும் யாரால தெரி மா... தரு குமாரால்... இந்நேரம் இன்ஸ்பெக்டர் குருமூர்த்தி ம் போலீஸ்படை ம் Í TÖyடுக்கு போய் நேத்ராவை மீட்டிரு பாங்க" அவர் சொல்லிக் கொ டிருந்தபோதே அவருடைய செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது.

எடுத்து பேசினார். மறுமுனையில் குருமூர்த்தியின் சந்தோஷக்குரல் கேட்டது.

"ஸார்...! நேத்ராவை மீட்டுட்டோம்... கொஞ்சம் மயக்கமாகவும் சோர்வாகவும் இருந்தா.. ஹாஸ்பிட்டல்ல அட்மிy

ப ணியிருக்கோம்.."தட்ஸ் குட்.. தரு குமாரை அரஸ்ட் ப ணிட்டீ j L [Ö?"

"ப ணிட்டோம்..."

" ரீ பா ஒரு வாக்குமூலம் வாங்கிக்குங்க... அவர் பேர்ல HL•TyP h¼\ச்சாட்டுகள் இருக்கு.. ஒவ்வொ ணை ம் விசாரிச்சு தீர் பு சொல்\தாய் இருந்தா அவர் ஆ ள் பூராவும் ஜெயில்ல இருக்க வே டியதுதான்!"

"முதல் கட்ட விசாரணையில் அவரும் சில குற்\ j LÛ [ஒத்துக்கிட்டார். அதுல முக்கியமானது போலி மருந்து பிசினஸ்... இனி நாம க டுபிடிக்க ÚY • zV JÚW J£ விஷயம். அந்த கிளி ஜோஸ்யக்காரன் யார் என்கி\ மேட்டரைத்தான்...!"

"அதை அ பு\மாய் பார் போம்" கமிஷனர் சொல்லி, செல்போனை அணைத்தார். சிவசக்தியம்மாவை ஏறிட்டார். ஒரு புன்னகையோடு "அ பு\ம்?" என்\ார்.

சிவசக்தியம்மா பெருமூச்சோடு பேசினார்.

“சட்டத்துக்கு விரோதமாய் யார் செயல்பட்டாலும் இயற்கையே iP AÛR H¼¿e கொள்வது இல்லை. என்னை ம், பவனை ம் இந்த நிமிஷமே ங்கள் கைது செய்யலாம். பி\h அருள் பீட வளாகத்தில் யார் யார்க்கெல்லாம் இதில் தொடர்பு C£ef\து என்று சொல்கிறே\ன்.அவர்களை மட்டும் கைது செய்தால் போதும்...”

டமிஷனர் திருவாசகம் சிரித்தார்.

“இ போ... உங்களை கைது செய்ய போவதாக சொன்னது யார்..?”

“நாங்கள் யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்து விட்டதே... அடுத்து கைது நடவடிக்கைதானே...?”

“என்னை பொறுத்தவரைக்கும் ங்க.. சிவசக்தியம்மா. மதி பு வாய்ந்த ஆன்மிகவாதி... பவன் உங்க சீடர். அவ்வளவுதான். கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி ங்க ரெ டு பேரும் பேசினது எதுவும் என்னோட காதுல விழலை..”

சிவசக்தியம்மா விய பில் உறை\ந்து போக ,கமிஷனர் தன் பேச்சைத் தொடர்ந்தார்..

“அம்மா...! தரு குமார் மாதிரியான பேர்வழிகளை ரத்தமில்லாமல் சத்தமில்லாமல் நல்வழி படுத்த நினைக்கி\தும் அதை செயல்படுத்த\தும் ஒருவிதமான இறை\ பணிதான். என்னோட பார்வைக்கு ங்க செய்தது எதுவும் குற்\மாய் படலை. அதனால தான் உங்களை கைது ப ண விரும்பலை.. பட் என்னோட சர்வீஸ் இன்னும் ஆறுமாசம்தான். அதுக்க பு\ம் ஒரு புது கமிஷனர் வருவார். அவர் உங்களைக் க டுபிடிக்க முயற்சி செய்யலாம். அவர்கிட்டேயிருந்து த பிக்கி\தும் த பிக்காததும் உங்களுடைய தி\மையை பொறுத்தது. நான் வர்றே\ன்... பவன் மாதிரியான இளைஞர்கள், நேத்ரா மாதிரியான துணிச்சலான பெ கள் உங்களோடு இருக்கும் YÛW EjL º eh ÙY¼½RÖÁ...!"

டமிஷனர் பேசி விட்டு அறை\ÛV «y| ÙY¸ÚV\, சிவசக்தியம்மாவும் பவனும் புத்துணர்வோடு ஒருத்தரையொருத்தர் பார்த்துக் கொ டார்கள்.“அம்மா...!”

``ÙNÖ¥ TYÁ..!"

“நம்முடைய லிஸ்டில் அடுத்தபடியாய் இருக்கி\ நபர் யாரு...?”

“பெயர் பைரவமூர்த்தி. போலி மதி பெ சான்றிதழ்களை தயாரித்து கோடிக்கணக்கில் சம்பாதித்துக் கொ டிரு பவர்”

“திட்டம் எ போது அமலுக்கு வருகி\து?”

``SÖÛ [eÚL...!

(முற்றும்)